

mint egy haszontalan pénzár létesítésével bibe-
lődni. Ugy tudjuk: akadna ott egyéb, okosabb
tenni való is.

HIREK.

Kinevezés. A király *Felber Arthur* dr.
zala-egerszei kir. ügyész, Pécsre főügyézi he-
lyettesé nevezte ki.

A cs. és kir. szab. déli vaspálya társaság
budapesti igazgatósága *Schwarz Ferenc*-t Csák-
torujára vasúti gyakornokká nevezte ki.

Egyházi hírek. *Huck György* igali
adminisztrátort ugyanazon plebániára beiktatták.
Véber Vinco Szt. Ferenc rendi áldozópap, n-
kanizsai sekérelés, *Mohácsy Pál* szt. Benedek
rendi áldozópap, zentai (Bács-Bodrog m.) főgymn.
tanár és *Csucsay Pál* szamar egyh. m. áldozópap
a veszprémi egyházmegye kötelekebe léptek.
Néki Norbert a n-kanizsai plebánia ideiglenes
vezetésével bízott meg.

Id. Inkey József báró. † Az Inkey-család
legidősebb tagja, id. *Inkey József* báró meghalt.
Nyolcvanötéves korát ért meg az öreg ur. A
közéletben nem igen szerepelt, mindössze a fő-
rendház ülésére jött el szorgalmasan, a mely-
nek örökös tagja volt. Utóbbi időben ebben is
megszűnt a öröksége, a mely olyan súlyosan be-
hezédett rá, hogy hetek óta nem hagyhatta el
ágyát. Végelgyengülésben halt meg iharos-beré-
nyi birtokán.

Temetése jan. 29-ikén volt. Ravatala az ihá-
rosi templomban volt föltállítva s onnan kísérték
a templom alatti család sírboltba. A szertartás
körülbelül egy óráig tartott. A holttestet *Reiner*
József szőlői plebános szentelte be. Ő volt
az Inkey-család első udvari káplánja. Mel-
lette *Steiner József* iharosi plebános, és *Milko-
vich Lajos*, jelenlegi udvari káplán, segédkeztek
a gyászszertartásnál. A keréztet *Szentés István*
toponai prébános vitte, ki szintén udvari káp-
lán volt ezelőtt 20 évvel az Inkey-családnál.
Jelen volt még *Kurucz József*, hercegi ple-
bános, címzetes kanonok is. — Az egy-
begyűlt kántorok énekelték kárpán a
Requiemet. A kepersóra temérdek koszorút tet-
tek le. A főúri körökből ott voltak: a babócsai
és patrfai Somssichok, beleznai *Zichy gr.*, Szapáry
Pál gr., Hoyos gr., *Jankovich László* gr. Zala megye
főispánja, *Tallósi Gyula*, somogyi főispán, *Szege-
dy báró* (Inkeről) és a vidék nagyszámú intel-
ligenciája, a szomszédos községek elöljárói.

Mátalozások. Lesújtó gyász érte lapunk
kiadóinak nővérét: *Fischer Lén* urnő. Férje
Lakenbach József, 36 éves korában, házasságuk
negyedik évében hosszas szenvedés után meghalt.
A fiatal férj házasságuk után csak egy évig volt
egészséges, azután megfáradta szervezetét a
pusztító kór, melynek áldozata lett. Hosszu
betegsége alatt a nő igazán példás önfeláldozó
szeretettel ápolta férjét, hogy megheszabbítsa
annak életét. Együtt szenvedett férjével, a ki
utolsó pillanataig remélt. — A szegény remény-
telen nő, kinek két-égtől bizonyossággal kellett
várnia férje halálát. Euyhitse nagy vesztesége
fájdalmát a példásan betöltött hitvesi kötelesség
ötudafá és az az őszinte részvét, melylyel
férjének barátai, ismerősei gyászában osztoznak.

A fiatalon elhunyt munkás, szelődleki férfiú
temetése jan. 30-án délután 4 órakor volt. Halá-
ról az ügyvezető igazgató jelentést bocsá-
totta ki:

Örv. *Lakenbach József* né sz. *Fischer Irén*, a sa-
ját valamint az összes okosság nevében fájdalom-
telt szívvel tudatja fejthetetlen férjének *Lakenbach*
József urnak folyó évi január hó 29-én éjeli 1
óratör, életének 36. k. boldog házasságának 4-
ik évében hosszas szenvedés után történt gyászos
elhunyását. sz. Nagy-Kanizsa, 1900. január hó
29-én. Áldás emléke peraira!

Mair József könyvkereskedő január 29-én
tevékeny életének 57. dik évében elhunyt Nagy-
Kanizsán. Neje sz. *Turcsky Hermin* öt hét
árva gyermeke. Temetése szerdán délután
nagy részvét mellett ment végbe.

Az ördög elismerése. A csáklornyai
kisdudorosi ülték csak éven át volt büzgő
elnöke *Ziegler Kálmán*, egészségi okokból lemondott
elnöki tisztségéről. *Ziegler Kálmán* a választmány-
nak meleg érzéssel írt levélben adta tudomásul

ebbeli szándékát. A közgyűlés *Ziegler Kálmán*
elővülhetetlen érdemeinek elismerésül örökös
tisztelhetlen elnökének választotta meg. *Zrinyi*
Károly az egyesület titkára ugyancsak egész-
ségi okokból kénytelen volt tisztségéről lemon-
dani. A közgyűlés sok évi büzgő működéséért őt
tisztelhetlen titkárnak választotta meg. Ugy a
volt elnöknek, mint a volt titkárnak egyúttal
örökös helyet biztosított a választmányban.

A mértékhiitelesítés államcsillapítása.
A mértékhiitelesítő intézetek működéséről a
kereskedelmiügyi miniszter úrnak az új törvény-
javaslat készült, melyet legközelebb a miniszter
benyújt a képviselőháznak s az még az idén
törvénynyit válik. A miniszter a mértékhiitelesítő
intézetek működését állami kezelés alá veszi s
felmenti a törvényhatóságok az intézetek fenntar-
tási költségeinek fedezéséről, ami ezideig legtöbb
helyen zavarta a költségvetést, egyensúlyát és
időközönként teher volt.

Tűzoltó-testületi közgyűlés. A
nagykanizsai önk. tűzoltó-testület február hó
4-én délután 3 órakor, sajtó helyiségében tartja
rendes évi közgyűlését. Targyszózat: 1. Elnöki
és főparancsnoki jelentés. 2. A számvizsgáló
bizottság jelentése az 1899. évi számadatokról.
3. Az 1900. évi költségvetés megállapítása. 4.
Szolgálati érem kiosztása. 5. Németi indítványok
Jegyet. Indítványok írásba foglalva a közgyű-
lést 24 órával megelőzőleg az elnökkel közlendők.

Vásár. A kereskedelmiügyi m. kir.
miniszter megengedte, hogy *Zala-Egerszeg* a
f. évi július hó 22-re szeptember hó 9-ére és
október hó 25-ára eső országos vásár az évben
kivételesen július hó 23-án, szeptember 10-én
illetve október 20-én tartassék meg.

A borvizsgálat olcsóbb lesz. A
borlörvény szigorú végrehajtása következtében
a községeknek gyakran van érdekben a forgalomba
kerülő borok kémiai megvizsgálata, hogy a
vevő a megvenni kívánt borra nézve magát
tájékoztassa. Ennek megkönnyítése végett a
földművelésügyi miniszter az állami vegykereslet
állomásoknál eddig érvényben volt borvizsgálati
díjakat teljesen leszállította, úgy hogy a leg-
fontosabb borvizsgálatok díjai az eddigi díjaknak
felére, sőt még ezen alul is csökkentettek. Egy
bor-inta teljes vizsgálatának díja, mely eddig
náltunk az állami intézeteknél 32 korona volt,
ezentul 16 koronára lesz; a bor vegyes alkotórészei
minőségleges meghatározásának díja 2 koronában,
mennyiséges meghatározásának díja pedig 4
koronában állapított meg.

Keszthely az államcsillapításért. A kesz-
thelyi el. iskola államcsillapítása ügyében szaktanács-
kozást tartottak a városbíró által meghívottak.
A szentgróti és zala-egerszei el. m. iskolák
államosítására vonatkozó min. rendelet és szer-
ződés felolvasatván, abbantörtént megállapodás,
hogy egy kérvényt fog szerkesztani a bizottság,
melyet a képviselőtestület terjeszt fel a minis-
teriumhoz a tárgyalás megindítása érdekében.

Uj gyógyszerárak. Több gyógyszerárak
felállításának engedélyezése iránt érkeztek kér-
vények a vargyehéz. A csabrendeki főkö. gyógy-
szertár önálló gyógyszerár akarják atalakitani.
Újra szönyegre kerül a kanizsai negyedik gyógy-
szertár ügye. Egy szerencséslen patikus pedig a
szőlői gyógyszerár jogára aspirál.

**Bevégződött gazdasági tanfo-
lyam.** Jan. 24-én ért véget a Perakon tartott
hat hetes gazdasági és kosárháló tanfolyam. A
tanfolyam bezárása alkalmával *Gyulay Károly*
gazdasági tanár a felülvizsgáló és az ez ellen
való védekezésről tartott előadást. A tanfolyam-
nak 20 tanulója volt, kiknek *Gyulay Károly*
gazd. tanár, a tanfolyam vezetője az általános
és a növénytermelésről, *Tóth Sándor* népiisk.
igazgató a mehtenyésztés- és kertészettől tartottak
előadásokat a kosárhálót pedig *Pezenke Pál*
lellusi kosárhálóester tanította. Köztűtek zöld
veszélytől különböző gazdasági kosarakat, összesen
130 darabot, a kosarak a tanuló közölt osztál-
tak szét. A tanfolyam időtartama alatt 130 gaz-
dasági füzet osztalott szét a tanuló közt. A
földművelésügyi miniszterium kegyes áldozatkész-
sége itt sem veszett kárba, mert a tanuló min-
denké elszállította a kosárháló mesterséget.

Keszthelyi-tapolcai vasút. Herte
lenny *Ferenc* domaji nagy- birtokos már évek
óta megmozgat minden követ, hogy a fenneve-
zeti vasút létesüljön, mely az egész Balaton
partjának létekedése. Legújabbban — mint hatjúk
— Szajbéli Gyula orsz. képviselővel a dunántúli

helyi érdekű vasutal igazgatójával lépett érintkezés-
be, hogy a szép eszmét egy lépéssel közel-
vigye a megvalósuláshoz. Jan. 23-án *Hertelény*
Ferenc és *Stein* mérnök a Keszthely-Balaton-Szent-
Györgyi vasut több igazgatósági tagjával ur-
ról érkezett, hogy hajlandó volna-e a rész-
vénytársaság a K-B-Szt-Györgyi helyi érdekű
vasutat átengedni a dunántúli vasutak kezelő-
ségbe, ha igen, akkor szajbéli Gyula megépítésé
a Keszthely-Tapolcai vasutat. Az igazgatósági
tagok az ügyben véglegesen nem válaszoltak.
Bar csak valószínűleg már egyszer a nagy
fontosságú vasut eszméje!

**Tanfolyamok és tanítónők há-
zasága.** W. assics miniszter rendeletet adott ki
a tanfolyamok és tanítónők házasára vonatkozólag.
A rendelet abban áll, hogy tekintettel az ily hely-
szelből eredő a felbőveleli kötelesegeket leszá-
lyező viszály állapotokra, az illető tanítónő, fér-
jének tankörletében állását meg nem tarthatja.

Pórt járt orvvadászok. Leszár *Fe-
renc* pusztai lakos fegyverével a bal karját
keresztül lötte, s az esetet úgy adta elő, hogy
revolverrel véletlenül lötte meg magát. *B. assics*
csaktornyai csendőrőrmester azonban kiderítette,
hogy Leszár két tárával a dráva-ágyai erdő-
ben vadászott, a két csőű fegyverével lötte meg
vagy az általa magát. Leszár a varadi kör-
házban fekszik. A csendőrség az orvvadászok
fegyverét elkobozta s átcsolyáltatta a fősolgá-
bírói hivatalnak.

Megszökött örök. A zala-egerszei
közörségtől a minap egy megüvegesített levő
örök asszony — *Zsidi József* zala-szentgróti
szijgyártó neje — az alatt, míg az orvos napi
szemlejét tartotta — megszökött. *Kellermann*
Ferenc városi rendőr észrevette a menekülő nőt
s gyanasnak tűnt föl előtte. Utána vetette magát
és üldözve Kaszabázig. Idegrázó volt nézni azt
a házast, a mi a két fel között kitéjjődött. Előt
az örök nő fejbontott hajjal, a levegőben röpdöl
hosszu hálókabátban, u ana a rendőr, ki minden
erejét megfeszítette, hogy utóljérje. Végre sikerült
a rend derék órének Kaszabázan tul utolérni,
nagy erőfeszítés után letartóztatni és a közörsé-
gházba visszaszállítani a szerencsétlen elmebajos
nőt.

Szerelmi idill a viczinálison. A
veszprémdombóvári viczinális egyik rozsmi kú-
pejába, — egy úzék szemű menyecske szállott
be vi-an. Egy szintén utazni készülő, hosszú
ifju nyomban utána szállott. Kette voltak
csak a kúpeban. A vonat megindult és az
ifju nyomban hevesen udvarolni kezdett az asz-
szonykának. Es pedig oly hatáson, hogy alig
hagya el a viczinális Tamásit, igen bizalmas-
vált a társaság a kúpeban. A menyecske az aj-
tóhoz támaszkodva állott éppen és ezt az alkalmat
felhasználta a merész ifju. Egy gyors moz-
dulattal felugrott a lezáról és tüzesen megölelte
az asszonyt. Ekkor azonban váratlan eszt törté-
nt A heves mozdulattól felnyíllott az amugy is
rozoga ajtó és mindketten lepottyanak a sinek
mellé. Sikoltozásukra megállott a vonat, de hala
a viczinális lassúságának, a kis kalandnak nem
lett tragikus vége. Mindössze egy kis orrvadász.

Fogoly vadászok. A fogoly vadászok,
tudniillik azokra, akiknek sem vadászterületük,
sem pu-ka engedélyük, de még puskaik sincs,
rossz napok járnak. Csapdával, lörel, hurokkal
fogják a foglyokat s különben Zala-Szent-Iván
környékén üzik mostanság ez a sportot. De mint
hogy ez tilalmas dolog, a csendőrök hozták be
ököt s a szolgabíró nem jó szívvél, de törvény-
szerűleg kénytelen legal-6 fokon is 200 korona
pénzfizetésre, vagy ennek megfelelő fogolyságra
ítélni, amint nehánynyal már meg is celekedie.

Sirkereszt-tolvaj. A fűredi temetőben
egyre-másra lopkodták a sirkereszteteket, de a
tolvajra senkimen tudott rákádni. A mult heten
végre segített a véletlen. Meghalt valaki és a
temetőőrsz megásta a sírt. Másnap reggel, a
mint a sírhoz ér, rámlten látja, hogy abban
egy ember fekszik. Rögtön segítségért futott és
többedmagával visszatérve, a sírban fekvő ember-
ben *Sipos Ferenc* nevű fűredi lakósrá ismertek,
a ki tehetetlen állapotban és eltorzult arccal
feküdt a sírban. Kivették és elszállították a lak-
ságra. Felesége, a mint az urát megpillantotta,
ijedtében szóltá magát és így kiderült, hogy
Sipos lopkodta a sirkeresztet. Az újonnan ástott
sírról nem volt tudomása és a nagy sötétségben
belezuhan a gödörbe. Ijedtében menémult. Erről

Szerkesztőség:
Városháza-épület Fischel Fülöp könyvkereskedésénél.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta délután 4-5 óra közt.

Idő intézkedő a lap szemléi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal:
Városháza-épület: Fischel Fülöp könyvkereskedésénél.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NAGY-KANIZSÁN hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egylet évre 12 korona
Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona

Nyitólár postaköltséggel 20 fillér
Előfizetőket, valamint a hirdetőkre vonatkozólag Fischel Fülöp könyvkereskedésébe látassák.

Bármentetlen levelek csak lemeztől nem fogadják el.
Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felolvasó szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos.

Csütörtök, február 1.

Ebredjünk! — haladjunk!

— Válasz Maros Bódog úrnak. —

E lap m. évi 105. és f. é. 13. számában közölt cikkeim keretében annak az óhajnak is adtam kifejezést fejtegetéscím nyomán, hogy az oppositio, a kritika is emelnie fel szavát. Közgazdasági kérdésekben hiába is akarnánk egy nézetet, mennyivel kevésbé a vélemények egész sorozatát ostromolni. A ki lelkiismeretét is megkérdézi olyankor, amikor nagy fontosságú kérdések fölött a nyilvánosság előtt véleményt mond, bárhol mérlegelje legyen a kérdést előzetesen, apodictica nem állíthat semmit.

Megállapíthatja p. o. jelen esetben városunk hanyatlását; talán még e hanyatlás okait is kellőképp körvonalozhatja — de már az orvoslás kérdése körül szóra tett nézeteink — hogy t. kritikussom szavaival éljek — bizony csak amolyan vélemény-félék.

Ezt tartottam, mikor cikkeimet a lap rendelkezésére bocsájtottam, ezt tartom ma is.

Kevés ahhoz egy vagy két ambiciózus fiatal ember véleménye; sorompóba kell lépniök városunk vezető férfiainak, tapasztalt kereskedői- és iparosainak és csak ezek a laposan megrostált összvéleménye formálhat arra jogot, hogy egy remélhetőleg megindítandó actió alapjául elfogadtassék.

Ugyanezért, (tehát nemcsak a bennem rejlő oppositio folyományaként) nem fogadhatom el a „felfogásbeli hibákat”, kizárva nem illén, hogy eme hibák statnálása sem egyéb felfogásbeli hibánál — vagy éppen csak az.

Nem is szólva a milliárdjaimról, a melyekkel a cikkező kapcsolatba hozni kegyes volt; feltéve, de — meg is engedve, hogy (vagy: bár) lenne, M. B. urtól kérnék tanácsot azoknak városunk felvirágoztatása céljaira leendő legalkalmasabb gyümölcsötetésére nézve.

Gyanitom, hogy t. kritikussom — a diligence hive, vagy legalább is a vasutaknak az ellenlábasa — talán annál okosabbat is, mint hogy a Déli vasutnak javasolja kiadatni még az — én közjóra szánt milliárdjaimat is.

Ugy reményteltem, hogy akad még vélemény, mely e lap hasábjain fogja keresni a nyilvánosságot és a mely a felvetett, beható ismertetésre és megvitatásra nagyon is méltó tárgyat szót tesz.

Ebben a hitben vártam idáig a köztem és t. kritikussom közt fönforgó felfogásbeli differenciák megvitatásával.

A tárgy érdekében tisztelettel constatólom, hogy cikkem irányzata egy oldalról már nyert esatlakozást, s e lap január 11-iki és 14-iki számain végigvonuló kritika alapos tanulmányozása után még azt, hogy javaslataimon elfogadható cáfolat nem esett — hogy az azokban kifejezést lelt ellenvélemény nem dönti meg szerény fejtegetéseimet.

De térjünk a tárgyra!
A végelgyengülést a magam részéről nem constatáltam; ott hála Istennek még nem tartunk, sőt erős a meggyőződéssem, hogy közgazdasági viszony inkón céltudatos, okos politikával aránylag gyorsan segíthetnénk.

Ahhoz sem e atlakozom, mintha „egy órával a kor mögött volnánk” Eltérve szől ezen feltetésnek városunk lakóinak intellektuális színvonala.

Ellenben igenis történt roppant sok mulasztás politikai és közgazdasági téren és ezt sanyli meg városunk.

Állítom ezuttal is, amit egy ízben már mondtam.

Közlekedésügyünk stagnálása; az a mostoha bánásmód, melyben e nagyfontosságú kérdés évtizedeken át részelt városunkban; az a közöny, a melylyel a rovasunkra végbemenő ki-sajátítás procedurájával szemben tiltakozás vagy ellensúlyozás minden

kísérlete nélkül viseltettünk: — ez képezi a legfontosabb okát gazdasági hanyatlásunknak.

Hogy is mondja M. B. ur? „Nálunk a környék gazdasági viszonyai vannak hatással a városra” (ugyan hol nem?) De vajjon nem mondtam-e ugyanezt akkor, a midőn forgalmunk lecsapolását szót tettem?

Egy erőteljes környék, a mely produktumait nálunk rakja le, szükségleteit nálunk szerzi be: bizony ez a főkövetelménye gazdasági fejlődésünknek. Ezért mutattam rá elhibázott vasuti politikánkra, mint a hanyatlás főokára; azért ajánlottam gazdasági érdekkörünk kibővítésére való tekintettel a vasutépítést, mint a tőlünk elvont vidékek visszakapcsolásának egyedüli módját.

Am tegyük fel, hogy ez a kívánatos visszahódítás más eszközökkel is elérhető volna; vajjon acceptábilis-e ama felfogás egyáltalában, a mely a vasutépítést bajsegítő medicinának minősíti?

A modern nemzetgazdaságtan szerint és józan gondolkodással felérhetően éppenséggel nem.

Önkénytelenül eszembe jut Varaszd városának állásfoglalása, illetve tiltakozása, a melyet kifejtett, midőn a Kanizsa-Prágerhoi vasutvonal kiépítésével Varaszd is Déli vasuti állomássá akarták megtenni (Csáktornya helyett). Összeült a kupaktanács, fölött a vita nagyban, érveltek pro és contra és végeredményként nagy bölcsen ki-sütötték, hogy: nem kell a vasut, tönkre tennék vele a fiakeros ipart!

No de van is hétédhét országra szóló fiakeros iparuk! Igaz, hogy egyébként gazdaságilag belopusztultak ebbe az ipar-pártoó határozatba.

Szerintem még egy ügyesen meg-szerkesztett és a helyi viszonyokra tekintettel levő menetrend is előnyösen befolyásolhatja viszonyainkat, mennyivel inkább új vasuti vonalak, a me-

Ideál a legszebb és legjobb levélpapír díszes dobozban
mindenféle alakban
a legszebb és legjobb Carte de Correspondence díszes dobozban.
kapható: ————
FISCHEL FÜLÖP könyv- és papirkereskedésében Nagy-Kanizsán.

lyek idegen- és áruforgalmat közvetítenek; különösen olyanok, amelyek, miként az általam ajánlottak, az ország egész keleti és délkeleti részét valók a legegyszerűbb összeköttetésbe hozni hivatják egyrészt — másrészt ugyancsak egyenes összeköttetést létesítenének közöttünk és Styria, Alsó-Felső Ausztria, és Salzburg közt. Gombosi áthidalást és gyékényesi vicinális szót egyáltalában nem tettem. Ellenben jelentőséget tulajdonítottam a Baja-Báttaszéki hid kiépülésének, figyelembe vételével a Somogy-Szobba-Kanizsa-Regedei vasútvonalnak, mint a városunkon átvetett legrövidebb összeköttetésnek Bánát, Bácska, Erdély és Ausztria között.

Az a megjegyzés pedig, hogy a D. V. a tengerrel való összeköttetésből kikapcsoltatott, éppenséggel vasúti terveim célszerűsége mellett szól, mert kérdem: bírna-e ez a kérdés reánk nézve egyáltalában jelentőséggel vagy bár csak azzal a jelentőséggel is, mint a minót M. B. ur annak tulajdonit, ha Nagy-Kanizsa ma a M. Á. V.-nak is az állomása lenne?

Amit tarifaviszonyaink javulására vonatkozólag mondtam, az minden képpen megáll és nem kicsinylendő valami.

Teljes elismeréssel vagyok M. B. ur szerénysége iránt. „Parlag és tarló ennek a városnak a talaja, ugymond, melyből ha hajt is kalász, nincs annak magva, életéreje.“ Dehogyan ninc! Évtizedek óta épp ez a város „szállítja“ a monarchia nagy kereskedelmi városainak a legjobb, a legmegbízhatóbb, a leggyűsebb fiatalember-anyagot, miként azt, hogy messze ne menjünk, M. B. ur példája is bizonyítja! Ugyan miért nem jön haza, hogy a fiatalság élére állva, a helyszínen küzdjön azért, a mi az ő ideálja is: szülővárosa fejlődéséért?

Erre is megfelelek. Mert ez a gazdaságilag beteg város nem képes ma az igazán ügyes és nagyratörő, de a megváltozott viszonyokhoz mérten nagy igényekkel is bíró fiatalság nagy tömegét táplálni, életcélja elérésében támogatni.

Alkalmasabb talajban keres tehát boldogulást és nem volna esze, ha husos fazekát a nélkülözéssel, idegenben biztosított jövőjét a honi kétséges küzdelemmel cserélné fel.

1848 óta 52 esztendő múlt el és már nem annyira martyromságra, mint inkább rotyélyosra áhítozunk — első sorban.

Megleli M. B. ur nálunk is azt a fiatalságot, a melyet keres, csak hogy viszonyainkhoz mért csekélyebb számban. Hogy nyilvánosan nem szerepel,

az még nem jelenti azt, hogy saját hatáskörében nem munkálkodnék, ha csak közvetve is, gazdasági viszonyaink felállításán. Sőt azt tartom, sokkal nagyobb szolgálatot tesz saját üzlete felállításával avagy gazdasági kapcsolatok (új összeköttetések) létesítésével városunknak, mint mi a nyilvánosság előtt való szereplésünkkel. Ne legyünk igazságtalanok!

Ha sikerül városunkat az egészséges fejlődés útjára terelnünk, úgy a kereskedelem, az ipar és a mezőgazdaság fellendülésével fiatalságunknak tere nyílik idehaza érvényesülni és akkor leszen nálunk is sok abból a fajtából, a melyből — telfogásom ellenére — M. B. ur időszerint még keveset sem talál.

Ha állna az, hogy évtizedekkel ezelőtt városrészek helyett granáriumokat kellett volna építenünk, úgy volnánk ma egy — nagy granárium, város nélkül, és kereskedelmileg tartanánk ott, ahol tartunk ma, vagy — koncedáljuk — a gabonakereskedelem terén egy pár lépéssel előbbre volnánk.

Első követelménye egy város fejlődésének természetesen, hogy fejlődjen a város, hogy kiépüljön és hogy szaporodjék lakossága, mert mindez kihatással van kereskedelmére és iparjára előbbre jutására. Granáriumaink nem akadályozhatták volna meg, hogy Barcs és Csaktornya el ne vonják tőlünk a gabonaforgalom nagy részét, noha elismerem, hogy tárházainknak korábban való felépülése meglátsította volna ezt a processust.

Egész Sziszek p. o. egy nagy granárium; ott a hajózható Száva és Kulpa. Vajjon megtartotta-e jelentőségét, avagy nem-e még sokkalta nagyobb a visszaesés, mint minálunk?

Sziszeken a kereskedelem hanyatlásával maradt granárium — nálunk legalább maradt város! Ime szintén egyike ama vadhajtásoknak, a melyek nem szorultak a törvényhatóságok becézgetésére.

Alapjában véve a magam részéről absolute becézgetésre igényt nem is tartottam, hanem igenis mondtam és ezt tartom ma is, hogy egy város fejlődéséhez feltétlen szükség van a törvényhozás jóakaratu támogatására. Hazánk kulturális fejlődése és ez minden kormány programjának sarkalatos elve, — feltételezi azt, hogy a vidéki központokban úgy közművelődési mint közgazdasági intézmények létesíttessenek, illetve, hogy ezek szaporíttassanak; és egyebet nem ohajtottam én sem, mint hogy a kormány ezen szükségleteink iránt fogékony-ságot tanúsítson — a továbbiakat majd elvégezzük a magunk ember-ségéből.

Nem volna az éppenséggel becézgetés, ha a kormány közlekedésügyi viszonyainkon lendítne és vincellériskolát, szőlőfelügyelőséget adna városunknak. Hanem egyszerűen jelentené azt az előrelátást, a melylyel elébe vág-vidékünk szőlőgazdasága rohamos tönkretutásának, és így preventíve gondoskodnék arról, hogy néhány év múlva ne kelljen adóleírásokban több áldozatot hoznia, mint a mennyibe a leghathatósabb védekezés, idejekorán alkalmazva, egyáltalában kerülhet.

És most kitérek arra, a mi éppen Maros Bódog ur részéről fölöttébb meglepett, t. i. arra a kicsinylésre, a melylyel vidékünknek a bortermelés és borkereskedelem terén való jelentőségéről megemlékezik. Úgy tartja, hogy nagyobb fontosságot tulajdonítok az ügynek Kanizsa és vidéke gazdasági életében mint a minót tényleg megérdemel. Majdnem fölétegezem az állítás-hoz hozzászólni — olyannyira természetes és nyilvánvaló a cáfolat. Hát van-e közgazdaságunknak a gabona-termelésen kívül még egy ága, a mely oly nagy jelentőségű és fontos, mint a bortermelés és a borkereskedelem? Vidékünk legalább 5-6000 bortermelővel, városunk kb. 20, borkereskedelemmel foglalkozó kereskedővel bír; ezek pedig az irodában, a pincében, uton, a bevásárlás körül nagy számú emberanyagot foglalkoztatnak, a kik keresetükből városunkban tartják fen magukat.

Bortermelésünk és borkereskedelmünk az érdeklődő idegenek nagy sokaságát vonzzák városunkba; a termelő, ha árujáért nálunk pénzt megkapja, szükségleteit természetesen nálunk szerzi be; — egy szóval, hogy vidékünkön a bortermelés és borkereskedelem elsődrendű közgazdasági faktor; az köz-tudomású és tagadhatatlan tény, a mit még Cicero nyelvén tartott citátumokkal sem lehet megdönteni; — argumentumok persze éppenséggel nem akadtak volna ilyen állítás támogatására.

A mit a borkereskedelem ellen felhozta, az éppenséggel nem vonatkozik arra, a mit M. B. ur védelmünkre felemlit. Én az érdekközösség felismerését és fejlesztését hangoztattam, a minek semmi köze nincsen a kanizsai borkereskedőknek saját előnyükre létesíteni szándékolt vegykisérleti állomáshoz. Ez egyoldalú érdeket, a borkereskedők közvetlen érdekét képezné csak ha létre jönne, a mennyiben módot nyujtana nekik a borsaporító termelő és esetleg még az insolid vevő elleni védekezésre; míg az én fejtegetéseim oda konkludáltak: mennyire kötelessége borkereskedelmünknek figyelmét mindarra fordítani, a mi ter-

melésünk fontartását, sőt fokozását eredményezheti; mert ettől függ az ő saját léte és haladása.

Hátra volna még M. B. ur javaslatát, a mely iparunk fejlesztésében és gazdasági szövetkezetek létesítésében látja meg a mi haladásunk feltételeit.

Az elsőt helyeslem és szó nélkül aláírom. Bár csak jönnének az idegen kapitáliszták olyan gyorsan, mint a milyen szivesen mi őket látjuk és támogatjuk. Csak az a hiba benne, hogy nem mitőlünk függ az ő jöttük. Ugy kellene, hogy nálunk volna meg előbb a szakértelem és vállalkozási szellem, akadna aztán külföldi tőke is, a mely ennek szolgálatába állna.

Ami azonban M. B. ur a szövetkezetekről mondott, ezt nemcsak azért perhorreskálom absolute módon, mert mercantilista vagyok, hanem mert ennek a medicinának városunkra nézve csak halálhozó lehet a hatása — gyógyító ereje még szóba sem kerülhet. Mert vagy marad szerény k rettek közt, mint a gazdasági melléktermények értékesítésének közvetítője és akkor jelentősége városunk gazdasági életében tizedrendű; vagy széles alapon indul meg (ha ugyan akad, a ki megindítja) és akkor magához ragadva a követítő szerepét termelő és fogyasztó közt, fölélegessé teszi kereskedelmünket. A gyakorlati megvalósulás esetében a termelő gabonáját, borát, egyezőval összes productumait behozná a szövetkezetekhez.

Már most e szövetkezettel szemben előzékenyebb volna-e a verseny, mint kereskedőinkkel szemben? Jobban megfizetné-e a termelőnek terményét, mint a kereskedő? Kisebbség volna-e az üzemi költségei, jobb módját találna-e az értékesítésnek, mint a mi szakavatott, rutinált, vagy körültekintéssel s tapasztalatokkal bíró kereskedelmünk?

Nem tételezhető-e fel sokkal inkább mindennek az ellenkezője? Anyagi előnyt — és csak ez kerülhet itt szóba — termelőink részére a szövetkezeti eszme megvalósításával még nagyobb üvegen át sem fedezhetek fel; hanem igenis látom azt, hogy kereskedelmünk kezéből kivenné a kényeret, vagy legalább is élet-halál harcot vívna meg vele, a melyből valószínűleg a kereskedelem kerülne ki elvégre is győztesként.

Legvérmesebb és legrövidlátóbb agraristáink foglalkozhatnak csak a kereskedelmet) pótló szövetkezetek megteremtésének gondolatával. — Magyarország és épp úgy magunknak, egy erőteljes szolid és egészséges versenyt fejleszteni tudó közvetítő kereskedelemre van szükségünk, a mely

ugy a termelők, mint a fogyasztókhoz való viszonyában ahelyzet magaslatán áll.

Arvai Adolf.

Ipartestületi betegsegelyző pénztár.

Egy fehér falragaszokat pillantottunk meg e napokban, melynek tartalma nem kevésbé lepett meg bennünket. Csak Ferdinand városi tanácsos, iparhatósági biztos, ezen falragaszát, mely különben olyan ritka volt, mint a fehér holló, átlátszó közgyűlésre hívta meg az ipari alkalmazottakat, melyek az ipartestületi kezében alakult betegsegelyző pénztár alapszabályai lettek volna előterjesztendők és elfogadandók.

Meglepett bennünket a közgyűlés tárgysorozata, mert tudunkkal az ipartestületi kezében még nem alakult meg a betegsegelyző Pénztár, noha már az 1898. évben kiderített ezen pénztár megalakulása. Az akkori közgyűlés alkalmából, mely az ipartestületi oszlop vereségével végződött, elmondtuk már véleményünket az alakítandó pénztárról, elmondtuk továbbá azt is, hogy mi indította az ipartestületet arra, hogy ezen pénztár megalakításával foglalkozzék akkor, midőn erre semmi szükség sincsen.

Ugy látszik: a minden áron pénztárt alakítani akaró ipartestületi urak már ellejeztették azon feleletet, melyet az iparos segédek: annak idején kaptak és ellejeztették, hogy a közvélemény nagyon is jól ismeri azon ruportokat, melyek az ipartestületet a pénztár megalakítására sarkallják. Tehát ezen feleletkény uraknak emlékeztetük hozzá a következőket. Az 1891. XIV. tc. megadja az ipartestületnek, melynek tagjainál összesen kétszáznál több segédmunkás (segéd- és tanonc) foglalkozik, hogy ipartestületi betegsegelyző pénztárt alakítsanak.

Ezen jogával az Ipartestület akkor, midőn annak ideje lett volna, nem élt; megalakult tehát a kerületi betegsegelyző pénztár, mely a törvény követelményeinek teljesen megfelelőleg működik. Sőt a kezelés oly mintaszzerű, hogy még az országban levő, ma minden összes kerületi betegsegelyző pénztárak deficitel dolgoznak és működésük nem egybe a létező való küzdelemmel, a nagy kanizsai kerületi betegsegelyző pénztár nemcsak kötelezettségeinek bir eleget tenni, hanem mindenkor egy nagyobb összegű tartalékkal is bir.

De a tisztelt ipartestületi uraknak éppen ezen mintaszzerű vezetés nincsen inyókra; mert ennek köszönhetik bizonyos vezérúriak, hogy azon esetben, ha nem felelnek meg törvényes kötelezettségeiknek épen olyan elbánásban részesülnek, mint a többi haladók, kiknek a Isten nem adta meg a hivatalt hogy olyan pénztárt vezethessenek, melynek nem a törvény diktál, hanem az elnök, vagy alnök az ur. Ilyen pénztárnál természetesen nem törődhetnek meg az, a mit 1898-ban a következőleg jegyeztünk fel: „Egyik másik ipartestületi taggal ugyanis a Kerületi Pénztár szívoronai ezirtette az I. törvények határait; hanyagságukért azonban nem akarják civá laloi a felelősséget. A törvény nem ismer alkudozást, éreketlenül lesújt arra, ki akár tévedésből, vagy akár akarsva ellenkez-gül Magdát az ipartestületi elnököt hat ízben marasztalták el és mástól év alatt mindjárt 300 mestert ezer forint járú és és birság megfizetésére kötelezték.”

Es a bíbi és semmi más. Az ipartestületi vezérúriak ugy látszik, nem szivesen látják, hogy van egy olyan iparos társuk, a ki e-ég önállósággal bir szem az ő véde mükre, hanem az őy, a törvény védelmére kell. Meg kell tehát mutatnia Halvax Frisvane a kerületi betegsegelyző pénztár elnökének és Dobrossics Milan igazgatójának, hogy „az iparosokkal nem lehet packázni”. Hogy ezen „packázás” hivatalos nyelven „a törvényes rend megkövetelése” ezt az egyik nem akarja, a másik pedig nem tudja megérteni; sőt az azonban egyértelmű, hogy nekik okvetlen kell betegsegelyző pénztár.

Legkisebb kifogásunk nem lenne egy olyan betegsegelyző pénztár alakítása ellen, a mely a munka adak bajai orvosolását ocolozná; de hisz az Ipartestület, nem a saját tagjai, hanem a náluk foglalkozásban levő segédmunkások biztosítására óhajja a betegsegelyző pénztárt létesíteni.

Ezek pedig már kimondták 1898-ban és

kimondták újabban ismét, hogy nekik nem kell az ipartestületi pénztár és azért még sem hallgatják az alapszabályokat. Nos hát, ha a segédmunkásoknak nem kell az ipartestületi betegsegelyző pénztár, akkor annak létesítése nemcsak felesleges, hanem nevetséges is. Nevetségesnek tartjuk azon egyszerű okból, mer az ipartestületi pénztárnak valószínűleg megtenne a jól javadalmazott hivatalnoki kara, de nem lennének biztosított tagjai. Nem lennének ezért, mert a törvény értelmében az ipartestületi betegsegelyző pénztárba való belépésre csak azon segéd vagy tanonc van kötelezve, ki az ipartestület valamely tagjánál van alkalmazva és nem tudja kimutatni, hogy a munkaadó székhelyét magában foglaló kerületi betegsegelyző pénztárnak már tagja.

A kerületi betegsegelyző pénztár vezetősége, azonban elismerést érdemlő szigorral gondoskodott és gondoskodik arról, hogy egyelőre segédmunkás se hiányozzék a biztosított tagok sorából, emeltozva csak elvise találna az ipartestületi betegsegelyző pénztár olyan segédet vagy tanoncot, a ki nem tudná kimutatni, hogy ő már tagja a kerületi betegsegelyző pénztárnak; és ezzel meg is szűnt az ipartestületi pénztár lételepja.

Tegyük most már fel azon legjobb eszelet (ha egyáltalán jónak mondható), hogy a munkaadók egy része kényezteteni fogja segéd munkásait az ipartestületi pénztárba való atlépésre, mert utóvégre is nem létezhetik pénztár biztosított tagok nélkül. Meggondolta-e az Ipartestület azt, hogy a pénztárak legtöbbje nem tud törvényes kötelezettségének eleget tenni azért, mert a kezelési költségek felemészti a bevételek java részét? A nagykanizsai kerületi betegsegelyző pénztár csakis azért tud boldogulni, mert a vidékkel van kapcsolatban; a vidék képes a pénztár dítező erejét, mely nélkül a legnagyobb erejű mellett sem tudná magát fenntartani. A kezelési költségekkel itt néhány ezer biztosított tag járuléka áll szemben, mi az ipartestületi pénztárnál eleven ki van zárva.

Ilyen körülmények közt feleltébb esodá koznak azon, hogy a városi tanács, mint iparhatóság, nem vetezte fel az ipartestülettel határozott formában azon kérdést: hát miért is óhajják oly iven azt az ipartestületi betegsegelyző pénztárt. Talán kisebb díjakat fognak szedni és nagyobb-mértvű segélyezést nyújtani, mint a kerületi betegsegelyző pénztár? Mert csakis ezen esetben lenne érhető: miért akar az Ipartestület betegsegelyző pénztárt létesíteni. De a járulók osökentése és a segélyezés fokozása ki van zárva, mert mint már ismét-ten említettük, az ország legtöbb betegsegelyző pénztára nem képes kötelezettségének eleget tenni, és magyarázatát adnak annak, hogy miért van a nagykanizsai kerületi betegsegelyző pénztár kedvezőbb helyzetben.

Ha az Ipartestület nem engedne a 48-ból és minden józan gondolkodás ellenére mégis megalakítsa a pénztárt, már most mondhatjuk, hogy ez nem lenne betegsegelyző, hanem mindjárt szűltetésől kezdve egy nagyon is beteg pénztár, mely befutatlansági és többől harcot folytatna a kerületi betegsegelyző pénztárra, mert az utóbbi lenne az, a honnét az ipartestületi pénztár az anyagot szerezne. Eme anyagvesztés a kerületi pénztárt pedig éreketyően gyengítene és oda ju nánk, hogy egy erő-ö, hivatala mag-alatán álló betegsegelyző pénztárhelyett, lenne két csesztész, fizetésképtelen pénztárunk, a hová a segédmunkások ugyis befizetnek filléreiket, de honnét segélyt hiába várának, mert a hol nincs, ott ne keres-. Ha a t. munkaadók így akarnak gondoskodni munkásairól, Am akkor alakítsák meg az ipartestületi pénztárt, melynek még szon eredménye is meglesz, hogy munkaadó és munkás folytonos harcban lesznek egymással, mert a mi kell, a gazdáknek, az nem kell a munkásoknak. Utóbbiak álláspontját értjük; ok meg vannak elégedve a kerületi pénztárral, a hol 4-5 év óta csak három-négy ízben akadt a választott bíróságnak dolga. Az ipartestületől azonban még egy árva szóval sem hallottunk annak indoklását, hogy miért ragaszkodik oly makacsul a pénztár-alkalításhoz? Alig hiszük, hogy más magyarázatot kaphatnánk, mint melyet mi adtunk.

Az érdekelt segédmunkások már két ízben nagy együteltiséggel demonstrálták, hogy nekik nem kell az ipartestületi betegsegelyző pénztár, tehát az Ipartestületnek el kell ejteni ezen tervet. Vagy nincs jobb dolga az Ipartestületnek,

az esetről beszélnek most a fűredek. Vajjon eszük-be jut-e, hogy Sipos Ferencz nem löpködte volna a sárkereszteket, ha létt volna fűzelőfája.

Foghasználatokosságából A minap jöjjébe compolygott be a fogorvoshoz egy öreg ember. Az álla úgy fel volt kötve, hogy csak a szeme villogott ki a sűrű bandázsból. Nagyokat nyögött, letelepedett a hatalmas karosszékbe. Az orvos pedig finom műszerével hozzáfogott a beteg fog kereséséhez. Megkopogtatja az egyik harapószerszámat:

— Ez fáj, ugy-e?

A magyar bü-an ingatja fejét.

— Nem a' uram, de csak húzza ki.

A műszer pedig kopogott tovább a fogsoron:

— Tan ez fáj?

— Ez se fáj, de csak tessék kiszedni!

Az orvos vonakodott, a beteg azonban követelezte.

— Csak tessék, ha mondom!

Es a két-fog fájdalommal vonult ki a száj-üregből. Kevéske ezet hamarosan megszüntet-a vérzést, mire újra kezdődött a fájós fog kuta-tása:

— Ahá, ez az odvas, ugy-e bátyó?

A beteg csak int, csak bólintgat, fájdalommal lehanyja szemét. Csakugyan az a fog fáj.

Az operáció végen aztán megkérdezték a polgárságot, hogy miért húzatta ki erővel az egészséges fogat.

— Hat in-talom — mosolygott az öreg, — ritkán jaro-k be a városba s ha már egyszer itt vagyok, jobb, ha most húzatom ki a nyavajást, mint akó, ha megfáj! Legtalább megtakarítok egy utat.

HIRDETÉSEK.

Az idegesség.

Ha fájóhelyen jártok olyankor, a midőn a földet művelni kezdik, rendszeren erős, egészséges emberekkel találkozunk. A szabad levegő, a város rossz levegőjétől való távoltság az egészség egyik főfeltétele. Néha azonban akad a vidékiek között olyan, kinek kevésbé erős szervezete, gyengébb vére nem tud a fárasztó földmunkálatokkal, a melyek a helyett, hogy az egészségre névűsek volnának, még inkább lerontják megküzdemi. Ilyenkor a munkát félbe kell szakítani. Abban az esetben, a melyről most beszélni akarunk, az idegesség okozta a bajt. Ha valakinek ily baja van, egész szervezete megcsinyul; az idegek többé kevésbé megromlanak s ez az agyra és az érzékekre roppant káros hatással van. E bajt külső megnyilatkozása igen különböző, de oka minden esetben a vér megváltozásában kevesendő s a testi munka túlerői telésének következménye. Ezért a vér helyreállítására kell a főszólyt fektetni; a Pink-pilulák mint a legjobb hely-

Motard ur fénykép után.

reállítói a vérnek meg fogják adni a kívánt eredményt, úgy az idegességnél, mint a neurasténiánál, a férfi és nő oly-ugulásánál, a gyermekbetegségeknél, a melyek rendszeren a vérszegénység következményei. Egy radikális gyógyulás példáját írja nekünk Motard Gábor ur charmant (Charente) 22 éves földműves.

— Egy év óta — írja — ideges és oly gyenge voltam, hogy kénytelen voltam munkámat félbeszakítani. Egész testem szenvedett és nyhülést nem találtam, míg a nekem ajánlott Pink-pilulákat nem kezdtem használni. Egy év telt el azóta és a legnagyobb megelégedésemre teljesen felgyógyultam. Most én ajánlom a Pink-pilulákat minden szenvedőnek. Remélem, hogy levelem nyilvánosságra hozása sok embernek hasznos lesz. Magyarországi főraktár: TÖRÖK JÓ ZSEF gyógyszerárúban, Budapest, Király-utca 19.

Igen sok külföldi franczia, angol és német szer van hirdetve és ajánva 256-40

FIATAL EMBEREK részére

csőbántalmak és folyások ellen. Mindazon esetekben, ahol Santal-olaj használata orvosilag javasolva van, a

a legcélszerűbb és legjobb a

Santal-Egger

alkalmazás, mely a legjobb minőségű kelet-indiai Santal-olajból készült és az orvos urak által rendeltetik. 1 üveg ára 1 frt 50 kr.; postán bérmentve, a pénz előleges beküldése mellett 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 3 üveg 4 frt 50 kr.

Gyógyszertár a Nádorhoz
BUDAPEST,
VI. Váci-körút 17.

Ki akar 400 márkát
bavonkint könnyen, tisztességesen és risiko nélkül keresni? Tudassa címét azonnal levélbéllyeggel felszólítva V. 21 sz. alatt M. F. Wejtan, hirdetés-irodával, Leipzig-Lindenaui.

Richter-léle

Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvényél, csúznál, tagzsággatásnál és meghüléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt üvegonkénti árban majdnem minden gyógyszerárúban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bévásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebb-bötrötti utántant van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” vedjegy és Richter cségyjegyes nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT ex. és kir. udvari szállítók.

Hirdetések
felvétetnek e lap kiadóhivatalában.
NAGY-KANIZSA.

Fischel Fülöp könyvkötészete Nagy-Kanizsán.

Elvállal és készít **mindennemű könyvkötő-munkát** A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG; valamint Passapartout emlék-albumokat diszfeliratoknak, táncrendeket a legfinomabb-kivitelig. Elvállalok továbbá képek, fotografiák, térvek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

MEGHIVÁS.

A Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaság
Nagy-Kanizsán

III. Évi rendes közgyűléset

1900. évi február hó 11-én délelőtt 10 órakor, saját helyiségében tartandja,
melyre a t. c. részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

A közgyűlés tárgyainak sorrendje:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Felügyelő bizottsági jelentés.
3. A számadások előterjesztése, a mérleg megállapítása, a nyereség hovaforrása iránti határozathozata és a felmentvény megadása.
4. Az alapszabályok 5. §-a, 14. §-a, 31. §-a, 34. §-a 2. pontja, 35. §-a 2. pontja, 36. §-a 1. bekezdése, 39. §-a 2. pontja és a 41-ik §-nak módosítása.
5. A tisztviselői nyugdíj szabályzat megállapítása.
6. Az alapszabályok 22-ik §-a értelmében megállapítása a választandó igazgatósági tagok létszámának.
7. Az alapszabályok 12., 24., 31. és 36. §§-ai szerint elnök, igazgatósági elnök, 25 választmányi tag s a tárgysorozat 5-ik pontja szerint megállapítandó számú igazgatósági tagnak 3 évre; valamint 3 felügyelő bizottsági tagnak 1 évre megválasztása.

Jegyzet: Az alapszabályok 14. §-a értelmében szavazati joggal azon részvényesek bírnak, kik 5 nappal a közgyűlés megtartása előtt le nem járt részvényekkel együtt oly részvényt, vagy részvényeket tesznek le a társulat pénztárána, melyek legalább 3 hóval a közgyűlés napja előtt irattak nevükre.
A letett részvényekről elismervény adatik, mely a közgyűlésbeni részvételre igazolásul szolgál.

MEGHIVÁS.

A nagykanizsai segélyegylet szövetkezet által 1900. évi február hó
17-én d. e. 10 órakor saját helyiségében tartandó

ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE

a szövetkezeti tagok tisztelettel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. Az 1899. évi zárszámadás (mérleg) előterjesztése, az üzleteredmény megállapítása és ennek alapján az 1894—1899. évtársulat végfelszámolása.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
4. A szövetkezet hivatalos közlönyének kijelölése.
5. Szamek Lajos indítványa.
6. Az igazgatóság és felügyelő bizottság választása, e p. választás alá kerül a sorrend tolytán kilépő Vidor Samu elnök, Fesselhofer József alelnök, Goldschmidt Dávid ellenőr, továbbá Klein Illés, Kaszter Miksa, Rapoch Gyula, Engländer Otto, Rosenberg Richárd, Pollák József, dr. Szabó Zsigmond és Tóth József igazgatósági tagok helyett 3 évre újak, esetleg azok újabb megválasztása, továbbá Beck Miksa lemondása és Fischer József elhalálása folytán 2 igazgatósági tag, valamint a felügyelő bizottság 1 évre leendő megválasztása.

Nagy Kanizsán, 1900. január hó 27-én

Az igazgatóság.

A zárszámadás, mérleg, igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések, nemkülönben a benyújtott indítvány 1900. évi február hó 1-től kezdve az egylet helyiségében a hivatalos órák alatt betekinthető, hol egyttel a szavazatlapok a közgyűlést megelőző 2 napon átvehetők.

Szerkesztőség: Városháza-épület Fischei Pál könyvtárában.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta délután 4-5 óra között.

Idő intézendő a lap szemléi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal: Városháza-épület Fischei Pál könyvtárában.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NAGY-KANIZSÁN hetenként kétszer: vasárnap s csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 18 korona, Félévre 9 korona, Negyedévre 5 korona.

Nyitólár postaköltséggel 20 fillér.

Hirdetések, valamint a hirdetői részre vonatkozó Fischei Pál könyvtárában közzétett intézkedések.

Hármaslapon levél csak ismert kímélő fogadtatás el.

Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa. 1900

Felolvasó szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Mévész Lajos.

Vasárnap, február 4.

Biztosítási ügyünk reformja.

(K.) Közgazdasági intézményeink közt alig van elhanyagoltabb a biztosítási-ügy, melyet a rohamos fejlődés féltelensége, a közönség kiszákmányolására irányuló tisztességtelen üzleti célok meglehetősen sajnálatos viszonyok közé juttattak. — A mindenfeszítő megragadó versenyés el-lenszenves jelenségei elidegenítették a közönséget ettől a jóra való ügytől s bizonyára e ténynek tulajdonítható, hogy közgazdasági jelentőségének dacára, maga a sajtó, sőt a szakirodalom sem foglalkozik eléggé a biztosítás intézményével; pedig általánosan érezzük, hogy ezen a téren teendőök vár-nak reánk s ezeknek a viszonyoknak a rendezése éppen a kis emberek, a köznép érdekében kívánatos.

Elismerésre méltó érdeme a kormány-nak, hogy be nem várva a közvélemény nyomását, saját kezdeményezéséből folytat tárgyalásokat azoknak a törvényhozási fe-ladatoknak a tüzetes megállapítására, melyek a biztosítási ügy rendezése körül az ország érdekében immár sürgősen teljesi-tendőök, ha hisszük, hogy a feladatok kö-

zött a biztosító magánvállalatok megrend-szabályozása a legelső.

A messze jövőnek nagy kérdései: a a kötelező és az állami biztosítás még kiforratlanok. Ma egyelőre a meglévő állapotok rendezésének szükségével állunk szemben s hogy ezt a rendezést nemcsak a közönség érdeke s a biztosítás-ügynek egészséges fejlődése igényeli, hanem igény-lik és óhajtják maguk a biztosító hazai magánvállalatok is a saját jól felfogott érdekükben: — arra nézve illusztris tauu Ágoston József országgyűlési képviselő, az Első Magyar Általános Biztosító-Társaság-nak 30 éven át volt főmérnöke, vezértit-kára s utóbb igazgatója, aki az igazság-ügyminiszterhez intézett s nyomtatásban is megjelent emlékiratában a magánbiztosítási vállalatok egységes működését és ellenör-zését kívánja szabályoztatni.

Elsőrangú biztosítási szakember nyilat-kozik ebben az figyelemreméltó emlékiratban aképpen, hogy mindenkélt a közönség megrendült bizalmának helyreállítására van szükség s ennek egyetlen módja a közvetlen állami ellenőrzés.

Ágoston, a biztosítási üzletágak minde-gyikének alapos ismerője, végre nyíltsággal tárja fel a helyzet képét s reá mutat a bajok forrására a minden áron üzletszerző mozgó-ügynöki hadseregnek megbízhatal-lanságában, a kötvényfeltételek szövegező-sének kétértelműségében s az üzleti mér-legek szerkesztésénél követelt eljárásban, melynek nemcsak az ügy, de maga az egyes vállalat is kárát vallja.

Harminczéves tapasztalás gyakorlati ada-taival támogatja Ágoston József abbe-li meggyőződését, hogy az állami ellenör-zőhivatal szervezése nem halasztható tovább, mert szükség van oly közegre, mely a nagyközönség érdekeit megóvjá, gondoskó-dik a társaságok bonitásáról s arról is, hogy a matematikai alapokon kiszámított és évenként kimutatott díjtartalékok a Ma-gyarszágon költött összes üzletek után hazai értékekben helyeztessenek el.

Az idegen vállalatok magyarországi üzletnyereségeinek megállapításával és megadóztatásával s a hasámban költött üzletek helyegilletékeinek jogos és méltá-nyos megszábasával, új forrása nyílik állami jövedelmeknek, melyekkel szemben

TARCA.

Farsangon.

Írta: Radics Ilona.

Malatsok mindannyi
Jókedvű emberek;
Csak az én szívem fá,
Ez most is szorvok!

Ha egy-egy vig sóta
Ejlet a farsang,
Ilyenkor — egy áram —
Kény szűk a namba.

Miért is nem lehet
Nekem is malatni?
Miként a többiek —
Nevetel, karagat.

Mégis — ha mondánk:
Csoréjaink szíveket!
Legyünk boldogok —
Ez inkább szorvok?

A falu rossza.

Írta: Beszedék Elek.

Élt nannó a bölcső mellett, ringatta csönde-
sen a legkisebb dedunokát, a szoba földjén még
egy kis leányka, a bölcsőbelinek a pénye játszott

egy bábuval: ő is csitogatott — haju baba haju
Nagyapó fekdő a rozoga kanapén, arca beterítve
újsággal, az alatt aludott. Nem a délutáni
almát a udta, ámbár délután volt. Delelőtt, dél-
tán, ez már mind este számba megy. Az elag
gtt ember teste folyton kívánja a nyugodalmat;
s nappal lassanként ejzakáya változik: éjjel
kerüli az álmot, alvása szenderegés, az is rövid
idél tartó. De jön a nappal, a nagyapó hanyatt
fekszik a kanapén, újságot tart homályosodó
szeme elé s bár az újságban van sok érdekes
történet, mindenféle csudálatos dolog: egyszerre
csak ősszezavarodnak előtte a betűk, ősszevi-sza
gompolyognak igaz és hazug, szomorú vig történe-
tek, s im, nagyapa kezéből kiesik az újság, ar-
cára borul szemfedőként: nagyapó alszik.

Hirtelen nélkül jöttem, mert gondoltam: így
nagyapó im az öregnek öröme, meg az anyám
is. Nannó, szegény nannó bóbiskolt a bölcső
mellett, annak ütemes rengése ringassa elmosolyotta
s hogy beléptem s látott maga előtt, azt hitte:
álmodik.

— Ó édes Jézusom! Ugyan bizony te vagy-e
fiam?

Suttogva mondtam, nehogy nagyapó felébred-
jen: én, édes anyám, én.

— Ez csud! — dolog monda nannó. Egy
kicsit elcsendesültem s szenderegés közben álmodt
láttam.

— Mit láttál, édes anyám.

— Azt láttam, hogy nálatok vagyok Pesten.
S lám, éppen az ellenkezője teljesedett.

Akkor az újságlep lefordult nagyapó arcáról s
kérdé: te vagy-e fiam?

— Én, édes apám, én.

Odamentem, raborultam: — Én, édes
apám én.

Felült nagyapó s mondá: ó édes fiam, te
csak jössz s szállasz, mint a lönemény. Hogy
vannak a cselédnöl.

— Mind jól vannak, nani jól, nagyapót
eszerre csóbolják s erősen várják a nyara.

— Azt én nem érem meg, sobaji nagyapó.

— Csakhogy azt az egyet nem hiszük el
nagyapó. Husz esztendeje jövedőh s hála lsten,
nem teljesült a jövedőlése.

Nannó hamisra mosolygott.

— Nem is lehet hinni nagyapónak. Minden
nap fiatalodik.

— Nannó, nannó... Micsoda beszéd ez?

— Mindjárt elárulom.

— Hadd hallom, nannó: árulja el nagy-
apót.

Nini, hogyan megismerélődött a szeszep. Mint
két gyermek állt előttem a két öreg: vaddó az
egyik, vadlót a másik.

— Képzeld csak, fiam, kezdette nannó, teg
nap este színházba volt nagyapó.

— Maga is ott volt! — vágott közbe
nagyapó.

Butor WEISS JAQUES Nagy-Kanizsán

Teljes salon, ebédlő s hálószoba berendezések

Nagyon szelíd kiszolgálás, mérsékelt árak.

Vidéki megrendelések pontosan eszközölttenek.

Kép s árjegyzék, rajz költségvetés kívánatra ingyen

az ellenőrző-hivatal csekély költsége számba sem jöhet.

Kiterjeszkedik az emlékirat a külföldi, de főleg az osztrák viszonyok ismertetésére s utal arra, hogy ezen a téren is követelnünk kell Ausztriától a pártitást.

A társulatok megalakulásáról, a kötvény-feltételek szerkesztéséről és az ügynői felelősség kérdéséről kezdve, a biztosi ülések mérlegeinek megállapításáig s a díjtartalmak elhelyezéséig mindenre kiterjed az emlékirat szerzőjének figyelme; végül pedig tárgyilagos bírálatával foglalkozik a Beck-féle törvényjavaslat tervezetével, melyet elvi részében feltétlenül helyesel s ezzel egyszersmind tanúságot szolgáltat a mellett is, hogy az akció, melyre a kormány készül, jó nyomon indul és a szakemberek körében teljes bizalmat kelt.

Értesülésünk szerint az enquete-tárgyalás, melyre a kormányjavaslat szövegezésére lesz bizva, már nemsokára munkához fog s éppen ezért időszerű és a közönségre is becses tájékoztató az Ágoston József emlékirata, melyben hivatott szakember nyilatkozik egy eddig valóban kevéssé méltatott, fontos kérdésről, a biztosításty rendezésének kérdéséről.

Ha meggondoljuk, hogy az ügy legelső sorban a szegény embereket érdekli, mert a latifundumok birtokosai és nagy vagyonu emberek jól ellehetnek biztosítás nélkül is — ha meggondoljuk, hogy éppen a munkás, kisiparos és a földmivelő elem, szóval a köznép az, melynek a biztosítás tulajdonképp létszükséglete: akkor nem szabad kicsinylenünk a törekvést, mely a biztosítás intézménye iránt megrendült bizalomnak szilárdítására irányul s lehetővé óhajta tenni, hogy ezen intézmény áldását a leginkább ráztorult néposztályra is kiferjesszthesse.

Mert a végcél ez. Mihelyt az állam közvetlen felügyelete feltétlenül megbizhatóvá

avatja a biztosítási magánvállalatok működését, az intézmény népszerűsítésének és terjeszkedésének mostani akadályai megfognak szűnni s a helyreállott bizalom tömeges biztosításokra, a szerzési jutalékok kiküszöbölése pedig a díjtételek leszállítására fog vezetni, a nélkül, hogy a szövetkezetek és a szolid üzleirányít követő magánvállalatok gyarapodását megnehezítené.

A nép művelése.

Abban a nagy, öntudatos szervezetben, melyet nemzettestnek szokunk nevezni, s melynek öntudatossága mellett az bizonyít, hogy kitűzött, közös célok felé törekszik: az életet, az erőt adó s ennél fogva a haladást biztosító elemet a nép képviseli. A mozgató, az indító szerveket képviselhetik a nemzettestben, a nemzetársadalomban az intelligens elemek, de magát az ös-erőt, a vért, mindig csak a nép.

Nagyon jól tudták ezt már a legrégibb kor nagy gondolkozói, társadalmi regeneratorai is, mikor irányító működésük ralyponjával mindig az alsóbb néposztályt, a közös haladás érdekében fizikai erejével járuló munkás-réteg nagy tömegét választották. Nagyon jól tudják ezt most is mindazokban a körökben, ahol a haladás eszméi, a nemzeti boldogulás kérdésének irányító gondolatai forrnak.

A nemzettest, a nagy organum, a maga különböző öntudatos szerveivel csak úgy nyerhet, úgy biztosíthat igazán egészségesen létező életet, ha a működést tápláló, fenntartó élet-tényezők szintén a maguk nemzeti, társadalmi, közös érdekei feladatának tudatával viszik erejüket a nagy szervezet működésébe.

Ennek megismerése vezet irányozó intelligens közeinket arra, a nemes törekvésre, hogy áldozatokat és fáradságot nem mérlegelő odaadással lendítsenek a nép erkölcsi és anyagi kelyzetén.

Az első jelszót a nép haladási, boldogulási érdekének felkarolására, előmozdítására az Országos Magyar Gazdasági Szövetkezet kebeléből kiindult mozgalom adta meg.

És íme: most már ott látjuk a kormánykörök, a gazdasági egyesületeket nemes versenyben a körül a nagyfontosságú nemzeti kérdés körül, hogy miként lehetne megmenteni a nemzetársadalom zömét képező földmivelő néposztályt az öt veszedelmesen fenyegető szűléstől. A megyei gazdasági egyesületek általános vonatkozású határozatait nagy szorgalommal fogadják és viszik át a gyakorlati életbe, a reális eredményt biztosító megvalósításba az egyes gazda-körök: szóval megindult minden vonalon a dicséretes mozgalom, hogy a papírosra irt vagy szóval elmondott elmélet végre a valóság használható értékére váltsék. Ott látjuk már a gazdasági szövetkezetek pezsgő életét, talán még kissé küzködve a kezdet nehézségeivel, de az elmaradhatatlan siker reményével nézve a jövőbe. A nagybirtokosok teljesen kibontakoztak a tartózkodás, a zárkózottság páncéljaiból; a főnemesek egymásnak nemes példaadással törték meg a jégel, melyet közéjük és a kisgazdák, a földmivelők közé a származási különbség hűdeg atmoszférája vont; s most már a kiadott jelszó vezető szövetkeztévé lett az intelligens elem működésének, hogy nem csupán a néppel, hanem a népért is.

Sokáig csak eszköz volt a nép egyes törekvések kivételére. Most már céljá lett. Világossá vált minden tisztá, egészséges eszű ember előtt, hogy egy nemzettest organumai közé csak öntudatosan működő erőtevényező lehet és kell beilleszteni; a gépszervezet nem ér semmit. Most teljes erővel azon dolgoznak, hogy a népet is fölemeljék a gondolkozó, a tudatosan munkáló elemek színvonalára. Azt akarják, hogy megtanulván világosan gondolkodni, a maga erejével igyekezzen emelkedni tovább, mindig felebb, míg képes nem lesz erejét és a rendelkezésére álló eszközöket a maga számára jól tőkésíteni.

E szép és nemes törekvésre azonban — fájdalom! — nálunk nagyon kevés a könnyen alkalmazható eszköz. Az volna t. i. ennek a törekvésnek a legkönnyebben foganatosítható eszköze, ha a nép kezébe jó könyveket adhatnánk olvasni. De hát hol vegyük ezeket a jó könyveket? Van ugyan valami könyvkiadói vállalat, mely éppen

— De maga folyton jajgat. Hol a lábát, hol a karját fájtatja. Ejje! nem tud aludni a köhögéstől. Mindég azt hallom: bársak Isten megkönyörülne, megelégnék sok nagy szenvedésemet...

— Ez igaz. Folyton ezért imádkozom.

— No lám s mégis elment — csudalátni.

— Hol volt az a színház?

— Csak itt volt, édes fiam, az iskolában. En nem is mentem volna, fiam, de az unokák nem hagytak békén. Mind azt hajtották: jöjjenek el, mert olyan népe! még világeletemben még nem láttam. No azt könnyen elhiszem, mondtam én, mert egyszer láttam efflele játékot, annak pedig hatvan esztendeje. Jóval 48 előtt volt ez, huszárkoromban. De az sem volt valami szép játék. Emlékszem, hogy volt ott egy gróf, s egy grófné. A gróf nem szerette a grófnét. Meg akarta mérgezni. De Isten nem engedte, hogy az ártatlan grófné ilyen szomorú halállal haljon meg. Hogy s hogy nem, úgy fordult a dolog, hogy a gróf itta meg a mérget. Kértem az unokákat: esik-e ebbe a játékba valami csuf halál. Mert há esik-nem nézem meg. Azt mondták: ne féljen, nagy-pó. Eppen egyszer ló benne egy legény, Ákine ti Göndör Sándor a neve, de csak ijesztésül lok nincs golyóbis a pisztolyban. Én még erre is az mondtam: ó édes fiam, a vén embernek itthon a helye. Még talán meg is szólnak a népek, ha

oda megyek. Vigyék el nannyt, ő még fiatal asszony...

— Ez igaz, vágott közbe nannyt, még mindig fogja a tréfa nagyapót. Hanem ha látnád volna, hogy csak kérette magát, de valóképpen nagy jókedvvel indult el s hat Uram, Teremtőm, mikor aztán telepedtünk, csupa fül volt, elhalt-gatta volna reggelig.

Mondta nagyapó:

— Igazán szépen szózatoltak. Egy sem akad el a beszédben. Pedig mind idevaló legények s leányok voltak.

Folytatta nannyt:

— Ó de szép volt. Sokat sirtunk, de sokat neveltünk is.

— Az a Gonesz Pista huncut egy ember lehetett, akárki volt. Vajjon elt-e az az ember vagy csak úgy kitalálták?

— Bizonyosan elt egy ilyenforma ember, mondtam én.

— Elhetett. Én magam is eszmétem ilyenformát.

— Hat ez a Finum Rózi szegény? sóhajtott nannyt. Hogy szerette Göndör Sándort!

— No lám, az a Göndör Sándor! Eppen ilyen a nép, — mondta nagyapó. Kikijálták falu rosszatnak, holott jó a szive, csak kevéssé látják. Ez így van. Ugyan bizony — fordult nekem

nagyapó — tetszik-e a pesti gála népnek az ilyen történet? Mert nekünk együgyű embereknek erősen tetszett.

Itt aztán én vettem át a szót. S hallgattak az öregek áhitattal, mint egy mesemondót. Megrajzoltam egy pesti színháznak belső képét. Aztán a színpadot. Hogy azon valóságosnak tetsző házak vannak. Falu, mező, e. d. Finum Rózi, Göndör Sándor énekét egy egész banda muzsikája kíséri. S mikor megcsendül Finum Rózi sójtája, aki különben valóságos baróné, azt hiszed, hogy a meenyországnak vagy.

Felsóhajtott nannyt: ha ezt én egyszer láthatnám, hallhatnám.

Mondta nagyapó:

— Azt mi már nem láthatjuk, nem hallhatjuk, nannyt. Lám, az iskoláig is az unokák támogatják el. Azt nekünk látni s hallani most már nem is volna jó, nannyt, maradjunk csak mi itt a tűzhely mellett. Ha most megintnók azt a mesevilágot, tájra talán öreg szívünknek: mért hogy nem volt benne részünk. Amit láttunk, az nekünk elég szép volt, elég kedves volt. Adott legyen az unak szent neve, hogy azt is megismertük, mi nek előtté eljött éretünk a halál anyyá. Jó mondtam-e, fiam?

— Jól, édes apám, jól.

„Jó könyvek“ címmel terjeszti a népek szánt olvasmányokat; ez azonban a nép körében nem ért el valami népszerűséget. Hiába: a népek irni nagyon, de nagyon nehéz. A népieskedő irásmodor még nem elég „hhoz, hogy valamely munkát a néppel megkedveltessünk. Aki a nép számára akar írni, annak éppeneggel nem kell irásmodorában népieskedni, hanem tanulmányozni kell a népek életteljes lélektani állapotát. Ha ez a tanulmánya jól sikerül, akkor irhat minden népieskedés nélkül, meg fogja érteni a közönséges paraszt ember is. Csak hogy persze az efféle tanulásra nem igen szeretnek vállalkozni a mi hivatott irók, akik sokkal szívesebben tetszelegnek a dekadens francia eikornyáságokban.

Nagyon jól lennék gazdasági egyesületeink, ha egy-egy népies irányú munkát a pályadíjakat tűznének ki s ez által talán lehetne kissé sarkítani a hivatott tollforgatókat a népek élet tanulmányozására.

Addig is azonban, míg a magyar irodalom a nép számára olyan könyveket termel, amit az nemcsak megért, hanem kedvel is, legolvasni, okvetlenül gondoskodni kell a nép műveléséről. Erre pedig a téli estéket kell felhasználni. S e célból megint és k a dicséretesen működő gazdakörök vezető ténylezőihez kell fordulnunk. Az ő nemcsak önzetlen buzgózkodásuk vihethi dűlőre, hogy a nép számára egyes községekben — a hosszú téli esték idővel felhasználásával — tanulságos előadások tartassanak, kiválóan azokból az ismeretekből, miket ő foglalkozásuk keretében hasznára fordíthat, amikből megtanulhatják, hogy miként lehet okos módon, ügyességel jól értékesíteni minden talpa alattnyi földterületet.

A gazdakörök intelligens elemei bizonyára itt is meg fogják mutatni, hogy mily önzetlen odaadással csüngenek a néphaladás, boldogulási érdekein; s ha tán áldozatok árán is, de keresztülvizsik, hogy népünkre nézve a hosszú téli esték is sokat érő erkölcsi haszonnal járjanak.

A katolikus autonomia.

(Pé.) Egy fontos kérdés, mely már harmadik év óta foglalkoztatja a lelkeket, hozta össze a katolikusok országos gyűlését, mely Vasváry Kólos hercegrímás és gróf Szapáry Gyula volt miniszterelnök közös elnöklése alatt folyó évi január hó 31-én kezdte meg tanácskozásait a katolikus önkormányzat felett. E téma első tárgyalása az 1870/71. évi kongresszuson, dacára annak, hogy a nyilatkozatok színvonala választékosan magas volt, tulajdonképpen azért nem vezetett kedvező eredményhez, mert az illető elaborátumok a két szélsőséget: a mérsékelt minimumot és a radikális maximumot képviselték. Azóta az autonomiai kérdés terén is bizonyos reakcionárius áramlat lépett fel, mely okvetlen káros hatással van e fontos intézmény fejlődésére. A katolikus autonomia fontossága minden kétszéllyen kívül áll; nem akarunk világlátélményi bizonyítványokra utalni, hogy a kereszténység eredetileg csak laikus községeket demokratikus alapon ismert: csak konstatáljuk, hogy már régóta, s különösen újabb időben, élénken hangzott a katolikusok óhajta, hogy a katolicizmus, mely régebben államvallás volt, jelenleg legalább ugyanazon jogokat élvezze, mint az ország többi vallásai; hogy a válság az autonomia állami tekintetben

kedvező formá a különféle, néha államellenes irányzatok ellenőrzésére, melyek eddig anyilvánosság előtt elvonva, buján tenyészthettek; és hogy végre ily hatalmas szervezet az összetartozandóság hiányzó társadalmi érzelmének óhajtott kiképződését adná és sok más irányban is gerjesztőleg hatna. Azoknak a tényezőknek tehát, a melyekébe ingerenciáját az autonomia érinti, a priori meg kell barátoskodni a gondolatokkal, hogy az autonomia jogok nélkül csak nonszensz, és hogy e jogok nem származhatnak máshonnan, mint hogy a hivatott tényező jogkörük egy részét az autonómiának átengedik, illetve némely jogokat közösen gyakorolják. Az állam mint legmagasabb tényező annyiban megadhatja ezt, amennyiben etikai és politikai céljai meyengetik; a korona kegyuri jogainak sokszor kell erős állami tekintetek által vezetettnek; a legtöbb eredményt tehát a magas és alsó klerusnak kellene hoznia, hogy jó akarattal hozzájáruljon az autonomia tényezőjéhez. Egyházközségeket, katolikus alapítványokat, jelekezeti iskolákat, ezek tantervét, egyházi javakat s ezen kívül a kisebb kérdések egész tömegét a papság és a laikusok legszebb egyetértésében lehetne közösen igazgatni. A kongresszus első napján a többségi votum és a kisebbségi ellenirat szónokai beszétek s habár még a püspöki karban is bizonyos szépségszisznyilvánul a kedvezőre vonatkozólag. Nem kétkedünk, hogy a közjó gondolata a pártokat konciliansabbakká teszi s hogy az ellentétek némi közeledéssel nem lesznek áthadathatlanok. Megbízható prognoszt erre vonatkozólag ma még nem lehet felállítani, de nem tehetünk róla: élénk sajnálattal kell megjegyeznünk, hogy a kongresszusi tagok nézetei igen szét vannak forgácsolva s az egység hiánya lehet az legnagyobb akadály, mely lehetetlenné teszi a probléma jegecedését.

A szociális kérdésről.

A szociális kérdés csak egy részét képezi egy mindinkább égetőbbé váló általános társadalmi kérdésnek, és dacára annak, hogy a közgazdaság terén a munkáskérdés már minden oldalról behatárolt meg van vitatva, a véleleges megoldásra vezető módok teljességében megállapítva és keresztülvitte mincsenek.

Bármennyire is hangoztatják, hogy a szociális kérdést megoldani csak az állam tudja és van hivatva, nem elegendő tudokot, mert annak megoldása nagy részben a társadalomtól is vár orvoslást. Mert miben áll az állam beavatkozása a munkáskérdésre nézve? Abban, hogy a munkásokat és azok egyesületeit a törvény által megengedett korlátok közt tartja, hogy az állam a gyári törvények által a munkajogot és munkarendet szabályozza, különösen a munkaidőre, az egészségügyi és közbiztonsági intézkedésekre nézve. A munkaidő tekintetében a munkások által munkaelejének és ker setének kizakmányolása ellen megvédje, a maximális napimunka szabályozása, az éjeli munka valamint a gyermekek és nők alkalmazásának korlátozása, a munkarend, a baleset, betegség és munkaképtelenség esetére szolgáló biztosítási törvények által, továbbá az által, hogy ezen törvények végre is hajrassanak.

Ez lenne főleg az állam feladata a munkáskérdés megoldása tekintetében, azonban ha az állam ezen intézkedéseket meg is teremti, életbe lépteti, végre is hajrja, még akkor sincs a munkások helyzetén javítva, mert ezen kérdés nagy mértékben a társadalomtól is orvoslást igényel.

A társadalom és vállalkozók körében létező tendó intézményeknek főleg oda kellene irányulni, hogy a munkáskérdést szervezzék, a munkeltelt teletek szabályozzák, megfelelő munkabért állapítsanak meg, hogy a kellő képzettséggel nem bíró egyéneket egyáltalán ne, vagy csak korlátozott számban alkalmazzák, hogy az egyes munkások csak ugyanazon iparágban alkalmazzassanak, és hogy a munkabér-viszony lehetőleg állandó legyen.

Azokban, hogy is lehetne a munkáskérdés javítani, mikor a szükséges tényezőkkel nem találkozhatunk. Mert hiába igyekezik az állam és vállalkozó a fenti intézkedéseket életbe léptetni, és megvalósítani, ha nem vagyunk képesek a munkásokat kellő munkával ellátni!

Hát hol is nyerjen alkalmazást az a sok munkanélküli ember, hol és hogyan jusson kenyérkeresetbe, mikor mindennap találkozunk nagyobb kartellek és ringekkel! Még az amekas is éhezni lesz kénytelen, kinek megvált az alkalm, hogy vége és fáradságos munkájával megszeresse családjának a szükséges mindennapi! Így nemcsak a kereset nélküli munkás kénytelen küzdeni a kartellek és ringek önkényével, hanem még az is, kinek talán megvan a keresete, de nem képes a kartellek által feleslegessé tett munkásgépeit kielégetni, eléggé fedezni. Mert a kartellek többnyire a szorgos emberi szükségletek kielégítésére szolgáló javaknak a forgalmától való elvonását, a szabad verseny meghusítását, és az illető vállalatok termékeinek vagy szolgáltatásainak megrágulását eredményezik.

Igy tehát a munkások a szükséges javakat — elvonva őket a forgalomtól — nem tudják kellő mértékben megszerezni, továbbá az ilyen kartellek rendszerint buással végződnek, miáltal a munkások elvesztik keresetüket.

Egy másik, ugyancsak a társadalom által orvosolandó mulasztás, hogy a közönség szükségleteit külföldön szerezze be. Helyesen mondta Széchenyi hogy nem elég anyagi felvirágoztatásra a nép felszabadítása, mert az egymagában csak eszköz, hanem az ipart és kereskedelmet is fel kell virágoztatni. Azonban hogyan virágozzék iparunk, ha nincs hol, és kinek értékesítse termékeit. Mer nem találunk a hazai ipar pártolására, mindenki csak a külföld termékeit conumatja. Hogyan jusson így keresetbe a szegény munka, hogyan tudjon így iparunk felvirágozni, hisz nincs így kilátás arra nézve, hogy újabb vállalatok keletkezzenek! Ez nagyon is természetes következménye a tényeknek. A népesség szaporodik a vállalatok, — még alig fejlődtek — megfogynak és a munkások ezere áialanak kereset nélkül!

Ezek után már hiába kövejük Louis Blanc munkabérminimum- és a munkajog rendszerét, nem jutunk meg akkor sem célhoz, mert az állam, mint ilyen, csak akkor állítható fel az e célra szolgáló vállalatok, ha a közönségben a honi ipar lelkes támogatására találunk.

A munkáskérdés megoldása lökép a jövodelem megoszlás helyes alakítására irányul, és így a pilgárok egyenlő jogi mindinkább veszélyeztetve van, és a vagyontalanok külön társadalmi osztályba helyezik.

A munkáskérdést és a társadalmi intézményeket oly irányban kell terelni, mely a megélhetést és az előrehaladást mindama polgárok részére lehetővé teszi, kik a munkára képesek és arra készek is, továbbá, ha ugyanazon életfeltartás a munkaképtelenség esetére is biztosítva van.

Schreiber Béla.

A népnevelők gondnokság alatt.

— A „Nemzeti Iskola“ból —

A néptanítónak a szereténység, a mások kitüntetése és magasztalása se logyén ismertető jele. Szerénységükből és a mások tekintélyének emeléséből kifolyólag osztályrésztünk a megvetés volt. Tehetetlen gyermektáborok tartottak; gyámoltót adtak mellénk, mint a kis gyermekek pesztrát, vagy dajkát, ki lépéseire ügyeljen, hogy el ne essék! A kiskorú az elmezavarodottat, a tékozlót gondnokság alá helyezik. Azt kérdem erre, hogy kiskorúakat, avagy elmezavarodottakat alkalmaznak-e a nép vezetőül? A 28 ezer néptanító, kinek egy nemzet nagygyá tetele a feladata, ily betegségben szenved? A fennálló körülményekből ítélve, a mindennapi jelekből következtetve: igen-nel felel az ember, mert hiszen a tanítóknak is van: gondnoksága, iskolaszéke, egyháziandása, presbyteriuma, elnöke stb.-je. Van nekünk mindenünk, csak az igazságvó, nemeslelkű barátunk kevés.

Nem tudom én, embert gyarlóság, vagy velünk született hajlam-e az, hogy az ember szereti magáról feltételezni, hogy független, önálló és szabad ember. Azt hiszem, mégis az utóbbi. Isten szabad akarattal ruházta fel az embert és

e szabadság után való törekvést még az állatoknál is látjuk. Az ember mint lelkes, gondolkodó és előrelátó lény, nagyon természetesen, fel tudja fogni azt, hogy egy állam életét, fennmaradását a polgárok becsületes munkálkodása, kötelességfűdása biztosíthatja csak s ebből kifolyólag szabadságának bizonyos határt szab, melyen túl a művelt ember nem lép! Egy ily határt akarunk mi is: azokat a gyenge korlátokat, mely erőnket nem bírja, megakarjuk semmisíteni, vagyis: a gondnoksági intézményen változtatni akarunk.

Egyesek talán, különösen az érdekeltek felteszik ezt a kérdést, hogy: „ki nem hallgatva, már is elítélve? A Mestert elítélő Judás felakasztotta magát, mert gaz állítását megbánva; a sok ismert és ismeretlen vértanú az igazságért adozott életével, s mi lennénk oly gyávák, hogy az igazságot — mely esetleg egy pár ember nem tetszését vonja maga után — nyíltan ki ne mondjuk? Dobjuk le szívünkörül azt a nehéz követ, mely légzésünkben akadályoz! Szóljon a magyar tanító a hozzáillő nyíltsággal, ha ezért bármilyen is az ártalmatlan! Hiszen a haza bölcsé, Deák Ferenc is azt mondta, hogy: minden szabad irni, a mi igaz!

Irjuk le hát az igazságot. Mi tanítók — s a kellemetlenséget, a meg-hasonlást előidézni akarók — nagyon ismerjük azt a 76-ik évben kiadott utasítást, mely a gondnokság hatáskörét alapítja meg. Felforr a vér ereimben, midőn olvasom, hogy jog adatott sokszor annak az irni és olvasni alig tudó embernek is, hogy az iskola szellemi ügyeibe beavatkozzanak.

De ez még semmi, módszertant is emlit az az utasítás! Hogy vajjon az eleje szabott tárgyakat helyesen tanítsa-e? stb. És ez tudofészként érint bennünket, tördőfészként, mely minden porokánkat fájóképpel terheli, megöli az önzertes tanító munkáját, lelkesültségét, szívet mindennél, leltör, összerögzíti. És mielőbbi, mely annyi fájdalmat, idézett elő, nem tudtuk kiáltani, e szegényfőtöt nem tudtuk lemeztetni.

És most lássuk, hogy abban a rideg életben — melyet az ifjú rózsaszímben lát maga előtt, de a valóságban a mi pályánkon csak töviseket terem — miként szerezzék érvényt az utasítás 88-ának?

Sokan, — tisztelet a kivételnek — azt hiszik, hogy a gondnoksági előkészséggel, esetleg a tagsággal mezdadatik a jog, az ur és szolgai viszonyra vagy a felsőbbség és az alantas közeg fogalmát vonja maga után Haynau vagy Neró zsarnokoskodásához hasonló esetet is tudnék felhozni, de elhallgatom; elég annyit megemlítenem, hogy nem egy, de sok családról volt szó s a zsarnok szív nem hajlott meg, könyörületet nem ismert, s miként a vérbíró 48-ban, midőn Csernatonny helyett Csernust ítélték halálra, bőszen dühében azt mondta: Csernatonny vagy sCsern., az mindégy. Föl kell kötni!

És miért? hát azért, mert a tanító önzertes volt, neki is volt szava, az igazságtalanság ellen kikelt, a nagyság előtt nem hajlott meg s meg tartotta szerénységének, ha az a nagy ur feivállról, felreidgyesztett ajakkal kezét nyújtotta neki. Hát ez a kor már elmúlt! Mi, igen, a nemes nagy lélek előtt meghajlunk, s meg is ismerjük azt, mivel hivatásunk a lélek műveies! Örülünk és szerencsésnek tartjuk, ha egy öszinte szívet tudunk megnyerni az iskolának, legyen az a nymelőtású urtól le az utolsó napszámosig. Mindenkit becsülünk, ha látjuk jó szívet, nemes lélkét. És ilyenek vannak nagy számmal; legyen is rajtuk Isten áldása. Láttam, ismertem én már ilyeneket; volt köztük gróf, báró, főispán, szolgabíró, ügyvéd, doktor, stb., de ezekkel a tanítóknak, mint valóban lelki műveltekkel, baja soha sem volt, mert az ilyenek belátták azt, hogy laikus ember a tanítónak az iskolában irányt nem adhat, hogy e, művészetet felülbírálni nem lehet.

De azért ott voltak az iskola élén ezek az urak mindig. Ott lobogtatták a zászlót, melyen a tanító nagy nemzeti missziót teljesítő munkáját hirdették. Ott láttuk őket a harcban, mint vezéreket s hallottuk mint hangzóttak: veszélyben van a haza! tanítók, mentsetek meg! S mi meghaltunk a kiáltó szótól, éreztük e nagy lelkek melegségét, jól esett, hogy leereszkedtek hozzánk s azt mondtuk: megyünk! dolgozunk! És dolgoztunk.

Ime, ez lenne a jövő gondnokság hivatása. Nem a tanító lelkesültségét megölni, nem a szelmei munkát ellenőrizni, — melyre mi képesítve

vagyunk, — de lelkesíteni, buzdítani, kitartásra inteni, a fáradságot megköszönni s tiszteletet adni nekünk. Ezt nem ohajtani, szenvedni és karni, de követelni van jogunk! Hisz gyermekeiket, vereitelket vezetjük a tudás szentélyébe, — és ez annyit nem ér? azt hiszem: igen.

Nem emelünk mi panaszt ajkunkra, ha észrevesszük, hogy a tásáda omban nem azt a álláspon tot foglaljuk el, mely bennünket mellán megillet; de méltóztassanak elbinni, nagyon fáj az, ha látjuk s napról-napra halljuk azt a sok guuyós megjegyzést. Kűbűbűn fáj az, ha olyan emberek r széről történik ez, kiknek együtt kellene működniük, mint például a tanítónak s papnak. Hogy annyisok even át miért nem tudnak öszinte barátokká válni, azt nem tudom, de addig nem is fogom tudni, míg az a pap éppen úgy nem fog alkalmazkodni a tanítóhoz, mint az a paphoz. Csak egy pár esetet hozok fel, engedjek meg, hogy leírjam.

Történetesen éppen akkor utaztam, midőn a lelkesek, hazánk egy történelmi nevezetességi helyén rendezett gazdasági tanfolyamról jöttem. Itt egy megjegyzte guynoson: — valószínűleg gond elnök vagy tag lehetett — „Képzélje kollega, a tanítók is velünk akartak részt venni a tanfolyamon! Egy másik mindjárt rámondta: „No hiszen, akkor meg is szoktem volna! Nem szóltam semmit, de elkecsereidtem. Ime, a béke-ség és a felebaráti szeretet hirdetője! Hát hogy lehessenek az iskola és egyház testvérek? Hát ily lenézett egyéniség az a tanító? Ez csak azokra vonatkozik, akik mondták, a többinek neve legyen tiszteltetreméltó.

Ezek után én csak azt mondhatom, hogy nekünk nevünk van az országban és nagyjainkra gondoltam, arra a sok szakra és ezerre. Eszenbe jutott Gönczy Államtitkar, Halász kir. tanácsos, Peterfy kir. tanácsos, Móra István, Gardonyi Géza.

Nem vagyunk mi elfogultak, de részrehajlatlanul itéljen a közvélemény, vajjon nem sértik-e az ilyen esetek a tanító önzertét, büszkeségét? Nem kiáltjuk mi a tesztid meg-ei ártatlanul, de ezintézmény bűnös voláról hosszú igaz tapasztalataink vannak. Oh, de nem tudtam leírni ezt a sok kellemetlenséget, azt a sok szenvedést, mely bennünket ért.

Az én nyílt véleményem: vegyük ki a gondnokság, vagy iskolaszék kezéből az iskola szellemi ügyeit és annak ellenőrzését; végezze a tanítótestület együgyűen, legyen úgy, mint a középisko áknál, végezzék minden ügyet az igazgató-tanító. A valóágban legtöbb helyen igaz, ez így is van, de nincs így a papirusban, a törvényben. Itt a gondnokság és az iskolaszék az ur, a tanító csak eszköz ezek kezében. Ennek kell megköszönnie s ez csak a gondnokság megköszönése lehet.

Van nekünk főnökünk minden megyében, ez a tanfelügyelő. Ezt elismerjük főnökünknek, rendeletet, utbaigazításait kötelességük megtartani s aki nem így tesz, könnyű azon segíteni: A lelkiismeretlen, hanyag embert ki kell özni az iskola szentélyéből, nehogy megmetelje az ártatlan lelkeket, veszélybe sodorjon egy nemzedéket! A tanítószék zóné azonban elvégzi munkáját. Az iskolában találja öszint, kedvét, szórakozását, feláldozza minden idejét es legtöbbje: életét is. Aki pedig nem végre, észre veszi azt a legegyszerűbb szűl is, s meg tudja azt a tanfelügyelő gondnokság nélkül is.

De ha a tanító számára bármilyen felesleges is a gondnokság, nem nélkülözheti az iskola. Erre szükség van, mert a szűlőket buzdítani, a tanítót védelmezni s az anyagi szükségleteket előteremtési csak a lelkiismeretes közszéki lakosok tudják. A lelkeken azonban uralkodni csak arra hivatott tanító képes s ezt a birodalmat ő soha senkivel meg nem oszthatja.

Leviczky Miklós.

HIREK.

— **Emlékkünnepély.** A nagykanizsai izr. hitközség által fentartott polgári- és elemi iskolák növendékei február hó 2-án báró Eötvös József halálának évfordulója napján, emlékkünnepélyt rendeztek, mely alkalomból a növendékek közül többen szavaltak, Krámer Lajos tanár pedig nagyszabású emlékszóval tartott.

— **Halálhíradás.** Steinits Mór magánbirtalnak Zerkovits Albert bornagykereskedésében 43 évi hű, odaadó és lelkiismeretes munkálkodása

után február hó 1-én elhunyt Nagy-Kanizsán. Haláláról főnöke adott ki gyászjelentést.

— **A ker. Jót. Egylet ülése.** A ker. jótékony bű. gyűl. ügybizg. választmánya nem mába társult; a t. hó 1-én a Polgári-Egylet helyiségében tartott világmű fényesen sikerült. A Jót. szívek nemes munkálkodását teljes siker koronázta. Nagy, előke. közönség jelent meg az üléstelen, hogy méltányolva a választmány buzgalmit, elősegítse őt emberbaráti működésében. De kezdjük előlről. A különben meglehetősen kopott lépcsőbejárat ez a katonai nagyon jó benyomást tett, lévén ez déli növényekkel igen szépen díszítve. A belépti pénztárnál Pranger Karolin urhölgy szívélyes mosolygal fogadta a pénzt, Eperjesy Gábor (tárk pedig előszertel- tel jegyezte a felhívéseket. Maga a terem nemzeti színben pompázott. A cigányok, illetve zenészek sátoráról nincs egyéb mondani való, k, mint az, hogy Sárközy Jancsi tanyázott ott bandájával; de annál többet mondhatnánk a nyeresemény tárgyak kiállításai pavillonjáról, melyet Farkas Vilma urhölgy kiváló műveléssel állított össze, szem előtt tartva a nemzeti jelteget. Ezen pavillonban láttuk: Szalay Sandorné, Káan Irma, és Masznyák Róza urhölgyeket. A thea-csarnok ket általában ismert kiváló gondozóra telalt Bogenrieder Józsefné, Tinagl Lajosné urókat itt saját kezűleg főztek a thea. A kisebb teremben volt falaltva a gazdag buffet, a hot a háztasszonyi tisztaságot özv. Nyul Györgyné s Unger Ulmanni Elekne látták el igen előzékenyen. Sokához, theához stb. ételéhez csak úgy juthattunk, ha dr. Tuboly Gyuláné urné szeretetreméltóságát igénybe vevé, az általa kezelt szelvénypóztárnai fillereinket szelvényekre váltottuk fel. A tánc- rendet dr. Kiss Ernő főgym. tanár állította össze; minden egyes táncot Csokonai, Apor, Gvadányi egy egy megfelelő verse jellemezte. A szeremes munka általában feltűnést keltett és nem kevesebb izkotta a jó hangulatot. — Az elő- negyes: 58 pár táncolta. A szdnóránban tombola volt, mely főleg azokat szórakoztatta, a kiket Fortuna istenasszony túrelmükert va amely nyereseménytárggyal megajándékozott. A nyeresemény tárgyak sokasága folytan a tombola több mint 2 óráig volt igénybe. Ezen hosszú pauza legalább egy részét behozandó az ifjuság fokozott hűvel látott a tánchoz és folytatta nagy minoval reggel 6 óráig. A megjelent hölgyek névsora ez: Asszonyok: Belte, Anghoffer Gyuláné, özv. Asztalosné, dr. Bentzik Ferencné, Bogenrieder Józsefné, Bartos Beláné, dr. Bereczky Viktorné, Csik-hagy Antalné, Czerna Istvánné, Csóka Nandorné, ifju Deutsch Lajosné, Deák Péterné, Fehér Józsefné, Faragó Lajosné, dr. Fodoró [Paesa], Fialovics Lajosné, Frievisz Karolyné, Gencsnyé Fassy Mariska, Geisl Viktorné, Goldhammer Karolyné, Horváth Jánosné, Hitzelberger Matyasné, Jaeger Ferencné, Josifovics Mihajloje Katzenbach Józsefné, Kohn Adoltné, Kuhar Ferencné, Király Lászlóné [Kecskemét], Kálovics Lajosné, Kralics Mihajlyné, Lichtschein Pálné, Leitner Odónné, özv. Lenkné, Lenk Józsefné, Mantuano Józsefné, Marzó Tiborné, Mayer Karolyné, Maarna Belus Milly, Miltényi Sándorné, Mikoss Géjáné, Nagy Dezsóné, Nagy Valerné, Nyul Györgyné, Ötvös Emilné, Poredus Antalné, Pongrácz Adoltné, dr. Rothschild Samuné, Riedlmayer Karolyné, Sauer- mann Mihajlyné, Sebestény Lajosné, Saller Lajosné, Sogorane Fesselhofer Paula, Szalay Sandorné, Stirling Sándorné, Stab Józsefné, Török Amb- rusné, Tinagl Lajosné, dr. Tuboly Gyuláné Unger Ulmanni Elekne, Valigurszky Antalné, Veber Karolyné, Vidor Samuné, Weisz Emilné, Weber Pálné. Lányok: Bartos Iren, Bartos Szidi, Cérna Iren, Dávid Irma, Dassewffy Emilia (Vése), Farkas Vilma, Fialovics nővérek, Fodor Gabriella [Tab], Hitzelberger Karolin; Horváth Miczi, Katzenbach Ida, Kraft Nora, Kolossa Ida, (Graz) Köhler Nina, Káán Irma, Knapp Erzsé, (Nagy-Atád) Mikoss Melani és Hedvig, Mantuano Janka és Mariska, Masznyák Róza, Rimmer Ar. Nagy Ela, Pongrácz nővérek, Pirhan Hanny [Graz], Riedlmayer Emilia, Sauermann Iren, Ségercz Kata és Betta, Sebestény Kata, Szalay Jolán, Szabó Gizella, Schwarz Margit [Pécs], Stirling Ella, Török Malvin és Ferike, Tassy Ilona, Varga Gizi, Virius Karolin [L.Tomaj], Seiter Hermin (Ruszt), Weisz Emma.

— **A Polgári-Egylet kösnyűlése.** Folyó hó 2-án tartotta a Polgári-Egylet dr. Bentzik Ferenc előklése alatt évi rendez kösnyűlést. Az előki megnyitó után Eperjesy Gábor egy.

titkár jelentés alakjában ismertette a folyó-
egyleti év főbb momentumait, és az egylet jelen-
legi helyzetét. A jelentést a jövő számban
egész terjedelmében közöljük. A jelentés és a
zárszámadások tudomásul vétele után megál-
lították a folyó évi költségvetést, melyben ingat-
lanok eladásiából 60.000 korona bevételi összeg-
re előirányozva. — A tagsági díj a folyó évre
rendes tagoknak 32 korona, külltagoknak 8 kor.
A mezejített választás eredménye a következő:
elnök: dr. Benfők Ferenc, alelnök: Oszterhuber
László, házelnök: Sebástyén Lajos, titkár: Eperjesy
Gábor, pénztáros: Brandthofer Antal, gondnok:
Tóth István (új), könyvtáros: Erdődy Bálint (új).
A választmány új tagjai lettek: Bartos Géza,
Halász Frigyes és Saller Lajos.

— Állami elemi iskolák ügye.
Dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő,
az állami el. iskolákkal kapcsolatos intéz-
kedések céljából február 1-én délután Nagy-
Kanizsára érkezett. Értekezést tartott az áll-
ami el. iskolák tantestületével, azok személyi
és dologi ügyében; a végleges szervezést,
elhelyezést és a tanügyi szempontokkal
összefüggő egyéb magyarázatokat fenntart-
ván a rövidesen megalakulandó gondnok-
ságnak. Másnap az állami iskolák gondnok-
ságával tartotta első tanácskozását. Mele-
gen üdvözölte a gondnokság tagjait, akik
nagy érdeklődést tanúsítottak a számukban jelentek
meg. Csúpan nagy fájdalommal adott ki-
fejezést Eperjesy Sándor elnök lemondása
felett; egyúttal jelezte ama törekvését, hogy
a gondnokság élére méltó utódot találjon.
Kijelentette, hogy a gondnokságot illető
összes intézkedéseket fenntartja a teljesen
megalakulandó gondnokságnak, mindazon-
által kötelességének tartotta az állami isko-
lák megnyitása óta érkezelt miniszteri ren-
deleteket és tanfelügyelői felterjesztéseket a
gondnoksággal közölni. Eme rendeletek
főleg az osztályok kellő ellátására, a hitok-
tatás allandó szervezésére, a beteg tanuló
nyugdíjazására, illetőleg kinevezetésére,
végül az iskoláiban gyermekek beállítására
vonatkoznak. A gondnokság teljes megelé-
gedéssel vette tudomásul kir. tanfelügyelő
előterjesztéseit s örömmel fogadta azt az
ígéretét, hogy mindenkor és mindenben
teljes odaadással fogja támogatni a gond-
nokságot működésében. Ugyanebben az
ülésben fogadta kir. tanfelügyelő, Oszterhu-
ber László kir. táblai bíró kinevezett gond-
noksági tag hivatalos esküjét.

Városiválasztó közgyűlés. Csér-
tán Károly Zalavármegye alispánjának 1900
évi január hó 27-én kelt 2094 sz. a. ren-
delete alapján, az üresedésben levő városi
mérnöki, az elhalálozás folytán megüresed-
ett városi számvevői és a netáni előlépte-
tések folytán megüresedő egyéb állásoknak
választás útján leendő betöltése tárgyában,
1900 évi február hó 6-án délelőtt 10 óra-
kor a városház nagytermében az alispán
elnöklete alatt választó közgyűlés lesz.

— Jelmeztetvények. A Szabómunkások szaksz-
egylete ma vasárnap az Arany Szarvas szálloda
nagytermében tartja jelmeztetvényét. — A fő-
útcán, az uradalmi épület és dél-keleti terek-
közé közt húzott dróton már napok óta egy
hatalmas zászló leng, mely hirdeti, hogy az
Allatános munkásképző Egyesület nagy jelmezt-
etvényét február 25-én tartja meg.

— Koszorút pótló adományok.
f. é. január hó 29-én elhunyt Lakenbach József
ur hegyeletének felelő, koszorút pótló adomány
fejében beolvult: Fischel családtól 10 kor. Stranz
Sándor és neje 10 kor., Hoffmann Gyula és neje
10 kor., Lakenbach Oszkar 10 kor., Lakenbach
Jenő 2 kor., Markbreiter Lipót 4 kor., Komor
Gyula 2 kor. összesen 48 korona. A n.-kanizsai
isz. Szent-egylet.

— Tűz. Folyó hó 2-án hajnali két órakor,
Weisz Dávid Rakóczy-utcai lakos udvarában levő
tekepátyán őszszehordó széna — eddig ismerel-

okból — meggyuladván, a tűz nemcsak a
tekepátyát romboltá szét, hanem elhamvasztotta
a szomszédnak, Szabó Ferencnek szomszéd-
lakóházát is. A kár mintegy 600 korona. A
kivonult tűzoltóság sikeres munkájának tudható
be, hogy nagyobb kár nem történt.

— Iparosbát Keszthelyen. A keszthelyi
ipartestület kezebe alakult bizottság 1900.
évi lebrnár hó 10-én az „Amazon” szálloda
nagytermében az ipartestületi könyvtár javára
zártkörű „Karton-bált” rendez. Beléptidj 2 kor.
Csaldjegy 3 személyig 4 kor. azonnal 5 korona.
Kezdete 8 órakor. A könyvtár javára szánt szives
felajánlások közönettel fogadtnak és hír-
lapilag nyugdíjaztnak. Akik tévedésből meghívót
nem kaptak, de arra igényt tartanak, szivesked-
jenek az iránt Nagy István rendezőbizottsági
elnökhöz fordulni. A meghívó másra át nem ru-
házható s kívánatra a pénztárnál felmutatandó.

— Köszönetnyilvánítás. A nagykanizsai
róm. kath. tisztségének a szegény tanulókat gyá-
molító segítő-egyesülete javára január 21-én ren-
dezett hangversenye alkalmával felülfizetni szí-
veskedtek: Karczag István 20 kor. Farkas József
kegyesrendi kormányzó 16 k. Belus Lajos, Se-
bestény Lajos, dr. Pachinger Alajos, Reik Gyula,
dr. Rothschild Jakab, Weiser József, Alsódombor-
rui Zsolt Lipót János 10 k., Harkanyi Ede, Scherz
Rikárd, Wittinger Antalné 9-9 kor. Blumenschein
Henrik, dr. Tripammer Rezső, dr. Vio a Ignác,
özv. Zaduanszky Lajosné 6-6 kor. Blau Lajos,
dr. Huser János, dr. Simon György pü-póki tit-
kár 5-5 kor. Asztalos Béla, Ederer Manó, Sal-
ler Lajos, Schwarz Sándor 4-4 kor. Marton és
Huber, Prager Béla 3-3 kor., Mair József, Si-
mon Gábor ügyvéd, Bogner István, Stirling San-
dor, Bethem Győző 8 k., Rosenberg Mór, Eper-
jessy Gábor, ifj. Blau Károlyné, Gärtner Vilmos,
Revész Lajosné, N. M., Szommer Nathán, Csesz-
nak Miklós, Csillag Lajos, N. N., Kaufmann Mór,
Bogenrieder József, özv. Fischer Fülöpné, dr. Pe-
renyi József, 2-2 kor. Grösz Albert, Bnu János,
X. y., dr. Nagy, Sternek Zsigmond, Keller Má-
tyás, Kronberger Rezső, N. N., Rosenberg Ernő,
dr. Neuman Ede, Schless Antal, Magasházy Mi-
haiy, Deutsch István 1-1 kor. N. N. 20 fillér.
A nemessivű adakozóknak köszönetét nyilvánítja
a nagykanizsai róm. kath. főgymnázium segítő-
egyesülete.

— Késelő kocsis. Az izr. kórház épüle-
tében lakó Kulka Samu cselédjét szombaton
reggeli 7 órakor meglátogatta annak kedvese,
Csér János kocsis, ki azonban olyan lármásan
viselte magát, hogy Kulka jónak látta őt csende-
sebb viselkedésre inteni. De ezen figyelmeztetés
nem használ, sőt a láрма mindinkább fokozó-
dott. Brüller Albert korbácsi gondnok kiharán-
csolta a lármás legényt, de ez távozni nem
akart. Brüller tehát Kulka segítségével erőszak-
kal akarták eltávolítani. Csér, azonban az erő-
s aknak sem engedett, hanem dulakodás köz-
ben elővette kései és azal Brüllert nyakán és
tején súlyosan megsebtette. Kulka is kapott
kevésbé veszélyes sérüléseket, Csér letartóztat-
ták.

— Országos vásár. Hatán tartott Orszá-
gos vásárnak a norv-közlés idő miatt nem volt
valamni élénk. A kirakodó vásár üzletlenségét
tan legjobban jellemzi azon körülmény, hogy
egészben egy kendő lopás történt, de ez sem
sikerült, mert a tolvajt nyomban elesíttek. A
marchavasáron sok volt a vevő, de a felhajtás
aránylag gyenge volt. Felhajtottak mintegy 1400
drb. szarvas arhat és 750 deb. tovat, melyek
egy része igen jó árak mellett találni vevőt.

— Népesedési mozgalom. Városunkban
a huszadik század első hónapjában született
összesen 73 gyermek és pedig törvényes 33 fiu
és 36 leány, házasságon kívül: 8 fiu és 6 le-
ány; iker, valamint halva születés nem fordult
elő; halálosetek száma 50: 32 fiu és 18
nőnemű. Házasság kötés céljából jelentkezett 60
pár; házasságot kötött 46 pár; vegyes házús-
ság ospan egy esetben kötött és pedig róm.
kath. férfi izraelita nővel. Összehasonlítva a
mult év hason időszakát, a születések száma 10-el
több; a halálosetek száma 6-al kevesebb; a
házasságok 14 párral többben jelentkeztek és 6
párral többben kötöttek.

— Általános tudott dolog, hogy
mindennemű köhögés és tüdőbajnál, különle gyer-
mekbetegségeknél (angolbőr, sorophulosis stb.)
a csukamajolaj az egyedüli és biztos szer-
melyet az orvosi kar külfölden azóta kezd ismét
gyakorlatba venni, amióta Zoltán Béla hírneves

pudapesti gyógyszerész a mind-n gyógyszerés-
ban 1 frtért kapható teljesen szag és íz nélküli
Zoltán-féle csukamajolaját forralomba kotta.

— Nékiütőhabetlen házi gyógyszer
a Pserholer fele vertisztító lsdacsok, melyek
számtalan bajdal a leggyorsabban és legbizto-
sabbban hatnak: A leghíresebb orvosok is aján-
lják nehéz mesztés, gyomorhaj, kólika, ideges
fejtájás, sápkor stb. betegségeknél. Saját érdeké-
ben cselekszik mindenki, ha allandóan kisselet-
ben tartja a lsdacsokat, melyek számtalan
eseben csodás hatásúknak bizonyultak, 1 teke-
res, mely 6 doboz a 16 lsdacs 1.05 frt. A
péaz előzetes beküldése után 1 tekerceset 1.25
frtért, 2 tekerceset 2.30 frtért, 3 tekerceset 3.35
frtért küld bérmentre Pserholer J. gyógyszerés-
tára, Bécs I. Singerstrasse 15.

Keresek egy művelt önálló gyermekotlen
Gavegy nanzonyi vagy házaspárt, ki hajlandó
egy ur-hölgyet, megfelelő recompensatio mellet
teljes ellátásában részesíteni.

Ajánlatok a föltételek megjelölésével és
teljes címmel „P. N. 24.” jellege alatt poste
restante küldendők be.

Deutsch Jakabnak katas. enged. helyesre-
zőné Nagy-Kanizsán Magyar-utca Samu féle
ház.

Irodai gyakornok felvétetik Fonetére Pest
Bixtonító Intézet helybeli főgymnáziumánál.

Két német kisasszony keres állást mint ne-
velő 1-2 gyermekhez. Cím a kiadó bíró-
talban.

Anyakönyvi hírek.

Házasságot kötöttek:

Vajda János, közműves — Károlyics Katalinnal
Zigri József, földműves — Teré Jullianával
Süle Imre, téglás — Virág Erzsébettel
Dr. Bíró Benedek áll. számvevőszéki ellenőr (Budapest) —
Jóna Imvánál
Molnar György, közműves — Károlyics Erzsébettel
Károlyics József, földműves — Krisztina Ap. Jullianával
Bedenk János, földműves — Vadász Katalinnal
Dani János, földműves — Sávári Katalinnal
Marton László, földműves — Horváth Rosáliával
Vás József, földműves — Tomassics Rosáliával
Godinek László, szoba festő — Godinek Annával
Ströbl Ferenc, közműves — Károlyics Jullianával
Flumbort Károly, földműves — Gudlin Jullianával
Bognár Adolf, géplakatos — Kovács Máriával.

Házassúlok hirdetése:

Neumayer Ferenc, földműves — Furdán Katalin
Jambrovics János, kereskedő — Derján Szabótics Ju-
liánna
Horváth János, közműves — Kukh Juliánna özv. Németh
Antalné
Sindlperger József, földműves — Godinek Rosalia
Dervallics György, földműves — Davidovics Anna
Németh Károly, napos. — Korpics Anna
Weisz Sándor, kereskedő — Berger Nettó
Gudlin József, földműves — Kotnyek Mária
Salamon György, kocsis — Varó Róssa
Stoker Ferenc, közműves — Salló Rosalia
Pántek Károly, togy. adó ellenőr — Sárar Károlina
Virányi Salamon, kereskedő — Wortmann Johanna
Bellak József, áll. kocsis — Gerstner Mária
Kudik Ferdinánd, vasúti hiv. Simon Adél
Beck József, gépész — Bíró Mária özvegy Magyarosi
Józsefné
Hágnor Ferenc, posta kalász — Bagonyai Anna
Liebel Mátyás, téglás — Rajkó Rosalia
Molnar József, földműves — Kovács Juliánna
Gottics István, lakatos — Hertelendy Ilona.

Mult heten bejegyzett születések.

Sneff Gyurky, földműves: Rosalia
Bolt Károly, földműves: Katalin
Kämper Ferenc, közműves: Gyula
Bagonyai László, földműves: Juliánna
Simon László, földműves: László
Rosenfeld Edó, kereskedő: Imre
Horváth László, földműves: László
Szabó Erzsébet, cseléd: Mária
Markulija Anna, cseléd: Ferenc.

Mult hét halottjai:

Gyórfi Anna özv. Szakonyi Ferencné, napos, 77 éves
influenza.
Novák Eva fáj Lovász Istvánné (N. Récsa) napos, 51
éves, tüdőgyulladás.
Nagy Ernő, 16 napos, ránggörcs.
Andri Rosalia fari. Németh Andrásné, napos, 75 éves,
agykori kimerülés.
Lackenbach József, kereskedő, 36 éves, tüdőgyümökör.
Mair József brög. könyvkereskedő, 57 éves, gégegyümökör.
Péterfi Ilona, 14 napos, vele született gyengesség.
Fekete József nyug. vasúti pályás, 60 éves agygyulladás.
Rozsek Mária özv. Kamosz Györgyné, napos, 55 éves
szívbillentyű elgátoltság.
Steinix Mór, könyvelő, 63 éves, veselőb.
Kálmán Márton, koldus, 65 éves agygyulladás.
Oláh Katalin özv. Horváth Jánosné, napos, 60 éves,
szívbillentyű elgátoltság.
Csányi Károly, 16 napos, ránggörcs.

NYILTTÉR

„Henneberg-selyem“

— csak akkor valódi, ha közvetlen tőlem rendeltesik akoto, fehérszínű, 45 krtól 16 ftt 66 krtig méterenkint. Mindenkiéket postabár és vámmentesen, háshoz szállítva lútták postafordultával küldetnek.

HENNEBERG G. selyemgyáros
(cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. 1)

Hirdetések

134199. végreh. sz.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagykanizsai kir. bíróságnak 1899. évi Sp. I. 618 §. számú végzése következtében Rapoch Gyula nagykanizsai ügyvéd által képviselt Nagy-Kanizsai Segélyegylet Szövetkezet javára Horváth György és társai ellen 400 korona s jár. erejéig 1899. évi október hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 760 koronára bacsult Horváth György csizmadia és neje 2 1/2 ló, Hárvath László Judánál 2 ló és Davidovics Karoly és neje 1 sertés, 4 szekér szena és 1 vastengelyű szekérből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a nagykanizsai kir. járási bíróság 1899. évi V. 797. I. számú végzésén folytán 400 korona tőkekövetelés ennek 1899. évi január hó 1 napjától járó 7% kamatai, és eddig számlált költségek erejéig Kis-Kanizsán, a helyszínen lévő eszközzésére

1900. évi február hó 8. napjának d. e. 9 órája

határidőül kitűzték s ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 1-7. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek becsárón alul is eladtnak fognak.

Kelt N.-Kanizsán 1900. évi jan. hó 26. napján.
MAXIMOVITS
kir. bír. végrehajtó.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírnöves házi-szörő elmentült az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dőrzőseleket alkalmaztatik köszvény-nél, csuszna, tagszagattással és meghűlések-nél és az orvosok által bedőrzőselekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szörő, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ftt üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárúban készlet-ben van; fő raktár: Török József gyógy-szerecsinél Budapesten. Bevásárlás alkalmá-val igen óvatosak legyünk, mert több kis-börtökű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter czégye-zező nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállító.

Kathreiner
csak valódi az ismert

Kathreiner-csomagokban!

Tehát soha sem nyitva, sem más megtévesztésre alkalmas utánzott csomagokban.

Kathreiner Kneipp-maláta kávéja
a legizletesebb, egyedül egészséges és egyszerűsmind a legjobb pótkávé a babkávéhoz.

Kathreiner Kneipp-maláta kávéja
előszertettel és folyton növekvő eredménnyel élveztetik a családok százezereinél.

Kathreiner Kneipp-maláta kávéja
a babkávét, a hol annak élvezete, mint az egészségre káros, orvosilag tiltatik, a legpompásabban helyettesíti!

Elsőrendű hazai gyártmány

Mégis csak **legjobb** a mindenütt kapható

Fiumei

Csokoládé

Cacaó

ezen kitűnő dohánykeverék mindenütt kapható
Gyári raktár: Weber és Tsa Bpest VIII. Erzsébet-körut 19.
NAGY-KANIZSÁN:
MARKBREITER L. urnál.
A „Mörathon” rüptében meghódított minden dohányzót, mert a dohányzást igen egészséges teszi, a nicotin hatását elvezti és megakadályozza az asztma és a légzőszervi betegségek kialakulását.

Hirdetések

felvételnek a lap kiadóhivatalában

NAGY-KANIZSA.

Hirdetés.

Vagyonbukott Lengyel Henriette nagy-kanizsai kereskedő csődtemegéhez tartozó csődleltárban 2-242 tételek számok alatt felvett 3014 korona 06 fillér becsértékű a bolti berendezésből és női kalapok, fejkötők, csipkék, szatagok, keztük, díszvirágok, koszorúk, himzések és egyéb női divatcikkekkel álló egész árutárnak ajánlati uton leendő eladását a csődválasztmány elrendelte.

Az írásbeli zárt ajánlatok legkésőbb **1900. évi február hó 10-én déli 12 óráig** 301 korona 40 fillér óvadékkal együtt dr. Rothschild Jakab nagy-kanizsai ügyvéd csődválasztmányi elnöknel benyújtandók, hol a csődleltár és közelebbi feltételek is betekinthetők.

Nagy-Kanizsán, 1900. évi január 31-én.

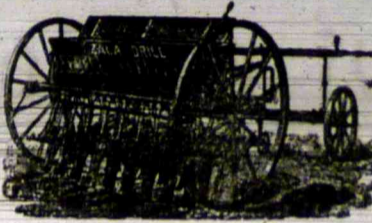
dr. Fried Üdön
Ügyvéd
csődválasztmányi jegyző.

KITÜNTETVE

896. Millenniumi kiállításon arany érdemkereszt és millenniumi nagy érmmel.
897. Kiebséri nemzetközi vetőgépversenyesen első díj: **Allami aranyérmével.**
Lévai nemzetközi vetőgépversenyesen nagy éremre; első díj: aranyérmével.
1898. Hódmezővásárhelyi vetőgépversenyesen első díj: aranyérmével.
Márosvásárhelyi kiállításon első díj: aranyérmével.
1899. Szegedi mezőgazdasági kiállítás legnagyobb kitüntetés.

Weiser J. C.

gazdasági gépgyára

Nagy-Kanizsán

Ajánlja:

HAGYARORSZAG

legjobb és

LEGJOBB

VETŐGÉPÉT,

szabad, kiváltható kapacitással
lyókkal ellátott

alk és hegyes talajhoz egyaránt alkalmas

Zala-Drill

vetőgépet. „Perfecta” olcsó és igen jó, könnyű vetőgépet; legjobb szer-
továbbá szab. kezelt, több kiállításon első díjjal kitüntetett
Sackrendszerű aczélektől, boronált, arganyalt, szénagyújtót, rostált, trileireit.

darálót, szecskát és répvágót, kukorica-morzsolót
és mindenféle gazdasági gépet.

Elvállal malom- és vízvetétek-berendezéseket.

„Planet jr.” rsz kézi-tozó répakapa és töltőgép, a 10 fnt.

367-20

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

MEGHIVÓ.

A nagy-kanizsai takarékpénztár részvénytársaság f. 1900. évi február hó 8-án d. e. 10 órakor tartandja saját helyiségében

55. ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT,

melyhez a t. c. részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Tanácskozási tárgyak sorrendje:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések.
2. A mérleg előterjesztése, az osztalék megállapítása, az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése felett határozathozatal.
3. A hivatalos közlöny kijelölése.
4. Az alapszabályok 27. §-a értelmében sorrend szerint kilépő 8 igazgatósági tag, u. m: Aczél Pál, Danneberg Jakab, ifj. Fesselhofer József, Práger Béla, Sátori Oszkár, Sommer Sándor, Stern I. Mór és Wágner Károly, továbbá Goldhammer Károly, Heimler József és dr. Schwarz Adolf felügyelő-bizottsági tagok helyett újak, esetleg ezeknek ismét megválasztása; s pedig a 8 igazgatósági tag 3 évi, a felügyelő-bizottsági tagok 1 évi időtartamra.
5. Netáni indítványok.

Jegyzet: A t. c. részvényesek figyelmeztetnek, miszerint szavazólapjaikat 1900. évi február hó 7-ik napján délelőtt 9-12, délután 3-5 óráig az intézet helyiségében személyesen vagy meghatalmazás alapján átvehetik.

Megjegyeztetik, hogy az alapszabályok 11-ik §-a szerint szavazati jogot csak az gyakorolhat, kinek részvénye a közgyűlés megelőzőleg négy héttel nevére átiratott.

Meghívás.

A Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaság Nagy-Kanizsán III. Évi rendes közgyűlését

1900. évi február hó 18-án d. e. 10 órakor, saját helyiségében tartandja,
melyre a t. c. részvényeseket tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

A közgyűlés tárgyainak sorrendje:

1. Igazgatósági jelentés.
2. Felügyelő bizottsági jelentés.
3. A számadások előterjesztése, a mérleg megállapítása, a nyereség hova fordítása iránti határozathozatal és a felmentvény megadása.
4. Az alapszabályok 5., 14., 27., 31. §§-ai, 34. §. 2. pontja, 35. §. 2. pontja, 36. §. 1. bekezdése, 39. §. 2. pontja és a 41. ik §-nak módosítása.
5. A tisztviselői nyugdíj szabályzat megállapítása.
6. Az alapszabályok 22-ik §-a értelmében megállapítása a választandó igazgatósági tagok létszámának.
7. Az alapszabályok 12., 24., 31. és 36. §§-ai szerint elnök, igazgatósági elnök, 24 választmányi tag s a tárgysorozat 5-ik pontja szerint megállapítandó számú igazgatósági tagnak 3 évre; valamint 3 felügyelő bizottsági tagnak 1 évre megválasztása.

Jegyzet: Az alapszabályok 14. §-a értelmében szavazati joggal azon részvényesek bírnak, kik 5 nappal a közgyűlés megtartása előtt le nem járt szelvényekkel együtt oly részvényt, vagy részvényeket tesznek le a társulat pénztárána, melyek legalább 3 hóval a közgyűlés napja előtt irattak nevékre.

A letett részvényekről elismervény adatuk, mely a közgyűlésbeni részvételre igazolásul szolgál.

Szerkesztőség:
Városház-épület Fischel Fülöp könyv-kereskedésében.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta délután 4-6 óra között.

Írás-intézkedés a lap szellemi részére vonatkozó minden közleményre.

Kiadóhivatal:
Városház-épület Fischel Fülöp könyv-kereskedésében.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NAGY-KANIZSÁN hetenként kétszer: vasárnap s csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 18 korona
Félévre 9 korona
Negyedévre 5 korona

Nyiltár postaköltségre 20 fillér

Közvetítések, valamint a hirdetésekre vonatkozóan Fischel Fülöp könyvkereskedésében intézkednek.

Bármentetlen levelek csak ismeri kasszából fogadtassanak el.

Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felolvasó szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Mévész Lajos.

Csütörtök, február 8.

Az életelixír.

Az a meglehetősen brúszk átmenet, melyet Magyarország megtett, míg osztrák gyarmati állapotából egy európai nagyhatalom szabadság, egyenjogú államtársasággá lett, tudvaleg sulyos következményekkel járt állami életünk minden terén. A nemzetnek a kultúra lassu fejlődését óriási lépésekkel s ép oly óriási erőfeszítéssel kellett rövid idő alatt pótolni. A „noblesse oblige”, mely a nagyhatalmi állás járuléka volt, hirtelen s majdnem meggyőzőhöz hasonlóan fokozta az állam költségeit s ekkor eljutottunk ahhoz a komoly pillanathoz, mikor az állam „Tartozik” és „Követel” rovatait már csak a legvégső önmegtartóztatással lehet egyensúlyban tartani. Kedvünk ezáltal nem lesz rózsásabb ha meggondoljuk, hogy becsületes teljesítő-képességünk nagy áldozatokat, katonai kiadásokat és improduktív közigazgatási költségeket fogyasztják el és hogy emellett tulajdonképeni kulturánkat, legszentebb investíciónkat, figyelemre alig méltatott Hamupipőke gyanánt csakhogy épen egészen el nem hanyagoljuk. Már maga

ez a körülmény komoly gondolkodásra hangolhatná a nemzetet és társadalmat, vajjon gazdasági életünk mostani agrár jellege a folyton fokozódó követelményeket kielégítheti-e s honnan vesszük majd a hadügyi reform, a hadi hajóraj-szaporítás és az új közigazgatás költségeit. A mezőgazdaság egyedül, ha még oly intenzív módon üzik is és ha konjunkturái a legjobbak lennének is, mai viszonyaink között nem elég arra, hogy a kulturállamok fizetőképes társai maradjassunk.

Okvetlen rajta kell tehát lennünk, hogy nemzeti tőkénk eddig elhanyagolt részét gyümölcsöztesstük, az egyedülit, melynek termékeny ugarföldje a jövőndő biztató perspektíváját nyújtja: ez pedig a munka.

Torkig vagyunk már az extra Hungárium örökös frázisaival, a legenda a magyar Kanaánról, mely a saját zsirjában megfullad, keserü szatirának tetszik nekünk és egy óriásilag felszaporodó szellemi proletáriátus rágódik veszedelmes rákhoz hasonlóan az ország életnevéin.

A munka az az életelixír, mely gyógyulást szerezhet számunkra. Ipar és kereskedelem

azok az eszközök, melyek véghez vihetik a heroikus kurát.

Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter tüzes lelkesedéssel vezeti a tántorithatlan kitartással intézi az állami akciót e programm keresztülvitelében; a tudós, tapasztalt orvos ő, aki tökéletesen megfelel feladatának és a páciensnek a helyes diétát rendel.

Ámde a páciens nagyon apatikus; meggyógyulni akar, de a diétához nehezen tud alkalmazkodni.

A beteg nemzet első feladata az, hogy önfentartási ösztöne éberem tartassék, vagyis nem képletesen szólva: a gazdasági chauvinizmust félelem nélkül, feltétlen következetességgel érvényesíteni kell. És e tekintetben az állam csak keveset tehet, a társadalmat áll, hogy a fiatal magyar ipart támogassa, elősegítse, fejlesztéséhez hozzájáruljon.

E kötelességteljesítés csekély jelét foglalja magában az országos iparegyesület határozata, mely általános akciót indít a hazai ipar érdekében.

Ez a mozgalom csak akkor lehet áldásos, ha az ipartermékek minden egyes

TARCA.

Sz. Juliska k. a. emlékkönyvébe.

Hőshér lelkébe szász ifjú leánynak
A mindent bíráló, rideg tudományunk
Ígét ha hinted,
E nemes munka közt jussom az eszedbe,
Koldusá, dréssé a tudomány totte
Híró sziveinket.

Oh ne bírd az észak, buzák, gőgös, híd,
Arra hallgat csak te: mit mond érző szived,
Mely mint a hó tisztá;
Mely magát a boldog, rózsás gyermekkorba,
Szép tündérszágán-fájón szokogva,
Sírva — sírja vissza.

Ne hidd, a csillagok nem hitvány sárkók,
Bármit mond a tudó, a fényes tiszta ég
Titkát nem ismeri!
Nak ha fel-alomban lelked elandalog,
Tudod meg, hogy azok reád néző angyalok
Mosolygó szemek.

S ha előtéd nyíló rózsák illatát nik,
Melyik rendbe avagy családba tartozik,
Ne törődj se azval!
Ringasson mámorba, nyissa dalra ajkad,
Ha a sziv beszédes, az az akkor hallgat
Néma ámulattal.

Ne hidd, a légy szellő nem a lég mozgása,
Hanem édes, titkos, pajkos süttögása

Táncoló nyopláknak,
A kis holdvilágos, langyos nyári éjjel
Játszva kergetőznek a langyok szeretséjjel
Tökén tónak, lápnak.

S ha caacsogva csobog a kis fürge patak,
Figyeld csak jól oda, szép mesét mondanak
Csavogó habjait,
Szép tündérmesét a boldog szerelemről
Mely fájó szívünkbe vigasztalón csendül
S a bu kezd oszlanj.

Oh ne hidd hát édes hogy csak lég rezgése:
A pataknek kedves, bizalmas beszéde;
Ne hidd el, ne hidd el!
Hiszen oly jól esik tudatlannak lenni,
Mit tanultunk mindent mindent elfeledni
S bizni bűd hittel.

Lásd, lásd a tudomány kétkedőn azt mondja:
A jó istennek már nincs is reánk gondja
S bennünket nem szeret:
Oh szakször nem igaz, mert azt én jól tudom:
Leghűbb érzangyala téged a jó uton
Készenfogva vezet.

A hídok édes szava ne ejtsen kétségbe,
Mindig megtalálod az utat az égbe,
Míg a szived érez!
S isten szép világa: a csodás természet
Téged gyönyörködni s imádkozni készítet,
Te szelid, te édes.

Gergely Sándor.

Vig történet *).

Irta: Vajdai Szabó István.

Gyermekek voltak... A kicsinyek pedig nem ismerik még a rideg választalást, melyek az embert az embertől oly igen elkülönítik, az ő szivecskéjüket nem nyűgözte le az illem rideg békója.

A nagyszágos kis Elvira kisasszony, ha jött a nyár — ép úgy meg-meghentegette a farka-barka virágokkal teleült rét selymes bársonyán, ép úgy kergette kipirosult arcon, bedorodó hajjal, vágyakozó hévvel a gyorsan tova röpülő lepkét, ép úgy felriasztá vig kacajával a lombok sűrűjében turbékoló gerlepárt, sávos vadgalambot, mint a vászonba öltözött, nyitott haju, kék szemű buksi fiúcska: az orvosok Gyuszija.

Boldog idők: játszó társak voltak!
Ha a kézüzetetett baba, kék csillagos, nehéz szőnyeggel borított fézkecskéjéből reggelre, — mely délnék is ugyan ám beillett — végre valahára kikerült, s megmenekülhetett a bonok becézgető karjai közül, — oda sietett a harsás park porondjára és — mintha találójuk lett volna — pajtásával a kis Gyuszival, lútkostak együtt messzi-messzire...

*). Mitalóul a szerzőnek „Törisek kőszül” című elbeszélés kötetéből, mely ápril elején fog megjelenni.

Fischel Fülöp könyvkötészete Nagy-Kanizsán.

Elvállal és készít **mindennemű könyvkötő-munkát**

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG.

Elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

fogyasztója tudatára ébred hazafiúi kötelességének, vagy jobban mondva: önmaga iránti kötelességének; ha a közvélemény kellő belátáshoz jut és a nemzeti energia parányai minden egyes individuumban felszökkennek a lelkiismeret. A társadalomnak nincs sok ideje az elhatározásra; haladéktalanul munkához kell fognia, mert minden késedelem csak nehezebbé teszi a gyógyulást.

Az utolsó szó nem végszó.

A. A. — urának ajánlva —

Azon melegben adom meg a választ Árvai Adolt urnak ellenzikkere, hogy az „Ebredjünk-haladjunk” ügynek hírlapi uton legalább véget vessünk.

Elég volt a hangot fölemelni, a többi a közönség dolga. A színhelytől való távollétem miatt nem tudhatom, vajjon A. A. uron, kivülem, a szerkesztőségen és a szerzőkön kívül mások is ügyet vetettek-e a dologra, s ha igen: a pikkoló melletti olvasmányainál nagyobbra is méltatták-e.

A mi vitaközösi hivatásunk, mondom, véget ért. Látom ugyanis hogy a dolog érdemére nézve teljesen megegyezünk, hisz én nem is akartam nagyjában ellene szólni, csupán a részletekre nézve térünk el. Agrár vagy merkantil elvek, szövetkezet vagy tarokpartie segít-e a dologon: ezek olyan kérdések, melyek majd csak akkor vitathatók meg belterjesebben, amidőn az a tunya nagy kolosszus megmozdult, melyet nem-bánomságnak neveznek. Addig a mi kölcsönös vitánk merőben csak fulánkcsipés az elefánt hátán.

De uram, ne nézzük, hogy ki írta a cikket hanem hogy mit írt.

Személyeskedésnek még akkor sem vagyok híve, ha nyomdafesték helyett színműzzel írják is az ellenfél jellemzését. Az Istenért! még azt találja hinni a közönség, hogy összebezártunk egymás dicsérésére.

Már megbocsát, ha a diligencia hívének gondol, akkor föl köll emelnem óvó szavamat! Mikor nekem még a gyorsvonal is kevésnek látszik arra nézve, hogy frisséget hozzon a lomha közlekedésbe! Így tessék a dologt föl fogni.

A többi pro és kontraérv mind csak arról tanuskodik, hogy nagyon is egyetértünk és a föllogásbeli hibákat — hogy némileg gyöngyölgtem a dologt — hajlandó vagyok föllogásbeli eltérésnek nevezni. De se baj! Csak ott értsünk egyet, ha majd a *tette* kerül a sor.

Midőn ezáltal részemről a vitát — legalább a lap keretén belül bezárom, koránsem tekintem a dologt befejezettnek, s kérem: ne is tekintse részemről retirálásnak. — Majd akkor folytatjuk, ha azok a vezető férfiak megpróbálják a följelzett kolosszust a Jó lesz azonban e célból „kellő utódokról” gondoskodni, mert ha A. A. ur talán remélné is azon időpontot megérni, én — nem vágyom olyan ultrametuzsálemi korra!

Maros Bódog.

A Polgári-Egylet évi jelentése.

A „Polgári Egylet” február hó 2-iki közgyűlésén Eperjesy Gábor úrnak a következő évi jelentést terjesztette elő:

Tisztelt Közgyűlés!

Az alapszabályoknak megfelelően a jelentésben a fölfolyt év hű képet kell-ne előállítani az önk szemei elé, de ez a jelen alkalommal nagyon nehéz és szomorú feladat. — Ismeretes önk előtt nagyon jól azon tény, hogy a fölfolyt év a Polgári-Egylet egyik legküzdelmesebb éve volt, annyira küzdelmese, hogy nem csekély azon tagjainak száma, kik bár nem zivessen de már-már lemondtak az ügy sikerre vezethetéről. És ez nem is csodálható, mert vajjon ki nek nem borulna el lelke, amidőn látja, hogy a Polgári Egylet 64-ik életéve után nemcsak hogy az évek számához mérten szilárdabb alapot nem nyert, hanem dacára az előző években hozott nem csekély és sokoldalú áldozatoknak, az elmerülés örvénye felé közelg 2. gen! ez így van; de nem használánk az Egylet ügyének semmit sem, ha a sivár képet eltakargatva, a valót szépiერი akarnók. Hogy mi a ténynek oka, nem szükséges önk előtt hosszabban fejtegetnem; egy pár szóval is kifejezhető: részvétlenség és közöny a közönség részéről. Azt hiszem: elég a tekintetben csak arra a tényre hivatkoznom, hogy a fölfolyt 1899. év folyamán a tagok száma nem-

csak hogy nem emelkedett, hanem az év végén bejelentett kilépések folytán tetemesen csökkent.

Mi volt ennek tulajdonképeni oka, ezt ép úgy mint az előző évek kilépéseinek okát a választmány magának megjelteni nem tudja. Sokféle dímet és alapot adtak e ténynek; egyik forrás szerint az együvé nem tartozó elemek szétválasztási processusa, a másik szerint a finansziális, harmadik szerint személyi okok stb. képezték alapját. Lehet; sőt egyes volt tagtársainknál a felhozott okok egyiket vagy másikat az ő körülményeiből kifolyólag el is kell fogadnunk indító ok gyanánt, mely őt az Egylet elhagyására bírta, de nem fogadható el a fentiokok egyike sem a kilépett tagtársak nagy részével szemben.

Náluk is találjuk okot, de ez az ok az, a mely miatt városunkban semmiféle társasélet nem fejlődhetik; amely miatt városunk közélet a legazomotorubb képet nyújtja a személyi élet; a közöny és részvétlenség minden iránt, a mi nem magánérdek.

Ha az egylet 10—14 év előtti jegyzőkönyveit nezzük és a ridég száraz betűkből a énk táruló képet nézve; az akkori állapotokat a mostaniakkal összehasonlítjuk, nagyon szomorú tapasztalatra jutunk; arra ugyanis, hogy nálunk a szokásos magyar szármadzőn kívül még egyéb lehangelő jelenséget is találhatunk; t. i. a társad lmi kötelességek teljesítése iránt való kötelességerzet nagy mervü hiányát, a mely, sajnos, eppen azon elemeknél tapasztalható a legjobban, akik mind vagyoni, mind személyi tehetségeiknél fogva eppen a jó példaadásra hivatottak e tekintetben is.

Nem kell messze mennünk, csak a szomszéd városok társas egyesületeit vegyük figyelembe és majdnem mindenütt ép az ellenkezőt találjuk, mindenhol láthatunk férfiakat, kik a közjó előmozdításán fáradoznak, szóval, tettel vagy áldozatokkal, amint azt a szükséglet megkivánja.

Nálunk meg eppen az ellenkezőt tapasztaljuk.

Ezen szomorú tapasztalaton okulva, a választmány is meghajolt a parancsoló szükség kényszere előtt és újból felvette a már egyszer elejtett tervet, t. i. hogy az egyleti ingatlanok egy részének értékesítésével fogja az évi terheket könnyíteni, hogy a költségvetés egyensúlyát ismét helyreállíthassa. Ho-

Neki szaladtak a nyugátnak, lúó árkoknak, oda-oda tévedtek a méltóságtelesen hullámozó halasztó vízéhez, s zsebecskéiket kikutatva, meztétették madariláta kenyérmorzszával a vickádozó aranyhalskat.

Ha aztán elfáradtak, ledültek a puha gyeprágyra, s elszenderültek édesen, boldogan...

Kezves gyermekálmak, legédesebb pillanatai e rövid életnek, de hamar tova tűnők!

Bizony az idő eljár. A kis kis asszonyból elegáns nagyvilági hölgy, az orvos-gyerekből meglelt férfi vált. Az egykori együttlélt, a magános órak boldogsága, mint rózsás báránylehő a tiszta ég tükörén — terült el lelkükön és édes reménynyel töltte el keblüket. Ismerték már a korlátoakat, de nem feledheték a — *multat*.

Ugy volt, hogy egyszer, midőn a parkra ráborult az esti félhomály, szive sugallatát követve futott a tizennégy éves leányka a hallgató bükk szárnyai alá, és itt, e megszentelt helyen fogadta remegő kedvesének, hogy hű lesz hozzá és soha sem felejtii el...

S aztán...? Hát az idő rendje és módja szerint a *»bakfis«* ból nagy lány lett.

Már pedig tudni való, hogy nincs kevésbé tartós dolog a föld kerekéségén, mint a mit ők — megfogadtak.

Meg aztán nem is kívánhatjuk, hogy egy fiatal leány, kit elkap a nagyvilági zaj, s mámorba ringat az anyyi, előtte még ismeretlen

élv, gyönyör — megtartsa egy öntelelt pillanatban adott szavát.

Manapság az *ész*, a *hideg számítás* uralkodika legfőbb szíven. Törhetlen raras-kodás az imádozt *eszményhez*, párosulva végnélküli szerelemmel-nevelteséges mese, költők irázisa. A házasság hitvány kereskedői üzlet, melyben döntő tényezők: a hatalom, rang, összeköttetés, pénz, vagyion, legkevesebbet határoz a — *szerelem*.

Ily modern elvek mellett hogyan feledte volna a *multat* a szép Elvira...

Rövid idő alatt kezét nyújtá egy dugszadag, s általánosan ismert ruá-nak. Tetszett neki az őt körülövező hideg pompa, örült a *hét-águ korona* csillogásának, de azért női hűsége nem rettent vissza azt még ketjével megoldani férje arva fejének rovására.

...Mert hát méltóztának tudni: a fiatal asszonynak még sem elegendő a kopasz tarkó, fénytelen szemek, vatta-derek...! Vigasztaló elég akad, — a *jó barátok* nem hiányzanak.

A csalódott ifjú szívet érzékenyen sértette meg a keserű való. Olyan, a mai világba nem való naiv baba volt, a ki még bizott a nőben. Hanem a megcsalódott modern szerelmesek példáját nem követé. Nem korhelykedett mérhetlen bujában estétől-reggelig, hanem eppen ellenkezőleg nagyon szorgalmas, komoly, visszavonult férfi lett belőle.

Irodalmunkban már jól ismert neve volt. Költeményei minden sorából egy nagy csalódást átélt szív tájdalma volt kierezhető. Alapszámja volt: »Ne higgy a nőnek, s fájjon bár, de mégis tépd ki szivedből az — ideált!«

Hirneve lassankint eljutott a szép asszony szobáiba is, hisz azok a felsőbb körök örömet *karolják* fel a fiatal írót, főleg ha — *csinosak*.

A miut egy zsimankós téli délutánon a patogó kandalló tüze előtt olvasgató a bus történeteket, képzelete anny édes emléket évenített meg előtte. Maga előtt látta azt a halvány arcú szép férfit, ki a sötét éjszakában, a lámpa rezgő fénye mellett, önlékét lehel a papírlapra, s azért van a sorokban anyyi fájdalom és kétségbeesés...

Küönös érzelem dobogtatta meg szívet...Szemei tűzben égtek, ajka bájos mosolyra nyílt. Férj nem, de...!zgatottan ült le író asztalához a névjegyre néhány sort vetett...

Este nyolc óra van. A szép asszony öltözködik. Ma főleg nagy gondot fordít erre. Könnyű testhez simuló ruha leszül meg plasztikus tagjain, hajfürjei költői rendetlenségben omlanak a derékből kicsillámoló fehér vállakra, szeméi égő fényben ragyognak, arcán tűzrózsák piroslanak. Könnyed elegánciával dül hanyatt az ingó ottománon.

tanácskozás, többféle kísérletezés előzte meg ezen utolsó esküt, mert a választmány a vége pillanatig meg akarta tartani a város közönségének ezen egyedüli üdülő helyét, melyhez hasonló kevés vidéki városban találunk; de a szükség törvényt ront és így fel kellett adni azon reményt is, hogy az előzők szorgalma és áldozatkészsége által megteremtett nyári-kertet az utódoknak is fenntartsa és átadhassa.

Döntő ok volt az, hogy a város közönsége a Polgári Egyletet a szándékában a legkevésbé sem érheti semmiféle vád, ha a már saját létérdekét fenyegető további áldozathozatától felmenti magát és a saját jóléte céljából szükséges eladásokat minél előbb keresztülvizsi.

De nehogy a város közönségének érdeke e tekintetben mellőzve legyen az 1899. évi dec. 31-én tartott közgyűlés által az eladások keresztülvitelére adott felhatalmazás alapján az 1900. évi január 2-án tartott választmányi ülés első sorban is a városi hatóságot értesíté a kert áruba bocsátásáról, hogy így a város közönségének alkalmá lehessen e közkinccsel teljesen magáévá tenni.

A fentiekon kívül még az előző évek szokásos betegsége a vendéglőválság sem kímélte meg az egyletet ez évben; sőt talán fokozottabb mérvben látogatta. Az 1899. évi február 2-iki közgyűlésnek már tudomására adatott, hogy az akkori bérlők, akik csak január 1-e óta voltak a bérletben, alig 2 hét múlva a bérleti szerződés módosítását kérelmezték, amibe a választmány az egylet érdekeit károsítva nem látván, bele is egyezett; ezzel is dokumentálni akarván jóindulatát és előzékenységet a bérlőkkel szemben. De ugy ezen tény, mint a későbbi jóakarattal teljesen kárba veszett, mert a bérlők nem csak hogy előzékenységet nem tanúsítottak, hanem minden eszközt megragadtak hogy az egyleti tagoknak minél több kellemetlenséget okozzanak.

Végre is a választmány kénytelen volt a megtorlás útjára lépni és a bérlőket per útján kényszerítette kötelességeik betartására.

Amidőn pedig látta, hogy ezek nemcsak erkölcsileg, hanem anyagilag is veszendőbe mentek, október hóban felmondott nekik és november 1-től a vendéglő helyiségét új bérlőknek adta át.

De ezen változás tetemes anyagi károsodással járt az egyletre nézve, mert a bérleti ösz-

szegét 1500 forról 600 forra volt kénytelen lecsökkenteni, azonkívül a fűtési és világítási költségek is az egyletet terhelik.

Statisztikai szempontból véve az elmúlt év történetét, a következő adatok vesdők figyelembe.

A tagok száma tetemesen apadt, mert új belépés csak 4 volt, míg ellenben a halálozások elköltözések, valamint a kilépések száma 48-ra rugott fel; így tehát az év végén a rendes tagok száma alig 150-et tett ki.

A választmány 13 ülést tartott a folyó ügyek elintézésére, azonkívül két rendkívüli közgyűlés is volt; az 1-ő: 1899. évi május 7-én, melyen a régi kölcsönök konvertálására új kölcsönök engedélyezése tárgyaltott, a 2-ik december 31-én, melyen az ingatlan egyes részeinek eladására adatolt felhatalmazás.

A zárszámadás szerint a bevétel az előirányzatnak nem felelt meg, mert báregya tételknél több bevétel is mutatkozott, de a határlékos és rendes tagsági díjakból jelentékeny összeg maradt fizetetlen, úgy, hogy a választmány kénytelen volt a többszöri sikertelen felszólítás után a határlékosok nyugtáit az egyleti ügyész urnak kiadni azon utasítással, hogy ezekkel szemben, a legszigorubbán járjon el. — A természetes folyamán a dolgoknak, hogy a kiadásokra a kelő időben a szükséges összeget be nem folyván, egyes törlesztési részeket elmaradtak, illetve az előirányzottnál többet igényeltek.

Végezetül meg kell említenünk azon körülményt, hogy a december 31-iki rendkívüli közgyűlés utasítása folytán a Polgári Egylet választmánya megkereste a helybeli Társaskör választmányát a már egyszer megszakított egyesülési tárgyalások újbóli felvételére. Bár nem e keretbe tartozik, de örömmel jelenthetjük, hogy a Társaskör tagjainak az 1900. évi január 21-én tartott rendkívüli közgyűlése egyhangulag óhaját fejezte ki az egyesülés létrejötte iránt és az egyesülés módjaitainak megbeszélése, illetve keresztülvitelére céljából egy-öt-águ bizottságot küldött ki; ugyanezen okból e hasonló kiküldetéssel a Polgári Egylet választmánya is szintén öt-tagú bizottságot bízott meg a nevében való eljárással.

Vajha sikerülne a két bizottságnak a szükséges összhangot megtalálva, — a város érdekeinek annyira szükséges egyesülését létrehozni!

A midőn ezekkel jelentésünket befejeznők, kérjük a közgyűlést, hogy azt tudomásul venni, illetve nekünk és a számvizsgáló bizottságnak a felmentvényt megadni kegyeskedjék.

HIREK.

Dr. Szűts törvényszéki elnök. Örömmel olvastuk a hivatalos lapban, hogy a király dr. Szűts Miklós, debreceni ítélőtáblai bírót a debreceni törvényszékhez elnökké nevezte ki. Ezzel a kinevezéssel dr. Szűts Miklós, kire a nagy-kanizsai közönség mindenkor igazán nagy tisztelettel és szeretettel emlékezik, olyan polcra jutott, hol az ő emelkedett szellemét és nemes szívét a közügy érdekében nagyobb hatáskör vonalán érvényesítheti. Kinevezéséhez őszinte szívvel gratulálunk.

Tisztújító közgyűlés. A város ház nagyterme már régen volt olyan népes, mint február hó 6-án, mikor is a városi képviselőtestület Csorján Károly alispán elnöklése alatt közgyűlést tartott, hogy az üresedésben levő számvizsgáló és mérnöki állásokat választás útján betöltse. A kandidáló bizottság tagjai voltak Eperjesy Sándor, Elek Lipót, dr. Lóke Emil, dr. Neumann Ede, Pálffy Alajos, Simon Gábor, Szommer Nánán és Varga Lajos. A kandidáló bizottság a számvizsgáló állásra a következőket jelölte: Anhoffer Gyula, Perger Károly és Dobrovits Milán. A megjelölt szavazás eredménye a következő volt; beadtak összesen 174 szavazatot; ebből kapott: Anhoffer Gyula 100, Dobrovics Milán 43 és Perger Károly 25 szavazatot. Elnökölő alispán tehát Anhoffer Gyula volt városi könyvelő, a számvizsgáló állásra megválasztottnak jelentette ki. A mérnöki állásra kandidáltak: Erdős Béla, Király Sándor és Broch Alfréd. A beadott 146 szavazatból kapott Király Sándor 104, Erdős Béla 41 szavazatot, 1 szavazat érvénytelen volt és így Király Sándort megválasztottnak jelentette ki az alispán. Anhoffer Gyula helyébe Lenk József v. irnokot könyvelővé, Lenk helyébe pedig Viola Józsefet irnokká választotta közgyűlés. Utóbbiak választása egyhangú volt. A megválasztott tisztviselők nyomban le is tették a hivatalos esküt.

Az inas halk hangon ismert nevet jelent: fejevel igenlőleg bólint. Pár másodperc, s belép a várua várt... Arca kissé sápadt, járása nem eléggé biztos, tekintete ide-oda tévedez. Látszik, hogy izgatott.

A szép asszony fel sem kél kényelmes helyezébe, s vendégét mintegy kényszeríti, hogy őt ily, csak bizalmas barátoknak megegendett állapotban láthassa, üdvözölhesse. Nosolyogva szól a megzavarodott férfinézve:

— Kedves Gyuzsi, én ugy látzok teljesen elfeledte az én régi játszótársát; ha nem hívnam, meg sem látogatna. Talán bizony haragszik és gyűlöli...?

— Niincz jogom egyikhez sem méltóságos asszonyom — volt a hideg, kimért felelet.

— Ah! én oly léd...! De hiszen ezt előre tudtam, s ép ezért kértem magamhoz...

— Kegyes lesz talán „előfizetőköt” gyűjteni? — Gunyolódik? Ez jó jel, egy régi megszokás a — multból!

A férfi e gyöngédien emlékeztetésre hirtelen elkomolyodott. Elvira észrevette.

— Ugy! — kacagott tovább — talán fáj önnek, hogy a régieket háborgatom? Látja, akkor mindketten gyermekek voltunk, s az akkori bohóságokat nem kell ám komolyan venni. Én akkor is — mit titkolódzam — szerettem önt,

de ha az akadály áthághatlan, ki tehet arról? Higgye meg, egy percre sem feledtem el...

A szárnyas ajtó hirtelen kinyílt. Az inas a theat hozta be.

— Magam készítem el; kimehet! —

Hirtelen felült a rózsás ujjával önté az apró edénybe a párolgó folyadékot, naivul kérdezve: megédesítse-e? Egyre csacsogott.

— Olyan komoly, olyan bus, mint költeményei... Elolvastam mindent, a mit csak irt valaha. Sehöl sem volt vig, boldó, mindig rideg. Ez egyo daluság! Nem is hiszem, hogy tudna valami neveléses dolgot mesélni...

— Nem hiszi? — vág közbe komolyan a férfi — pedig csalódik, s hogy meggyőzzem, elmesélek egy rövid, vig históriát.

— Őh tegye! kérelmi-mosolygó ajakkal, kacérokodó biztatással a szép asszony, — s úgy örül, hogy végre szétpattant a jég-burok.

— Hol volt, hol nem volt, — kezd bányatosan a halvány szép férfi — valahol a szőke Tisza partján volt egy kis falu. A nevére nem is emlékszem már. Itt lakott két gyermek. Ugy szerették egymást, mintha testvérek lettek volna s még picike korukban megfogadták egymásnak, hogy ők egymásé lesznek...

Majd nagyobbakba nőttek, de azért akkor s meg volt szívökben a régi érzelem. Szerették egymást. Legalább is azt mondta mind a kettő

A leány sokáig meg is tartotta szavát — két évig... Aztán terhez ment egy nagyurhoz, a kit nem szeretett, de a kinek szép palotája és roppant birtoka volt. Szóval eladta magát...

Ugy fájt ez a fiúnak, mintha éles kést döftek volna szívébe, de képszerűen győörte lelkét az a hír, hogy az ártatlan kis leányból egy — rossz asszony lett, kit még titkon sem lehet tisztelni, hanem nyíltan — szeretni...

Nem hitt a világ mocskos nyelvének.

Ekkor hívták fel a cifra palotába.

S ez volt neki a — kegyelemdőfés.

Nem kellett férjnek, de megjárja a rigasztaló barátok egyikének...

S képzelve méltóságos asszonyom, ez a fajnő elég oszoba volt az alkalmat ki nem használni... Nos! Nem neveléses ez?...

— Valóban — kacagott a szép asszony — s ajka a benső izgalomtól ugy remegett — valóban érdekes história. Nem is hinném el, ha nem — maga mondandó!...

A megyei all. vál. ülése. A megyei állandó választmány 1. hó 3-án tartotta dr. Jankovich László gróf főispán elnöklése alatt ülését, amelyen a február 12-iki közgyűlés tárgysorozatába felvett ügyeket készítette elő. Ezek közül felelőjük, hogy Zala-Egerszeg városnak az építés szabályrendjei kidolgozása tárgyában alkotott és megfellebbezett szabályrendeletére nézve javasolja a szabályrendelet visszaható erejének törölését, továbbá hogy emeltesz házak csak a Varmegyeházi, Kasinóyer és Deákterén építhetők. A Sümegyen felállítandó apácázárda tárgyában kötött szerződés jóváhagyását hozza a választmány javaslata, valamint Nagy-Kanizsa városának a szénkénegraktár elvállalása tárgyában hozott határozatát. Az egyes községek képviselőtestületeinek határozatait jóváhagyásra ajánlja a választmány, míg Lesnóc István, Dráva-Csány, Csarcsanyes képviselőtestületeinek határozatait pótlás végett visszadni javasolja.

Krippel hlv. utóda. A közelmúltban elhunyt Krippel József déli-vasúti felügyelő fergalmi ellenőr helyébe, Szuroczy Géza felügyelőt helyezték át Szombathelyről Nagy-Kanizsára.

Jelméz estély. A Szabómunkások szakszervelete folyó hó 4-én rendezett jelmézestélye szépen sikerült. A sikert az egyesület első sorban is a nagy számban és szép jelmézekben megjelent hölgyeknek köszönhető. A tervbe vett tombolat egy kis baleset érte. Engedély hiányában, hivatalosan betiltották.

Tragikus végű kirándulás. Belavári Burchard Aladar honvéd huszár hadnagy balesete, mely a múlt héten érte őt egy kirándulás alkalmával, tragikus befejezést nyert. A 16-gob az első pillanában nem adott nagyobb azbodalomra okot, de a megsérült hadnagy időközlen mégis Budapestre ment és az üllői úti klinikában gyógykezelte magát. Múlt szombat egész hirtelen rosszabbra fordult a baj. A vérmelegzés tünetei mutatkoztak a hadnagy állott karján, orias laz lépett föl és már elhatározták az orvosok hogy a megsérült katonatiszt karját amputálni fogják. A műtét azonban nem lehetett elvégezni, mert a laz egyre nagyobb arányokat öltött, míg végre dermedés lépett föl a betegnél. Az orvosok minden lehető elkövettek hogy a fiatal hadnagyot megmenték az élethez de sikertelen volt a legnagyobb buzgóság is, mert belavári Burchard Aladar meghalt. A fiatal hadnagy a pécsi 8. honvéd huszárezred egyik legrokonszenvesebb tisztje volt. Jelenleg az ezred Keszthelyen állomásozó osztályában szolgált, kedvelt alakja volt itt a tartsásának. Halálhíre általános részvételt keltett. A szerencsétlen 22 éves ifjú szerdán délután temették el az üllői-úti sebészeti klinikán nagy részvét mellett. A rogtanszerűséghez a keszthelyi honvédhuszárezred báró Marschal Gyula alezredes vezérése alatt küldöttséget menesztett és a koporsóra helyezte a hajtárat diszes babékoszortát. Horváth Ferdelekész tartott megható gyászbeszédet. Ezután a kivonult 1. honvédhuszárezred altisztje a koporsót a gyászkozsra helyezték. A menetet egy szárad buszárság nyitotta meg, utána az 1. honvédrezred zenekara haladt. A Ferenc-József hidnál a gyalogosan kis-ró huszarak a zenekarral félreálltak, ez alatt a pap megáldotta a koporsót, miközben a huszarak disztüzet adtak. Ezután a koporsót a budai katonai temetőbe vitték.

Gazd. egyesületi közgyűlés. A zalavarmegyei gazdasági egyesület folyó évi február hó 11-én d. e. 10-órakor Zala-Egerszeg városjárt helyiségében tartja rendes közgyűlését és ez megelőzőleg délelőtt 8 és fél órakor igazgató választmányi ülését. A gyűlés tárgyai: 1. Elnöki jelentés. 2. Lemondás főnyán megüresedett tükári állás betöltése választás útján. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. Folyó évi költségvetés megállapítása. 5. Topolca és vidéki meggyűlések kérvénye az olasz borvám-szerződés megszüntetése iránt. 6. Nusser János egyf. tag indítványai a magy. központi hitel-zsve-közvet. megalkítása iránt. 7. Festetics szobor levek teszámolása. 8. Gazdakörök számadásai és kérvényei. 9. Miniszteri leiratok. 10. Folyó ügyek s netáni indítványok. — Azon t. tagokat, kik a Festetics-szobor gyűjtő ívét még be nem küldték, felkéri az egyesület az esetben is, ha jegyzés nem történt vagy az iv éveszett volna, erről az egyesület levélben értesíteni vagy a gyűjtő ívet beküldeni sziveskedjenek.

Felolvasó estély. A Kereskedő ifjak önképző egyesülete folyó hó 10-én szombaton a Casinó-diszternevben estélyt rendez, melyen

Wittenberg Ignác déli vasúti felügyelő, "fűtőházi lónök" „Vasut és kultura" cím alatt felolvasást fog tartani. — Bajepi díj arak részére 1 korona hölgyek nem fizetnek. — A felolvasást tánc követti. A felolvasás 9 órakor kezdődik.

Ügyvédi kamarai közgyűlés. A zalavarmegyei ügyvédi kamara 1900. évi február hó 18-án tartandó közgyűlésének tárgysorozata: 1. Az 1899. évi közgyűlésről felvett jegyzőkönyv felolvasása. 2. A kamarának az 1899. évi működéséről jelentés. 3. A kamarai pénztár állapotáról jelentés. 4. Az 1899. évre vonatkozó pénztárnoki számadások felülvizsgálása. 5. Az 1900. évre vonatkozó költségvetésnek megállapítása s a szükséglet időközének meghatározása. 6. Az ügyvédek és ügyvédjelöltek felolvasása. 7. Az 58 I. 1-99. sz. alatt érkezett azon indítvány tárgyalása, hogy a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter urhoz fölirat terjesztessék arra nézve, miszerint az ügyvédi kamarának székhelyét Zala-Egerszeg öblyözze át Nagy-Kanizsára. 8. A soproni ügyvédek kamaráinak iránti miszerint az 1893. XVIII. L. c. 181. és 182. §§-ának törvényhozasi uton leendő módosítása kérelmezessék a nagyméltóságú m. kir. igazságügyminiszter urak, hogy a hivatkozott törvényben megjelölt ügyekben akkor, ha a főlebbeszési bíróság ítélete eltér az első bíróságtól az élethez tekintet nélkül helye helyen felülvizsgálatnak.

Kántor-próba Keszthelyen. A Molnár János róm. kath. kántor halála megüresedett keszthelyi kántori állására pályázók jan. 30-án jelelték meg próbára. A pályázatok részt vettek: Balogh Ferenc konservatóriumot végzett kántor Új-Köcskéről Edehard Antal t. képzői zenetanár Pécsről; Hannig Gyula kántor Papáról; Kis Tertulian con. végz. tanító Bahotról (Spr. megye); Matkovich Elek con. végz. osztálytanító Kapuvártól; Samson György conserv. végzett egyházi organista Esztergomból; Straka Pius conserv. végzett egyházi karnagy Budapestről; Szegedy Endre zenekadémiái igazgató Szegedről; Veininger János conserv. végzett karnagy Keszthelyről; Zámbo. Karoly kántor Tatóról.

A választás délután 4 órakor volt az apátplebánus hazában, hol az elnök örömmel jelezte a teljes számban megjelent választó bizottságnak a pályázat eredményét s felszólította a tagokat véleménynyilvánításra, mire Burány Gergely dr. főigazgató ama véleményének adott kifejezést, hogy a választásnál a kántori teendőkre, a város igényeire, s a megválasztandó egyénre egére való tekintettel öhajítja a választás megejtését, majd Matray László, vesprémi székesegyházi karnagyot, mint a választás művezetőjét véleménynyilvánításra kérés föl a választó bizottság véleménye után első helyre egyhangúlag Edehard Antal pécsi képzői zenetanárt, második helyre Szegedy Endre szegedi zenekadémiái igazgatót, harmadik helyre Straka Pius budapesti egyházi karnagyot jelölték.

Az apátplebánus a jelölteket már fölterjesztette a megyés püspökkhöz.

Övönválasztás Csurgón. A csurgói kisdudóvó állára tizenheten pályáztak: ezek közül tizenötet oklevelesek. Danielisznd Wajdits Elorát választották meg, aki művere: Wajdits József nagyantizsi könyvkereskedőnek, a Zalai Közlöny kiadójának.

„Tövisek között". Ez lesz a címe annak a 14-16 ives munka-kötetnek, melyben lapunk jeles dolgozótársa, Vajdai Szabó István, bocsátja világra válogatott elbeszéléseit. Olvasó közönségünk sokkal sürűbben találkozott tárcarovatunkban a kétségtelenül tehetséges, fiatal írónak munkáival, hogysem az ő művét különösebben is ajánlanunk kellene. Igaz érzési költői melegség s bizonyos fokú lélektani mélység nyilatkozik meg minden dolgozatában. A kötetbe fölvettek közül lapunk mai számának tárcarovatában is közlünk egyet mutatból. A tehetséges fiatal író, — aki csudálatos módon megőrizte egyéniségét az irodalmi dekadencia tulkapásaitól, — és derék elbeszélés-kötetét, — melyet ápril elején fog kibocsátani, — igen melegen ajánljuk közönségünk pártoló figyelmébe. Az előfizetést (2 korona) vagy a

szerezőhöz (Somogy-Szent-Miklósr) vagy a Zala kiadóhivatalába lehet küldeni.

Koszorút pótló adomány. Folyó hó 1-én elhunyt Steinitz Mór iránti kegyelete jeléül a Zerkovitz család koszoru megváltás, fejében 20 koronát adományozott az izr. Szentegyletnek.

Ipartestületi közgyűlés. A nagykanizsai Ipar-testület február hó 4-én Dants Kálmán elnöklése alatt tartotta évi rendes közgyűlését. Az elnöki megnyitó után következett a számvizsgáló bizottság jelentése, melynek alapján a közgyűlés a számadóknak a felmentvényt megadta. Majd Muraközy Lajos jegyző tett jelentést az ipartestület múlt évi tevékenységéről. A számadások szerint az ipartestület múlt évi bevétele 1596 frt 33 volt, a kiadása ellenben 1606 frt 23. A vagyon-érték 7304 frt 51 tisztavagyont tüntet ki, melyből azonban nem kevesebb mint 2931 frt 50 hatraékos tagdíj és beirattási díjak omen szerepel. — A jegyző jelentése szerint az ipartestület a folyó évben 1 közgyűlés, 12 rendes és 2 rendkívüli előjárású ülést tartott, mely utóbbiakban 168 ügydarab került elintézésre. Panasza 72 érkezett be. A hékeltető bizottság 15 ülést tartott, a jegyző 57 ügyet intézett el; perre utasítottak 1 ügyet. Az év elején 517 iparos tagja volt a testületnek; évközben eltarozott 8 meghalt 5, új ipart nyert 28, maradt az év végéig 532 tag. — Az év elején 600 segéd munkás volt beírva; évközben munkát változtatott 832; az év végével maradt 650 segédmunkás. Tanonc 567 volt, ezekből felszabadult 121, iparát abban hagyta 30, az év végével maradt 446. — A költségvetés megállapítása után megejtették az új választás, mely azon rendkívüli eredményt végzőtől, hogy az előlétség összes tagjai, és a 22 tagú előjáróság 14 tagja helyett választott másokat a közgyűlés. A megválasztottak a következők: elnök: Varga János (eszmadia) alelnökök: Saller Lajos (epüsmester) és Keller Mustyás (cipész). Előjárósági tagok: Dants Kálmán (asztalos), Topolcs János (eszmadia), Horváth József (eszmadia), Tencsics József (asztalos), Csillag Károly (aszt.), Nemeth György (bognár), Szántó János (kőműves), Mihályi István (éplő), Kohn Samu (asztalos), Totola Lajos (kalapos), Steiner Fülöp (cipész), Nagy Károly (eszmadia), Varga Imre (eszim), Darvas János (hentes), Schwarcz Mihály (szu-gyartó), Roza Ferenc (kőműves), Zampa Antal (nőszabó), Buksz Ignác (fodrász), Novath István (bognár), Tóth József (kovács), Sárközi Kálmán (bábszűtő), és Pfeiler Jakab (cipész). Számvizsgálók: Weiszbergur Zsigmond (kötőragó), Rosenberger Miksa (pos) és Schaptinger Adolf (óraip.). Összesen 105 szavazólapot adtak le.

Az olasz bor ellen. A képviselőháiban január 31-én a Balatonvidékről a topolcai, köveskáljai és balatonfüredi bortermelők nagy küldöttsége jart, Hertelendy Ferenc Vasatagh János, Takács Jenő és Handery Gusztáv vezérése alatt érdeket védő országgyűlési képviselőinek részvétele mellett és anynyújtottak a már ismert memoradumot, melyben az olasz borvám-szerződésnek jelen alakjában való meghosszabbítása, valamint a külföldi boroknak magyar bor ryanánt való forgalomba hozatala ellen állást foglalnak és kéri a kormányt, hogy a magyar borok értékesítését gátló legnagyobb akadályt, az olasz olcsó boroknak 1903 éven tul leendő beözönlését akadályozza meg avval, hogy az Olaszországgal kötendő új kereskedelmi és vámszerződésben a helyes nemzetgazdasági elveknek megfelelőleg, az olasz borokra az 1904-ik évtől kezdve legalább 40 korona, illetőleg fölfeletlenül olyan magas vámtarifa állapít assék meg, hogy hazánkban az olaszországi borok a mi borainknál olcsóbban kaphatók ne legyenek. A bizottság, mely több száz tagból áll, felkérésre Széll Kálmán miniszterelnököt, Hegedüs Sándor kereskedelmi minisztert, és Darányi Ignác földmívelésügyi minisztert kik váaszaikban a kérdés alapos tanulmányozását és az ország érdekeinek megfelelő rendezését megígérték.

A Gyöngyösi csarda. Mit is lehetne róla írni, mint rosszat? Hírbedt hely volt ez a régi betyárvilágban. Savanyu József nem egyszer itt pihent ki magát elfáradván rabló kalandjaiban, vagy az ellene indított hájszában. Azután nem beszéltelett magyarul a Gyöngyösi csarda, csak afele verekedések, bicakázások történtek benne. Le ujjabbau i néf feleje irányult a csend-

örög sánda gyanuja. Nem is alaptalanul, mert az öreg Fekecs Antal csárdás gazda és fia Andor no meg a birhedi Kolompár Anikó cigány leány szent szövetséget kötöttek a csárdában megforduló vendégek kifosztására. Beittatták előbb a vendéget, azután Kolompár Anikó szépen kisanaszította a bugyellárisát, óráját, a egyéb értéke sebb holmiját, ha volt. Így járt a múlt év dec. 18-án Lipsitz Zsigmond, b. sz. győrgyi lakos, így járt Kurdi Ferenc rezi lakos és mások. A esendörögnek értésére esett a csárdában folyó garázdálkodás, s az öreg Fekecs és fia most már azon emékednek, hogy a "zöld tollasok" figyelmét semmi sem kerüli el. Kolompár Anikó azonban ellilant, s mikor a házmozgás tötetét, már Spingar Anna teljeítette a cigány leány feladatát s került a másik helyeit dutyiba.

— Megleppő újdonság. A képes levelezőlapok különlegességei egy remekkel szaporodtak. A levelezőlapok ezen újdonsága főleg a hölgyközönség körében fognak szenzációt kelteni mert a gyengéd kezek üdvözletüket remek himnusz virágokkal ékesítve küldhetik a kedves ismerősöknek. Ezen méltó feltűnést keltő levelezőlapok, melyek szabadságot is nyertek, Nagy-Kanizsán egyedül *Fischer Fülöp* könyvkereskedésében kaphatók.

Egy urihölgy részére keresek önzálló, művelt övegy asszonnyal vagy házaspárral, megfelelő kárpótlás mellett teljes ellátást.

Ajánlatok a feltételek megjelölésével és teljes címmel „P. N. 24” alatt poste restante kéretnek.

CSARNOK.

Szeress! . . .

Szeress! szerelmed boldogság nekem,
Szerelmed kincsem, üdvöm, életem;
Tenéktől kibált egész világ,
Szerelmed nélkül nem virít virág.

Ne hidd: mert egykor szíved szerettél,
Szerelmed neked többé nem lehet;
S hogy szíved hideg, mert most tél van ott,
Ne hidd hogy nem lesz még szép tavaszod,

A tél után jön kikelet, tavasz;
Szívedben is virágokat fakaszt.
Derüljön arcod, legyen vig napunk!
Ha nem vidulás, úgy együtt hervadunk.

Ne tépd szét szívem szép reményeit,
Ne hagyj elveszni, feltett kincseid;
Oh! hagyj hinni, hogy szíved még szeret,
Hogy nem lesz mindig, ily nagyon hideg.

Szeress! szerelmed boldogság nekem,
Szerelmed: kincsem, üdvöm, életem.
Mégis: szerelmem hoz neked vigaszt;
Szívedben új virágokat fakaszt.

Cs. M. Mariska.

NYILTTÉR*)

Nyilatkozat.

A folyó hó 6-án lefolyt városi mérnökválasztás alkalmából alulírott bátor voltam Király Sándor békés-gyulai kir. mérnök urat — ki tudvalevőleg nagy többséggel meg is választott — néhány jóakarómnak és jó barátomnak vagy legalább akiket en azoknak véltam szives partfogadásra ajánlani. Sajnos: a rendelkezésre álló idő sokkal rövidebb volt, semhogy azt — mint szándékoztam — személyesen tehettem volna, miért is kénytelen valaki az irásbeliséghez folyamodni.

Ugy értesítem, hogy többen ezen eljárásomat félreértették, sőt állítólag akadtak olyanok is, kik köszönőlevelet a választási aktusba való jogtalan és illetéktelen beavatkozásnak minősítették volna.

Egész világéletemben mindig argus szemekkel ügyeltem arra, hogy senki szerénytelenséggel ne válthasson; ósnitén magallom tehát, nagyon rosszul esik az a tudat, hogy létezhetnek olyanok, kik intenciómat és eljárásomat félreértették és ebből csakaly személyemre nézve helytelen következtetéseket vontak le.

Ennélfogva kérem mindazon urakat, akik a hozzájuk — lehet hogy helytelen címzés folytán — intézett leveleimet magukra nézve sértésnek találták, hogy azt — am — létezőnek tekinteni méltóztatassanak.

Nagy-Kanizsán, 1900. évi február hó 7-én.

Ötvös Emil.

(* Az eredetben közöltekért nem vállal felelősséget a szerk)

Hirdetések:

A boldog aggkor.

— Szentesi levelezőnkől.

As élet rendszer körülményei között, örömet s boldogságot inkább érez a gyermek, kinek játéknál egyéb gondja nincs, mint akár az ifju, ki szomjuhozva keresi korának örömeit vagy akár a férfi, ki munkáját szereti s annak gyümölcsét élvez. Leginkább sajnálata méltó bizonyára az, ki elérve az aggkort szeretőnek ragaszkodásában is csak akkor gyönyörködhetik, ha egészséges. Valóban különösen ebben a korban olyan kincs az egészség, melyre ugyan jól kell vigyázni. Ha valamely eset folytán elvesztjük egészségünket, mily boldogság, ha újra föltalálhatjuk s mily meg-nyugva az élet még hátralevő napjaira. Vigyáznunk kell, hogy egészségünk nagy rázkodtatásnak ne legyen kitéve; a legfontosabb elővigyázati rendszabály az, hogy vérünk tisztaságát megőrizzük. Csak akkor tudunk a betegségeknek ellentárálni, melyeknek nagyhatalmuk van az elgyengült szervezetben. Csak a vér ereje biztosíthat, aggkorban aggkori gyengeség nélkül. A bánat, szomorúság, mely mindenkinek sorsa nem győz le oly gyorsan s könnyebben elvisszhatóvá, teszi a lelki és testi szenvedéseket. A vérnek egy hatalmas helyreállító hatalmas eredményt ért el gyermekei, ifjúi és öregei. Elmondják Berényi Istvánné urhölgy (Szentesi) esetét, ki oly nagy korban is vissza tudta nyerni virágzó egészségét.

— Jólehet előrehaladott kora vagyok — írja — a Pink-pilulákat olyan eredménnyel alkalmaztam, a minőt hatvan éves korom mellett már igazán nem reméltem. Ma igen jól érzem magam és boldog vagyok, hogy önt fölhatalmazhatom soraím közlésére.

A Pink-pilulák, mint a vér legjobb helyreállítói minden a vér gyengesége által létrejött betegséget a legnagyobb sikerrel gyógyítanak. Ilyen a vérszegénység, a sárgaság, időbetegségek, gyomor- és bélbajok, reuma és izomgyengeség. A Pink-pilulák kaphatók Magyarországon a legtöbb gyógyszerárban. Egy doboz ára 1 frt 75 kr, és 6 doboz 9,-. Magyarországi főraktár: Török József gyógyszerár: Budapest-Királyi utca 12.

Hirdetések

felvételnek e lap kiadványában

H I R D E T É S E K

Ki akar 400 márkát

havonként könnyen, tisztességesen és risiko nélkül keresni? Tudassa címét azonnal levélbéllyel küldve V. 21 sz. alatt **M. F. Wojtan**, hirdetés-irodával, Leipzig-Lindenau.

Mindenütt kapható

Santal Kalodont

58-38

elismert legjobb fogtisztító szer.

Igen sok külföldi francia, angol és német szer van hirdetve és ajánlva 256-40

FIATAL EMBEREK részére

csőbántalmak és folyások ellen.

Mindazon esetekben, ahol Santal-olaj használata orvosilag javasolva van, a

a legcélszerűbb és legjobb a

Santal-Egger

alkalmazása, mely a legjobb minőségű kelet-indiai Santal-olajból készült és az orvos urak által rendeltetik.

1 üveg ára 1 frt 50 kr.; poszán bérmentve, a pénz előleges beküldése mellett 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 3 üveg 4 frt 50 kr.

Gyógyszertár a Nádorhoz

BUDAPEST,

VI. Váci-körút 17.

MEGHIVÁS.

A gazdasági önszegélyző szövetkezet Nagy-Kanizsán

III. rendes évi közgyűléset

f. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor, a Zalamegyei gazdasági takarékpénztár helyiségében tartja meg, melyre a t. szövetkezeti tagokat tisztelettel meghívja.

Kelt N.-Kanizsán, 1900. évi január hó 25.

Az igazgatóság.

Tárgysorozat.

- I. Igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések.
- II. A zárszámadások előterjesztése, a mérleg és nyereség megállapítása és ennek folytán az igazgatóság és felügyelő bizottság felmentése.
- III. A felügyelő-bizottság tisztelet díjának megállapítása.
- IV. A szövetkezet hivatalos közlönyének kijelölése.
- V. Az alapszabályok 15., 24., 39., 42., 43., 46. és 54. §§-nak módosítása.
- VI. Az igazgatóságtól kilépett *Wilde Ferencz* helyett egy évre új igazgatósági tag; — valamint az alapszabályok 40. §-a értelmében három rendes- és 2 pót felügyelő bizottsági tagnak egy évre megválasztása.

Jegyzet: A felügyelő-bizottság által felülvizsgált zárszámadás és mérleg a szövetkezet helyiségében a hivatalos órák alatt betekinthetők.

A választásokhoz szükséges szavazati lapok ugyanott f. évi február hó 24-én átvehetők.

MEGHIVÓ.

A letenyei takarékpénztár részvénytársaság 1900. évi február hó 25-én d. e. 10 órakor Letenyén az intézet helyiségében.

VIII. ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSÉT,

tartja, melyre a t. c. részvényeseket ezennel meghívja

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és felügyelőség jelentése.
2. Az évi zármérleg és veszteség-nyereség számla bemutatása, valamint az osztalék megállapítása.
3. Az igazgatóság és felügyelőség részére a felmentvény megadása.
4. A felügyelőség megválasztása. (Három rendes és két pótag.)
5. Az alapszabályok 48-ik §-ának oly értelmű módosítása iránt bejelentett azon indítvány tárgyalása, hogy az igazgatóság beleértve az elnököt aelnököt az 1900. évi február 25-én tartandó közgyűlés idejétől kezdőleg ne 7, hanem 5 tagból álljon.
6. Az üresedésben lévő igazgatósági elnöki állásnak, valamint az ebből kifolyólag üresedésbe jöhető egyéb igazgatósági állásoknak választás után való betöltése.
7. Az alapszabályszerűleg bejelenthető esetleges indítványok tárgyalása.
8. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes kiküldése.

Az alapszabályok 44. §-a így szól: Aki a szavazati jogával élni akar, köteles saját nevére szóló részvényét még le nem járt szelvényeivel együtt, s netán meghatalmazását a közgyűlés megnyitása előtt a társaság pénztárába letenni. Szavazati joggal csak az bír, kinek neve a részvénykönyvben tulajdonosként bejegyezve van.

Szerkesztőség:
Városház-épület Fischel Fülöp könyvkereskedésében.
Szerkesztővel értekezni lehet naponta délután 4-5 óra között.
Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Fülöp könyvkereskedésében.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NAGY-KANIZSÁN hetenkint kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 12 korona
Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona

Nyitólár postósora 20 fillér
Részletek, valamint a hirdetések vonatkozásában Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.
Bérmunkások levelek csak ismert kasszából fogadtassanak el.
Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felolós szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos

Vasárnap, február 11.

Panacea.

— A tisztviselők helyzetéhez —

Hogy tisztviselőink, különösen a vármegyiek, fölülte mostoha anyagi viszonyok között vannak s a mostani helyzet sokáig főm nem tartható, az olyan közismereftű dolog, hogy céltalan volna ezzel a ténnyel foglalkozni. Ám nem hálátlan és nem is meddő törekvés panaceát keresni erre az égető bajra megjelölni a módozatokat, melyekkel a tisztviselői kar anyagi helyzetén, az általános rendezés, az állami intézkedések sokáig nem halasztható idejéig is segíthetni.

Igénytelen felfogásom szerint a bajok kulforrása abban keresendő (és innen kell a segítő akciónak is kiindulnia), hogy a hallatlanul megdrágult városi élet váratlanul, készületlenül találta a tisztviselői kart.

Megmagyarázom állításomat. Vidéki városaink rohamos fejlődést vettek, szinte lázas lendületet vett bennük az építkezés, közintézmények, társadalmi intézmények föllátása, egészen új városrészek nőttek ki a földből itt is, ott is,

kaszárnyák épültek, rendezték, modernizálták a városokat, a lakosság száma, a tisztviselőkév l együtt, megduplázódott és mindennek eredményeképpen az élet hihetetlenül megdrágult.

A tisztviselő a ki fizetésére van csupán utalva, (és ilyen van legtöbb) kénytelen 10-20 év előtt az akkori viszonyok szerint megállapított illetményéből (már t. i. a megyei tisztviselő) olyan lakásban lakni, a mire a fizetéséből még 100-200 frtot a laklérhez kell tennie, úgy venni a piacot az elemi szert, a hogy adják (50% tel drágábban, mint két évtized előtt) és mindamelltt még társadalmi kötelezettségeinek is eleget kell tennie. Vagy példakban szólván, 1200-1600 forint fizetésből (lakbérrel) 300-400 forintot elfizet lakbérre (ezért kap a család ember 3 kis szobás szerény lakást), 500-600 forintot elfizet a konyhára (ezért kap hetenkint kétszer és nem többször pecsenyét, lévén a krumpli párja 3 krajcár, a tojás darabja 4-5 kr.) marad még ruhára, gyermeknevelésre aktive 300-400 forint. (Az egyleti tagsági díjakat néha napján való báli

szórakozást már a jobb jövő reményében való adósság segítségével kell megfizetni.) Így nem lehet egy intelligens családnak existálni. Ily viszonyok között hamar beáll sok helyütt a nyomorúság, adósság, fizetéslefoglalás, szerencsekísérlet (kártya, sikasztás), elzűllés, pisztoly, — börtön, stb. (Uti exempla docent).

Hát mi legyen itt a panacea, addig is, míg a fizetések fölemeltek, kérde a nyájas olvasó.

Arra térek. Aljjanak össze a tisztviselők minden vármegyében vagy nagyobb városokban, megyeiek, államiak egyaránt s alapítsanak házépítő-, fogyasztási-és hitelszövetkezeteket. Vagy vegye kezébe ezek alapítását egy humanus lelkületű pénzcsaport ol-és csöbbsz törlesztésre csináljon tisztviselő-lakásokat, tartson fönn tisztviselőboltot, hol a piaci termények olcsó és hamisítatlan állapotba kaphatók a tisztviselők számára. Aztán hagyjuk a takarékpénztárakat 8%-jeikkel és egyéb járulékaikkal magukra és csináljunk olyan szövetkezeteket mely tagjainak 3-4% mellett ad kölcsö-

TARCA.

Sz. J. k. a. emlékkönyvébe.

Meg ne ejtsék lelked, kik a tudománynak
Erejtőre anyai gáncsat, vadat hánynak;
A kik hirdetik, hogy
Esznek tudománynak erejétől soha
— Bármikent vergődjél — a megnyugvás óra
Híti nem születetik.

Meg ne ejtsék lelked! A tudomány talán
Rest vag a gyermeki tündérország talán;
De e résen át a
Magas eszmék fényes világába szárnyal,
S oszlik a kőd-ország, — sok csillóka árnyal
A mesék világa.

Hidd csak és hirdesd, hogy ama csillag-ereket,
Mik a végtelenben csodásan korongnak,
Nem szép „angyaliszemek”;
De „sártekők”, mikon örök ós-rendjével
Ur lesz a Te mérséklet, — bár milliárd évvel
Idők tovább perog.

Meg ne ejtsék lelked!... A tudomány cobdjé
Száll ige csupán. Ha az nem: mi szólja
Az a fényes szót,
Mely vezet beennünket az igazság útján
Az örök Többléthez. — Es Hozzá eljutván,
Megszáll az imádat.

Igen! A tudomány sok-sok igazsága
Mind oda vezet a ragyogó világba,
Fel, a nagy Eszményhez.

Akihez, ha feljut tudós vagy lángelme,
Bárho y vitto addig merész szavudelme,
Szerény porszemű lesz.

Tudás fénye vezet ama szent Erőhöz.
Kit nagy munkájában örök titok öröz.
Van törvény, eredmény!
Ámde az ós Erő, a nagy Istenellen,
Mindennek vég-oka: O, az örök Isten,
Ó, az örök Eszmény!

Légtörök paránya, patak pici cseppje
Hirdetik őt, bármily örök titok fedje.
Érzés vagy gondolat
— Agyunk idegeln cikláva keresztül —
Mind az ő fényes erejétől rözöl...
Hirdetik az Urat!

Tudás erejével Hozzá emelkedve,
Aldó ima siml megfittalt lelkedre,
Főnségsz szent ima.
S az a hit, mely akkor lelkedet megszállja,
Az: az idősségre emelkedés szárnya.
Bízd rá szíved bizva!

Schirdetvén ígét a világszágynak,
Bőated ki minden szálát a ragyogó szárnyak!
Es ha lelked erez:
Emelkedve viszesz sok „kereső” lánykát
A tudomány fényre nagy bírodalmán át
Örök Istenhez.

Isten veled!

Irta: Korányi Berta.

... Es jött egy perc, mikor a szívem oly üres volt, a lelkem elhagyott, — akkor te is tudtal virasztalni. Es jött oly perc, mikor kimerülve, testileg-lelkileg megfőrvé feküdtem a kórágyon, akkor is te áptált, gyöngédebben egy edesanyánál. Es jöttek lázas, szomoru éjszakák, rémséggel teljes szörnyű phantomok ijesztettek, kisértelek fehér lepeiben vertek körül, sellők kacagása c-ábitott, vonzott, akkor is te virasztottál az ágyam mellett, éslágy, jó-ágos kezdeddel hűtötted forró homlokomat, törölted a hideg verejtéket.

Es mikor szerelemreavágyó szívem háborgott, szomjuhözött szerelemre, akkor is te voltál, a ki szerelemből beszélt nekem szebben, ékebben mint bárki a világon, es abban az utopiában hagytal ringatózni, ámitottál, hogy higgyem, hogy szer-tek, hogy téged szerettek!

Te szerelb, te a megtestesült jóság, te maga az irgalom! Én bevadollak téged a Mindenség ura előtt! Megesaltál engem! Csufosan féltrevezetted. Legszentebb érzeimeimet profanizáltad, kiz ákmányo tud csókját, álelésemet, oszkoz-kodtál jogtalanul bánatomban, vigasztaltál, bátorítottál. Es tied, csupán a tied volt a lelkem, minden gondolatom! Megesaltál, ámitottál a valódi az örök szerelem szent nevében! Mert én

A modern therapiában az ervó sok mindin-abb a természetes gyógyvizek használatát, ezek között különösen a maga nem-ben páratlan Kapható: Rosenfeld A. és fia és Huber és Márton cégéknél.

Ferenc József keserűviz

ajánlják. A Ferenc József keserűviz már több mint husz év óta van használatban s egy családban sem szabadna annak hiá yoznia.

Emlékkönyvek, Fényképalbumok
Képes levelezőlapok, Diszlevélpapírok
Íróasztalgarnitúrák
a legnagyobb választékban a legjutányo-abbban kaphatók
Fischel Fülöp könyvkereskedésében N.-Kanizsán.

nöket, melyek havonként 1-2 fittal törleszthetők a fizetésből. Egyszóval a tisztviselői kar és ennek érdekeit szívesen viselő irányadó férfiak álljanak talpra és szabaddítsák meg az ország intelligens társadalmának ezt a nagy pusztulásnak induló kontingensét a városi élet horribilliss, elviselhetetlenül drága árúitól.

Hiszen nemsokára lehetlenség lesz már megmaradni a tisztviselőknek egyik-másik városban, amint az egyik kelet-magyarországi katasztrális vármegye példája mutatja, olyan drága legtöbb helyen a vidéken is az élet.

Az illető vármegye alispánja szomorúan jelentette a törvényhatósági bizottságnak, hogy a tisztikar tagjai a székhely körül fekvő falvakba kénytelenek kihúzódní, mert a székhelyen nem tudnak megélni. És hogy nincs, nem marad a fizetésből rubára való, azért nem vesznek, nem vehetnek részt semmiféle társadalmi akciókban, semmiféle nyilvános ünnepeken! Kéri tehát az alispán a nemes vármegyét, hogy a tisztikar fizetését felemelni méltóztassék.

A nemes vármegye közönsége pedig (t. i. népünk) annyira meg van rakva minden néven nevezendő terhekkel, hogy újabb terheket nem bírnak el vállalni. Azért az állami fizetésjavításhoz (a mi adózóink megtermelése nélkül illó óriási maradványok fűzzük vérmes reményeket, hanem az elmondottam módok szerint segítsünk magunkon és megsegít az Isten!

JÁNOSSY GÁBOR.

A hazai ipar érdekében!

A lezajlott tizenkilencedik század teljesen alakította a nemzetek gazdasági életét. A gazdaság és jólét feltételei megváltoztak; a gazdaság alapja a gyorsan mozgó ingó tőke, a pénz lett.

A természet kiucsei még nem teszik gazdaggá az országot, mert azok tőkéik nélkül kiaknázatlanok maradnak, vagy az idegen tőkének hajtják a hasznót; a milliókra menő munkás kéz még

nem jelent gazdasági hatalmat, ha azoknak munkát adni s a munkát megfizetni nem tudjuk, vagy a munka által előállított új értékek legnagyobb része a külföldi tőkéik kamatai gyanánt idegen nemzetek vagyonát növelik.

Itt van lábunk alatt a Kánaán földje, a melynek rónái búzát, halmi aranybort teremnek; hegyei megnövelik a szőlőt, bércei ércet rejtenek maaukban; s ezt a Kánaán földjét turja, véres verejtékével műveli sok millió magyar, az a sok millió munkás kéz, a mely annyit ér, mint akár az angol, vagy francia. És ez az ország mégis szegény, népe lengődik, gyors lépéssel siet a tők felé, vagy kíván orol, hogy idegenben munkát koldujon és munkaserejét, a melyet e föld övelt nagyra, idegennek áruba kinalja.

Szegénységünk okait ne keressük messze; ne fussunk hangzatosjelszavak, vagy világszó ámitók után, a kik az élet kényeszerű rendjével akarnak dacolni és új világot teremteni, csak nyissuk fel a szemünket és ismerjük meg mindennapi cselekvéseinkben szegénységünk forrásait.

Nincs iparunk, nincs tőkének. Nem gyűjtjük, mert a mi a föld terem, azt külföldre hordjuk azokért az iparcikkéért, a melyeket mi is elő tudnánk állítani.

A magyar ipar, az a kevés a melyet annyi áldozattal és erőfeszítéssel megteremtettünk, csak napról-napra él, de de jövője bizonytalan, mert minden pillanatban agyonnyomhatja a külföldi fejlődött ipar egyenlőtlen versenye, mert nem istápoljuk eléggé; mert nem becsüljük meg eléggé azt, a mi a miénk s feltétlenül jobbnak tartjuk azt, a mi külföldi.

Pedig ott, a hol a megévőt sem becsülik, új alkotásokat remélni nem lehet.

Az a nemzet, a mely szükségleteit öneretéből kielégíteni nem tudja, a mely a mindennapi élet is külföldre szorul, az a nemzet az idegen szolgálatába szegődik s az idegennek engedi át keserves munkájának gyümölcseit.

Többet kell termelni, mint a mi elfogyasztunk nemcsak borból, búzából, hanem iparcikkékből is.

Messze van még az az idő, a melyben Magyarország több értéket kaphat a külföldtől, mint a mennyit annak atenyed: nehéz, küzdelmes idők mulnak el addig, míg hazánk gazdaságilag is független lesz, de jókor meg kell kezdeni a munkát, hogy a nemzet el ne sorvadjon, teljesen koldussa ne legyen. A ki szegény, az szolga, a mi dolgozni tud; koldus, ha munkára képtelen.

Ma még csak szögai vagyunk a külföldi fejlett iparnak; nem akarunk koldusai is lenni.

Az állami függetlenség alapja a gazdasági erő; a gazdasági erő a pénz, a tőke, a melyet az ipar nekünk magyaroknak megmenthet és megszerezhet.

A kor gazdasági iránya a hazai ipar megteremtésére és pártolására int; értsük meg a kor hívó szavát, a mint ime megértették országunk nagyjai, miniszteraink, vezetőink, mert mindnyájan a honi ipar pártolásáért buzgólkodnak.

Értsük meg a nemzet jajszavát, a mely a munka nélkül szűkölködők nyomorúságában és a kivándorlók ezreinek keserves bucsukó yeiben kiált hozzánk: nézzünk bele a jövőbe, a mely ez országot gazdasági romlással fenyegeti és dolgozzunk minden erővel azon, hogy ezt megakadályozhassuk.

Sokan vannak e széles hazában, a kik gazdasági bajainkat orvosolhatatlannak tartják s lethargiában várják a pusztulást; sokan vannak, a kik a hazafias aggodalmat agyramnek tekintik s ezért szeméik tétlenül a jelent; legtöbben vannak azok, a kik nem törődnek a jövővel, nem gondolnak az elpazarolt milliókkal, mert önzők és balgák; nem tudják, hogy a külföldre vándorolt milliókkal a reszükre, az ő munkájok jutalmazására is maradna valami.

Közönyösek vagyunk a nagy nemzetgazdasági problémák iránt s azért nem használjuk föl azokat az eszközöket és módokat, a melyek gazdasági bajaink orvoslására alkalmasak.

Ez a közönyt akarjuk mi megörölni: erre vállalkozunk; és a célunk és törekvésünk.

Nemcsak szóval és írásban, tettekkel is akarjuk szolgálni a célt, de hogy sikert reméljünk, abból a vármegye minden lakójának közreműködésére, erkölcsi és anyagi támogatására van szükségünk.

Ezért fordulunk minden hazafiasan érző polgárhoz, szegényhez, gazdaghoz, férfhez, asszonyhoz rang és rendkülönbség nélkül, hogy támogassa az eszmét.

Pártoljuk a hazai ipart, a mely még zsenge, hogy megerősödve kiállhassa a versenyt a külfölddel szemben.

Ne engedjük pusztulni azt, ami megvan, hogy kifejlődhessék, amire szükségünk van és lesz a jövőben.

Tudjuk, hogy mit remélhetünk és várhatunk; nem botor elvekkkel — hadatizelve a gazdasági élet rendjének — lépünk a cselekvés terére, hanem józan megfontolással, de egész lelkesedéssel akarjuk elveinket és eszméinket a közudatba átvinni.

Arra törekszünk, hogy ne mellőztessék a hazai ipar a külföldével szemben; hogy a külföld iránt táplált előítéletet megörjűk.

Legyen divat az, mi hazai; dicsekedjünk avval, hogy polgártársaink kezének munkája képes igényeinket kielégíteni; ne cicomázzuk magunkat külföldi éccessegekkel.

A nép életébe bele akarjuk vinni a házi ipart; újra fölállítani a földműves házában a szövőszéket s művelni, képezni, felvilágosítani azokat, akiknek az ipari mellékfoglalkozás jöletet vagy existenciát biztosít.

Támogatni akarjuk a hazai vállalatokat, a kereskedelmet, szervezni a fgyasztókat, forgalomba hozni a hazai ipar termékeit, kiállításokai rendezni, közvetíteni a fogyasztó és termelő között az érintkezést.

A hazai ipar támogatása és fejlesztése céljából alakítottuk meg a Zala vármegyei magyar

tégedet nem szeretlek soha, ragaszkodtam hozzád árvaságomban, elhagyottságomban, mert nem volt senkim, a ki szeretett volna, a ki megértett volna, a ki küzdelmeim közepette bátorított volna, csak te, egyedül te, te áldott lelkű csalió, te jószágos rabló! Te szerencsétlen lélek a ki oly kevéssé vagy hibás a gaztettért, a melyet elkövettél, mint nem vagy hibás a keserűségért, melyek most e nehéz órában, az örök leszámolás órájában várnak rád!

...A félig elsötétített szobában ugy hangzóttak ezek a zokogó fuldoklásba vészett szavak, mintha valami láthatatlan szellem zokogta volna el mélységes fájdalommal.

És ebben a kínos csendben nem hallatszott más válasz mint egy tompa hoaszú sóhajás, mely a kezere görnyedt férfi ajkairól elröppent. Halvány, beesett, fájdalomtól eltorzult volt ennek a férfinak az arca.

El kellett jutnunk idáig — folytatta a leány, izgatott, vibráló hangján, — ezt kellett megérnünk! Meg kellett neked mondanom a valót, az igazat, ne hogy tovább ámitás szintelen meséiddel, melyek csuf sápadt árnyai az igazi, a ragyogó nagy boldogságnak!

Nem hiszek már neked, n m csalsz meg többet!

Tudom, hogy hozzád való érzéseim hamis napsugár, nem szerelem, sohasem volt az! Tudom most már, hogy a boldogság, nem halvány-

árnyék, hanem gyújtó napfény, izzó láng, mely eget, perzsel, fölillatja a vért, — az a szenvedély az a dogmát, — mindent letipró szevedély — az — az — a boldogság!

Magasra emelt fővel, agó arccal és szemekke egyenesedett fel üléséből a lány és kezét egybeku'csolta.

— Menj, hagyj itt, — sutogta, libegte inkább kérő, mint parancsoló hangon.

— Hagyj el! A mi egybekapcsolt sorsunk maga a kárhozat! Te elégsz mellettem, én diergek a közeledben. Szerezz magadnak mást hozzád való, szeleid, sentimentális leánykát, a kinek a szíve olyan csendesen, nyugodalmasan ver mint a tied.

A ki beéri a te gyöngédségeddel, figyelmességeddel, apai gondoskodásoddal, a te szerelmeddel mely csupa edesség. Edes, — de megittasodni nem lehet tőle.

En nem érem be ezzel a csendes, mindennapi szeremmel.

Nekem, valami fenséges, magasatos kell a mi megfélemlítsen, a mi megbénítson, a mi imponál!

A mi fölemel, a mely ver, ostromoz, megöl és megis éltet, — éltet mint maga, az éltető napfény!

...A férfi hevesen zokogott!

Ne sirj! Ne nehezítid meg ezt az utolsó együteltünket ha így látalak íj a szívem érted. Sajnálak és azt mondom magamban: te szegény!

De ezt nem a szerelem diktálja! Szeretni nem tudlak! A mi utunk ketté szakadt mátol. Te messz jobbra — én megyek balra. Így akarja ezt egy magasabb erő.

Tömerdek tőske lesz az én utamon, boros, fellegtelen vihart jósó ég felettem. Körülöttem zsiabongó, érdekhajhászó emberáradat. En nem felek!

Merészen, bátran haladok kitűzött céloim felé.

Meredek lejtőkön, mely örvényeken át — szabadon, egyedül. Egymagamban jártam eddig vezető társ nélkül, a mióta te vagy mellettem, ingadozó, lassu a járásom.

Te mőtöttem jársz, támogatsz, és mégis folyton botlom, attól félek, hogy egyensúlyt veszve belerántalak téged is a mélységbe.

Nem való néked, te nyugodt, csendes ember, ez az út. Küzdelemre gyenge, felös természeted megörnyedi a vihar első dörgésére.

Hagyj magamra. A te szerelmed nyűg, mely meggátol a reptésben. Megsemmisídnék, elvesznék, ha még soká szeretsz. Elsatnyul a lelkem — megpenészedik akaratom, ha még azt hiszem, hogy szeretlek!

Engedj egyedül haladnom a járatlan, sivar utakon céloim felé.

Fiatal vagyok, telve erős akarattal, ambícióval; nem tudok lemondani eszmenyemről. Meg kell találnom, minden áron el kell érnem. Es

HIREK.

iparvédő egyesület. és ha e vármegye hazafias hőzönsége méltányolva a célt, törekvéseinkben segítségünkre lesz, sok-sok milliót fogunk megmenteni a magyar iparnak és a hazának.

Kérünk minden polgárt legyen az egyesület tagja. A gazdagabb adozzon többet, a szegényebb kevesebbet, hogy egyelőre legalább az eszme folytonos fenntartásához és hirdetéséhez szükséges eszközöket megszerezhessük.

Tag lehet mindenki; minden lelkes és hazafira számítunk.

Alapító tagok lesznek, a kik egyszer mindenkorra legalább 40 koronát, rendes tagok, a kik éventint legalább 2 koronát és pártoló tagok, akik éventint legalább 1 koronát fizetnek.

A ki 1 koronát sem képes fizetni, az legyen önkéntes tag s pártolja erkölcsileg az eszmet. Adozzon mindenki annyit, a mennyit tud és akar, de szolgálja a célt egész lelkesedéssel.

A Zalavármegyei magyar iparvédő egyesület alakuló közgyűlése Zala-Egerszegén 1900. évi március hó 4-én [vasárnap] d. e. 10 órakor tartja a vármegyéhez gyűléstermében; melyre a tagokat ézenel tisztelettel meghívjuk.

Ezen közgyűlés tárgyai:

1. Előki megnyitó, tartja dr. Kele Antal ügyvéd.
2. A hazai iparvédő mozgalmak ismeretése és jelentés eddigi működésükről, előadja Borbély György jegyző.
3. Pénztáros jelentése.
4. Az alapszabályok tárgyalása, előadja: Dr. Csák Károly jegyző.
5. A védnök, örökös tiszteletbeli tagok, tisztviselők, igazgatóság és főfelügyelők választása.
6. Egyéb indítványok.

Eljön a magyar ipar és termelés!

Z.-Egerszegén, 1900. évi jan. 30.

Hazafias üdvözléssel vagyunk a kiküldött bizottság nevében:

Dr. Kele Antal.

Borbély György.

Dr. Csák Károly.

Az állami és felekezeti iskolák.

Ugron Gábor a katolikus kongresszuson tárogatta a kisebbség azon indítványát, mely a katolikus iskolák, a katolikus alapok és alapítványok kiszolgáltatását követeli, sőt tovább menve azt, hogy „bocsássa iskoláikat az ő kezükre, hogy bevihessék azokba a katolikus szellemet.” E törekvést azzal indokolta, hogy a felekezeti iskolákat az állami középiskolák fölé emelte s hivatkozott a franciákra, mint a hol mind az őfő keseregnek, hogy az állam a maga kollegiumaiban nem képes azt az eredményt felmutatni a mit a katolikus egyház.

De kik keseregnek? Ez a kérdés.

Az objektív ítélők mind éppen az ellenkező nézetben vannak.

Olyassa el Ugron Gábor az angolok és németek jelenését a francia középiskolákról látni fogja, hogy a felekezeti középiskolákról, mi csoda véleménynyel vannak. A legelső klerikális francia szakemberek megegyeznek abban, hogy a francia felekezeti iskolák színvonala határozottan hanyatlott, sőt az államiakat meg sem közelítik.

1899-ban, Rennesben, a következő határozatot hozta a Ligue de l'Enseignement: „Le congrès fait appel à l'activité de propagande des sociétés fédérées pour parler aux graves atteintes portées à l'union morale et sociale de la France par l'enseignement secondaire congréganiste et signale l'attention du Gouvernement le danger de recruter ses fonctionnaires parmi des jeunes gens qui ne sortent pas des établissements de l'Etat.” (A kongresszus felhívja az egyesült iskolai egyesülteket propagandakifejtésére azonosulós támadások ellensúlyozása végett, melyeket a kongreganista középiskola intézett Franciaország erkölcsi és szociális egysége ellen s felhívja a kormány figyelmét arra a veszélyre, mely akkor következne be, ha funkcionáriusait azon fiatal emberek sorából toborozná, kik nem állami iskolákból kerültek ki.)

Ugron Gábor erre azt felelheti, hogy ez politikai parthatározat is lehet, — pedig ez a liga az összes nem felekezeti tanterviakat egyesíti magában s a külföldi megfigyelők mind az ő álláspontjukat helyeslik.

Ugyanezt bizonyítja Aulard tanulmánya a kongreganista iskolák belső szelleméről (Revue bleue 1899. 16. szám), mely igazolja, hogy a francia felekezeti iskolák pedagógiája a hírbéd jezsuita szellem egyenes imitációja. No hát mi ebből nem kérünk! A milyen szerencsétlen volt a példája, éppen olyan az az állítása is, hogy az állami iskolák nem tudnak kellő erőt kifejteni. Micsoda erőt? Ez tites szó, mely nem mond semmit. Ha nevelő erőt ért lerontja az állítása értékét, amikor kijelenti, hogy „nevelni csak azok az emberek tudnak, a kik az ifjúsággal mindig együtt vannak.” Mert ebből az következik, hogy az internátusi rendszer az egyedül jó. Pedig nem az. Mert bizony van az internátusnak fölötte sok hiánya. Másrészt nem minden felekezeti iskola van internátussal egybekötve. Az a felekezeti iskola tehát, a hol nincsen internátus, semmit sem ér? Hát hiszen ezzel a legtöbb felekezeti iskoláról mondott elvető ítéletet...

A kérdés azonban sokkal fontosabb, sem hogy egyszerűen napirendre lehetne térni fölötte, — mert hogy az állami és felekezeti iskolák közül, melyek közös tanterv szerint, nagyrészt ugyanazon tankönyvekkel tanítanak, melyik a jobb vagy a rosszabb, erre a kérdésre nem hangzatos frazisokkal lehet és kell felelni.

talalkoznom kell bármily nehéz küzdelmek árán, még ha álom volna is a létezése, akkor is örömmel adoznám fel magamat érte, az ideálért, a ki félig ember, félig Isten és egészen férfi.

És erős a meggyőződése, hogy megtalálom; én hiszem!

...Lassacskán künn is homályosodni kezdett, és mindig nagyobb és nagyobb lett a csend.

És ebben a nyomorúság csendben csupán a lány keblének pihogése hallatszott, a mint ott állt, fiatal, acélos, ruganyos testét kiegyenesítve, égő szemekkel.

És e kínos csendben megnyílt a férfi ajka, és lassan, szomorúan, majdnem nyögve ejtette ki e néhány szót: — Tehát Isten veled! — Elhallgatott, újra lehajtott a fejét és mozdulatlanul ült tovább.....

„A lány már akkor ott állt egy nyitott fiók előtt és lázas sietséggel dobálta ki belőle mind a mi benn volt.

— Ezek a tiéd! Ezek a hervadt virágok melyeket a fűrdőből küldél, melyeket őriztem. Ez itt az arcképed! Egy kis munkanaptár! Ez a kis papíros salvéta — onnan a ligetből hoztuk haza Tűzbe velők! — ezek apró versek, melyeket hoztam irtál! Nesze ez is... ez is... Itt is van még valami!

Mindent egy halomba tett s az egészet bevetette a kályhában égő fahasabok közé.

A nyitott fiókban nem maradt más csak egy

piros pettyes fátoly darab, — a lány csak nézte ezeket az eddig talizmanként őrzött ereklyéket, — melyek a multa emlékeztették, a melyek boldogságot és szerelmet hazudtak neki.

Csak néze!

A férfi pedig arra a fátoly foszlányra szegezte tekintetét, mely szinte kihívóan kandikált a nyitott fiókból.

Aztán e-zébe jutott — az a csodás illattal telített tavaszi délután. — Egydít volt a leány nyál.

Egy kis kék bársonypakját diszitette ez a fátoly!

Sétáltak az elhagyott park széles utain, költöztek ingerkedtek egymással. Maguk sem tudták miért!

Egyszerű valami sajtóság kellemes érzés kábította el mindkettőjüket. A lány elbódulva a tavaszi illattól; áthatva érzéstől, lehajtotta fejét a férfi vállára. Ő pedig félrevonta azt a fátolyt, mely azt az édes szép kis arcot eltakarta...

Leheletük érintette egymást, — egyszer... A kályhában nagy lobbot vetett a láng, egy száraz ibolyacsokor enyészett hamuvá. A lány szemét égette a világosság. Hátradőlt székében és mindkét kezét arcára szoritotta.

Egy kis idő múlva félig lehunyt szemmel újra belehamult a tűzbe. A kis ibolyacsokor is elhamvadt.

Önkénytelenül a fiók felé tartott, talán sejtette,

— **Eljegyzés.** *Harsány György*, nagykasszai magy. kir. posta és távirótiiszt, eljegyezte *Mantuano Gisella* kisasszonyt, a nagykasszai állami népiskola tanítónőjét.

— **Névmagyarosítás.** *Kohlmann Sándor* az Engländer Otto cég alkalmazottja vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel *Kárpáti-ra* magyarosította.

— **Ehunyt rendőr.** *Acz János v. rendőr* ki több mint 15 éven át állt városunk szolgálatában és megbízhatósága, valamint kötelességtudása folytán felettesei teljes bizalmát bírta, hosszú betegség után február 9-én elhunyt. Szombaton d. u. temették. A temetésen ott voltak *Vécsey Zsigmond* polgármester, a v. tanács több tagjával, az elhunytak kartársai testületileg *Deák Péter* rendőrfőkapitány vezetése alatt és számosan a közönség köréből.

— **Az izr. Szent-Egyet közgyűlése.** Az izr. hitközség kebelében fennálló jótékony intézmények sorában az első helyet foglalja el a *Szent-Egyet* [Chevra Kadisa], melynek működési köre a szegények segélyezésére, betegek ápolására, és a holtak eltakarítására terjed ki. A nkanizsai izr. Szent-Egyet, dr. *Szabó Zsigmond* elnöklése alatt áll és folyó hó 6-án tartotta évi rendes közgyűlést, melyen *Goldmann Samu* titkár tüzetesen beszámolt az egyet tevékenységéről. Az ügybuzgó titkár minden fázisban megvilágította az egyet életét, híven beretelgélvén a lefolyt egyleti év minden nevezetesebb mozzanatáról. A tagok áldozatkészsége folytán a mult év fényes anyagi eredménnyel záródott, noha a kiadások igen jelentékenyek voltak. *Koszoru-megváltás* címen 1029 f. 50 kr. folyt be az egyet pénztárába, még pedig 177 f. 50 kr. az egyet céljaira, 346 f. a szegények közti azonnali kiosztásra és 506 f. más humánus intézetek számára. A *kórház* céljaira mintegy 600 f. *szegények gyámoltására* pedig 1171 f. 07 krt fordított az egyet. A kórházat 22 személy vette igénybe 287 napon át; ezek közül 19 díjtalanul ápolatott. Bécsben elhunyt *Sey Antalné* szül. *Horschetzky Mari* két ágy alapítványt tett szülői nevére 10000 korona összegben, mely alapítvány kamatai a kórházat illetvén, ez a jövőben még fokozottabb jótékonyagot fejthet ki. — Az elüljáróság megterve az első lépést egyik kedve c eszméje megvalósításához, amennyiben addig is, míg a sinlödök házat létesítheti, a kórház udvarában levő lakást két elagózt egyén részére menedékházul berendezte. — Örök nyugalomra tért a lefolyt évben 64 egyén, ezek közül 24 díjtalanul temettetett el. A közgyűlés kegyelettel emlékezett meg dr. *Gerő József* és *Grünhut Fülöp* tagok erkölcsi elhunytáról. A titkár jelentését és a számadásokat a közgyűlés nagy tetszéssel tudomásul vette. Az elüljáróságba két új tagot választottak és pedig dr. *Fried Ödönt* és dr. *Pollák Ernőt*.

tette, hogy van ott még valami, a mi az eltemetett multé.

Csakugyan! Ez a piros pettyes fátoly!... Kezébe veszi, egy ideig nézi — aztan pedig ügyetlen, szegénykező kis leányos mozdulattal hajtogatja, gyöngyölgöti, — végre elszánt arccal erőlyes mozdulattal tűzbe löki azt is...

— Ó hát ez is — mondogatja halkán az férfi.

A lány úgy tesz, mintha nem hallaná.

Aztan csend lett, halálos csend!

Kívül erős dörgés hallatszik, szél rázza az ablakfákat, csörmpölvé hull le egy szétszúzott üvegtábla.

Isten veled! Némán nyujtanak kezét egymásnak. Lassán megindul a férfi, — lassan csukja az ajtót maga után.

A lány figyelmesen hallgatja, míg a kapu ajtaja is egy nagy csattanással le nem zárul.

Ezután nem hall semmit. Kimerülve dől a pamagra; szinte lethárgiába merülve fekszik ott mozdulatlanul órák hosszat.

Nem érez, — nem gondolkodik mintegy felalomban valami nagy úr támadt körülötte.

A szél künn jajgatva sivit — a gyertya lángja kisértetiesen lobog — mintha revolver durranás hallatszott volna. Felriad, — most már dobog a szíve — működni kezd a fátolyt egy — és elhagyottan egyedül lassan megerednek a könnyei — és beves zokogására fakad.

Növegytelj saar. Az isz jót. Növegytelj ma vasárnap nem tart zsurt, hanem 14-én szerdán este 8 órakor, még pedig a cs. és kir. 48-ik grófjezred zenekarának közreműködésével. Belepti-díj 1 korona. A zsúr ügy, mint eddig a Casinó dísztermében lesz.

A keri jótékony növegytelj körö. A február hó 1-én tartott vigalomra vonatkozólag a következő kimutatásokat vettük: **készpénz adományok illetve felülfizetések:** Elek család 30 kor.; báró Hornig Károly megyés püspök, Karczag Béláné, domborai Hirschler Mikáné, Clement Lipótné, Linzer Béla 20-20 korona; Talabér Kálmán, X. Y., özv. Zadubánszky Lajosné, alsódomborui Zalan Lipót János, alsódomborui Zalan Gyula, Segerc Rezsóné, dr. Löke Emil, Ebenspanger Leó és Unger Ullmann Elek 10-10 korona; Vidor Samuné, Gyurics János, Reik Gyula, Stern Sándor, Scherz Richárd, dr. Hauser János 8-8 kor.; Frievis Karoly, Sallér Lajos, Sebestény Lajos, Tóth László, Oszterhuber László 6-6 kor.; Horváth Jánosné, dr. Rotschild Samu, Jozipovic M., Knalics M., Eperjesy Gábor, Fialovics Lajosné 5-5 korona; Pihál Ferenc, Jerffy Nándor, Remete Géza, Blau Pálné, Tripammer Gyula, Marton Ignác, Miholfer Ernő, Tóth Antalné (Budapest) 4-4 kor.; Leitner Odón, dr. Kiss István, Mikoss Géza 3-3 kor.; Skocsár Róza, dr. Rätz Kálmán, Radnai Jenő, Bogenrieder József, Ifj. Deutsch Lajos, Knortzer György, N. N., dr. Kiss Ernő, Csesznák Miklós, Simon Gábor, Keller Mátyásné, Wagner Karoly, dr. Fábán Zsigmond, Anhofer Gyula, Csuka Nándor, Tinagl Lajos, N. N., Sebestény Endre, Heisenberger N., Roth Miksa 2-2 korona; Meester József 1 kor. 90 fill.; Lichtschein Pál, Rosenfeld József, Ötványi Gáspár (Felső-Szeged), Mayer Karoly, Berény József, Fodor Ottokár, Fesselhofer József István 1-1 kor.; Milényi Sándor 80 fill., Kálovics Lajos 70 fill., a tombolához járultak készpénzzel: Fűpök Józsefné, Unger Ullmann Elekne, Vécsey Zsigmondné 10-10 korona; Weis Józsefné, Oroszváry Lujza, Morandini Mária, Wuzsi Lajosné, Knalicsné, Wagner Karolyiné, Saller Lajosné 6-6 kor.; Eperjesy Gábor 5 kor.; Csuka Hayden Mária, Ferenczrend, Simon Gáborné, Palfy Alajosné, Schmidt Frigyesné, Mikoss Gézané, Huszár Sándorné, Josipovic Mária, Weis Emilné, Szalay Lajos, Róth Mikáné, Dobrovics Miláné, Mergenthaler Lajosné, Ifj. Fesselhofer József, dr. Szukits Nándorné, Breuer Izidor 4-4 korona; dr. Plosszer István, Pfaff Teréz, Milényi Sándorné, Farkas Vilma, dr. Bereczky Viktorné, Dezső Beláné, dr. Tripammer Rezsóné, Klein Józsefné 3-3 kor.; Venczel Rezsóné, Próbald Katica, Brandhofer Antalné, dr. Mayer Ferencné, Saueremann Mihályné, Gogl Lajosné, Knortzer Frigyes, Szivós Imréné, Plosszer Ignác, dr. Bentzik Ferencné, Jäger Ilonka, Kilik Béláné, Szalay Sándorné, Mantuánó Józsefné, Abraham Teréz, Ederer Nándorné, Komlóssy Kálmáné, Mentik Jánosné, Furtinger Izabella, X. Y., özv. Székely Lajosné, Seres Dénesné, Pranger Karolin, Bartos Béjáné, Kaszti testvérek, Lenk Eugenia, Rätz Antalné, Gruber Ferencné, Hayek Józsefné, Györfly Jánosné, Vargha Gizella, özv. Wagner Miklósné, Perkö Péterné, dr. Neusiedler Antalné, Tivolt János, Bartos Györgyné, dr. Fábán Zsigmondné, dr. Szigethy Károlyné, Pongrácz Adolfné 2-2 kor.; Raszlics Rafael, Treiberics Titusz, Weber Vince Sió Józsefné, Balázs Györgyné, Strasser Karolin Steinberger Teréz, Bay Györgyné, Okos József, Eger Ételka, Kottler Gusztávné, Kürschner Ignácné, Kripács Ignácné 1-1 korona, összesen 256 korona; **nyereménytárgyakkal:** Knortzer Györgyné 6 feketekavés csésze tálcával, Tóth Györgyné 1 munkakosár, két virágtartó, Weiss Jaques és neje 1 likőr szervisz, Nagy Valérné 4 virágtartó, 1 üveg illatszert, 2 hamutartó, Tuboly Viktorné 2 dísz szobrocska, Staab Józsefné 1 dohánytartó, Csigabázy Antalné 1 vajtartó, Kreiner Gyula 1 hamutartó, Rosenfeld Adolf és fia 1 névjegyzatka, Virányi és Stern 1 kötény.

Halvax Frigyes 1 napka, Irmiler József 1 doboz gally, 1 doboz nyakkendő, Schless Antal 1 doboz levélpapír, Knalics Jánosné 2 dísztárgy, 1 névjegytartó, Bogenrieder Józsefné 1 tojaskészlet, özv. Segerc Rezsóné 1 vajtartó, özv. Zadubánszky Lajosné 1 tortatálca, az állami ügyesség 1 szerviző asztalka, a keresztény növegytelj 2 virág koscsó és 1 feketekavés készlet, Kuxler Antal 1 pár kézfő gomb, Gürtler Agoston 3 pár keztlyu, Marton Ignác 1 üveg rum, dr. Szigethy Károlyné 1 üveg cognac, Dauscha Ottóné 2 dísz szobrocska, Horváth Ferencné 6 dessert kés, Keller Mátya 2 pár háli cipő, Weis L. és F. 1 doboz levélpapír, Waligurszky Antalné 1 likőr szervisz, 3 csésze, Hild Lászlóné 2 falitányér, Janda Károlyné 1 virágkosár, Reik Gyula 1 doboz puder, Asztalos Béla 1 virágkosár, Marzso századcs 1 sörö-koscsó, Hertelendy Béla 1 caseita, Wittinger Antalné 1 torta, Mergenthaler Lajosné 1 torta, Fasciatti Bertalané 1 tintatartó, Daráza Agostonné 30 darab narancs, Vidor Samuné 2 íál hal, dr. Orosdy Lajosné 2 falitányér, 2 virágtartó, 2 caseita, Lányi Pálné 2 dohány-készlet, Stirling Sándorné 1 cukortartó, Tiná 1 Lajos 1 gyümölcsállvány, dr. Kreiser Józsefné 1 torta állvány 6-6 tányérral, Kövesdi Kálmáné 1 kavés abrosz, 6 szalveta és 6 zsebkendő, Jaeger Ferencné 1 asztalfutó, Róth Laura 1 gyermekspka, Hees Nina 1 virágtartó, Bettelheim és Guth egy pár gyertyatartó, dr. Szekeres Józsefné 1 újságtartó, 1 névjegyzatka és 1 munkakosár, Csizmadia Vilma 1 sőtartó, Ötvös Emilné 2 virágtartó, Hevei Flóra 1 hamutartó, 1 csésze, 1 írókészlet és 1 tálcakendő, Löwinger Lajosné 1 likőr szervisz, Böhm Emil 1 szivarkészlet, 1 keztlyu és 3 cukörhintő, Boncz Endréné 1 írókészlet, Magics Ferencné 1 cukortartó, Gartner Károlyné tojástartó, Fischer Józsefné ecet-olajtartó, Kattauer Edéné 2 falitányér, Kovács Károlyné 2 virágtartó, Frivisz Károlyné 1 hamutartó, 1 illatszert üveg, 1 dísz-tárgy, Goldhammer Károlyné 2 díszszobrocska, dr. Bartha Gyulané 1 doboz levélpapír, Kohn L. Lajosné 1 munkakosár, Pranger Karolin 1 író mappá, Mair Józsefné 2 arcképtartó, Kaán Irma 2 virágtartó, 1 tüpárna és 1 virágkosárka, Weissfeld és Fischer 12 zsebkendő, Berény József 2 pár fűbevaló, 1 sor korállgyöngy, Dobrovics Dömötorné 1 üveg rhum, Sirém és Klein 1 üveg pezsgő, Kohn és Lichtschein 1 sal, Palkó Zsigmondné 1 caseita, Török Amb usné 2 díszszobrocska, Tivolt János 1 üveg pezsgő, Előszombathelyi husfűtőlő-gyár 1 sonka, Fialovics Lajosné 2 díszszobrocska, 1 gyümölcs állvány, 1 névjegyzatka, Köhler Anna 1 gyertyatartó, 1 munkakosár, 6 dessert kés.

Pénztárszűrés közgyűlések. A nagykanizsai Takarékpénztár Részvénytársaság február hó 8-án Elek Lipót kir. keresk. tanácsos, igazgatói elnök elnökléte alatt tartotta 55. évi rendes közgyűlést, melyen 52 részvényes 462 részvényrel volt képviselve. Az igazgatósági és felügyelő bizottságok jelentésének tudomásul vétele után előterjesztett a mérleg, mely 117 arany, 90 frank és 61741 frt. 19 nyereményt tüntet ki, mely a következők kerüli felosztásra: osztalék részvényenkint 50 forint 40 000 forr. — tartalék-alapokra 6 arany, 5 frank, és 10 024 frt. 95 kr. jutalékokra 17 ar. 15 frank és 9074 frt. 85 kr. városi jótékony és közhasznú célokra 1055 frt.; nyeremény átvétel 1900. évre 94 ar. 70 tre és 1586 frt. 39. A 80.000 frt részvényitőkejü intézet ez idő szerinti alapjai nem kevesebb mint 495. 234 frt 52 krra ragnak a részvény tőke leszámitásával. — Hivatalos lapul a „Zala” jelöltetett ki. — A kilépő igazgatósági, valamint a felügyelő bizottsági tagokat újból megválasztotta a közgyűlés.

A nagykanizsai bankgyűlés részvény társaság február hó 8-án délután Elek Lipót igazgatósági elnök elnökléte alatt tartott közgyűlésén 27 részvényes 330 részvényrel és 215 szavazattal volt képviselve. A 26-ik üzletévben 13828 frt. 30 kr. tiszta nyereséget ért el az intézet, melyből köz-

gyűlési határozat szerint: 12000 frtot 6 százalékos osztalék kifizetésére fordítanak, 1828 frt. 38 kr. pedig maradványképen új számlára előírnak. **Üziggazgatói tagul:** Weiss Tivadar választott meg.

Jelmez-estély. A nagykanizsai Alt Munkásképző Egyesület — mint már je eztek — február hó 25-én jelmez estélyt rendez. A vigalomrendezés most küldi szét a meghívókat, melyeknek nemcsak kiállításra, hanem szövege is rendkívül sikerült. A meghívó ugyanis mint jegyzőkönyvi kivonat fekszik előttünk és következésképp hangzik: A nagykanizsai Alt Munkásképző-Egyesület vigalomrendező bizottságának üléséből. **Tárgy:** az 1900. évi febr. hó 25-én tartandó vigalom.

Határozat: a vigalomrendező-bizottság egyhangulag elhatározza, hogy a fentnevezett napon a „Polgari Egylet” dísztermében könyvtár-alapja javára, az eddig rendezett fényes estélyeket mindenben földlímuló zárközű tréfás jelmez-estélyt rendez és erre a t. címet [b. családjaival] meghívja.

Indokolás: a vigalomrendező bizottság mulhatlan kötelességének tartja edahatni, hogy a n. é. közönség a hosszú tarsangban legalább egyszer kitűnően mulasson. Ezt a t. meghívókat minden nagyobb fáradság nélkül elérhetik, ha Kohn L. Lajos és Asztalos Béla urak házteljeiben, avagy este a péntak-tárnál szemelvenként 120 fill. családunkint (3 személyre) 300 fill., páholyért 1000 fill., karzati ülőhelyért 120 fill., karzati állóhelyért 60 fillért lefizetnek. A mulatság a belépésnél kezdődik. **Felülfizetés nem kötelező, de szívesen fogadjatik.** Ezen jegyzőkönyvi kivonat meghívóul szolgál. A másolat hitelű: a vigalomrendező bizottság.

Közönetnyilvánítás. A nagykanizsai alsófokú iparos-iskola szorgalmas és jóváselelt tanulóinak megjutalmazására a Dáldzalai Takarékpénztár Részvénytársaság husz koronát ajándékozott, melyet ez uton is hálásan megköszöni az ipariskola igazgatója.

Öngyilkos tanuló. Egy 12 éves fiúcska, Pukasonics Vince postatiszt egyelien fia Alajos, ki a gymnasium 2-ik osztályába járt, f. hó 8-án este 8 órakor a Budáról jövő személyvonat elé dobta magát és nyomban szörnyet halt. A rendkívül élelen fiúcskát rossz erkölcsi magaviselete miatt, ugy az iskolaiban, mint otthon többször megfenyítették és több ízben mondta barátjainak, hogy emiatt vagy felakasztja vagy a vonat elé dobja magát. Csütörtökön délután edes atya ismét megfenyítette. A fiúcska 6 óra tájban élemt hazulról és egy iskolatársával sétálgatott majd a sétatereen, majd a vasuti paron. Többször oda mutatott a temetőre azou szavakkal: „látod, azok boldogok kik ott vannak”. Hét óra után azt mondta barátjának, hogy most már menjen haza, ő pedig tovább sétált. A vonat közeledésé idejét ismerte és 8 óra tájban lement a hid alá és rálekk: a vágányra. A vonat átrobogott rajta és három darabra szakítottta. A rendőri orjárat mezlátta a hullát, telefonon jelentést tett a kapitányságnal és a tett színhelyen csakhamar megjelent Farkas Ferenc alkaptány és Veber Karoly vizsgálóbíró. A bizottság éppen a személyazonosság megalapításával foglalkozott, midőn a gyermek atya, ki rosszat sejtve, fia keresésére indult, kétségbeesetten oda érkezett és a szétdarabolt testrészekben egyetlen fiára ismert. A kis öngyilkos végzetes tetténél elriasztó példak után indult. Ugyanazon helyen ugyanis rövid időn belül két egyén lett öngyilkos a a fiúcska mindké esetében ott volt, midőn a vonat által szétmearcagolt testrészeket összeszedték és a hullaházba vitték.

Irodalmi és művészeti kongresszus. Egy töredéke amaz újabb és fiatalabb írónak és művészeknek, a kik jelenleg a fővárosban tartózkodnak, elhatározta egy saját és a magyar irodalom és művészet érdekeit célzó országos kongresszus egybehívását. E kongresszusnak célja nem volna egyéb, mint az ezekre menő újabb

Nem hull a haj nincs többé kopasz ember

Felfedeztem és százszeres pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Exikator Egy üveg ára 2 kor. 40 fill.

Erdélyi főraktár és vezérképviseletőség: Góth Gyula illat és piperecikkek nagykereskedőnél, Gyulafehérvár-Főter.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat-és piperecikkek-kereskedésben.

Főraktár: Török József gyógyszerára, Király-utca 12. sz. Vidéki megrendeléseket utánvéttel azonnal elküldöm; Egyedüli készítő és szállító: raktára DÖBÉ NÁNDOR ur. női és színházi fodrász Budapest, Nefelejts-utca 27.

Szenzációt kelt a gyógyításkivonatomban, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy miképp lehessen megátolni a megkopaszodást.

írókat és művészeket egy országos szövetségbe beolvasztani, hogy azok a maguk tisztességükből kifolyólag tudjanak érvényesülni és ne legyenek kiszolgáltatva továbbra is a mai szégyenletes irodalmi klikk-rendszernek. A kongressus rá fog mutatni azokra a számtalan merényletre, amelyeknek ez a törekvő tehetséges gárda kitéve volt. Megfogja világítani a főv. sajtó mai belső szervezését és egész ellenük irányuló taktikáját. Egyik főfeladata azonban a kongressusnak egy olyan mozgó gárdát szervezni, amely a főrevezetett nagyközönségnek a — helyzet realis feltáráásával megmutatná azt az utat, amely a legelőléhetőbb ahhoz a faktornak, amelynek kenyerüket köszönhetik. Ha ez a faktor mellőlök áll, akkor fejleszödött szerepe a mostani irodalmi és művészeti hatalomnak. Mindenkit felkérnek tehát, a ki tollat forgat, a ki ecsetel, hangszerel, véőöt kezel, a ki a színművészetet tagja a szóval mindazokat, a kik joggal nevezhetők magukat írók és művészeknek, csatlakozzanak saját érdeklükben mozgalmukhoz.

A kongressus márczius 15-én lesz megtartva Budapesten, a ki azon részt óhajt venni, az jelentse ha ebbéli szándékát már előre Pozsai Béla hírlapíró elők. bizotts. tagnál Budapest, VII. Almásy utca 8. ajtó 6. sz. alatt

Batyubái Tót-Szerdahely. Tót-Szerdahely és vidékének intelligenciája f. hó 4-én a tót-szerdahelyi iskola helyiségében a **Támadók Háza** javára batyubált rendezett, mely a legjobb kedvvel csak a reggeli órákban ért véget. Az izlésesen felszított terem mindenkinek tetszését megnyerte, s ezért ugy a taradhatatlan s mindenre kiterjedő figyelemért e helyen mondának köszönetet a jelen voltak. **Neupauer István** urnak és nejenek, valamint **Veiser Vilma** tót-szerdahelyi tanítónőnek, kik minden áldozatot meghoztak a multság érdekében. Jelen voltak: **Asszonyok:** Öv. Terbócz Elekéné, Kálmán Lajosné, Neupauer Istvánné. Öv. Linczky Ferencné, Szőke Kálmáné, Makovszky Gézáné, Palkó Zsigmondné, Raspoitnik Lászlóné. (Nagy-Kanizsáról és Márku- Sándorné. Leányok: Náraz Gizella, Veiser Vilma, Leitner Irén, és Józsa Téry Olga, Terbócz Emma és Márkus Ilonka.

Iskola és kántorlak építés. A szepetneki rom. kath. bitkőzég 34143 K. 96 fillér költségelirányattal újonnan alitandó iskola és kántorlakot lakra nyilvános árlejtési hirdet. Az árlejtési hírdelméyre felhívjuk vállalkozóink figyelmét.

Temetés cigányzenével. Torma Mihály zenész nejt temették pénteken délután és ezen szomorú alkalommal egyesültek zenész-cigányaiak és szomorú nótákkal kísérték a temetőbe kántársuk nejt.

Heti vásár — szarvasmarha felhajtással. Perlakon a keddi napon tartani szokott heti vásár szarvasmarha felhajtással van engedélyezve. A felhajtott marha után helypé az 3 éven át nem szedetik.

Talált vizsla kutya folyó. hó 7-én palini határ főrhénci hegy utba egy fehér és májarka szőrű német pointer keverék vizsla kutya biztonságban találtatott. Felhívják a tulajdonos, hogy annak átvétele végett jelentkezzen a rendőrkapitányságnál.

A közséves és eszes beteggek ne mulasszák el a hírneves Zoltán-féle kőszvény kenőcsöt használni, mert e páratlan kitűnő szer még oly betegknél is, kik évek óta szenvednek és éveken át különböző szereket, gyógyfűrdőket eredménytelenül használtak, pár nap alatt tökéletes gyógyulást idéz elő. Kapható Zoltán Béla udvari szállító gyógyszerárban úvegenként 2 koronáért Buda pesten.

A Fiumei Csokoládégyár nagyban hozzájárult a hazai ipar fejl. esztéséhez. E hírne-

ves gyár által készített csokoládé és cacao napról napra jobban terjed az egész országban és kitűnő ízénél, feltétlen tisztaságánál fogva felülmúlja az összes más gyártmányokat. Alig érthető, hogy hazánkban még annyian akadnak kik e kiváló magyar termék helyett más, külföldi gyártmányt használnak.

Anyakönyvi hírek.

Házasságok kötöttek:

- Scheiber Ferenc, magán hivatalnok (Angern, Alsó-Ausztria) — Jelantsa Jozsefával.
- Takács Gábor, napasamos — Balázs Máriaival.
- Varga András, földmives — Szeif Annával.
- Bófi József, földmives — Horváth Rozáliával.
- Tóth Péter, földmives — Szeif Rozáliával.
- Kis Ferenc, földmives — Mátés Rozáliával.
- Varga Ferenc, földmives — Flánder Juliánnával.
- Kállovics József, földmives — Kállovics Juliánnával.

Házasulók hirdetése:

- Hofman Ferenc, közmives — Zupkó Mária.
- Horváth Sándor, kocsis — Miszeri Rozália.
- Váber György, földmives — Dani Juliánn.
- Graber Károly B. Willibald, kereskedő — Hirschel Emília (Gráz).
- Boschán Gusztáv, ost. mérn. (K-Gell) — Hirschel Sára.
- Ritscher Salamon, bankhiv. — Milch Erzsébet (Smyrna).
- Viola Gyula, kőfaragó (Sombathely) — Wortmann Emma.
- Kenyel István, földmives — Mándics Mária (Szabar).
- Balog István, földmives — Sipos Mária (Tárnok).

Múlt héten bejegyzett születések.

- Kőr Juliánna, család: Mária
- Pozsavicz György, vasúti munkás: Anna
- Szalay József, bogár segéd: Irma
- Komár József, ismeretlen: József
- Szeceődy József, vasúti csoport vezető: Gizella
- Fischer Fanni Regina
- Vagner József, földmives: József
- Hokmann József, földmives: Mária
- Flánder Ferenc, vasúti munkás: Rozália
- Horváth Juliánna, zenész leánya: Kálmán és Ferenc (kikrek).
- Kupios (Kuti) Anna, család: Klára.

Múlt hét halottjai.

- Horváth Anna öv. Magyar Józsefné, földmives, 71 éves, asthma
- Nagy Jenő, éca, 24 éves, tüdőgümőkór
- Horváth Rozália öv. Bolczak Emánelné, koldus, 50 éves, agyszélhódás
- Anhalozor Ernő, könyvelő, 38 éves, szervi szívhaj
- Horváth László ifjú, 6 napos, veleszületett gyengeség
- Mák Paula, 6 éves, közmives leánya gyomorbelihurut
- Lehoczky Juliánna öv. Lehoczky Józsefné, körjárgzó öv. vanya, 88 éves, aggkór
- Klobász Katalin, Torma Mihályné, zenész-neje, 57 éves, tüdőgümőkór
- Vukasovics Alajos, gymn. tanuló, 12 éves, öngyilkosság (vonat alá vetésével)
- Vaskó Erzsébet férj. Lakatos Kálmáné, szabó neje, 35 éves, tüdővész
- Acz János, városi rendőr, 39 éves, agylágyulás.

CSARNOK.

Virágok lázadása.

— Allegorikus csavogés. —

Kedves Janka! Legutóbbi találkozásunk alkalmával Ön kérdőre vont, hogy miért hallgatom el? Titokban arra gondoltam, eme kérdésére, mely reám nézve nagyon bizelgő, habár tudom hogy nem azért kérdezte, mintha a lapok hasábjain: nélkülözne cikkeimet, hanem csakis az udvariasság diktálta szavai, — tehát én akkor elhatároztam, hogy felelni fogok Önnek — itt.

— Engem jó barátaim halgattattak el! Minden cikkemnél, amely helyben megjelent, iskolatárcáim szememre vették, hogy foglalkozzam inkább a konyha művészetével, mely sokkal többet fog nekem jövedelmezni, mint tárcáim!

Eleinte hagytam őket beszélni. Összes reményeimet egyik volt tanáromba helyeztem és szeretettel szerkesztőnkbe, E kettő volt az én szerentőm, buzdítóim. A pillanatnyi örömeiket nekik köszönhetem. az elismerés az ő ajkaikról

nekem mennyei zene volt, és az ő biztatásuk mellett feleltem „jó barátaim” gunyolódásait.

Munkáimat folytattam, hienaim pedig az áskálódásokat. Voltak ismét olyan jó barátok kik Mercur szerepére vállalkoztak és szánó mosolylyal adták tudtomra az ítéleteket. Természetesen mindig anónym.

Egy kéréssem volt! Megtudni, hogy kiknek vétettem — akaratlanul. Ellenzésemet megismeri szerettem volna, és felkérni őket, hogy keljenek nyíltan síkra ellenem, mondják meg mit vétettem mi a bűnöm? hogy vezekelhessek.

A véletlen p r nap előtt segítségemre jött. Pedig én már e véletlen létezésében, mely a regényírók nélkülözhetetlen kísérője — kéréskedni kezdtem, és csakis az élelk phantasia megnyilatkozását láttam benne.

A véletlen bemutatta magát nekem — és ellenségeimet!

Felkacagtam!
Oh ha én ezt előbb tudom! hogy azok az én ellenségeim, kik mosolygó arcal, nyájas hiszelgő szavakat mondanak nekem — szemembe?! Azután megfordultak és kacagtak, hogy én hitelt adtam szavaiknak, melyek mézédések voltak!

Nem hittem én el egy bókot sem, és ha örültem szavaltoknak, az csak azért volt, mert örültem, hogy ti örültök. Jobb voltam nálatoknál, mert nem léteztem je rólatok a készüő szeglet! Most azonban, hogy ismerlek benoeteket követem Krisztus-urunk tanát, mely így hangzik:

»Bocsássatok meg nekik, hisz nem.....«

Ez volt az ok kedves Janka nagysád, hogy én a tollat félretettem.

Félretettem, de most előveszem, és minden igyekeztem, minden törekvésem oda irányul, hogy azon két ember, kiket fent említettem ismét meglegedésüket fejezzék ki.

Vastag hóréteg takarja a földet. A szem önkénytelenül lecsukódik, faj neki a vakító, változatlan síkság. De egyszerre szétfoszának a hófelhők és lassan lassan kibontakozik a nap a ködfagyolból, meleg éltető sugaraival elenyészti, elkergeti a fehér leplet a földről, mi fa virág ébredni — éledni kezd, a madarak édes csicseregéssel hírdetik, hogy megérkezett a tavasz itt a kikelet.

Kicsiny kertben, egy bokor alatt szerényen kandikál az ibolya. Nem latni, de illata elárulja. Ő az első, ki a tavaszt hirdeti.

Azután jönnek a többi virágok. A nap melegen üdvözli őket, és együtt örvendenek, hogy a hosszú dermesztő alomnak vége, és ők vigan tekinthetnek szét a nagy világban. Este aztán megittasulva a kabító légtől, behunyják virágsemeiket és álmodnak édeset. A nap bucsút vesz tőlük, utolsó sugarait reájuk veti, melengeti őket, mint a gondos anya édes gyermekeit.

Egyik este azonban a virágok összesugtak, bugtak és midőn a nap egy felhő mögé bujt és nem kísérhette őket figyelmével, azt sugtak, egymásnak, hogy ma a nap távozata után összeülnek tanácskozni.

Nem voltak meglegedve sorsukkal.

— Szép vagyok — szól az ibolya, és olyan rejtett heyen érek, hogy csak keresés után akadnak reám. Megelegettem ezt az ugynevezett szerénységet, pompázni akarok és felülnni.

— Nölelejts vagyok — de sajnos csak a nevem az. Kicsiny Igenytelen virág vagyok és színem is oly halvány. (E perczen egy fecske repült el fölöttük a földről egy rovarot kapott fel és vigan sietett fészkebe). Nézzétek a boldog fecskét! Milyen magasan repül, milyen büszkén szeli át a léget. Akadályra sehol ne a talál. Oh ha én fecske lehetnék! ? sóhajt a nölelejts fájdalmasan. Meg untam a földi létet! egy formáságot!

— Mit szólják én? Színoem sárga, senki sem szeret, vagy csak nagyon kevesen. Szívesen csatlakozom hozzátok, mert sorsommal én sem vagyok megelevedve: Nézzétek a liliumot,

Butor WEISS JAQUES Nagy-Kanizsán.
Teljes salon ebédlő, és hálószoba berendezések
Nagyon szolid kiváló minőségű, mérsékelt árak.
áruháza Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.
Kézs árjegyzék, rajz és költségvetés kívánatra ingyen

gyönyörű virág, mely büszkén hordja fejét, karos természetű. Sajnáljuk engem, szegény kőkörösiint.

— Ne irigyeljétek! — mondá a lilium. Színi nem ártatlan ugyan, de kényes, a legkisebb érintésre — foltot kap és ilhatom kábitó. Az emberek nem tűnnek a szobában. Itt virulhatok én, csak a szabadban. Busan lehajja fejét és susog:

— Oh ha rózsá lehetnék!
— Haha! látszik, hogy nem tudod mit beszél. Miert irigyelsz engem? Mert engem neveznek királynőnek? Nézz körül a kertben hány léle rózsá van itt? Megszámálhatatlan ugy-e? Nos én felszólok ez ellen, mert nem tűrhetsz hogy az emberek izlésére legyenek bízva. Minden rózsá egyforma legyen, és pedig olyan mint én, ne kelljen nekem a megaláztatást szenvednem, hogy engem mellőzve a vöröset kedveljék. Nézzétek a pipacsot én őt irigyem.

— Színiemmel meg volnék elégedve, de életem rövid, tanyám a mező — szólta, a kertbe tévedt pipacs — és e mellőzés faj nekem. Mily szépen díszítésem e kertet, ha itt nevelkedhetném de így rövid életem csak keserűség. Nézzétek az orgonavirágot! Mily meglepődötten himbálja firtós fejét. Irigylésre méltó teremtet, mert meglepődött.

— Tévedsz barátom, meglepődött nem vagyok, csak kibékültem sorsommal, mert látom, hogy okosabbat nem tehetek. Hasztalan sopánkedni, tanácskozni, azért sorostokon változtatni nem tudok. Ha változtatni lehetne én mindjárt benyujtanám a kérvényt, hogy szegfű lehessenek

— Én meg szentgyörgyvirág szeretnék le ne kiáltá a szegfű

— Oh ha tubarózsá lehetnék! — sóhajt amaz. Az ég pirkadási kezé: ranyos szekerén közeledik a nap és jóságos arczát a virágok felé fordítja, lánvoló sugarával végig csókolja balga gyermekeit és megszólal:

Elégedetlenség, rosszakarat irigység, nem méltó hozzátek. Virágok vagytok mind szépek, illatosak, örüljétek a létnek és élvezétek azt. A Természet előtt mindannyian egyformák, és hogy az emberek melyiket választják, bizzuk rájuk. Az sem volna jó: ha mindnyájan egyformák lenétek, az sem volna jó: ha az emberek különböző izléssel nem bírnának. Elvezzétek az életet legyetek elégedettek és kerüljétek a secesziót, mely ugyan most a világ jelszava, de nagyon ostoba. A tavasz hívó szavára öbredjétek és üdvözöljétek!

A virágok beláiták a bölcs szavakat, és egy kető kivételével követék is!

Közsa

Szerkesztői üzenetek.

— Molnári, Bececs levele „találhatott” jelzésre ma érkezett hozzánk, tehát a késedelmes közlés nem rajtunk mulott.

Laptulajdonos és kiadó:

FISCHEFÜLÖP

HIRDETMÉNY.

Az alóli Nagy-Kanizsai Tárházak Részvény Társaság pályázatot hirdet azonnali belépésre egy második könyvelői állásra, mely állás évi 1440 korona fizetéssel lesz javadalmazva. Pályázók, kik a gabnaszakmában jártassággal bírnak előnyben részesülnek. Folyamodványok nyolc napon belül Elek Lápót elnök urhoz intézendők.

Nagy-Kanizsa, 1900. febr. 9-én.

45-1

Nagy-Kanizsai Tárh. Rész. Társ.

NYILTTÉR

Egy fűszerkereskedő segéd,

ki a magyar, német- és horvát nyelven jártas azonnali belépésre kerestetik.

Todor Róza

fűszer-és csemegékereskedésében Csáktornyán.

Foulard-selyem-... 8 fnt 40 krtól

feljebb — 14 méter! postabér és vámmentesen szállítva. Minták postafordultával küldetnek; nemkülönben fekete fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 fnt 65 krtig méterenkint.

HENNEBERG G. sugáros

(cs. és kir. udvari szállító) Zürichben. (2)

Hirdeések

felvételnek

FISCHEL FÜLÖP

könyvkereskedésében

NAGY-KANIZSÁN.

Legkellemebb, legkitűnőbb és nélkülözhetlen Fajtisztító szer tubusokban.

TÖRVÉNYESEN VÉDVE

— egy tubus 60 fillér. —

Kapható mindenütt. 386-7

6 tubus díszes dobozban 3 kor. 60. fill. bérmentve.

Kereskedelmi és főosztályi raktár:

SCHWARTZ illatszergyára

Közlemény: KÖZLEMÉNY

BUDAPEST, VII. Damjanich-utca 28.

Gyári Raktár és főosztály: Temesvárott (Színházépület.)

Bor. 1-4 éves homoki óschiller vagy fehér bor erősség és év szerint 100 litárként 22-24-28-32 fnt. Ujbor (fejtve) minőség szerint 16-18-20-24-28 fnt. Tossék „Borajegyzéket” kéri! Rendelő hordót is kaphat, mely beszerzési áron szállítását fel a ugyanily árlan 6 héten belül bérmentve utaztatni nélkül tartatlan állapotban vissza is vétetik s annak ára postautalványon át lesz küldve. A rendelő nyugodt lehet hogy eredeti tiszta minőségű borhoz juttatom, erről jó hírnevem nyújt kezesség. Borüzlethez 20-40,000 frrtal 12-14% tövedelem biztosítása mellett társ kerestetik. Gyümölcsös ép oly értékű mint a bíró faja ugyanolyan áron adatik el.

Nemes eperfa-ojtvány. Kitűnő piros, fehér és kék fajokban, 6 láb magasan ojtva, 2-3-4-5 éves, igen erős csemegés, erősség szerint 30 krtól 60 krtig, 10 fnt vételnél 30 szaszalék, 20 fnt vételnél 20 szaszalék, 10 fnt vételnél 10 szaszalék. Rendelő hordót is kaphat, mely beszerzési áron szállítását fel a ugyanily árlan 6 héten belül bérmentve utaztatni nélkül tartatlan állapotban vissza is vétetik s annak ára postautalványon át lesz küldve. A rendelő nyugodt lehet hogy eredeti tiszta minőségű borhoz juttatom, erről jó hírnevem nyújt kezesség. Borüzlethez 20-40,000 frrtal 12-14% tövedelem biztosítása mellett társ kerestetik. Gyümölcsös ép oly értékű mint a bíró faja ugyanolyan áron adatik el.

Birs-ojtványok. Rendkívül nagy gyümölcsű fajokban (Konstantinápolyi, Portugáli, rias stb.) melyek az ültetés évében már gyümölcsöt hoznak, aszutan pedig rendkívül bőven teremnek. Faja igénytelen, betegség és állománytól egyaránt mentes. Vannak rendelőim, kik ezer szászra ültetik, mert rendkívül hamar teremnek, gyümölcsös kedves, sokáig áll, magas árlan értékesíthető és sokféle céllal felhasználható. A 2-3-4-5 éves, rendkívül szép és gazdag gyökérű fák darabja erősség szerint 30 krtól 50 krtig. Nagyobb vételnél olyan engedmény adatik, mint az eperfa.

Spanyol meggy, fekete. (Pándi vagy kőrösi meggy) Természetesét előmozdítandó háromszor lett permatozva, s így, ha azt folytatásilag permatozunk, bőven fog teremni. Faja egészséges, gyümölcsös rendkívül keresett, mert befőzése legalkalmasabb. A 2-3-4-5 éves rendkívül szép és gazdag gyökérű fák darabja 15 krtól 50 krtig. Nagyobb vételnél ugyanez az engedmény adatik, mint az eperfa.

Diófa. A 6-8 láb magas, rendkívül gazdag gyökérű, tele bold és könnyű törű, 2-3-4-5 éves diófa ára erősség szerint 30 krtól 50 krtig. Nagyobb vételnél ugyanolyan engedmény, mint az eperfa.

Minden másféle nemes gyümölcsfák, körte, alma, szilva, őszibarack, cseresznye, meggy, szőlő, gesztenye, lasponya magas darabok és törzsek állásukban, — erősség szerint 30 krtól 50 krtig szintén kaphatók. 2-3-4-5 éves díszes példányokban, azok kora az erősség szerint 2-3-7-10-15 krajcár árlan.

Kiselejtezett nemes ojtványok Mindenféle vadoncok erősség szerint 5 forint 50 krajcártól 15 forintig szaszalékint.

Kerti eszközök. Kitérdő és tiszta anyagból rendkívül szilárdan készült borókák (szarabolók), csúszkák, kerti fűrészek, szőlő, görbe szomszék és egyéb kerti eszközök, amelyekre jóféle és újféle kerti eszközök igen olcsó árlan mellett rendelhető meg. Ár- és névjegyzéket küld: Ungváry László, föld-, szőlő- és laiskola-birtokos Ceglédről.

Richter-féle
Horgony-Pain-Expeller
Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi-szer ellenállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalom-illapító be-dörzsölésként alkalmazták küszvény-nél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenként árban majdnem minden gyógyszerárban készlet-ben van; főraktár: Török József gyógy-szerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmá-val igen óvatosak legyünk, mert több kishé-berítéki utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter orv. jegyzet nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.
RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT
cs. és kir. udvari szállítók.

Egy doboz ára:

1 forint 20 krajcár

Utánvéttel vagy az összeg előleges beki-dése után küldetik.

KLYTHIA a bőr ápolására

szépitésére

finomítására

PÜDÉR

Legelőkelőbb Stützéki, hál és társalgó Puder.

Fehér, rózsaszín és sárga.

vegyileg analizált és ajánlja Dr. Pohl J. J. cs. kir. tanár által Bécsben. Elismerő levelek a legjobb körökből minden dobozhoz mellékelve vannak.

TAUSSIG GOTTLIB

cs. és kir. udv. tollette-szappan és illatszergyár Bécs.

Főraktár: BÉCS, I. Wollzeile 3.

Kapható a legtöbb illatszér-, gyógyszerkereskedésben és gyógyszerárban. NAGY-KANIZSA: Alt és Böhm Keleti H. Mór és Kreiner Gyula cégeknel.

M E G H I V Ó.

A nagykanizsai takarékpénztár által alapított Önszegélyző szövetkezet 1900. évi február hó 25-én d. e. 9 órakor

tartandja a nagykanizsai takarékpénztár helyiségében

III. évi rendes közgyűlést

melyre a t. c. szövetkezeti tagokat tisztelettel meghívja

Az igazgatóság.

Tárgysorozat:

1. Évi jelentés.
2. A felügyelő bizottság jelentése, ennek alapján a mérleg megállapítása az igazgatóság és felügyelőbizottság felmentése iránti határozat.
3. A szövetkezet hivatalos közlönyének kijelölése.
4. Az igazgatóság tagjai közül a alapszabályok 23 §-a értelmében kilépő Czápáry Adám, Grünhut Henrik, Halvax Frigyes, Muraközy Lajos, Plosszer Ignác és Rosenfeld József helyett 3 évi időtartamra és a visszalépet Zerkovitz Lajos helyett 2 évi időtartamra, valamint a felügyelő-bizottsági tagok helyett újak, esetleg azok újbóli megválasztása.

Kelt N.-Kanizsán, 1900. évi február hó 1.-én

Jegyzet: A felügyelő bizottság által felülvizsgált vágyonmérleg a szövetkezeti helyiségben bármikor betekinthező. Az üzletrész birtokosok könyveik felmutatása mellett szavazatlappjaikat 1900. február hó 23 és 24-én a szövetkezeti helyiségben átvehetik.

Mörathonezen kitűnő dohánykeverék mindenütt kapható
Gyári raktár: Weber és Tsa Bpest VIII. Erzsébet-körut 19.

NAGY-KANIZSA:

MARKBREITER L. urnál.

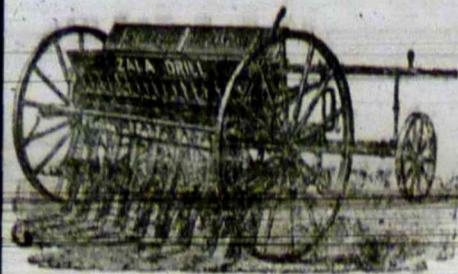
A „Mörathon” röptében meghódított minden dohányzót, mert a dohányzást igen egészségesse teszi, a nicotin hatását elvonja és megakadályozza, hogy az esetében nélkülözhetetlené váljék.

KITÜNTETVE

1896. Mileniumi kiállításon arany érdemkereszt és mileniumi nagy ármel.
 1897. Kisebri nemzetközi vetőgépvárményen első díj: **alfami aranyéremmel.**
 Léval nemzetközi vetőgépvárményen nagy díszre; első díj: aranyéremmel.
 1898. Hódmezővásárhelyi vetőgépvárményen első díj: aranyéremmel.
 Marosvásárhelyi kiállításon első díj: aranyéremmel.
 1899. Szegedi mezőgazdasági kiállításán legnagyobb kitüntetés.

Weiser J. C.

gazdasági gépgyára

Nagy-Kanizsán

Ajánlja:

MAGYARORSZAG

legjobb és

**LEGJOBB
VETŐGÉPÉT,**

szabad, kiváltható kapacitással
lyakkal ellátott

alk és hegyes talajhoz egyaránt alkalmas

Zala-Drill

orvetőgépet. „Perfecta” első és igen jó, könnyű vetőgépet; legjobb szer-
ovábbá szab. kezelt, több kiállításán első díjjal kitüntetett
Sackrendszerű aczétekétt, boronált, arganyait, szénagyújtóit, rostait, trieurait.

darálót, szecska és répvágóit, kukorica-morzsolóit
és mindenféle gazdasági gépeit.

Elvállal malom- és vízvezeték-berendezéseket.

„Planet jr.” rsz kézi-toló répakapa és költőgélő, a 10 fnt.
87-20 Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Árlejtési hirdetmény.

A szépetneki rom. kath. hitközség és iskolaszék az
ujjonnan állítandó iskola és kántortanítói lakra folyó évi
február hó 26-napjának délelőtt 9 órája az iskola
helyiségben nyilvános árlejtést hirdet. — A benyújtott és
jóváhagyott költség előirányzat tétellei a következők:

- 1) Közműves munka: 9449 fnt 52 kr—18899 K. 04 fillér.
- 2) Ács " 2717 " 14 " —5434 " 28 "
- 3) Cserépfedő " 573 " 93 " —1147 " 86 "
- 4) Bádogos " 270 " 22 " —540 " 44 "
- 5) Iparos kézműves: 2445 " 17 " —4890 " 34 "
- 6) Kályhák összege: 464 " —928 " —
- 7) Tantermek berend.: 1152 " —2304 " —

Összesen 17071 fnt 96 kr—34143 K. 98 fillér.

A tervek, költségvetés, épületek leírása, az árlejtési
és építési leltérek folyó évi február 7-től ugyanazon
hó 25-ig bezárólag a plébánia-hivatalban megtekinthe-
tők. Felhívtnak a vállalkozni szándékozók, hogy az épi-
tési költség előirányzott összegének 5%-át bányapénzül
írásbeli zárlatánáltaikhoz esafoltni, a rom. kath. plébánia
hivatalhoz címezni, az árlejtés helyén a kitűzött időben
megjelenni el ne mulasszák.

Kelt Szépetneken, (Zala m. posta helyben) 1900. febr. 7.

44-2

Az iskolaszéki elnökség.

Szőllőművelők és mezőgazdák számára!

A szőlőtelepek befecskendezéséhez

valamint

a gyümölcsfákat károsító rovarok,
továbbá a szegecs és tormáncs
teljes kiirtására.

Mayfarth Ph. és társa-féle

szépetneki

önműködő
ugy hordozható mint kocsira szerelt

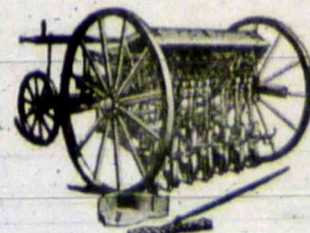
„SYPHONIA”

fecskendői, a legjobbaknak bizonyultak, a melyek szivattyuzás nélkül a folyó-
dékot önműködőleg a növényekre permetezik. Ezen fecskendők már sok
szerre menő példány van alkalmazásban és számos elismerő bizonyítvány
igazolják ezeknek elvitatlan kiválósgát minden más rendszerrel szemben.

A legjobb vetőgépek

Mayfarth Ph. és társa legjobb szerkezeti
„AGRICOLA”

(tollvetőkerek-rendszer) vetőgép.
Mindennemű mag- és különböző magmennyi-
nyiség számára, váltókerekkel nélkül, dombon
vagy síkon a legkönnyebb járás, legnagyobb
tartósság és mind amellé a legolcsóbb ár
által tünnek ki

A lehető legnagyobb munka, idő- és pénzmegetakarítást tessék lehetővé.
Különlegességeket szén- és szalmaprések kézi használatra, kukorica mor-
zsolók, esőpótlók, jalgányok, gabonarosták, trieurók, ekék, hengerek és
boronákban a legjobb rendszer és elismert legjobb alkotás alkalmazása mellett
gyártanak és szállítanak

Mayfarth Ph. és társa

os. és kir. kiz. szabadalmazott mezőgazdasági gépgyárak
BECS. H. TABORSTRASSE 71

több mint 400 arany-, ezüst és bronzéremmel kitüntetve.
— Kimerítő árjegyzékek és elismerő okiratok kivanatra ingyen küldetnek —
368-10 Képviselek és ismételadók alkalmaztatnak.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer
minden családnál!

Pserhofer J. VÉRISZTÍTÓ LABDACSAI

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s
kevés azon család, a hol ne a párosan házi gyógyszer
hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajok-
nál ajánlják, amelyek sebezésmészéssel s dugulással
következményei, mint pld. zavar az agyrendszerben,
májfájdalmak, székrekedések, köhögés, aranyér stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyá-
korolnak vérszegénység esetében s az ebből származó
bajoknál, mint ideges fejfájás, széklet stb. E vértisztító
labdacsokat nagy előnye, hogy szelíden hatnak, fájdal-
mat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezetű
bűrő gyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsoból áll 21 kr.
1 tekerca, mely 6 doboz 1 fnt 05 kr.

A pénz előzetes beküldése után
bérmentve:

- 1 tekerca 1 fnt 25 kr.
- 2 tekerca 2 fnt 30 kr.
- 3 tekerca 3 fnt 35 kr.
- 10 tekerca 9 fnt 30 kr.

Egyedül készítő és szétküldési főraktár:

Pserhofer J. gyógyszerész

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Ettől kezdve fogva s labdacsokat a legkülönbözőbb
hokokból és széklet hiányából, tehát mindenki
sok Pserhofer-féle vértisztító labdacsokat járjan, s
nekt azot visoldat, amelyek eboralant fődelen piros
színen „PSERHOFER” kézzelre látható.

Nélkülözhetetlen házi gyógyszer
minden családnál!

Szerkesztőség:
Városház-épület Fischel Fülöp könyvkereskedésében.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta délután 4-5 óra közt.

Idő intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal:
Városház-épület Fischel Fülöp könyvkereskedésében.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NAGY-KANIZSÁN hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 12 korona
Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona

Nyitlár petisora 20 fillér

Előfizetők, valamint a hirdetőkre vonatkozó Fischel Fülöp könyvkereskedésébe intézendők.

Bármentetlen levelek csak ismeri kasszából fogadtatnak el.

Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felelős szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos.

Csütörtök, február 15.

Az ügyvédi kamara székhelykérdése.

Már régóta szönyegen van a zalaegerszegi ügyvédi kamara székhelyének kérdése.

A tagok nagyobb része ugyanis azt óhajtja, hogy mint alkalmasabb közép-pont: Nagy-Kanizsa legyen a kamara székhelye.

A legközelebbi, febr. 18-iki, kamarai közgyűlés tárgysorozatában ismételt szerepet ez a kérdés.

Minket ezzel a kérdéssel szemben diszkrét hallgatásra utasít az, hogy Zala-Eggerszegről és Nagy-Kanizsáról levén szó, nagyon könnyen a helyszereket rovdására irhatnánk felszólalásunkat. Azért nem is szönlünk ehhez a kérdéshez; csupán „Balatonvidék” című, keszthelyi lap társunk febr. 11-ki számának e tárgyról szóló vezér-cikkjét bocsátjuk közre.

Ez a vezércikk „Zala-Eggerszeg-Kanizsa, — cím alatt tárgyalja a kérdést és a következőket tartalmazza:

Mint már a Balatonvidék mult száma jelezte, február 18-án lesz a zalaegerszegi ügyvédi kamara évi közgyűlése, melynek programján az ügyvédi kamarának Zala-

eggerszegről Kanizsára való áthelyezése is szerepel, bárcsak szerény indítvány alakjában.

Maga a kérdés régi keletű. Evekkel ezelőtt tüzetesen foglalkozott vele a megyei sajtó s nem rajta mult, hogy az életrevaló ezme már akkor testet nem öltött. Hiszen akkor is ugyanazon érvek küzdöltek az áthelyezés mellett, melyek ma; akkor is az volt a legfőbb ellenérv, hogy kár volna a kamarát megyei székhelyünkről elvinni. Tekintve azonban, hogy a kérdés most újlag szönyegre került, ismét csak a megyei sajtónak kell az irányítás szerepét elvállaltatnia s elfogulatlan elmével, őszinte meggyőződéssel a köz érdekében sikra szállania. Ez a meggyőződésem meggyőződéseknek.

Feleslegesnek tartjuk ezuttal külön is részletezni a társadalom legfüggelenebb s egyben legképzettebb intelligens osztályának, az ügyvédi karnak nemzeti és társadalmi szempontról egyaránt fontos hivatását s az ő szakegyletüknek, az ügyvédi kamarának nemes feladatait. Csak épen azt említjük fel, hogy az ügyvédi kamarának első sorban

két nagy jelentőségű feladatuk van: az ügyvédi kar tekintélyének megóvása és emelése, továbbá a jogorvoslást kereső nagyközönség érdekeinek istápolása és biztosítása. S ha már most arra is figyelmeztünk, hogy az ügyvédi kamarák csak a tagok odaadó buzgólkodása, a tanácskozáson, gyűléseken való sűrű és szorgalmas szereplése által juthatnak kitűzött céljukhoz: minden gondolkodó elme tisztában van első pillanatra, hogy az ügyvédi kamarák életének és célirányos, hasznos munkásságának első feltétele azoknak geográfiai helyzete; más szóval: szükséges, hogy az ügyvédi kamara — a lehetőség határain belül — olyan városban székeljen, mely a kamara minden tagjára nézve körülbelül egyformán megközelíthető legyen.

Mindezeket tekintelve véve s vármegyénk valamint a szomszédos és szintén a zalaegerszegi kamarához csatolt Somogynak helyi körülményeit is részrehajlatlanul mérlegelve, ki kell nyilatkoztatnunk, hogy mi a zalaegerszegi ügyvédi kamarának indokolt és természetes székhelyül csakis Kanizsát tartjuk.

TARCA.

A hü ara.

Ablakában áll a lányka
Banan né a tájra;
Néha néha négyet sóhajt,
Mint ha szíve fajna.

Hulló könyve harmatában
Füldik két arcja;
Sajve véreik a fájdalomnak
Végtelen határa.

Néz merőn, arca halvány,
Völégényét várja;
Messez küzd a török ellen,
Messez, zord csatába.

„Oh! ha tudnám — sóhajt banan —
Mért nem tér már vissza?...
...Vagy kiöntött, piros vért
Fekete föld issza?...”

Im, madárka száll sebészen,
Ablakán kopogtat;
„Nyisd ki édes! Nyisd ki kedves!
Nyisd ki ablakodat!”

„Hozott Isten! kis madaram,
Mi hirt hoztál nekem?
Azt isenl, mikor jó meg,
Tán a völégényem?”

„Oh! Ne várjad! vissza nem tér,
Mehalt hazáját...
Csataterem szax örömmel
erte ontá vért.”

„Haldokolva írt levelet,
Csókja volt pecsétje,
Kérve-kérte: szálljék vele
Arja földjére.”

„Ezenet ide írta
Rózsafa levélre:
Isten veled! Találkozunk
Fent a magas égbe.”

Felátkozt rá a lányka,
Fájdalmat nem érez;
Tiszta lelke égbe szállott
Mehalt kedveséhez.

Csepe F. Alberik.

Egy kis félreértés miatt.

— Anyám! eljön-e Jenő... fog-e velem táncolni... mit gondolsz? Oh anyám, de jó volna... Nem! azért sem, — ő volt a bűnös, aláskodék ő meg; — mulatni fogok, úgy mint még sohasem.
— Ez mind szép kedves lányom, de én attól tartok, hogy e mellőztetése csak még inkább elfogja tőled földitani, semmint hozzád közelébb hozná. Hisz ez egész összekocannásnak sem volt más az okozója, mint hogy ama egy heti bálban

mikor felkért, te másnak adtál elsőbbséget vele szemben s nem néli.

Ilyen orma beszéd folyt Kelenyiné és leánya közt, midőn könnyű fogatukon a bál helyszíne felé rohogtak. A táncoterm meg lehetősön telve volt. Deleog ifjak s ártatlan szende lánykák, örömben uszó arccal váltogának egymással tűz-s pillantásokat.

Csak Gálos Jenőnem tudott örülni semminek. Tépeldött magában, mert nem tudott választani, hogy mitévő legyen.

Már-már elhatározta magában, hogy szép szerével, édes, bizelgő szavakkal vissza fogja hódítani Irmát, bocsánatot kér tőle eddigi viselkedéseért és.....

— De mégsem! Nem kérek bocsánatot, — fakadt ki elkésereve a reményeiben csalódott bü-zke ifju — nem én vagyok a hibás. Én csak visszatartottam, amivel tartoztam neki.

De ni! O már itt van. Istenem, beh szép! Ilyen még sohasem volt... Bizonyára hódítani akar..... Nem, nem hódít meg senkit... Vagy anyám lesz újra, vagy meghalok!

Körülbelül így gondolkodott Keleny Irma is, de az ő, — még inkább anyja bizakodása nem engedte meg, hogy egy erti eldől ő maga alazza magát, vagy csak mutassa is hogy meg-

Fischel Fülöp könyvkötészete Nagy-Kanizsán.

Elvállal és készít **mindennemű könyvkötő-munkát**

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG;

valamint

Passépartout emlék-albumokat-diszfoliratoknak, táncrendeket a legfinomabb kivitelig.

Elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervék, rajzok és térképek cachirozását, úgy minden e szakba vágó munkát.

Vessünk csak egy tekintet Zala- és Somogy megyék földabroszára! Zala-Egerszeg megyénk tulsó felén van; közlekedési eszközei épen nem könnyítik meg a Keszthelyen, Sümegen, Tapolcán vagy épen Somogyban (s annak déli részén) székelő kamarai tagoknak az odautazást. S a kamara multja nagyon is szomoruan bizonyítja állításunk igazságát; hiszen nemcsak egyes tanácskozásain, hanem még évi közgyűlésein sem igen jelentek meg 8-10-nél többben épen a távolság miatt. Jelenvoltak az egerszegi ügyvédek, egy-két vidéki tag. Vélhető-e, hogy ilyen körülmények között, a tagok folytonos távolmaradása mellett, sikeres, termékeny és áldásos lehet a kamara működése? Tud-e a kamara orvosolni sebeket, ajánlani orvosságot, ha tagjaitól sem a bajról, sem a gyógyítási módokról felvilágosítást nem nyer? Fog-e a kamara akár a jogtudomány, akár a társadalom érdekében termékenyítőleg hatni összetartás, együttérzés és vállalt munkásság híján? S ki merné kétségbe vonni, hogy mindezen negatív eredménynek első és főlényezője a zalaegerszegi ügyvédi kamara szerencsétlen földrajzi helyzete?

Epen ezért k ll ügyvédeknek maguknak teljes erővel rajta lenniök, hogy munkásságuk és sikereik e legfőbb akadály eltávolíttassék-s az ügyvédi kamarának Kanizsára való áthelyezésével annak egy új, szebb övője kezdődjék. Mert az áthelyezéssel magukhoz közel vonnák a somogyi tagársakat, összpontosítanak a megyebeli ügyvédi kar tettejéjét és buzgó munkásságát s így biztosítanak nemcsak a kamara sikerében gazdag jövőjét, hanem támogathatják a saját testületüknek és a közönség jogorvoslatra szoruló részének is méltányos óhaját. Kanizsa szerencsés vasúti összeköttetésének alkalmas földrajzi helyzetének

bánta tettét s jóvá akarja azt tenni. Nem, inkább a halál...!

A zene csengő hangjai elkábították a belépő hölgyeket. Az ajtónál egyszerre élénkebb mozgás lett észrevehető, s a fiatalok — miként a győztes hadvezér elé a bódolók — úgy özönlött a szép Kelendy Irma köré. Mindenki mondott valami szépet, mindenki hízelgett neki, de Irmat mindez hidegen hagyta; szeméi csak egyet kerestek, egynek látása és bókólása után vágyott, de ez zaj egy nem jött oda, hanem csak ült magában méltán tépelődve még mindig, hogy mitévő legyen.

— Látod anyám — sugta Irma — még felénk sem néz. De most mulatni fogok — aztán többet nem megyek bálba.

Tovább nem beszélhettek, mert a sok — rá nézve csak léha — udvaronc seregestül jött felkérni egy két fordulóra. El is ment Irma mindenikkel; nem volt személykülönbség nála s úgy mulatott mindenikkel, mintha már tudt volna mióta lett volna szerelmese.

Karról-karra szállva, hasonlíthatlan kellemmel lejtett a fényes teremben, mint könnyű tündér s tiszta tó ezüst hullámain. Mindenki őt bámulta csak s a lányok irigyelve ünnepeltetését, egyre azt susogták egymásnak: Igazán boldog Irma, hogy így hamar s könnyen tudott felejtetni, — pedig de rajongták egymásért.....!

Pedig szegény leány nagyon boldogtalan volt. Mulatott, bár úgy érezte, hogy ha sokáig Jenő közelében lesz és ő még is hideg marad, nem bírja ki, mert a szíve reped meg.

figyelembe vételehát e kérdésben nemcsak okosság, hanem szükségesség.

Vannak ugyan, kik Zalaegerszeg megyei székhely voltát emlegetik, valahányszor a kamara áthelyezéséről van szó. Hanem ez részint felesleges, részint indokolatlan ellentét. Felesleges, mert — a kamara eddigi működését figyelembe véve — Zalaegerszegnek nincs nagyon sok veszténivalója (bocsánat az őszinteségért!); de indokolatlan is, mert a kamarai székhely megállapításánál megyei érdek nem irányadó, a mint a kamara maga sem egy-egy megye határaihoz cölöpözött intézmény.

Különb is Kanizsa csak úgy, mint Egerszeg, a mi megyénk egyik (s talán nem is utolsó!) központja s így még a megyei érdeket emlegetők is teljesen megnyugodhatnak.

Mind zek alapján arra kérjük a zalaegerszegi ügyvédi kamara összes zalai és somogyi vidéki tagjait, hogy a 18-án tartandó évi közgyűlésen mindannyian megjelenjenek s ez érdemben határozva, vessenek a zalaegerszegi kamara szebb, munkásabb és sikereiben gazdagabb jövőjének rendíthetetlen alapot.

tyány József, Barcza László, Bosnyák Géza, Vizjendvay Sándor, Linzer Béla, Matatinszky Ferenc, dr. Czinder István, Fischer László, Weiser József, Balaton József, Szentmihályi Dezso, dr. Dunszt Ferenc, Csosznák József, Hirschl Ede, Bozay Pál, Szommer Ignác, Lázár József, Hertelendy József, Clement Lipót, Salló Dezso, Babóchay György, Honerla Herman, Jusztusz Izidor, id. Hatzky Kálmán, Dervarics Imre, Csertán Károly, Hertelendy Ferencz, Oltya Gyúdo, Gutmann Aladár, Gutmann Lázár, Gutmann Ödön, Gutmann Vilmos, Gráner Géza, Múset Ferenc, Oroszváy Gyula, báró Puthéany Géza, dr. Háy István, Breuer Bernát, Bogenrieder József, Zichy István, Knorczér Frigyes, Schwartz Gusztáv, Györfly János, Lengyel Sándor, Fürst Benedek, Hirschler Armin, Rapoch Gyula, Kemény Andor, dr. Taboly Gyula, Deák Mihály, Tolnay Tivadar, Kaszter Sándor, Dervarics János, Nagy Károly, dr. Gyömörey Vince, dr. Obersohn Mór, Eperjesy Sándor, Lesner Samu, Szűcs Dezso, Morandijai Bálint, Berger Vilmos, Löwinger Ignác, Varga János, Nagy László, Peózek György, Cséfián László, dr. Hauser János, dr. Kaiser Emil, Rosenfeld Adolf, Csutor János, Neumann Miksa, Talabér Kálmán, Wagner Károly, Ziegler Kálmán, Königsmayer János, Matiz Lajos, Kohn Gaspár, Berényi Jenő, Reischl Vencel, Skublic Jenő, Hetey Károly, Csendes József, Bubb Károly, Berger Adolf, dr. Krasovec Ignác, dr. Schwarz Adolf, Gayer Lajos, Epinge Sándor, Pihál Ferenc, Pozsonyi Aladár, Bósányi Ferenc, Deutsch Lajos, Weltner Adolf, Nagy Aladár, gróf Batthyány Pál, Jerfy Adolf, Strom Vilmos, Makray Sándor, Bezeredy Lajos, Botka János, Schertz Richard, Oszterhuber Lajos, dr. Bentzik Ferenc, Filipics Lajos, Eubner Zsigmond, Gyömörey Gáspár, Hajós Mihály, Sebestény Lajos, Stern Mór, Stern Sándor, Lichtenstein Sándor, Szabó Lajos, Küllely József, Schlesinger Sándor, dr. Arányi Gusztáv, Isóó Ferencz, ifj. Haczy Kálmán, Hajik István, Thassy Kristóf, Skublics Imre, Szakmáry József, Blau Adolf, Sebestény József, Leszner Ferencz, Práger Béla, dr. Szekeres József, Amon Jakab, Lusztig József, Hertelendy Béla, Aczél Pál, Györfly Géza, Schütz Sándor, dr. Hajós Ignác, Skublics Gyula, Ivanics György, Szabó Imre, Lázár Sándor, Blau László, Haba József, Vidor Samu, dr. Hoffmann László, Vurglich Gusztáv, Grunner Ernő, Marton Gyula, Semetke József, Blau Lajos, Hoffmann Béla, Pollák Lázár Elek Ernő, Elek Géza, Tancos Lajos, Erényi Ignác, Bogyay Jenő, Schmidt Emil, dr. Kele Antal, Grünbaum Ferenc, Miltényi Sándor, Nunkovics Vilmos, dr. Berger Ignác, Ley József, ifj. Fesselhoff r József, Krossetz János, Reiter József, Prich Lipót, Frankl Samu, Varga Lajos, Seifmann Samu, Kiss Pál, Grünhut A fréd, Grünhut Fülöp, Grünhut Henrik, Fischer Pál, Riedl Ferenc, Wollák Rezső, Gadó Matyas, Lövy Adolf, dr. Bárdó György, Bokta Boldizsár, Talabér László, Benedek Ede, Koltay Jeromos, Unger Uilmann Elek, Neumann Mór, Leszner József, Belus Lajos, Juk József, Neuhauer A drás, Forintos Kálmán, Krályics Balint, Neumark Ignác, dr. Huray István, Skublics Zsigmond, dr. Hannay Ödön, Gaál Ödön, Verő Henrik, Büchler Jakab, Zuthureczky Márton, Oroszi József, Inreb Antal, Simon Gábor, Stádel János, Farkas Gábor, Botka László, Kiss Sándor, Horváth Károly, Rosenberg Mór, Zerkovits Albert, Zerkovitz Lajos, Zerkovitz Oszkár, Hajba Ferencz, Schönfeld Miksa, Vokun Antal, Weisz Ede, Nusal János, Rosenberger Zsiga, Szemek Adolf, Thomka Endre, Nossy Matyas, Molnár Elek, Bogyay János, Ruzsias Károly, Miltényi József, Méhes Kálmán, Friedrich Márkus, Eisinger Henrik, Morandini Román, Sommer Sándor, Mojzer Ferenc, Baranyay Ödön, Boschán Gyula, Veltner Jakab, herceg Szukovszky Viktor, Dervarics Lajos, Forster Ferencz, Bakó Gyula, Oszmán Pál, Nagy István, Szegő Gyula, Laibhaimer Oszkár, Dobrin Benő, Weisz Adolf, Dabeneberg Jakab, Eöry Miklós, Osztreicher Bernát, Strich Leó, Plosszer Ignác, Reichentfeld Gyula, Steiner Simon, Farkas József, Szűcs Zsigmond, dr. Tassy Gábor, Meller Manó, dr. Kemény Fülöp, Horváth Miklós, Eisler Dávid, dr. Schönfeld Arthur, Berg Bódog, Sélley Pál, Sonnenweud Gyula, Kukorely Pál, Steiner Ferenc, Bucvald Lipót, Ebenspanger Leo, Nagy József, dr. Dick József, Sartory Oszkár, Rosenberg Sándor, Golub Jozsef, Tinágl Lajos, Lénárd Ernő, Simor János, Laskovich Ferenc, Solyomi Lipót, Babos Arpad,

Zalamegye bizottsági tagjai.

Az alispáni hivatal kinyomatta vármegyénk törvényhatósági bizottsági tagjainak névsorát az 1900-ik évre.

A 600 lörvényhatósági bizottsági tag névsora:

a) Értékképviselő bizottsági tagok:

Gróf Festetics Tassiló, gróf Festetics Jenő, Rozsmanth Richard, Elek Lipót, gróf Zichy Ákoston, Halbik Cyprián, báró Harkányi Károly, Bogyay Máté, Inkey László, dr. Vizjendvay József, Tarányi Ferenc, Baronyi Benedek, Baronyi Ede, Peller Pál, Koller István, gróf Batthyány Ernő, Takács Jenő, Tórekly Aladár, Bezeredy László, Bogyay István, Tamás Adam, gróf Bat-

Elérkezett a szünóra s Jenőnek — bár itokban mindig figyelemmel tartotta őt Irma, sem egy mosolyt, sem némi szomorúságot nem vett észre teljesen közönyösnek látszó arcán (hej pedig dehogyan volt közönyös, csak Irma úgy képzelte) — odament a cigányhoz, egy tizest adott neki e szavak kíséretében:

— Mig a vonót bírod, ezt a nótát huzd: Sirassatok, ha meghalok.....

Irma is hallotta a szép dal elmélázó néhány akkordját, s amint, a cigány eljátszotta, hogy..... elmegyek a masvilágra..... Irma felkelt s kérte anyját, hogy menjenek baba.

A szünóra elmúlt. A mulatság a rendező kerékvágásban folyt ismét tovább.

Mindenki mulatott csak Gálos Jenő nem látta célját tovább is ott maradni a bálban.

Hazament.

A bálban történt dolgok hamar szárnyszerű keltek.

Már a kora délelőtti órákban lehetett hallani a városban szerteszét szállongó híreket, hogy a szép Kelendy Irma elutasította Gálos Jenőt. Mások pedig azt rebesgették, hogy Gálos Jenő otthagya Kelendy Irmat, míg végre megtudták hogy mindnyájan csalódtak, mert amikor az édes öntudatlan almot nyújtó opiumot tartalmazó üvegcsét Irma fenékiig ürítette, körülbelül ugyan akkor durrant el Gálos Jenő pisztolya is.

C. e.

Gross Dezso.

Leitner Simon, Stern Zsigmond, Gajmási Ferenc, Fischer Dávid.

b) Választó bizottsági tagok

Az alsó-örsi választókerületben: Köves Ede, Vürglich József, Révész Adolf, Talos Daniel; a balaton-udvariban: Hamar Lőrinc, Csabi Sándor, Hardi Géza, Bajomi Gábor, Sárffy János; a balatonfürediben: Pálffy Gábor, Bedegi Gábor, Róka Lajos; a köveskálaiában: Fehér Sándor, dr. Saágvári Jenő, Papp Lajos, Cséki Kálmán, Németh Ignác, Csémez Elek, Solyom Károly, Csémez Pál; a monostor-apátiban: Bakacs Imre, Kolcsonay Antal, Paulics János, Nagy Sándor, Saár György, Szentmiklóssy Gyula; a káptalantótiiban: Eöry Béla, Lóke István, Tamásy József, Bogнар Károly, Pék János, Horváth József, Müller Károly; a tapolcaiában: dr. Fischer Gyula, Horváth Jenő, Tuss Antal, Handlery Gusztáv, Gázer Sándor, Vastagh János; a csabrendekiben: Acs Sándor, Schreimer Dénes, Hegyi József, Vörös János, Bogyay Aurél; a sümegiében: Barkóczy Károly, dr. Lukonich Gábor, Pozsonyi József, Füzik Gyula, Lujzer Lajos; az ukkiban: Badics István, Szűcs Ferenc, Linter Gyula, Holub János, Gyömöre János, Zathureczky Zsigmond; a sümeg mihályiában: Lohonyay Elek, Dezsényi Ferenc, Hajden Sándor, Pály János, Kis Boldizsár; a túrjeiben: Illés Rafael, Veledics Lajos, Prácz János, Szabó Károly; a zala-szent-grothiban: Koller Ignác, Berényi Géza, dr. Misner Antal, Kovács István, Fülöp Zsigmond; a zala-szent-lászlóiában: Rimmer Lajos, Botka Ferenc, Forster Ferenc, dr. Sztanilavszky Adolf, Anyós Kálmán; a karmacsiban: Barna György, Fekete Gergely, Götz Ferenc, dr. Dezsényi Arpad, Tomka Kálmán, Bachár Antal, Kránitz Kálmán, Sarkady Károly; a lesence-tornajában: Botly Lajos, Angyán János, Hertelendy István, Viriusz Vince, Németh Dezső; a keszthelyiben: Bekk Sándor, Lénárd Ernő, dr. Burány Gergely, dr. Csánády Gusztáv; a zala apátiban: Major Vendel, Gyurkics Anaklet, Grunner Károly, dr. Haudek Agostou, Molnár József, Ibergacher György; a kis-komáromiban: Ferenczy János, Kálka László, Kálóczy József, Mérey József, Starzinszky György, Mészáros Antal, Koma József; a pacsiban: Umszusz Lajos Solyomy Tivadar, Geráth József, Remete Géza, ifj. Rajky Lajos, Grunner Lajos; a gelseiben: Medrovics János, dr. Viola Ignác, Derzariacs Akos, Horváth Dezső, Szondy László, Király Elek; a paliniban: Perkó István, Tóth Antal, Knorcer György, Nith István, Bedő József, Viosz Ferenc, Szalóky Nándor, Bokán Péter; a kapornakiban: Pálffy László, Gaál Miklós, Svastics Benő, Szűcs Mór, Fabiánus Gyula, Botly Péter; a szeptelkiben: Rády István, Széll János, Peresztégi Sándor, Szabó József, Molnár József, Horváth János, Vétesy Sándor; a nemes apátiban: Simon Imre, Vajda János, Komáromy Károly, Arvay Lajos, Molnár István, Boncz Imre; Nagy-Kanizsán: Elek Ernő, Oszterhuber László, dr. Rothschild Samu, Sallér Lajos, Faics Lajos, Deák Péter, Tripammer Gyula, dr. Tripammer Rezső, dr. Friedl Odó, Lengyel Lajos, Szedlmayer László, ifj. Hegedüs László; a bakiban: Kaiser Vilmos, Tassi Lajos, Pajthy Elek, Marton György, Schmidt István, idős Oszterhuber László, Németh Gábor, Boncz András; Zala-Egerszegben: Kosetz Gyula, Udvardy Ignác, Rigó Ferenc, Kovács Károly, Németh Elek, dr. Graner Adolf, dr. Szigethy Elemér, Fangler Mihály; a ságodiban: Thassy Miklós, Mayer István, Vutkita Ignác, Thassy Ferenc, Hartl János, Vizi Gyula; az alsó-ságodiban: Tóth Gyula, Farkas Péter, Németh Ferenc, Csillag Gyula, Nagy Ferenc; a nagy-lengyeliben: Udvardy Vince, Tuboly

Zsigmond, dr. Strausz Sándor, Strausz Sándor a nővaiban: dr. Kovácsics Ferenc, Persay Gyula, Tornócs Gábor, Malatinszky Lajos Bezeredy István, Puly Gábor; a pákaiában: Koutnyek Ferenc, Arvay Lajos, Petrich Gyula, Dancsecs Janos, dr. Augustinovic Nándor; a letényleiben: Szalmay József, dr. Csémez Kálmán, Filipits János, Tamás Sándor, Zakál Gyula, Merkly Antal, Tamás Gyula; a felső-szemenyeiben: Hajgató Lajos, Erkinger István, dr. Fabian Zsigmond; a zala-lövőiben: Farkas Sándor, Takács Lajos, Baboss Armin; a csesztregiben: dr. Wlassics Gyula, Orbán Aron, Sán or János, Balogh Emil; a baksiban: Koller Nándor, Galos Pál, Török József, Szép György, Takács János, Balaiacz Ferenc; a szentgyörgyvölgyiben: Zsiga Gyula, Babolcsay Pál, Metke István; a lentiiben: Höhn Béla, dr. Mangin Károly, Gaál István, Tóth János, Horváth Győző, Borsos Ignác, Hoffmann János; a kerká-szent-miklósiában: Reik Román, Cséke Imre, Bartal György, Vendi Eda, Szak József; az alsó lendvaiban: dr. Hajós Kálmán, Karabélyos Elek, Magetty Géza, dr. Józsa Fábán, Fuss Nándor, Klaffi Mihály, Házy János; a dobrónakiban: Forintos Titusz, Hirschmann Leó, Strausz Flórián, Szirmai Béla; a turnichaiban: Németh János, Vugrincics Boldizsár, dr. Hajós Ferenc, Szmodics Viktor, Szalay István, Némethy Ferenc; a belatinciban: Mocsary János, Tóth László, Vlassics Nándor, Kaidos Károly; a stridóiban: Simon Lajos, Terbéc István, Ivkó János; a mura-szerdahelyiben: Stórics Miksa, Besnyák Lajos, Kollarics Imre, Kolbenschlag Bela, Margitai József; a mura vidéken: dr. Bühm Szidney, Herbold Alajos, Mikos Géza, Goricanez József, Kovács Gyula, Babics Gábor; a drávavárhelyiben: Vrantsits Károly, Kornfeind Nándor, Scharl István; a csaktornyaiában: Bernyák Károly, Szilágyi Gyula, Czekories Kálmán, Tóth István; a bottornyaiában: Keeskés Ferenc, Larnszak István, Hrupics Vince, Ehrenreich Nándor, dr. Wolf Béla, Muray Róbert, Zakál Henrik; a perlakiban: Sipos Károly, Krampacs József, Glavina András, Verly Ernő, Lange Kelemen; a hodosániban: Kisfaludy Gyula, Kovács Rezső, Tivadar Ferenc, Grész Alajos; az alsó-domboriban: Szécsics István, Kmetykó Gyula, Tóth László; a katoriban: Horváth Csongor János, Kele György, Pollák Henrik, dr. Lóke Emil.

zót nevezte ki és őket, Koppár Lajos, Köllar Károly és Puhr Mihály kivételével, a házassági anyakönyvvezetéssel és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

Rosenberg Henriette

Gyászkeretbe foglaltuk a nevet, melynek olyan nő volt a viselője, ki egész életén át lelkesedéssel és önzetlen szolgálattal a humanizmus szent ügyét, Rosenberg Henriette a zalaegerszegi Nőegylet és más humanus egyletek elnöke, illetve megteremtője és lelkes istápolója február hó 10-én elhunyt. E gyászbir egész megyében, de még annak határára túl is mély részvételei kellett, mert ezen ideális lelkületű nő olyan tevékenységet fejtett ki a közös érdekében, hogy neve ismertté és becsültté vált közelben és távolban. A szegényügy mellett a magyar irodalomnak és művészetnek is lelkes pártfogója volt, házában pedig mindenkor a magyar vendégszeretet honolt, hol szegény és gazdag egyaránt szívesen látott vendég volt. Mint író is szép sikerrel működött, verseket és iránycikkeket írt, melyeket mindenkor a gondolatok nemessége jellemzett. Temetése február hó 12-én délután volt Zala-Egerszeg városá és vidéke közönségének imponans részvétele mellett Tömérdek koszorút helyeztek koporsójára, ezek közt voltak Csertán Károl, Zala vármegye alispánja és a város koszorúja is. A gyászbanál dr. Berger Béla ügyvéd, a nőegylet titkára tartott nagyszabású emlékbeszédet, a temetőben pedig a rabbi méltatja a dicsőült éreneyeit és ezek legszébbjét a jó szívet. A nagykanizsai Izr. jót. Nőegylet Révész Lajos titkár által képviseltette magát a temetésen. A halálesetről a család és a zalaegerszegi Nőegylet adtak ki gyászjelentést. A család gyászjelentése ez: Fajdalomtól megtörve értesítjük, hogy Rosenberg Sandorné szül. Stern Henriette a szerető hitves, az önfeláldozó anya, a feledhetetlen nővér életének 59-ik évében hosszas szenvedés után 1900. február hó 10-én d. u. 1 órakor elhunyt stb. Az örök béke és szeretet kísérje a drága elhunytak emlékét. Stern Farkas, Stern Zsigmond, Stern Berta férj. Schey Ferencné testvérei. Rosenberg Sándor férje. Rosenberg Vilma férj. dr. Isoó Janosné gyermeke. Isoó Mariska, Isoó Klára, Isoó Jenő, Isoó Lenke unokái.

A Nőegylet gyászjelentése a következő: A Zalaegerszegi Nőegylet fájdalommal jelenti érdekekben gazdag, szeretett elnökének Rosenberg Henriette urnőnek február hó 10-én déli 1 órakor bekövetkezett elhunytát. Az egylet kegyelettel fogja megőrizni emlékét 30-éven keresztül buzgón működött Elnökének, a ki a jótékonyág gyakorlásában általában, de különösen a zalaegerszegi nőegylet vezetése, testületi összetartozásának emelése, a szegényügy érdekeinek képviselése és előmozdítása körül elévülhetlen érdemeket szerzett.

Zala-Egerszeg, 1900. évi február hó 10.
— **Uj titkár.** A Zalaegerszegi Gazdasági Egyesület február hó 11-én közgyűlést tartott, melyen a megüresedett titkári állásra nagy többséggel Grunner Lajos rejki bértilt választották meg Nagy László andráshidai hirtokos ellenében.
— **Felolvasás.** A kereskedő ifjuság egyesülete felkérése folytán Vittenberg Ignác, deii vasúti felügyelő, főnöki főnök szombatán este „Vasút és Kultúra” cím alatt felolvasást tartott. A nagy tudomány, kiváló szakértő alaposan behatárolta, hogy ismeri a vasutak multját és jelenét a legkisebb részletekben, sok szép és érdekes dolgot mondott el a vasutakról, közlekedési viszonyokról és kimutatta, hogy ott, ahol a közlekedési viszonyok a legkifejlettebbek ott áll a kultúra a legmagasabb fokon. A jövő mozgató erejét a villamos erőt tartja a felolvasó és azon reményben zárta renkiű érdekes felolvasását, hogy a villamos erő tán közelebb hozza az embereket egymáshoz. A felolvasót szívesen üdvözlőkben részesítették a jelenvoltak.

HIREK.

— **Athelyezések.** Schubert Ferenc m. kir. I. oszt. honvéd-záradost, néptőlkelői nyilvántartó tisztet, Sátoralja-Ujhelyről Nagy-Kanizsára helyezték át. Hivatását már át is vette.
A vallás és közoktatásügyi miniszter Paksy Győző csaktornyai áll. tanítóképződei gyakorló iskolai tanítót betegségére való tekintettel a tanítás alól felmentette és a hevesmegyei kir. tanfelügyelőséghez irodai szolgálattételre áthelyezte. A csaktornyai tanítóképző intézet gyakorló iskolájához pedig szolgálattételre ideiglenesen Grácz Géza ráczkanizsai áll. iskolai tanítót berendelte.
— **Házasságok.** Strick Leo kereskedő v. képviselő vasárnap tartotta esküvőjét Kondor Elza kisasszonnyal Kondor József tanító leányával a nagy kanizsai izr. imaházban. — Véber Sennu Guttorföldről, szerdán vezette oltárhoz Brod Jetta kisasszonyt dr. Brod Tivadar ügyvéd nővérét Nagy-Kanizsán.
— **Anyakönyvvezetők kinevezése**
A m. kir. belügyminiszter a csaktornyai-vidéki anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Plichta Béla körjegyzőt, ugyanoda anyakönyvvezető helyettesé Koppár Lajost; továbbá anyakönyvvezető helyettesekké a csaktornyai anyakönyvi kerületbe Hartmann Adolf okl. jegyzőt, a pákai anyakönyvi kerületbe Köllar Károly jegyzőt irnokot, a galambkői anyakönyvi kerületbe Puhr Mihály jegyzőt irnokot, a túske-szent-györgyi anyakönyvi kerületbe Duliczky Gyula segédjegyzőt

A vármegyházából. Zala vármegye törvényhatósági bizottsága folyó hó 12-én és folytatásában közgyűlést tartott, ez alkalommal közigazgatási bizottsági tagokká megválasztották: **Eperjasy Sándor, dr. Gyömröy Vince, Hertelendy Ferenc, Koller István és Ziegler Kálmán.** — A Zala-Lövő—Körmendi 10 km. hosszú vasútvonal kiépítéséhez 8 szótöbbséggel 60000 kor. szavazott meg a közgyűlés. A budapesti agrárbank abbéli kérésényét, hogy a megyei árvapenzár 600000 koronát az illető pénzintézet szőlő-telejítási kötvényeibe helyezzen el: **Barcza Dezső és Saily Dezső** nagy tetszéssel fogadott határozatuk után elutasította a közgyűlés. — **Koller István** a megyei telefon hálózat érdekében tartott nagyobb beszédet. Érveléseinek köszönhető, hogy a közgyűlés a telefon-hálózat létesítését elhatározta és annak költségeit megszüntette.

Jegyzői szigorlat. F. hó 9-én volt Z.-Egerszegen a jegyzői szigorlat, melyre jelentkeztek heten, kik mindannyian képesítettek. A szigorlatok **Beleszoy Matyas** Sárszeg, **György Elek** Nemessvitte, **Viola József** Nagy-Kanizsa, **Mészáros Béla** Szentpéterúr, **Hegedűs Károly** Nagy-Bakonak, **Szentmihályi László** Kiskomárom, **Csicséri Orosz Jenő** Zala-Lövő.

Állami segély. A gelsei községi iskola két tanterme, ha ugyan termeknek nevezhetők azok a zugok — nem tekintve a künn szorult tanulóteleseket — zsúfolásig tölve volt tanulókkal. Ezen türelmetlen állapot — ma már némileg javult — van, mert a tanügy iránt melegen érdeklődő iskolászeki elnökek **Nuszer János**nak sikerült kivívni, hogy a vallás és közoktatásügyi miniszter 350 frt állami segélyben részesíti az iskolát s ezen segélyen most egy harmadik tantermet állították fel, melynek vezetését **Krécsy Anna** okleveles tanítóre bízták.

Tűzoltómulatság Galambokon. A galamboki önk. tűzoltó egyesület saját alapja javára február hó 18-án a galamboki nagyvendéglőben zártkörű tanácsigalmat rendez. Belépti díj személyenként 60 fillér. Kezdeté este 8 órakor. Felülfizeték köszönettel fogadtatnak és es hirtaplilag nyugtáztatnak.

Munkásemberek jutalmazása. zala vármegyében legközelebb a következő mezői munkások és családok részesülnek a földmívelési minis ter elismerő oklevelében és 100 korona jutalomban: **Dörnyei János**, bértes **Derpatics Imre** kilmáni gazdaságában. Az oklevél és a 100 korona jutalom ünnepélyes átadására a járást főbírókn kívül felkérte **Koller István** földbirtokos, megyebizottsági tag; — **Kurucz József**, gazdasági cseléd **Füstelich Mária** grófnő sójőrtő birtokán. Az oklevél és jutalom átadására **Marton György** kérette föl; — **Baros István**, bértes **Vécsy Lászlónál** Várhelyen. A jutalom átadására felkérte **Koller István**; — **Kenyeres János**, bértes **Eöry Miklós** genácsi uradalmában. Felkérte az átadásra **Hertelendy Ferenc**; — **Magasházy József** 50 év óta kocsi-gróf **Bathányi József** zalacsányi gazdaságában. Felkérte az átadásra **Nedeczky Jenő**; — **Antal István**, gyalogbértes **Bockán Antal** zalacsányi uradalmában. Felkérte az átadásra **Hertelendy József**; — **Matakosits György** galamboki lakos, aratógázda a budapesti központi papnövelde kis-komáromi birtokán. Átadásra felkérte **Felise Lajos**; — **Krézndr János** srató gazda herceg **Bathányi-Strattmann** szepetneki birtokán. Átadásra felkérte **Hauer János** dr.; — **Tanay Ferenc**, srató **Barcza** családnál Csabrendeken. Átadásra felkérte **Barcza László**; — **Német Balázs József**, munkás **Cserzeg Tomajon**. Átadó **Dezsényi Arpad** dr.; — **Borczy István**, mezőgazdasági munkás **Cséntén**. Átadásra felkérte **Magetty Géza**; — **Godar Ferenc**, mezőgazdasági munkás **Zala-Szent Gróton**. Átadásra felkérte **Bezeredy László**.

Csak kedélyesen A Zala-Egerszeg — Szent-iváni b. é. vasut Kistalud állomásán történt f. hó 13-án este, hogy a vonat már indulóban volt, midőn egy nő, — valószínű egy vasúti neje — elkialtotta magát: »Ne menjen még; elfelejtettem rumot venni» és a vonatot az utasok nem csekély multságára tényleg ellengőzt adott és megvárta, míg a kocsmából mehozták a rumot.

Elmebeteg aljegyző. A napokban a budapesti **József főherceg** szalagdába egy fiatal ember szállott meg, a ki a vendégházba Rupp Lajos esztornyai községi aljegyzőnek írta magát. A vendég kezdetlől fogva igen különösen, hóbortosan viselte magát, később azonban viselkedése már annyira feltűnő és gyanús volt, hogy a főkapitányra kísérték. Az ügyeletes rendőrorvos megállapította, hogy a szerencsétlen ember közveszélyes orvult, a miért is a mentők a lipótmizei tébolydába szállították.

A keresk. és iparbank közgyűlése. A nagy-kanizsai kereskedelmi és iparbank-részvénytársulat február hó 11-én gelsei **Gutmann Vilmos** kir. tanácsos. elnökele slatt tartotta 32. rendes közgyűlést. Az előterjesztett zárméleg szerint az intézet a lefolyt évben 12959 frt 40 nyereményt ért el, melyből: osztalékra részvényenkint 4 frt tehát 8000 forintot, a napibiztosok jelenléti jezeinek beállítására 1080 frt, az igazgatóság és felügyelő bizottság díjazására 1188 frt 44, tartalékra 2034 frt 55, a nyugdíjalapra 198 frt 25, ketes követelések leírására 278 frt 71 krt fordítanak, a maradó 179 frt 45 krt pedig új számlára előírték. — A közgyűlés a sorrend szerint kilépő gelsei **Gutmann Vilmos** elnököt, továbbá **Vidor Samu**, **Rapsch Gyula** és **Grünhut Alfred** igazgatósági tagokat, az új elnököt **Bontzik Ferenc**, **Hatphen Mór** és **Goldhammer Károly** teügylelő bizottsági tagokat újból megválasztotta.

Koremaa vásárlás. Gelse község képviselőtestülete megvette a belga királyi család uradalmához tartozó nagy koremaa s hozzá mintegy 30 hold legelőt. A legelővel nyert az ottani gazda-közönség, a nagy koremaa vizsgálata pedig lehetővé teszi, hogy ha a községben egy egy idegen megfordul, lesz hol szállást találnia.

Váltó-történet. A sardi kisbíró beállított a csurgói takarékb. Vlt magával egy a község pecsétjével ellátott bizonyítványt, a melyen jómódu sardi gazdak aljárása is ott lebeg, de hozott egyszer-mind váltót is. A váltó 500 koronára szólt. Az igazgatóság egészen jóhiszeműleg megszavazta a kislevelet, mivel azonban sok volt a dolog, megmondták atyánkfianak, hogy délután jöjjen. Délután, mikor a napibiztos a takarékb. jött, látta egy sarokban meghúzóva a különben is zűlé birben álló és előtte ismerős kisbíró. Kérde tőle: mit vár? **Bátyám Zagané** bizott meg az 500 korona felvételével. — **Jó, majd holnap fizetünk.** Per ze hogy nem fizettek, mert gyanu-nak tünvéntől a napibiztosnak a községi bizonyítványt a váltó aláírásával összehasonlította ceket a más. Surdón kell váltók aláírásával a legott rájött a hamisításra. Midőn másnap a ki-bíró megjelent, hamarosan két szaronyos esendőr is ott termelt. Elkísérték vagy talán be is kísérték a kisbíró, a ki erősen bizonyította ártatlanságát, mondván hogy Csurgón a **Láng-tó** melomnál nyomta kezébe egy polgár a váltót s ő egész jóhiszeműleg föl akarta venni a pénzt az ismeretlen polgár nevében.

A Balaton áldozata. A mi magyar tengerünk, a mi kedves Balatonunk, minden évben, ugy tén, mikor jéppácniel fedi egész felszínét, mint nyáron, mikor a szél rajta magas hullámokat vet, megkivánja a maga áldozatait, természetesen a vigyázatlanok és a természetet nem ismerők köréből. E hó hatodikán egy szegény özvegy asszonyt: **Vas Gáborné** ládó lakost és 9 éves unokáját követelte áldozatul a Balaton, az asszony tudatlan könnyelműségéből. **Vas Gáborné** 9 éves unokájával Somogyba ment, látogatába rokonaihoz. A Balaton akkor keményen befagyott s azon át tette meg az utat. Rokona inál hosszabb ideig itózt, mialatt az idő megcenyhült s a Balaton jége ennek következtében meglágyult. Az öreg asszony e hó 9-én bucsuzott el rokonaitól, hogy hazra térjen s megint csak a rövidebb utat, a Balaton jégét választotta. El is ért szerencsésen a zalai pari közelébe, hanem itt a jég a csendesen hullámzó viz által, elváltta, igen megvékonyodott és Vasné és unokáját alatt egyszerre csak leszakadt a mindketen a víz alá merültek. A segélykialtásokra a közelben levő emberek kimentésükre siettek, az öreg anyát még élve, kiz unokáját azonban má csak halva vihették ki a partra a Balatonból.

Uj szer a filokszerá ellen. A párisi tudományos akadémia utolsó ülésén a filokszerá ellen új hathatós szert mutatott be **Lautrey franc. ía-vegysz.** Szerinte ha egy kiló pikrinsavat feloldanak kilencven liter vízben, oly oldatot kapunk, aminek literje mintegy négy fillerbe kerül és ami leghatóságabb ellenszere a filokszerá pusztításának. Ez a folyadék **Lautrey** állítása szerint nemcsak a filokszerát pusztítja el, hanem az összes többi górcsövi állatokat, így az úgynevezett fehér férgot, mely a szőlő gyökerében lalálható. Legjobb nyíltzik, ha július és augusztus hónapokban fecskendezik be a szőlő-keket. Az alma, körte és barackfára ennek a szernek hasonló hatása van.

Szenkénégraktár Z.-Egerszegen. A földmívelésügyi miniszter 63248. számú leiratával f. hó 9-én értesítette vármegyék alispánját, hogy Zala-Egerszegen bírómányi szenkénégraktárt állít fel a városi tanács bírómányi kezelésében.

Elmondja a miniszter rendeletében, hogy a szenkénégszükséglet fedezése körüli szerzett tapasztalatai arról győzték meg, hogy a szőlőbirtokosok a szőlők pyerítésére szükséges szenkénéget az illető raktárnál rendszeren abban az időpontban rendelik meg, a mikor a szenkénéget nyomban fel is akarják használni. Ennek következtében a szenkénégraktárak is szenkénégszükségleteiket szintén csak közvetlenül az illető szenkénégezési időszak elején jelentik be.

Igy aztán az a helyzet áll elő, hogy oly nagy szenkénégszükséglet kell az utolsó pillanatban gondoskodni, a melyre előre számítani vagy következései nem lehetett. Ez gyrészt tetemesen drágítja a beszerzést, másrészt a raktárának a kellő időben szenkénéggel való ellátását vagy nagyon késlelteti, vagy az illető szenkénégezési időszakra egészen lehetetlenné teszi. Hogy ennek jövőre eljára véresek s abban a helyzetben legyen, hogy a szenkénégezési időszakra szükséges szenkénégszükségletet a kellő időben tájékozást szerezvén, a szenkénégszükségletét a szenkénégezési időszakra biztosíthassa, kijelenti a miniszter, hogy ezenül csak az a szőlőbirtokos számíthat szenkénégszükségletének teljesítésére, aki:

1. tavaszi szükségletét legkésőbb a tavaszi gyéritési időszakot megelőző év december hó 1-ig;
2. őszi szükségletét legkésőbb ugyanazon év május hó 1-ig annál a raktárnál, a melyből a szenkénéget átvenni kívánja, előjegyeztesíti.

Meghagyja a miniszter a vármegye alispánjának, hogy a szenkénégraktár felállítását a legkésőbb körben hirdesse ki, tehát mi sem későnk ezen körülményt szőlőbirtokosaink ügye mébe ajánlani.

A lendva-regedei vasút. Dr. Goszthony Mihály engedélyes azon kérelmet terjesztette Vármegyei törvényhatóságához, hogy az Alsó-Lendva-Muraszombát-Regedei vasútra megszavazott hozzájárulás érvénye meghosszabbítottassék és a segély felemeltesst. A f. hó 5-én és folytatva 6-án tartott vármegyei közgyűlés **Goszthony** kérelmével elutasította, mert a mult évi decemberi közgyűlés határozata szerint a körmend-muraszombati vasútra megszavazott 180000 frtba az Alsó-Lendva-regedei vonal beszámított s az 1899. decz. 31-én lejárt határidő meghosszabbítása is a körmend-muraszombati vasut kiépítésével tárgyalanná vált. Eddig 65000 frt hiányzott az Alsó-Lendva-muraszombát-regedei vasútra, most a 28000 frt segélynek elvonásával 93000 frtra emelkedett a hiányzó összeg. Ezt a nagy summát előteremteni alig lehet.

Rendőri hírdetmények. Nagy-Kanizsa r. t. város rendőrkapitányi hivatala részéről közzétették, hogy a csurgói járás főszolgabírájának értesítése szerint Somogy községben f. é. januar hó 27-én 3. drb. egy éves csikó biztonságban találtatott. Értessítették a tulajdonos, hogy a rendőrkapitányi hivatalnál jelentkezék, hol a csikók leírására nevező bővebb felvilágosítást szerezhet, melynek alapján a tulajdonjogot igazoló járlati levelek fe mutatása mellett átvelelőre utba igazolást nyerhet.

Folyó hó 10-én egy vörös sárga szőrű Bandi névre hallgató 883. számú védjeggyel ellátott kutya elveszett. Felkérte nek mindazok kik hofléte felü felvilágosítást adhatnak a rendőrkapitányi hivatalnál tegyenek arról jelentést, hol a tulajdonos által illő jutalomban részesítettnek.

Folyó hó 13-án Szt. györgyvári utcában egy fekete női gallér találtatott. Értessítették a károsfel, hogy annak átvétele végett hivatalos órák alatt jelentkezék a rendőrkapitányi hivatalnál. Nagy-Kanizsán 1900 évi február hó 13-án. Rendőrkapitányaság.

Hangverseny. A keszthelyi kath. főgym. segítő egy-ülete javára február hó 21-én az „Amazon szálló” nagytermeben táncol egybekötött zártkörű hangversenyt rendez. Műsor: 1.

IRODALOM

Diadal-ének Händel Frigyes, Makkabeus Judas oratoriumából. Énekl. a főgym. vegyeskar. 2. A fogoly lengyel. Csengény G. Szavajka Szilves Károly VII. o. t. 8. Magyar népdalok. Énekl. a főgym. vegyeskar. 4. Liszt Ferenc II. Rhapsodiája. Zongorán előadja Pető Imre VIII. o. t. 5. Visszavárlok. Endrődy Sándortól. Melódrama. zenéjét szerze Kuliffay Izabella. Szavajka Magasházy László VII. o. t. Zongorán kíséri Pető Imre VII. o. t. 6. Bucsu. Szövegét írta Eötvös József báró. Dallamát szerze Belezna Antal. Énekl. a főgym. vegyeskar. 7. Bánk-bán. Szerze Erkel Ferenc. Átirta Alaga Géza. Cimbalmon előadja Tallós Kálmán VI. o. t. Magyar népdalok. Énekl. a főgym. vegyeskar. 9. A bajusz. Arany Jánótól. Szavajka Varga Részó VII. o. t. 10. Rákóczi induló. Karra alkalmazta Szent-Gáli Gyula. Énekl. a főgym. vegyeskar. Kezdeté este 7 és fél órakor. Belépő-jegy személyenként az 5 első sorban 3 kor., a többi sorban 2 kor. Felülvezéseket köszönettel fogad és hírlapilag nyuztat a segítő egyesület. Jegyek előre válthatók Kovács Mór és Pető Vilmos urak kereskedésében.

A lövöldözés áldozata. Mint Stridőri írta: két áldozatot is követelt a vigyázatlan lövöldözés. A felső-muraközi nép lakodalmaik alkalmával tanak-és pisztolylövésekkel fűszerezi az ünepélyt, a minék az idén több, de nem életveszélyes áldozata volt eddig. Annál borzasztóbb az utóbbi két év szerencsétlenség. Ugyanis Stridőri a temp'omból ment haza egy lakodalmass menet a IV. Hegykerület-községbe, hol a menyasszony bátyja, Szrása Mátyas az istállóban próbálgatta jól megtöltött pisztolyát, mellette lévén Golenkó Ferencz nevű 13 éves fiu, kit még figyelmeztetett, hogy nézzen oda. A következő pillanatban már elcsúszt a pisztoly, a a fiu homlokán találva, a szótvetett pisztolyagy pedig Szrása mutató ujját szakította le s kezét sebesítet meg. Hiába érkezett orvosi segély, mentéség nem volt; a fiu másnap éjjel iszonyu kínok között meghalt.

605,970 koronát fizetett a triestri általános biztosító társaság (Assicurazioni Generali) a Sopron-iváni kastély leégett lakberendezési tárgyairt. Ily óriási összeget hazánkban egy lakásban lévő butorokért még nem fizettek. Az a körülmény, hogy még egy városi kastélyban is lehetséges egy ilyen óriási tüzet, legjobban bizonyítja az, hogy mily fontos mindenkire, hogy lakás berendezését tűzkar ellen biztosítsa, különösen akkor, mikor a Generálnál az ily biztosításért fizetendő díj oly szerfelett olcsó. Minden bővebb felvilágosítással szivesen szolgál a triestri általános biztosító társaság iteni főügynöksége: Schertz és Engländer-nél.

Gazdák és kertészek figyelmébe. Haldek J. magkereskedése és heremag kivitelei üzlete a múlt napokban küldte szét főárjegyzékét, melyből iaméltelen meggyőződünk arról, hogy a régi jsenevű cég, József kir. főherceg utvari szállítója, minden telhetőt elkövet arra nézve, hogy a magyar gazdákat kitűnő csír képes magokkal lássa el. A főárjegyzék ez idén nem oly vastag mint a múlt évben, ennek oka abban rejlik, hogy a csívek hiányoznak, de de hát Haldek árult rajzok nélkül is ismeri a közönség, s ez intézkedésével 1250 koronát takarított meg a cég, mely összeget a magyar gazdatisztek és erdőtiszték országos egyesületének adta át. A főárjegyzéket, levelezőlapon nyivánított óhájára bárkinek ingyen és bérmentve megküldi a derék cég. (Budapest, VII., Károly-körtut 9. sz.)

Ki akar egyéves önkéntes lenni? Bizonyára van olvasóink között akarbány fiatal ember, ki annak idjén tanulmányait félben hagyta a így a 3 éves terhes katonai szolgálatnak néz elébe. Debreczenben már évek óta sikeresen működik az országzerte kitűnő hírnévnek örvendő Lichtblau Alberti főtábornok tanbizottság; eddai Draugentz János m. kir. honv. ezredes ny. és Mayer Adolf cs. és kir. őrnagy ny. melyben azon ifjak, kik még sor alatt nem állottak, foglalkozásukra és előkészültségükre való tekintet nélkül rövidesen megszerezhetik az egyéves önkéntesi jogot. Felvilágosítást és próbateljesítést készséggel küld Lichtblau Albert igazgató Debreczen.

Magyar Nemzet, amely a nagy és magasztos szabadelvű tradíciók sáskája alá toborozta az újságrés legedzettebb munkáit, Jókai Mór és Bakács Gyuszta összes képek, Adorján Sándor felelős szerkesztő vezetése alatt közzén találta az „Alhambra” részvénytársaságnál mind azokat az eszközöket, amelyekkel a legtekélyesebb módon megfeleltethet maga elő tűzött feladatának, komoly megbízható, érdekes és irodalmi-színvonalon álló cikkeket és közleményeket gyorsan beszámolási és eseményekkel, hozzászólási minden aktuális kérdéshez és irányt adó követelménynek.

Számos ösztökölés az összes politikai pártokkal lehetővé teszi, hogy a „Magyar Nemzet” az országos pártpolitika egész szövevényét éber figyelemmel kíséresse, a közélet eseményeit az összes lapoknál jóval előbb jelölhesse; s a politika kulissza-titkairól idejekorán tájékozást nyújthasson.

Az osztrák eseményekről kétszer kap naponta a „Magyar Nemzet” megbízható és kifűtően értesült tudósítójától telefonforrásaitól, külföldi hírszolgálatát pedig a világ összes fővárosaiban megbízott elődrangú hírlapírók végző távirati uton.

A művészek és művészetek világában a főváros közvéle a mozgóvilág, kereskedelem és ipar összes testületében elődrangú erőkké van képviselve a „Magyar Nemzet” s azért nem kerülheti el figyelmét semmi, ami az újságot az osztrák irányban is érdekelheti.

A „Magyar Nemzet” azt a kizárhatatlan előnyt nyújtja olvasóinak, hogy 12 órával előzi meg az összes napilapokat, s ugyanakkor, amíg az itt a fővárosban a reggeli lapokat olvasni kezdik, a „Magyar Nemzet” már az ország legtávolabb vidékein is elmondja a tegnapi összes eseményeit.

A „Magyar Nemzet”-et már az estj vonatok röplik a sző szoros értelmében a Kárpátoktól az Adriáig s daczára annak, hogy már este 6 órakor jelenik meg, mindent tud és mindent közöl, a mit a többi lapok csak másnap reggel hoznak. És mégis a „Magyar Nemzet” a legolcsóbb napilap nem csak nálunk, hanem az egész kontinensen. Husz huszon-négy oldalon jelenik meg rendszeren és előfizetési ára egy óra mégis csak 2 korona. Február elsőjével belépő új előfizetőknek ingyen és bérmentve küldi meg a „Magyar Nemzet” gyönyörű naptárát, ami magába foglal egy havi előfizetési díjjal: „Magyar Nemzet” kiadó hivatala, Budapest Kerepesi-ut 64. sz.

Világbirodalom. Világbirodalom alakítása — nem szoros értelemben véve a szót, — három ember nevéhez fűződik azóta, mióta az emberiség pályájára visszagondolni képes Nagy Sándor, Julius Caesar és Bonaparte Napoleon ez a három. Az első keleten hódított, birodalmának legnagyobb pontja Hellas volt, gazdag, fényes, önértékes pályát futott meg és sírja felett birodalmának pusztá romjai is elenyésztek már, Julius világbirodalmának központja nyugatra vándorolt Itáliába, de szelét Afrikában, Angliában rairolja meg a mai kor történetírója. Ő már több maradványt alkotott: alapját vetette a római jognak. Először a római maradványok a történetkönyvekben volna hideg emlékeztető.

Nagyjában az ő „világbirodalmát” költette új életre Napoleon. A régi germánok utódait hódította meg, s kezének súlyát érezte Itália felszigetein. Szellemi téren is Caesar örökében működött. A római jog felelőssége fűződik nevéhez. S mi az emléke? Csak az, hogy Párisban lűkett legelőben legelőben a modern élet, Párisban a legelső világbirodalom nagy fővárosában, hol a Champ Elysée-n a stálók fölött osodálatos aranykínó por játszik szállong a levegőben mintha a tűnő „glorie” illúziójának permetege volna.

A két utóbbi világbirodalom közt egy harmadik is barmultha ejtette az emberiséget: a mörök. Emléke: a romladó Alhambra megkövült zenéje, köböl faragott álmak, igazán volt mesevilága. Így vonult a világbirodalom keletről mindig nyugat felé, majd fel északra, Franciaországba, s azóta át is szállott újra nyugatra a Calais-n, s azóta már ottan is utban van, az Oceanon át — Amerikába.

A római világbirodalom megalapítójával foglalkozik a világ történet most megjelent 65. füzet. A tizenkét kötetes nagy munka szerkesztője Marsall Henrik, egyetemi tanár, a rómaiakról szóló kötet szerzője dr. Gerő József. Egy-egy kötet ára díszes felbörkötésben 8 ft; füzetenként is kapható 30 krajval. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek, Irod. Int. St. Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) t minden hazai könyvkereskedés utján.

CSARNOK.

A boldogság korából*.)

— Történeli beszély. —

Irta: Vajdai Szabó István.

Az 1749-ik évben történt ez a história. Bizony már akkor más képe volt a kínos Kolozsvárnak, mint a megdövelt Abaffy-korában. Ugy hírlik, hogy a jóságos királynő adta ki a rendeletet, hogy azok a széles árkok, melyek a várost körül vették, — betömessenek. No meg azok a négyszögű esetlen tornyok, idomtalan apró nyílásokkal, a melyekből valaha ágyuk kandikáltak ki; aztán a sötét gránit-kövekből épített falak, a melyek körülkarolták az egész várost — távolítottassanak el, mert hisz' elveszik a remek kitért.

Az élelmes polgárok aztán, a hol épségben maradt egy darab fal, oda korcsmát építettek, s így — az ósdiak helyett — emez újkori védművekkel lön körül kerítve a város.

* Mutatóul a szerzőnek „Fővárosi körút” című elbeszélés-kötetéből, mely april elején fog megjelenni.

Hangos volt itt a környék. Huzta a cigány folyt, mint a patak a jóféle tűzes-bor mindenféle — Hja! Ne csodálkozzunk rajta, a boldogság korát éltek...

Leghíresebb volt ezen épületek között a Zarándy Mózes látogató fogadója. Ide gyűltek össze a jóvértű fiatalok lelkes tagjai mulatoit.

Az épület nem valami csinos izléses. Hatalmas falait, kised ablakait tekintve, inkább gondolhattak fogháznak, mint mulatozás-tanyájának.

A belső szobákban mosi is díszes kis társaság van együtt. Szól a zene, a barok fiuk hegeddijén bosongva zokog a magyar nótá.

Egy asztal előtt, me y sima posztróval van bevonva — három kipírult arcu férfi ül. Előttük metszelt kristály üvegekben gyöngyözik a nemes nedű.

Nagyban játszanak...Egy veres alak gyors egymásutánban, mosolyogva sepri be a csillogó aranyhalmasz.

— Bosszantó pech! — kiált a vele szemben ülő játékos — egy bankotsem tudok megütni!

— Vigasztalódjatok — teled gyorsosan a nyerő — szerencsések vagytok a — szerelemben. Ott én vagyok az utolsó. Te első ugye Dinikém?

— Hagyj békét! — teled a kérdeztél — inkább megfordítva lenne a dolog. Szép pófava, üres zsebbel akár éhen is halhatok. Bank! — s ezzel reménykedve nyult a kocsiáboz.

Dobott.

— Ó!

A kis veres ember következtet.

— Hat! Ismét vesztettél! No még egy tételt!

— Nincs több pénzem! teled a felhívott, s mint a ki legjobban elvegezte dolgát, nyugodtan és kényelmesen nyujtózott ki a széles szőnyegből.

Vizsgáljuk meg kissé.

Igazi minta férfi szépség. Dőlceg természetű remekül simul a feszes magyar ruha, s az ingóbingó köcsagtől, mely kalapjához van tűzve, erdekes ellentétet képez a homlokára leomló ebon fűrtjeivel. Egész megjelenéséből, mozdulataiból kitűnik a férfias határozottság, a dac és szenvedély...Valóban gróf Bánffy Dénes egyike a legszebb férfiaknak.

Társá báró Bajtay Berci eredeti alak. A testőr egyenruha, mely tagjait fedi, egészen lesir magásra nyult természetű. Haja veszedelmesen szőszke, szakállja, bajusza rőt vörös, apró szemei folyton pislognak.

— Dinikém! — mosolyogja édeskesen — ne hagyjuk meg abba, játszszál!

— Mondtam már, hogy nincs pénzem — teled a másik. — Nem elégeted még meg a nyereséget, telhetetlen papzsák!

— Vesztetni akarok, azért forszirozom!

— Aldoté nagyilelkűség! — Kacag fel a harmadik játszótárs — Bethlen Farkas, kit, történelünkben nem játszván nagy szerepet — feleslegesnek tartunk bemutatni. — E nyerted összes vagyonát, most oly kegyes vagy, hogy akarsz neki adni vagy száz aranyat — utraválól. Gyere Dénes, menjünk haza!

— Tévedni méltóztatok! Dénes! összes vagyonod és adóságod a — bank! Tartsd!

— Megörültél? Mit tegyek én fel te ellened?

— Magad.

— Ejnye édes kedves Bercikém, nem is tudtam, hogy te olyan sokra becsülsz. Az én méltóságos bordáim, s vén csó tujimért máskor bezzeg egy rossz polturát sem adtal volna. Látom virágos a kedved, van rá okod, de nekem — jegyezd meg — nincs tréfálni való kedvem... Szervusz!

— No siess kérlek! Fontos közlendőim vannak, ügyelj reám. — Aztán hirtelen felállt, szorgosan végig kutatta a kis szoba minden rejtékét, s aztán beszélni kezdett.

— Magadnak van ilyen nagy értéked Din! nem gunyolodom! A veletlen úgy hozta magával, hogy teneked egy gyönyörű leányod van, a kibe én örűlten szerelmes vagyok...

— Ah! beleegyezésem kell?...Szivesen adom csak Agnessel tisztázd az ügyet. — s Bánffy ajkai gunyo-an mosolyra vonulak.

Arca különben elég szabályos, szeméi oly jóságosan tekintenek, vonásai tiszteletre keltők, nemesekek, hogy szinte rosszul esik látnunk a természet szeszélyes játékát, mely még pupos háttal is telrubázta.

Hogy a gróf, a férfi szépség mintaképe, mégis nem állította elvenni a nőt, annak igen természetes oka volt. Adósságokba süllyedve, saját

birtokát mind elzálogosítva, kapott a kedvező alkalmon, hogy házassága által kimenekülhessen kényelmetlen helyzetéből.

— Mi baj kedves szögám? — kérdi a várakozó lovasz!

— Ezt a levelet ho tam Nagyságos asszonyom! — s egy gyűrött papírt adott át. Bányfőné izgatottan nyitotta fel.

Asszonyom!

„Dénes katalizálni akar, vigyázzon gyermekeire. Okvetlen várom a Zarándy fogadóban. — Gróf Bethlen Farkas.

„A nő megtántorodott. Egy gondolat nyílt szívébe és remegteté meg háborgó lelkét. Ő, a ki évek hossza során át itt e nyomorult kis faluban küzdött gyermekeiért; ő, kinek egyedüli ödvé, boldogsága azokban a gyermekekben rejlett, most egyszerre lemondjon tőlük kincseiről s oda dobja egy könnyelmű apa önkényének?... A fiuk meg csak csak... De az a gyenge virágszál, tesledező bimbó... Ugyan miy lenne ő nélküle, ki övne meg az élet göröngyös útján?... Nem, nem, azt nem enged. Ővé, egyedül az övé: jaj annak, ki tőle elvenni merészelne!

— Megvédem, nem engedem! — tördeli önkénytelenül — elmegyek hozzá, kikövetelem magamnak. János fogass! — Kialt a parancsára váró inasnak.

— Istenítélet, borzasztó idő van oda künn nagyságos asszonyom!

— Mindegy, nemem kell!

Ezzel belordult egy kis mellékszobába, hol édesen aludt drága kincse, leánya Agnes. Gyöngéden lehelt egy csókot ajkára, aztán hirtelen utra öltözött.

„Künn zúgott a szélvész. A százados fák a parkban recsegve-röpögve dültek le. Mintha egy világ összeomlani készült volna...

Szörnyű idő ez! De hát ki tudna gátat vetni a sebes áradatnak, s ki volna képes megállítani a gyermekeiért remegő anyát?

Elindult Bányfőné is.

Harsányan zengett az ég szava, cikázó villámok hasíták át a felhők sötét kebelét! Annál jobb! Legalább a korom sötétségben utat mutatnak a tüz sugarak...

Végre hájnalit öt óraker berobogott a kocsi Zarándy Mózes portáira.

— Beleegyezéseddel nem sokat érek, mert van ám egy nagy bökkenő! Leányod református s így öt batyám, Erdély pü pöke — kiről egy pár millióeska is maradt reám — elvenni nem enged. Hanem monddok egyet, kettő lesz belőle. Felséges királynőnk bizton tudom érdemül tekintni ha az igaz hitre térsz át... Valas? egyik olyan, mint a másik? Aztán te rajtad igen nagyot lóditana ez a kis koponyfordítás!... Batyám nevében biztosítalak, hogy ez esetben vagyond visszakapod, adósságaid kifizetem s még ez évben főispánná kinevezve...

Bányfő helyzete a lehető legkínosabb volt. Maga előtt látta a keserű vatót egész sivatárságában. Ő, a ki ez előtt pillanatnyi gyönyörökért oly könnyen dobálta a csillogó aranyakat, most érzi hogy semmi sincs...

Es ekkor eleje áll egy ember, mesés álomképeket rajzol eleje, a boldogság színezett otthonát igéri neki. Egy szavába kerül, s a rég óhajtott vágyak édes ábrándok mind beteljesülnek!

De oly nehéz kinyögni a szót: igen, vagy nem. Rövid felelet és nem tud választani...

Balga hobozas! ket ut áll előtte: az egyik göröngyös, szilánkokkal, tüskekkal teleült, nehéz hatadni rajta, megverzi sok éles kövecs... S a másik? Rózsák szegelyezik mindenfelől, s a végcélnál ott vár reá a kincs, a hatalom, a pompa...

— Megteszem édes Bercikém, de ne gondold hogy csak csupa önzésből, — barátságunkért!

— Tudom, tudom édes Dini bácsi! — szól Bajlay — hanem erre már mulatunk egyet...

Ezzel neki kapaszkodott a falon függő szinornak s olyat rántott rajta, hogy menten leszakadt.

Lelkendezve futott be Mózes gazda.

— Bort a javából!...

Bethlen Farkas mérgösen mormogott valamit bozontos szakalla közé s nem is köszönve, hirtelen ávozott egy mellék ajtón... Nem vágyott mulatni ilyen urakkal.

(Folytatása következik.)

Hirdetések

felvételnek

FISCHEL FÜLÖP

könyvkereskedésében

NAGY-KANIZSÁN

Hirdetések

Az Echérat-kastély kocsisa.

A kocsizást bármely társadalmi osztályhoz tartozó ember űzi is, nincs veszedelem híján. Kitéve az időjárás minden változásának, legyen az szél eső vagy hó, a nappal vagy éjjel bármely órájában, el kell viselni, s így gyakran áldozata lesz egy nem könnyen kivehető meghülésnek. Ily eset fordult elő egy húszhárom éves Lamant François nevű ifjunak, a ki az Echérat kastélyban (Haute-Vienne) kocsis. Hat hónapig veszedelmesen meg volt támadva egészsége. Nagy gyengeség vett erőt rajta és rossz gyomra miatt roppanatul szenvedett. Haves főfájás megfosztotta álmától és étvágyától. Vere annyira gyengült, hogy ha nem látta volna rögtön egészsége helyreállításához, bizonyosan vérszegény lett volna. Mely eszközt alkalmazta, hogy vért helyreállítsa s hogy eltüntesse szenvedése okozóját? Levele erről beszél.

— Nem leheték önöknek eléggé hálás kitéve Pink-piluláért, a melyeket alkalmaztam, s a melyek családra méltó hatást eredményeztek. Több mint hat hónapig szenvedtem.

makacs gyomorfájás s az ehhez járó szörnyű főfájás és általános gyöngeség kintott. Nem aludtam, s nem tudtam enni. Helyzetem olyan fokig súlyosbodott, hogy elvesztettem hittem magam. Szerencsémre atyám egy napon egy a Pink-pilulákról s annak kitűnő hatásáról szóló írtet kapott. Elhatároztam használatukat s oly szerencsés, hogy eltűnt láttam minden szenvedésemet s erőmnek visszatérését kezdtem érezni. Már régóta teljesen egészséges vagyok, s mindenkinek ajánlom a Pink-pilulát.

Valóban az általános gyöngeségnél, gyomorbetegségeknél, vérszegénységnél, sárgaságnál, a gyermekeknek angolkóránál, a Pink-pilulák bámulatos eredményt értek el. Magyarországon a legtöbb gyógyszerboltban. Ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt. Magyarországi főraktár: TÖRÖK JOZSEF gyógyszerboltban, Bud.pest, Király-utca 12.

Ki akar 400 márkát

bavonkint könyven, írástéségen és riszko nélkül keresni? Tudassa címét azonnal levélblyeggel felszerelve V. 24 sz. alatt K. F. Wojtan, hirdetői irodával, Leipzig-Lindemann.

Az alsó-lendva-lentii uradalmi főbérnöksége ezennel közhírré teszi, hogy

SZÉP MINŐSÉGŰ, CSIRAKÉPES, TAVASZI BUZÁT

bármely mennyiségben, métermázsánként 9 frtért ad, az alsó-lendvai vasut állomásra szállítva.

A zsákok 40 krjával számítatnak.

Megrendelések, a vételár előleges beküldése mellett, az alsó-lendvai főbérnökség számtartóságához intézendők Alsó Lendvára 49-3

Igen sok külföldi

francia, angol és német szer van hirdetve és ajánlva 256-40

FIATAL EMBEREK részére

csőbántalmak és folyások ellen.

Mindazon esetekben, ahol Santal-olaj használata orvosilag javasolva van, a

a legcélszerűbb és legjobb a

Santal-Egger

alkalmazása, mely a legjobb minőségű kelet-indiai Santal-olajból készült és az orvos urak által rendeltetik.

1 üveg ára 1 frt 50 kr.; poszán bérmentve, a pénz előleges beküldése mellett 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 3 üveg 4 frt 50 kr.

Gyógyszertár a Nádorhoz

BUDAPEST,

VI. Váci-körut 17.

Szerkesztőség:
Városház-épület Fischel Pál könyvkereskedésében.

A szerkesztővel értekezni lehet naponta d. n. 4-5 óra közt.

Idő-intézendő a lap vasalmi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Pál könyvkereskedése.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NAGY-KANIZSÁN hetenként kétszer: vasárnap s csütörtökön.

ELŐFIZETESI ÁRAK:
Egész évre 12 korona
Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona

Nyitlár petisora 20 fillér
Előfizetők, valamint a hirdésekre vonatkozó Fischel Pál könyvkereskedésébe intezendők.
Bármentetlen levelek csak ismert kasszából fogadhatók el.

Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felélős szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtársa: Révész Lajos.

Vasárnap, február 18.

A lelkesítés hatása.

A „kritika a darazsak duruzsolása, — én a méheket kultiválom“.

Abban a szellemes levélben, melyben Jókai Mór a Figarót megleckéztette, a miért osztráknak nézték és kritikát kértek tőle az osztrák poézisről, olvashatuk ezt a mondatot. Igaz, Jókai a méheket, az alkotó méheket kultiválja, a kritika a darazsak, a tehetetlen fulánkosok mestersége. de nem minden kritika!

Az a könyv, a melyről szólunk, bizonyára nem a darazs duruzsolása, hanem egy poétai szív lelkes dythirambusa, arról az irodalomról, melynek ő is egyik fényes képviselője s a melyhez azzal a meggyőződéssel közeledett, hogy tele van szépséggel és gazdagsággal. „Mily bonyadalmos társadalmi és politikai viszonyok! — írja előszavában — A lángelmék és tehetségek mennyi lüzdelme! — Ő a sokféleségben csak a napsugaras részletekhez vonzódott, nem azt kereste, a mi a magyar irodalom fénykorában homályos, hanem a mi abban nagy és dicső és örök időkre szóló!

Ez a kritikus Endrédi Sándor, a költő,

akinek szívében, Petőfi óta leghatalmasabb lírai láng lobog s műve, Századunk irodalma képekben, — Széchenyi föllépésétől a kiegyezésig — azt a korszakot mutatja tehát be, s mely e században a legjellegzetesebben fejezte ki a magyar zseniet: Vörösmarty, Petőfi, Arany, Tompa, Jókai, Madách nagy korszakát.

Írói arcképeket találunk ebben a kötetben, ebben az első sorban nevelő könyvben, melyet szerzője Beöthy Zsoltnak ajánlott, a ki a legszebben fejezte ki irodalmunk szellemét fényes tükörcsodákban, (A magyar irodalom kistükré) s a kinek nyomdokaiban megindulva, Endrédi minden mélyebb történetfilozofálás nélkül ki-kereste a maga alakjait, akiket szeretett és elmondott róluk annyit jót és szépet, a mennyit megismert bennük. A költő szemével nézte őket, a hazafi szívével érezte és a művésziró rajongásával fejezte ki érzelmeit. Ha van izzó hazafisággal megírt mű a világirodalomban, ez azok közé tartozik. Ezt adjátok oda az ifjuság kezébe, hadd szeresse meg hazáját, irodalmát s tanulja meg, hogy micsoda os-

erő lakozik fajában! Ez való a gyermek-ifju kezébe, attól megtanul lelkesedni, pedig csak a lelkesedésben rejlik a további munkára sarkaló erő, az a vis vitális, mely nélkül nem születik soha nagy, a való és örök. A fiatalság szívéhez szóló könyv ez; belőle megtanulja becsülni hazája nagyjait, azokat a kitünő férfiakat, a kik a tollal kezökben szolgálták a nemzet jövő nagyságát, tehát az ő jövőjüket, az ő boldogulásukat, az ő szerencséjüket. Szeretettből; — szeretetet érdemelnék. Lelekésedésből; — lelkesedésünkre méltók.

Nem való az ifjuság ajkára a kicsinyítő hang: „X. Y., bár a lírában kitünő volt, de az elbeszélés objektivitását sohasem találta el!“

Vagy: „Előadása mindig megkapó, de képzelete vadul száguldoz! S a hogy az e fajta kifogások hangzanak tankönyveinkben, melyeket az ifju szakmódra betanul s ugyan abban a pillanatban az én hipertrofiájába esik; s kritizálván az író, egyszersmind lenőzi.

Nem, az ifjuságot tanítsátok meg lel-

TARCA.

Három szív története.

Írta: Csete Alberik.

Csendes nyári est volt. A nap már bevonta szekerét, helyette fényes csillagok terjesztettek derengő fényöket. Ünneplés csend szerte-zet a v ruló tájon; levél sem mozdul a százasos tölgyek mohlepte ágain.

A halvány éji király, a hold, bánatosan tekint le magas trónjáról, fénye bagyadt; sugarai, mint kifúztított ezüst burok ünnek fel s a kert tő zsongó habjain megtörve verődnek vissza. Neha-naha egy-egy elkésett madárka suhan tova feszke fele, majd valamény világit messziről, mely tavoli vihartjelent.

A park kihalt. De nem! Halk beszélgetés hallatzik a fűgésből. Csakugyan! Ifju pár.

— Mindkettő szomorú, levert, mintha kihalt volna szívökben az ifju-ág tüze. Vajjon miért szomorúknak? A nő: Darvassy Anna, kinek eljegyzésére még ma ünnepet loznak üni. Gyöngy ragyog kékény szemében, dus, hollótekte hajfürtjei vállára omoznak, gyenge virágke yhet az ifju vállára hajtja. A hold halvány világa me lett

ugy tűnik fel, mint égből szállott, kesergő angyal.

Bársony arcán minapaban még az ifjukor tavaszának üde rózsái virultak, de a bánat könyei elhervasztották.

A nyulánk, szőke fiatal emberen is a bánat jeli latszanak. Erdélyi Tihamér most tért vissza a főváros zajos köréből csendes szülőföldjére, hogy megalapítsa a rég óhajtott boldogságot szerető, békes családi körben. Tanulmányait sikerrel végezve, örömmel gondolt a jövőre, nem hitte, hogy csak futó délibab keble boldogsága, nem látta a titkos jövőt, mely reményei megbiusítja.

— Itt vagyok — Anna — hogy utolsó hívásának eleget tegyek, hogy lássam tisztán világában szomorú helyzetem, hogy örök búcsút vegyünk egymástól. Ma egy éve, mi más volt minden.

— Hallgasson meg! Tihamér! Tudom, hogy vérző sebet vág a mai nap mindkettőnk szívében, tudom, hogy egy élet boldogságát teszem kockára. Csak hallgasson reám s latni fog: mint dobog még most is szívem önért; szerelmem tanuja az a csillagos est, melyen örök hűséget fogadunk. Szívem az áldozat, hogy szőlőim felneveltek...

...A tavasz fecskéi megerkeztek. Kikelet virult küna a természetben, midőn Lenkey László, a szomszéd földes ur állított be soha még eddig meg nem látogatott házukba. Atyámmal mi

ügye volt, nem tudom. Látogatási ismélődtek, bár ezek alatt alig találkoztunk, atyám azzal a hirtel lepett meg egy napon, hogy Lenkey kezemet megkérte.

— Hiába volt minden ellenzésem: még nem megyek férjhez, hisz fiatal vagyok... hiába minden meintség. Csak pár pillanát s meglesz eljegyzésem...

Itt a könyvek elfojtották zszavát, zokogott. Tihamérnek adáz harc du't lelkében. Vad vihar jártá tenger volt a szíve; a tudat, hogy válni kell, felkorbácsolta keblét. Gondolat, gondolat után támadt agyába; szőlai akart, de nem tudott, mert nem volt mentő deszka, melybe fogzkozhatott volna a szerencsétlen körülmények között.

Látta a leány vergődését s ez még hétszeres fájdalommal érintette szívet. Majd csillapulván lájaldalmok, megszólalt Tihamér:

— Lépjen vissza! Bármit mond a világ. Inkább szegénység legyen osztályrészem, de boldogtalanannak ne lássam. Önmaxam ura vagyok, lelatdozom mindenemet, de megmentem. Egy belső hang sugja: enyém lesz, még szebb jövő virul majd nekünk.

A leány kérdőleg nézett az ifju szemébe; e tekintet Tihamért majd az örül tba vitte. Szerető volna megvizsgálni; de hogy adjon másnak reményt, midőn jól tudja maga is hogy nincs menekvés.

Mörathon

ezzen kitünő dohánykeverék mindenütt kapható
Gyári raktár: Weber és Tsa Bpest VIII. Erzsébet-körut 19.

NAGY-KANIZSÁN:
MARKBREITER L. urnál.

A „Mörathon“ rüptében meghódított minden dohányzót, mert a dohányzást igen egészségesse teszi, a nicotin hatását elveszti és megszokás esetében nélkülözhetetlené válik.

kesedni s erre Endrődi könyve megtanít. Nem, százszor nem, nem való a gyermek lelkébe beléjteni azokat a magasabb esztétikai szempontokat, melyeket, mert azokra nem a maga eszével jött rá, nem érthet, csak betű szerint, a mi halalo vétek az ifjuság lelkének egyenes megmérgezése. Oda csak a szeretet érzése férközzék be. Csak a lelkesedés, a hazafiérés, a tisztelet nemes hevülete! Ha azután kinyílik a szem, látókőre szélesbül, elkezd összehasonlítani, gondolkodva olvasni, — mert megtanulta az olvasás szeretetét, — s így ő maga kezdi a multat összevetni a jelenel, — a szakadás sohasem lesz erős, a tradíció tiszteletében nevelt ifju nem esik a kiábrándulás keserű hangulatába, nem nézi le a világot, nem kicsinyli az irodalmat, mert megtanult szeretni, szeretni, szeretni!

Ez az irodalomtörténet tanárának a hivatása. Ilyennek érzem. De mily nehéz feladat, a tankönyv száraz hangja mellett, ezt a célt szolgálni. Endrődi könyve becses segítségünk. Szülők és tanfőiskolák! ez a könyv megtanítja az ifjakat szeretni; azt, a mi megarányozza az életet, a mi fényt hint a köznapira, a mi belső tartalmat ad a mindennapnak: a költészetet, a művészetet. Higgyétek el, csak a nemzeti érzés, a szeretet az, a mi erőt ad a küzdelemre; nem a vak szeretet, mert hiszen Endrődi könyvét nem az diktálta, hanem az okos a tudatos a művészi érzésű ember szeretete, a ki megtalálta a lángelméknél és a tehetségeknél egyaránt, hogy mi alkotásaikban a szép, a becses s erre oktát ebben a cinikus korban a mikor a mult és jelen közt nincs áthidalás, mert a darazsak duruzsolásától megjéved, félve bujdosni a méhek...

A szeretet bibliája ez a könyv, ragyogó nyelven megírt hitvallás a szépről, a költészetéről, — a magyar költészetéről.

— Költő írta.

„Megvan!... kiált örömben az ifju a mentő gond látra... de tovább nem folytathatta. Léptek zaja hallatszott. Utolsó bucsu csók. — Tihamer eltűnt a parkesalitosa között.

Annát keresték. Szokot helyén, a lugasban találta nevelő a yja. Itt keresték, bár nem tudták, mily édes emlékek varázsa fűzi e helyhez.

— „Jöjj leányom! — a vendégek gyülekeznek, készüj fel! Szótlanul haladtak egymás mellett s bár az anya kutató szemé látta a kék egben a ragyogó könyvecskét, nem hitte, hogy a fájdalom gyöngye az, s pár pillanat s minden hiába lesz.

Üsengő hangok hallatszottak a tereméből, hol a vendégek már együtt voltak. Anna mint letört liliom állt hófehér ruhában a vendégsereg közepén. Együtt volt mindenki, csak egy hiányzott még: a *vőlegény*. Türelmetlenül vártak, míg szolgáló lép a terembe, fekete pecsétet levelet nyújtva át Annának. Mindenki elhallgatott s várta mi fog történni.

A leány remegő kezekkel bontotta fel a levelet. Beletéknített, de kihullt kezéből.

„Midőn e levelet olvassa jegyesem, én már messze, idegenbe távoztam. Vagyonom a börze martalékává lett. Vigasztalódjék, menyasszonyom! Az égben találkozunk.

Lenkey László.

A kath. autonómia bukása.

A kath. kongresszus kudarcra keserűséggel és bosszúsággal tölti el a kath. világi híveket, kiket Schlauch biboros közepkori feudális merevsége és Zichy Nándor taktikája arról győzött meg, hogy míg egy bukott primásjelölt és reményvesztett néppárti vezér életében lesznek, addig a kath. autonómiából semmi sem lesz.

Ez a helyzet.

Ugron jellemző közbekiáltása: nem féltenek a mi püspökeink, elektrikus fényt vetett a kuszált és szándékosan bonyolított helyzetre.

Hát ug-an kik kuszálták így összeviszsa a dolgo, hogy a világi kath. elem letett a reményről, hogy *elfogadható* autonómiát kap??

Összekuszálta a néppárti taktika, mely a püspököket akarta betereni Molnár apát, talmi féltést, és mű-martir kedves párjába. Ö-sze bonyolította a magán bosszu, mely nem tudta megbocsátani Ugronnak a parlamentben elmondott beszédét, midőn bölcsőket emlegetett bizonyosaulak kihurcolkodásá páál. Megbukatta az autonómiát a naiv stréberség, mely Ugront is kibuktatta a parlamentből, mert egy talmi féltést azt hitte: megszerzi vele Bánffy kegyét s a pécsi püspökséget. De hát hála a jó Istennek: elvonult e veszedelem Pécs és a Dunántul felett; abból a talmi féltéstől nem lett pécsi püspök s Bánffy helyébe dunántuli ember lépet. Megbukatta végre a papi retyerutya, püspöki, káptalani atyafiság, mely attól tartott, hogy ha autonómia lesz, akkor átveszi a káptalani és püspöki birtokokat kath. autonómia kezelésbe; s így eleksikok kasznár, ispán, jószágigazgató a meg gazdagodástól, mert akkor oly lelkiösmeretes buzgósággal viselik gondját majd az egyházi vagyonnak, mint az erdélyi status, mely konviktusokat, gimnáziumokat tart fenn abból s kipótolja a papok kongruáját. Akkor nem lehet ám, mint egy hirhedi talmi féltést a Szepességen tette, 25.000 hold erdőt tisztára kivagatni és eladni. Lesz ki az efféle gazdálkodást ellenőrzi és a könnyelmű sáfárnak körmére koppint.

Megbukatta végre a csudálatos alkalmazkodás, melynek többi kö-ött egyik

jellemző példája Dudek dr. A jeles ur Madách ledorongolásával vonta magára a figyelmét. Azután nyakra főre cikkezett egy katolikus ellenzéki lapban a kisebbség autonómikus javaslata mellett; megsúhinfolta Schlauchot ugyanot; a Pester Lloydban írt cikkei; miatt de a szavazásnál a néppárti urakkal és Schlauch biboros urral szavazott. Ha ez is következetesség és nem fejteletjére allított logika: — nem tudjuk, mi a logikátlanság.

De hát mit csináltak a mi kongresszusi képviselőink?

Uram, Istenem! Mit csinált a katolikus hívők ciners pigra massa-eja századokon keresztül? Engedte magát orránál fogva vezetni, míg be nem ütött a krach, mely a reformációt, atheismust hozta a napirendre vagy a vallási közömbösség sötétytelen térségére hajtotta a kath. sokaságot.

Necessse, fiant scandala. Igen, megint abszurdítások kellene, a magyar kath. egyház végleges megaiztatása kell, hogy ez a pigra massa jogának tudatára jusson.

Előbb nem Szomorú, fatális helyzet, — de, jól megérdemelt helyzet.

Egy a világt katolikusok nerében.

Oszággyűlés.

Február 14.

A parlament tanácskozót-terében ma visszahangra találtak és kifejezésre jutottak bizonyos aggodalmas érzések és gondolatok, a melyek a legutóbbi napokban az ország szabadelvű közvéleményét nyugtalanították. Fest Lajost illeti az elismerés és dicséret, a miért kezd-ményezésével alkalmat szolgáltatott arra, hogy kimagyarazzanak bizonyos félreértéseket, a melyeknek a közvéleménybe való becsmpézése senkiinek se lehet érdeke, ha csak azoknak az elemeknek nem, a melyek a zavarosban szeretnek halászni.

A rutének felségelye esőre alakult akciót intéző bizottság a napokban közgyűlésre gyűlt egybe Munkácson. Ezen a közgyűlésen Egan Ede kormánybiztos beszédet mondott, melyben a lapok jelentése szerint allitóltag elítélő kritikát mondott az ország egyik vallásfelekezetéről. A hirtlapok ellentmondó közlései nyomán a törvényhozás termében természetesen nem lehet foglalkozni egy kormányképviselő nyilatkozatával. Fest Lajos tehát, igen helyesen, azt az előzetes kérdést intézte Darányi Ignác földmivelésügyi miniszterhez, mi a való tartalma a kormánybiztos jelentésének?

Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter egy pillanátig sem maradt adda a válaszsza. Megfelelt a kérdésre, úgy, hogy az állasa felelősségének tudatában válaszolnia helyes volt. Vázolta a parlament előtt, milyen rendkívüli eredményeket ért el rövid idő alatt az a férfiú, a ki a rutén-akció élén áll.

— E siker titka — tette hozzá — éppen az, hogy a magyar társadalom minden rétege egyaránt részt vesz a nagy akcióban. Súlyos hiba és veszedelem volna, ha ebben a nagy munkában az embereket faj és felekezet szerint osztályoznók és a jogegyenlőség nagy elvét sérténők.

Igy gondolkodik Darányi Ignác földmivelési miniszter! Es lesz rá gondolja, hogy bárki meggyőződést szerezzen Egan Ede beszédének hiteles szövegéből, hogy kormánybiztosa is így gondolkodik.

Ugron Gábor szól még hozzá a kérdéshez, szintén abban az értelemben, hogy az ehangzott beszéd hiteles szövegének ismerete nélkül kriti-

Zalavármegyén át futó 10 kilométernyi részére 60 000 korona segélyt ad.

Z. Egerszeg rt. város építési szabályzatát elutasította, ellenben jóváhagyta Sümegegység képviselőtársaságának közbiztonsági szab. rend. alkotását és az apácakáza szerződésének megkötését tárgyában hozott határozatát.

Megengedte a Balaton hálászati társaságnak a balatoni kikötők használatát egy arany évi díjért 1 évi próbaidőre.

Lesence István és Draskovec község ingatlan vétel eladás és kölcsön felvétele tárgyában hozott határozata pótlás végett visszaküldött.

Drávacsány és Cserencsóc községeknél ingatlanok bérbeadására vonatkozó határozatai törvényhatósági jóváhagyást nem igényelvé, a községeknél visszadattak.

Z. Szt. Góth községnek községi ingatlan valamint az iskolai alaphól vett ingatlan szerzésére s a kisorolli regale kötvény értékének visszatérítése tárgyában hozott határozata jóváhagyott.

Nemes-Pécsely község ingatlan vételére vonatkozó a regale kötvény feloldása iránti határozata elutasított.

Kiskomárom és Nagyréce községeknél ingyenes népkönyvtár felállítására vonatkozó határozata jóváhagyott. Nagy-Kanizsa városnak bizományi szénkénegraktár kezelésénél elvállalása tárgyában hozott határozata, — ugyisintén a közkorház személyzetének egy 1200 koronával javadalmazott irnokkal, s egy 168 koronával javadalmazott apólonóval való szaporítása tárgyában hozott határozata jóváhagyott.

A F. Szemenyei közönséghez tartozó községeknél jegyzői lak térbehvétele megengedtetett.

A kaposvári siketénéma intézet támogatására a köznevelődési alaphól 5 évi időtartamra évi 200 kor. segély szavaztatott meg.

Z. Egerszeg rt. város tulajdonát képező Arany-Bárány szállodától bevett 3700 korona pótló visszafizetése rendeltetett el, — végül Melinc község kölcsön iránti határozata jóváhagyott.

HIREK.

— **Eljegyzés.** Kovács Gusztáv Kaposvárról eljegyezte Reinitz Zsófi kisasszonyt Nagy-Kanizsán.

— **Március 15.** Az *Alt Munkásképző Egyesület* legutóbb tartott választmányi ülésében elhatározta, hogy március 15-ikét megünnepli és ez ünnepély módozatainak megállapítására bizottságot küldött ki.

— **Zsur-katonazenével.** A katonazene nálunk specialitás számba megy, de még nagyobb specialitás a katona zenés zsur. Az *Izr. jótékony Nőegylet*, mely a közönségnek mindenkor rendelkezéssel bír, elvezetést óhajtott nyújtani, megselekedte azt, hogy szerdán este tartott zsurjára a *Grossauer* Emil karnagy vezetésével álló 48-ik gyalogezredbeli zenekart szerveztette. Szerdán este meg is teltek a Casino díszes termei közönséggel, mely elvezetettel hallgatta a zenekar produkcióját. De ezen általános élvezettel specialis élvezetek jártak: a *tánc és buffet*. Mindezeknek teljes hűvel hódoltak a nőegylet vendégei, kik örömmel konstatallták, hogy az *izr. jótékony Nőegylet*, nemcsak a humanizmust szolgálja, hanem társas-életünk fellendítése körül is kiváló tevékenységet fejt ki. Elfogyott a buffet utolsó morzsája, elhangzott a katona- és cigányzene utolsó accordja, de megmaradt egy élvezetdús estély kellemes emléke. A katona-zene csüörtökön és pénteken a Korona szálloda éttermében hangversenyzett. Az érdeklődés mindkét este oly nagy volt, hogy a helyiség nagyon szűknek bizonyult.

— **Farsangi dalestély.** A nagykanizsai Irodalmi és Művészeti Kör 1900. évi febr. hó 27-én a „Polgári Egylet” termében táncal

egybekötött farsangi dalestélyt rendez. A hangverseny kezdete pontban 8 és fél órakor. Jegyek ára: Páholj 16 korona. Számozott füzérinti 416 helyek: I. sor 5 kor., II., III., IV. sor 4 kor., V., VI., VII. sor 3 kor., a többi sor 2 kor. Karzati ülőhely 2 kor. 40 fillér. Földszinti ülőhely 1 kor. 20 fillér. Jegyek a meghívó előmutatása mellett előre válthatók Al. és Böhm urak üzletében. A kör tagjai igazolványaik bemutatása mellett a jegyek előre váltásánál a jegyeket saját részükre fél áron válthatják. Műsor: 1. „Ésik az eső....” Huber Karolytól. Eneklő a férfiak. 2. „A kisasszony nagyra lát.” C-áktornyai Lajostól. Előadja iházi Horváth István ur. 3. a) Borura derű vagy sirás és kacagás egyazon forrásból. Szövege Haksch Lajostól. Zenejét írta Brandt Louis. b) A szép Adelheid. Egy hektikás troubadour szerelmi bájdala, avagy a közhörsébe tult kadenciák. Szövegét írta Haksch Lajos, zenéje Ascher Emilől. Előadja Haksch Lajos ur. a pécsi dalárda tagja. 5. perc szünet. 4. „A tavasz ébredése.” Daljáték. Szövegét írta dr. Várdy Antal, zenéje Erney Józseftől. Előadja a női kar. 5. „Adél kisasszony szivdobogása” Humoros polka franciáns. Előadja a férfi kar. 6. a) „A csudálatos szép faragó szek.” Az egyenes és görbe vonal geometriko-musicus szemléltetése az óvodában. Zenéje Wagner Rickárd elődétől. b) Pénz beszél, köds utat. Ról számra mért kuplévégkiarulás. Szövegét írta, zenéjét lopta Haksch Lajos. Előadja Haksch Lajos ur. a pécsi dalárda tagja. 7. „Kartya-mozsák.” Humoros intermezzo, mazur-impóban, a kartyások életéből. Irta és megzenésítette Magurányi. Előadja a férfiak. 5. perc szünet. 8. „Udvariási lecke.” Irta Maros Bódog, Előadja Bartos Szidi k. a. és Radnai Jenő ur. 9.) Itt először! A burzenekar egyzseri fellépte. Örjási siker! A női énekkarban közreműködnek: Bartos Irén, Bartos Szidi, Broch Malvin, Czettel Margit, Farkas Vilma, Kaufmann Sári, Krausz Józsa, Mantus Janka, May Gizella, May Mariska, Pollak Hermin, Sauer Elza, Sauermann Juliska, Szabó Gizzi, Szalay Jolán, Weisz Irma és Zrínyi Jolán urhölgyek. A zongora kíséretet Bischitzky Miksa ur volt szivá elvállalni.

— **Ujtás a postán.** Hegedüs Sándor kereskedelmi miniszter többi ujtásainak kiegészítésül a postai és távirati szolgálat terén újabbban a gyűjtőhelyek felállítását határozta el. Ezeket a gyűjtőhelyeken feladhatók: a) bárhova szóló ajánlott levelek, nyomtatványok arumintak; b) belöldi, Ausztriába, Bosznia-Hercegovinába és Németországba szóló, legfeljebb 400 korona értékű közönséges csomagok. Hétköznap d. e. 8—12, délután 2—6 ig, vasárnapokon és hétköznapokra eső ünnepnapokon délelőtt 9—10 ig fognak ezen postai gyűjtőhelyek a közönség rendelkezésére állani. A posta és távirati igazgatóságok az ily postai gyűjtőhelyeket dohánytősdé tulajdonosoknak, kiskereskedőknek vagy más erre vállalkozó és alkalmas helyiséggel rendelkező egyéneknek fogják engedélyezni és őket az általuk elért forgalomhoz képest megfelelő díjazásban részesíteni. Jövőben tehát a nagyobb városokban a közönségnek az említett küldemények feladására a posta hivatalokon kívül a postai gyűjtőhelyek is rendelkezésére fognak állani, a mi elejét veszi a postahivatalokban élénkebb forgalom idején beálló torlódásoknak és fölmenti a közönséget, hogy küldeményei feladásai végett nagyobb utat tegyen és esetleg a hivatalban hosszabb ideig várakozzék.

— **A gyóntatószék titka.** A szent Ferencről nevezett rend pécsi zárdájának spirituális megjelent özvegy Bettelheim Teréz lakásán s arra kérte, hogy lenne szives neki a bizalom és titoktartás pecsétje alatt párpercet áldozni. „Az öreg nénikét roppant meglepte a szent Ferenc-rendű barát titokzatosága s nem tudván mire vélni a dolgot, kérdést intézett hozzá, hogy voltaképen mitéle bizalomról van szó s

mit ért a titoktartás pecsétje alatt? A szerzetes újra csak azt hangoztatja, hogy nagy titkot bízott rá az anyaszentegyház egyik híve s kötelessége neki-e titkot Bettelheimné asszonynyal közölni. Képzeltető az öreg asszonság savara. Nem volt tisztában a helyzettel. Nem tudta, vajjon a barátosuha nem pusztán ürügy-e valamilyen csalás elkövetéséhez; vagy hogy a ki előtte áll, nem örült-e, a ki valami rögzőnével átlitott be hozzá? Végére is mit tehetett egyebet, kieneut egy pillanatra s figyelmesen tevé a történéshözre a hazbelleket, vissza ment s bevonult a barátal a belső szobába. It a szentanya közölte vele a kúvátkozókat. Gyónás végett egy asszony terdelt a gyóntató szék elé s meggyóna neki, hogy özvegy Bettelheimné erekekkel eszelőt husz iri. erejéig megosalta. Ez a bűn nyomja a leiket s nincs nyugodalma, míg a bűnteljes megbanással jóvá nem teszi. Ezzel a gyóntató atyának kezébe adott husz forintot s arra kérte, hogy oldja föl a bűn alól s a husz forintot juttassa el özvegy Bettelheimné kezébe. A szent Ferenc rendű szerzetes e reá ruhazott kötelességnek kivánt eleget lenni. Átadta a husz forintot es távozott. Bettelheimnének halálánny sejtelve sincs arról, hogy ki lehet az, a ki őt megosalta s e titok földeltesével a szerzetes fogadalmához képest adós maradt.

— **A csesztregi kényur.** Regényes háttérű história ad alkalmat a zalaegerszegi esküszéknek első működésére, amely e hónap 21-én kezdődik. Sally Jánosnak, a csesztregi kényurnak a gyilkolását fogják számos kerni tettéket, amelyért a megsanyargatott csesztregi nép valószággal ünneplelte őke.

Sally János valószággal atza volt a falusi népnek. Állandó rettegésben tartotta nemcsak az oitani hatóságot, hanem az egész népet. Ha a nép a bírósághoz fordult panaszért, ott elégteltel sohasem kapott, mert Sally János a kezé hamis tanuival minden pernek irányát előre meg tudta szabni. Ha valaki érdekörének barmi iranyban ellent mert állani, arra erkölcsi és anyagi pusztulás volt kimondva. Mégteve például azt, hogy ártatlan embert bünténnyel vádolt es hamis tanuival valószággal e vádját, a végtargyalas előtt a fogoly hozatartozótól nagyobb összegeket osikart ki, amelyek fejében az ő általa feljelentett hamis vádban mentő tanuient szerepelt. Fialat fejlelen gyermekeket tolvajbandájá alakítva, a legkülönbözőbb bünteteket vitette velük véghez es midőn a tett kidőrt, ő terhelő tanukent szerepelt. Azonban az állandó magmetelyezése az erkölcsöknek, meghozta a maga rettenetes gyűlölcset.

Egyik áldozat, a kit több rendbeli lopásokra, rablásokra es emb rölésre bntogatott fel es azit emiatt több évi legyházra itelték el, a legyházbüntetés megkezdése előtt az ablakon keresztül agyonlötte. A büntettet egy másik ember segítségével követte el, ki 16 éves es akinek nővérét a megölt szarnok megakartá becsületleníteni es midőn az ellenállást fejtett ki, boszúbitőnkretette a legnagyobb embertelenséggel az amugy is koldus, nyolc apró gyermekkel megadott családot. A harmadik vádolt a lelbajtó, akinek a házat Sally telgyújtotta es tönkretette es aki a két gyermeket folytonosan bujolta a tett elkövetésére.

A védelmet ez ügyben Hajs Ignác dr. Boschn Gyula es Grünwald Samu dr. tejesítik. A tárgyalás előreláthatólag több napig fog tartani, mert ugy a vád, mint a védelem érdekében mintegy 80 tanu van megidézve. A tárgyalást Staniszlowszky Adolf törvenyszéki esküdtúrósági bírók vezeti.

— **A krajcárosok beváltása.** A pénzügyminiszter az 1. és 1/2 krajcáros rézváltópénz kivételés beváltásának engedélyezése tárgyában, utalással az a. é. és 1/2 (fél) krajcáros rézváltópénz forgalmon kívül helyezése tárgyában 1897. évi május hó 23-án 40.918 szám alatt kiadott

Nem hull a haj nincs többé kopasz ember

Felfedeztem és százaszorozó pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Exikátor

Egy üveg ára kor. 40 fill.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: Góth Gyula Illai és piperecikk nagykereskedőnél. Gyulafehérvár-Fótér.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikk-kereskedésben.

Főraktár: Török József gyógyszerára, Király-utca 12. sz.

Videki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és eszéküldési raktára. DOBÉ NÁNDOR ur. női és színházi fodrász Budapest, Nefelajta-utca 27.

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatam melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen megátolni a megkopaszodást.

és a Budapesti Közlöny 1897. évi folyamának 136-ik számában megjelent rendeletére, a osk. pénzügyminiszterrel egyetértő az a következőket rendelte el:

1. Ambar az említett rendelet utolsó bekezdése szerint az egykrajcáros és a félkrajcáros érmék bevételeit illetően az államnak mindenemű kötelezettsége 1899. évi december hó 31-ével már megszűnt, megengedte, hogy a váltópénztári teendőkkel megbízott kir. állampénztárak és adóhivatalok ezeket az érméket bazarálják 1900. évi június hó 30-ig teljes névértékben beválthassák.

2. 1900. évi július hó 1-től kezdve ily érmék semmi szín alatt sem fogják többé teljes névértékben beváltani. Megengedte azonban, hogy a váltópénztári teendőkkel megbízott kir. állampénztárak és adóhivatalok ezeket az érméket 1900. évi július 1-től 1901. évi június 30-ig bezárólag a névérték 50%-val, azaz egykrajcáros 1 fillérrel, a félkrajcáros 1/2 fillérrel számitva beválthassák.

3. Ausztriai értékű részváltópénz érméknek a kir. pénztárak és hivatalok által fizetésekké váló elfogadása a fent hivatkozott rendelet értelmében tiltva lévén, a kir. pénztárak és hivatalok által ezek az érmék mint forgalmon kívüli helyezettek, feltétlenül visszautasítandók.

Ha 1900. évi július hó 1-je után fizetésenként 2 filleres, illetve 1 fillér-s helyett a. é. 1 kros és 1/2 kros érmék fizetendők be, úgy ezek, mint forgalmon kívüli helyezettek, visszautasítandók és a feleket csak akkor adhatók vissza, miután azok az 1899. évi XXXVI. törvénycikk végrehajtása tárgyában 89.435/99. sz. alatt kiadott és a Pénzügyi Közlöny 1899. évi folyamának 31-ik számában közzétett Általános Utasítás 54. § értelmében közösen átlukasztattak.

Az elhalottkrajcar. Mai számunkban közöljük a pénzügyminiszter rendeletét, mely szerint a krajcár elete, mely már kimúltunk latszott, t. évi június 30-ig meghosszabbított. De ezen prolongált élet nagyon keserves lez, mert a miniszter csak „a váltópénztári teendőkkel megbízott kir. állampénztárakat és adóhivatalokat” ruházta fel a beváltási joggal és így a közönség melynek érdekében a miniszter a rendeletet hozta, csak a sok utánjárás után adhat tul a birtokában levő krajcárokon. A nagykanizsai kir. adóhivatal nem lévén váltópénztár nem váltja be a krajcárokat, hanem ezeket Budapestre esetleg Győrbe, Pézsonyba vagy más olyan városba kell küldeni, a hol állampénztár illetve váltópénztári teendőkkel megbízott adóhivatal van. — Nagyon csodáljuk, hogy akkor, midőn a miniszter a közönség érdekében célszerűnek látja egy rendeletet kibocsátani, ezt olyan célszerűtlen nehézkes intézkedés kapcsán teszi, mely semmiképp nem mozdítja elő a közönség érdekét, Nagyon kíváncsok lenné, ha az arra hivatott tisztségűk a rendelet olyképeni módosítását kieszaközölnék, hogy a kir. adóhivatalok is felruházhatnák a beváltási joggal, különben elmondhatjuk mi szegény vidékiek: „adál Iram esőt, de nincs benne köszönet.”

A hol a vevők jubilálnak. Mult évben ünnepelte meg Mauthner Odón, csász. és kir. udvari szállító magkereskedése Budapesten fennállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent magárjegyzékében, mely a gazdaközönségnek egyszersmind szakavatott utmutatóul is szolgál, látható, hogy vevőinek nagy része mint a naponta százanként beékezd elismerő és dicsérő levelek igazolják, jubilál. Nagy dolog ez most, mikor amerikai here és más alárendelt minőségű magokkal árasztják el a magyargazdákat. Különbben is általános ismert, hogy Mauthner Odón az egyedüli cég, melyhez feltétlen bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Évtizedek óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élén a népszerű József főherceg őfelségével, 20-25 év óta állandóan Mauthnernél fedezik magszükségletüket. De nem csak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hasánk nagy és kis gazdáinak kertészkezőinek zöme is Mauthner világhírű üzletének állandó vevője.

The Messmer a mérvadó árújegy Osztrák-Magyar országban. A kiváló, utolértelem keverék telet csupán egybehangzó elismerés hallható. Minta csomagocskák kaphatók Nagy-Kanizsán Strem és Klein cégnél.

Élet és halál biztosítás szerződésben jártos, intelligens megjelenés, jó referenciával bíró urak azonnal alkalmassá kapnak a Nemzeti halál biztosító r. társaság vezér-gyűléseknél Nagy-Kanizsán.

Anyakönyvi hírek.

Házasságok kötötték:

Strick László, kereskedő — Kondor Klárával
Stróbi János, ács — Horváth Mikó Katalinnal
Y. István, kocsis — Lovász Lujzával
Deutsch Leopold, állomás felügyelő — Keszler Irénnel
Fakato József, földműves — Tislár Teréziával
Wéber Sámuel, kereskedő — Bród Jettival
Fülöp János, földműves — Bencze Katalinnal
Vallák Lajos, földműves — Pulai Annával
Bognár György, földműves — Szokoly Julannával
Sroder Jenő, szabó — Babics Szidoniával
Banakovics György, betűszedő — Serecz Honával
Neumájor Ferenc, földműves — Furdán Katalinnal
Sindlberger József, földműves — Godinek Rosáliával

Házassulók hirdetése:

Deutsch Samu, kereskedő (Zala) izraelita — Mörög
Ilona r. k.
Tóth Endre, napos. — Kulcsár Anna
Mikó György, földműves — Kovács Terézia
Spitzkopf Károly, mészáros — Lampel Netti.

Mult héten bejegyzett szülések.

Kerecs József, honvéd őrmester: Mária
Davidovics György, földműves: halva született leány
gyermek
Heine Keresztely, pályamester: Irma és Magdolna
(ikrek)
Horváth József, földműves: János és György (ikrek)
Kottler Gusztáv, kir. adóhivatali László
Muczer József, földműves: József
Tivolt Gyula, főpincér (Pácz): Mária és Matild (ikrek)
Davidovics László, földműves: Rozália
Inrei György, földműves: György
Knausz György, földműves: György
Gozdán Ferenc, napos: Mária
Junker Rózsa, mozdonyvezető h.: Berta
Varga György, p. és t. szolga: Margit
Merex József, vasuti napos: Rozália
Gárdos József, földműves: József

Mult hét halottjai:

Steiner Rozália férj. Sternberger Mórna (Temesvár) 46
éves, tüdőgümőkör
Radosics János, honvédőrmester, 35 éves, tüdőlob
Savanyú Katalin, földm. 22 éves, tüdőgümőkör
Schapinger Anna özv. Stern Ignác, 72 éves, agkori
végekimerülés
Kupics (Kuti) Klára, 11 napos, rángórcs
Bagonyi Julanna, 16 napos, borbántalom
Stocker Mária, 16 hónapos, hörghurut
Barth Márin özv. Klemencics Andriáné, napos. 67 éves,
métrák
Kovács Balázs, napos (Csurgó) 48 éves, szívbillentyű-
elégtelenség.

A biztosítás államosításáról.

— Idő. Gróf Zedwitz Kurt a „Fremdenblatt“ 1900. jan 15-
iki számában a biztosítás államosításáról. —

Miután a biztosítás államosítását a törvényhozó területekben ismételtlen megrendítették, mindenesetre jogosult annak nyilvános szótáttele, a minek az a legjobb módja, ha a mi osztrák-magyar viszonyainkat olyan más állambeliekkel hasonlítjuk össze, a mely államokban az államosítás már régebben megtörtént.

Ilyen a tűzbiztosítás tekintetében Szászország. Ennek biztosítási rendszere a kölcsönösségen alapszik. Ezért ott meghatározott (fix) díjak nincsenek. Egész sora van ott a kockázati osztályoknak, a melyek egyikebe, vagy másikába való beosztás szerint, a biztosítandó tárgyakra építkezések és helyzetükhöz képest, az érték után számított több, vagy kevesebb biztosítási egységet kizárják, úgy hogy a roszabb és veszedelmesebb helyzetű épület egyazon értékért több, a szilárdabb kevesebb veszedelemnek kitett épület pedig kevesebb egység terhel. Miután a biztosított a kárnak egy mérsékelt hányadát maga tartozik viselni, az igazgatás pedig lelkiismeretes, takarékos és jó ellenőrzés alatt áll, azt hinnék, hogy a díjak lényegesen alacsonyabbnak kell lenni, mint Ausztria-Magyarországban. És még sincs így, — legalább a tisztességes, lelkiismeretes, becsületes biztosított felekre nézve nincs, mert az állam igenis osztályozhatja a tárgyakat, de nem osztályozhatja azok birtokosait. Szolgáljon bizonysgul a következő összehasonlítás: Osztrák, egy Szászországban igen vagyonos vidéken levő földbirtok, melynek több tanyáján az épületek egyáltalán szilárd építkezések és cserépfedélűek s értékek 216,300 márkára, elegendő részeik értéke pedig 127,800 márkára van becsülve, 12,134 egységgel rovatva meg, ez utóbbi években 242 és 364 márká közt fizetett évi díjat, átlagban pedig évi 303 márkát, tehát minden 1000 márká érték után 1.9 és 2.85 közt, átlagban pedig 2.345 márkát. Egy teljesen hasonló földbirtok Magyarországon a Vág völgyben

1000 lrt érték után a cserépfedel és elegendő részek biztosításáért 1 és fél lrt évi meghatározott (fix) díjat fizetett, egy másik pedig Csehország uemát vidékén Karlsbadban 1 és fél forintot — tehát kevesebbet, mint a szász-birtok a legolcsóbb esztendőben. Kivüláglak ebből, hogy a mi megbízható biztosító társaságaink üzletvesztése elég nagy arra, hogy a díjat ilendő mértékre nyomja le.

Ha e mellett megzondoljuk, hogy a károk becsülésénél a biztosító társaságok kiküldötté többnyire méltányosan jár el, mert a biztosítót a jövőben is megkivánja társasága részere tartani, míg a kötelező állami biztosítónak kiküldötté az a tekintet nem köti, továbbá hogy Szászországban a nagy szilárdan épült, s jó tűzoltói intézményekkel ellátott városok folyton panaszkodnak a nagyon magas díjak ellen, melyekkel dacára kedvező osztályozásuknak, megrovatnak s melyek nincsenek arányban a kárértésekkel, melyeket kapnak; s ha még azt is megzondoljuk, hogy különösen az államosítás első éveiben a kis, rosszul épült helységek merőben aránytalanul nagy es sok tűzkarát a jobb biztosítottak költségere kellett megtéríteni: akkor a tűzbiztosítás államosításának haszna igen kétségessé válik. Az egyetlen, ami mellette szólna, az a körülmény lenne, hogy így majd a kis, gondatlan birtokosok is kötelesek lesznek biztosítani.

A mennyire azonban a viszonyokat én ismerem, ma mar a kicsinyeskedők közt is csak vajmi kevés akad, a ki házat nébiztosítaná — nekem az nem tetszenék méltányosnak, hogy egy két hanyag gondatlan birtokos miatt a tisztességes, jó biztosító telek nagy tömeget egy nekik hátrányos kényszerhelyzetbe szorítsák.

Törvénytsek

— Főtárgyalások és ítélethirdetések. —

1900 évi február hó 19-én (Hétfő)

Lopás büntetével vádolt Gersli József ellen bűnügyben főtárgyalás.
Magánlakertes büntetetének kísérletével vádolt Finkiszter (Finkenstein) Ferencné szül: Tusek Ilona ellen bűnügyben főtárgyalás.
Lopás büntette és vétségével vádolt Zsvikovic Ferenc elleni bűnügyben főtárgyalás.
Lopás büntetével vádolt Bedő (Matyak) János elleni bűnügyben főtárgyalás.

1900 évi február hó 21-én (Szerda)

Lopás büntetével vádolt Taródi János elleni bűnügyben főtárgyalás.
Lopás büntetével vádolt Tislaries-Lukacs és társa elleni bűnügyben főtárgyalás.
Sulyos testi sértés büntetével vádolt Horváth Bálint elleni bűnügyben főtárgyalás.

1900 évi február hó 23-án (Péntek)

Csalárd bukás büntetével vádolt Reosai Pál (Ritscher Leopold) elleni bűnügyben főtárgyalás.
Lopás büntetével vádolt Pólez János és társa elleni bűnügyben ítélet hirdetés.
Sulyos testi sértés büntetével vádolt Szainkovic Pál elleni bűnügyben ítélethirdetés.

CSARNOK.

Modern dalok.

Boldizsárhoz.

Olyan édes az emléked:
Mint a — dobos-torta,
Mint hozánk egy kedves, jósz-
Fühdaszny ut bords.

De most mehet! ... Mars fiát, im,
Feledem egészen.
Hogyne! — Hallom: nyolcvanezer
Forint vár rád, kézzem.

Azok a „kövelvezetes“ férfiak. (?)

Ha egy nő oly szerencsétlen.
Es nem szép az arca:
„Rosszul fest!“ — így szólók, s szsz!
Mog van a kudarca.

Nos, én taktóm előtt minden
Aldott nap jól feleltél
S magis, ha, mint kritizáltok?
Ah, hogy nekem eztek!

Matild.

A boldogság korából*)

— Történeli beszély. —

Irla: Vajdai Szabó István.

II.

Mező-Örményes utcáin kétségbeesett erővel
igyekezik előre egy utas. A paripa szünyegből fe-
her tettek omlik alá, lihegve vonszolja magát a
nemes állat s kinyábjában lel feje, aztán zab-
láját harapdálva, tova poroszkál.

Par perenyi vergődés után vegre elérték a
júkhoz, a Bánffy-kastély előtt állottak meg.

A érkezett lovász a kastély urnőjével óhaj-
tott beszélni s mint mondá, nagyon sürgős üze-
netet hoz Kolozsvárról.

Bebocsájtották.

Bánffy Dénesné izgatottan várta. E nő való-
ban visszatartó alak. Alacsony mondhat össze-
töppörödött termet, s hozzá nagy fel.

Bethlen Farkas már várta. Tudta jól, hogy
ezt az asszonyt nem tartja vissza se éjthaboru,
se kiétlen éjszaka.

— A szonyom! — siet eléje — megenged, hogy
ily időben társztottam?

— Nem volt társaság, sőt ellenkezőleg igen,
igen köszönöm. Itt van ferjem? — elmozdult
sugta, hogy a korcsmában kell keresnie.

Beléptek.

Ittasan feküdt a szoba közepén Bánffy Dénes
Göndör hajfürtei össze-vissza kuszálódva, rendel-
lenül omlottak homlokára, ajkai érthetetlen szav-
akat mormoltak.

— Nem beszélhetünk most vele! — tört ki
kétségbeesve a grófné.

— Dehogynem! Mindjárt életre keltjük —
válaszolt Bethlen — s ezzel egész nyugodan le-
öntötte hideg vizet és megrázta kénytelenül.

Az alvó szemek erre kinyitnak, s tetovan te-
kint körül... De im, amint meglátja fejét végső
erőmegfeszítéssel tántorogva áll fel és mintha
szégyenlené előbbi helyzetét, sietve rendbe szedi
zilat ruházatát.

Ekkor eléje állt az az alacsony, össze-öppör-
dött asszony, hatalmas erővel rázta meg sovány
karjaival bamuló fejét.

Te ember! ha ugyan lehet annak nevezni
tégedet, jól tudod szent fogadásom, hogy s ha
át nem lépem ajtód küszöbét, és ime most meg-
is felekeztelek... Ejjöttem én győngy-nő, sze-
gyenpiral arcomon, ide az oszmányság körébe...
kiszakítam magam csendes magányomtól és itt
vagyok e piszok fészekben...

Bizony gondolhatod te Bánffy, hogy nagy dol-
ognak kellett történnie. Nincs ember szelvs e
föld téken, ki annyit vétett volna ellenem, mint
te, az én hitess uram! Nemtelen penzvágyból sze-
reimet hazudtál, hogy kezéd köze kerítsd vagyoni-
com, aztán el tékozlódt. A kormagagura hagyta,
miert azt hívéd, hogy az öreg buta örmény zsákja
kiürült... Csódlódtál. Atyám visszaválta vagyoni-
com én pedig kitéptelek szivemből, meggyűlöttek...
Nyomorult ember vagy, de ilyen e velemül-
nek meg sem képzeltelek... Egy Bánffy akarja
leányát pénzért eladni! Nem ég le arcdról a
bőr, nem sü yedsz föld alá szegyenébe?

Helyzeted kényszerít e lépésre te szörnyete,
jól tudom. Nos! lépünk egyezsége. Adósságaid
kifizetem, vagyonod visszaadom...

A ferj hosszan hallgatott a súlyos vád egé-
szen kijózanította.

— Mi a feltétel? — kérdi végre vontatva;

— Le nyom hatásköröm alatt mara!

— Jól van, s adósságaim?...

— Fizetve lesznek, s vagyonod visszakapod

Egy óra múlva alá lett írva s meg lón pecse-
telve címeres gyűrűvel a szerződés, melynek tíz-
zedik pontja így szól:

„A gróf diu gyermekét ezentul a magá —
tehát a róm. kath. vallásban nevelteti, — vala-
mint a grófné sem lesz gatolva leányát a re-
formátus hitben nevelni s a gróf sohasem fogja

azt a róm. kath. vallásra kényszeríteni.” (N. I.
Bánffy család története.)

Vajjon, ha olvasná ezeket a sorokat a ked-
ves Bercikem, a vig cimborá, ugyan huzatna e
amúgy l-tén igazában a toborzót?

De bezzeg linnal virágosabb most a kedve
Bethlen Farkasnak.

Es ez mind még nem volt elég. Az a gyenge
asszony nyitott kocsi b n, jaratlan utakon feltörve
magat egész Bécsig, hol szép szóval, drága pen-
zen kivitva lelkének a megnyugvást azzal, hogy
a szerződést Mária Terezia királynővel is szen-
tesítette.

III.

Felébredt...
Az edes a om elröppült szempilláiról, és sietve
ölte magára bő reggen köpenyet.

Gyönyörű lány áll előttünk, fiatal, vidám kis
teremtés.

Barna haja szabadon bodorodik alá, kék szem-
pei, — melyek talán az est hajnalától kapták
ragyogó fényüket — szelid-n mosolyognak. Gyön-
geden szól ki az ajtón:

— Anyácska! Agnes vár, hol vagy?

A nagy szorongás ajtó halk zöreijel csöndök-
be. A leány szive a viszontlátás edes örömetől
oly hevesen dobog, a sejtmes lüggönyök szethu-
zódnak, s belép a — komorna.

Késérő csóvás!... A szép szemekből könyek
perengnek alá, s mint valami nagy bűnös kérdőleg
terint fejeje.

— A nagyságos asszony elutazott...

— Hova? Hisz tölem el sem búcsuzott!

— Éjjel indult, s valószínűleg két hétig is
oda lesz, kereti a comtes, hogy addig legyen
haziaszony.

Ez utóbbi jó volt Lisettének el nem felejteti,
mert bizony csak ez vigasztalta meg annyira
kedves kisasszonyát, hogy rögtön sírva nem
lakadt.

Betől hat lelke álma!... Mert minden fiatal
leány (ak a levedesebb ideálja a — szerelmen
kívül — a gazdaasszonykodás. De nagy boldog-
ság is lesz azzal a nagy csomó kulcsal végig
csörögtetni az udvaron, perlekedni a rossz szakacs-
nevel, saját nyere szerint elni két hétig... Ah!
angyalai élet lesz az!... Hatha még egy vendég is
ide vetődnek, a kinek ő azt mondaná:

— Parancsoljon kérem, én a mamát helyet-
tesitem!

— Az an ő is ott ülne az asztal melett —
legfeül, a hol a kedves mama szokott trónolni.
Ah! ez már végtelen boldogság lenne. De hat
hogy is mer ilyet képzelni is? Milyen lelketlen
az a kis szövecske!

— Miltóztatna talán felől özködni? — koc-
kázta meg bátoriatlanul a figyelmeztető intest
Lisette — vendég érkezett.

— Vendég? — kiált fel Agnes s nagy meg-
lepésében majdnem össze-vissza csókolja a
kellenes hir hozóját. — Ruhámat Lisette sebes-
sen... a crém szőnyeg az a rózsaszínű!

Izgatottan sietette a komornát, mintha attól
félne, hogy a vendég megunja a varakozást, s
megsöki előle... akkor?... I-zonyu rémkep!

Behozatik a ruha.

— Mit? Hisz csak nem gondolja, hogy ez
veszem fel: kis leányoknak való! Hol látott már
maga háziasszonyt rózsaszín fogadó-t illetében?
En mondtam, hogy ez kell? No akkor tevedtem.
A fekete bársonyt hozza be.

Olyan öltözködest, mint a milyen ez után
történt, nem látott még emberi szem. Most kifor-
ditva vette fel a szoknyát, bal lábára huzta a
jobb cipő, majd meg feszületlenül akart kiszaladni
szóval a legkifogastalanabb rendben folyt le a
máskor oly megszokott és egyszerű dolog...

Vegre egy órai sürgős forgás után teljes or-
natásban tisztelheini a kastély bájos urnőjét.

— Lisette! mondja csak, ki a vendég?

— A nagyságos Samu urfi.

De ez mar tly varatlan meglepetés és két-
szeres öröm volt, hogy valóban erthe ő a lel-
kesültség és sietőség. Ime, itt hat az alkalom a
mikor visszaadhatja azt a sok bosszantást, a mi
el kellett törtnie rövid ruhája miatti a tő a kiát
bataltan Samuól, a kihez azért — sajátságos —
mégis vonzódik.

Különbön rokona, nem kell a gondolatokat
felre magyarázni, mert a házi asszony mindjárt
zavarba jő és lüig pirul.

A kis madonna a szalonba lépett.
Ott vár mar reá egy delceg fiatal ember.

Egyszerű magyar ruha fedi termetét, s alfa-
lában egész megelenese természetes, de azért
imponáló. Hija férfiasan fellésvé, szemek bátran
nyitott tekintetnek szeretszét. Megpillantva a be-
lepőt, előzékenyen siet fejeje, s mosolyozva kérdi:

— Mióta kapott fel a pankósi királlyagra?

Nincs itthon a mama ugy-e?...

— Megint illeltenkedik Samu, — válaszolt
komolyan a leányka, — de nem fog bosszantani.

Igenis nincs itthon, de tudja meg, hogy én he-
lyettesitem... Reggelizel?

— Nem, ép azért jöttem magukhoz.

— Akkor parancsoljon, a másik szobában
terítve van.

— Nem jobb lenne tán a szabadban?

— A mint akarja... Lisette künn reggelizünk!

A verandán logáltak helyet.

Hosszu hallgatás következett, végre is a férfi
tölte meg a csendet.

— Valóban kellemes hely, csak még egy
hiányzik.

— Micsoda? kérdi az ő kíváncsiság.

— A tülem...

— Ah! Az én madaram? Csodálom, hogy
még nem énekel. Nagyon, nagyon szeretem a
kis bobót...

(Folytatása következik.)

NYILTTÉR

Selyem-blousok 2 lrt 45 krtól

Jobbabb — 4 méter! póstahár és vámmentesen szállítva
Mintak póstafordultával küldetnek, nemkülönben fekete
fehér és színes „Henneberg-a-lyom” 45 krtól 14 lrt 64 krtig
méterenkint.

HENNEBERG G. selyemgyáros

(cs. és kir. udvari szállító) Zárkheben.

Hirdetések!

1341/1899. végrh. sz.

Arverési hirdetmény.

A ulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX.
t. cz. 102. § értelmében ezenel közhírré teszi,
hogy a nagykanizsai kir. járásbírósnak 1899.
évi Sp. I. 6182 számú végzése következtében
Rapoeh Gyula nagykanizsai ügyvéd által képví-
selt nagykanizsai segélyegylet szövetk. javára
Horváth György és társai ellen 400 kor. s jár.
erejű 1899. évi október hó 3 án fogantatott
kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 750 ko-
ronára becsült Horváth György csimadja és ne-
jenél 2 ló, Horváth László Judánál 2 ló, Davidovics
Károly és nejenél 1 sertés, 4 szekér széna,
és 1 vastengelőű szekérből álló ingóságok nyilván-
os arverésen eladának.

Mely árverésnek a nagykanizsai kir. járásbí-
rósnak 1899. évi V. 797. számú végzése folytán
400 korona tékekövetelés, ennek 1899. évi január
hó 1. napától járó 7% kamatai, 3% váltó díj
és eddig összesen 7) korona 60 fillérben bíróilag
már megállapított költségek erejű Kis-Kanizsai
a helyszínen leendő eszközölésére

1900. évi február hó 26 napjának
delutáni 2 órája

határidőül küldetik és ahhoz a vehni szándéko-
zók oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az
erintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107.
és 108. § értelmében kespénzfizetes mellet, a
legtöbbet igerőnek bicsáron atul is el fognak
adani.

Kelt Nagykanizsán, 1900. évi február hó 12.
napján.

MAXIMOVITS GY. RGY
kir. bírósági végrehajtó.

56-1

* Matildról a szerzőnek „Főváros között” című elbe-
széls-kötetéből, mely ápril elején fog megjelenni.

*Elsőrendű
házi gyártmány*

Mégis csak *legjobb*
a mindenütt kap-
ható

Fiumei

Csokoládé

és

Cacaó

MARCIUS 6-AN
VISSZAVONHATÁTLANUL
UTOLSÓ HUZASA
BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
JAVÁRA RENDEZETT

NAGY JÖTEKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK

100,000 KORONA

EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA
ÉRTÉKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK
20%
LEVONÁSÁVAL KÉSZPENZBEN KIFIZETETNEK.

Egy sorsjegy ára csak **1 KORONA.**

Az alsó-lendva-lentii uradal-
mak főbérnöksége ezennel közhírré
teszi, hogy.

SZÉP MINŐSÉGŰ. CSÍRÁKEPES. TAVASZI BUZÁT

bármely mennyiségben, métermá-
zsánként **9 frtért** ad, az alsó-lend-
vai vasút állomásra szállítva.

A zsákok **40 krjával** számít-
tatnak.

Megrendelések, a vételár előle-
ges beküldése mellett, az alsó-lend-
vai főbérnökség számtartóságához in-
tézendők **Alsó Lendvára** 49-3

A nagykanizsai
gyártelepén levő

Sörgyár

vendéglő

1900. évi május hó 1-től
berbe adó.

Bővebb felvilágosítással
Nagy-Kanizsán
a gyár irodája szolgál.

Hirdetések
felvételnek
FISCHEL FÜLÖP
könyvkereskedésben
NAGY KANIZSÁN.

Az urodalmi csemete kertekből

folyó év tavaszán
jutányos áron kaphatók lesznek:

Különböző fajú alma, körte, francia- és
kajszin barack, cseresznye, meggy és szilva
csemeték, továbbá parkírozásokhoz luczfenyő,
különböző díszcserjék, sövénynek gleditschia
és rózsák stb.

Bővebb felvilágosítást ad

Keszthely, 1900. február 16-án.

Az urodalmi erdőmesteri hivatal.

Meghívás.

A Dél-zalai takarékpénztárral egyesült
önsegélyező szövetkezet

tolyó évi február hó 25-én délelőtt 9 órakor saját helyiségében
tartja

XIX. rendes évi közgyűlését

melyre a t. üzletresz-birtokosokat tisztelettel meghívja
Az igazgatóság.

TÁRGYSOROZAT:

- I. A szövetkezeti elnöknek a jelentést az évi tevékenységéről vonatkozó jelentése.
- II. A felügyelő bizottságnak a szövetkezeti számadásokról és könyvekről 1899. évi felülvizsgálatáról jelentése, ennek alapján az igazgatóság és számadók tevékenysége.
- III. A társulati közlöny kijelölése.
- IV. Az igazgatóság közül az alapszabályok 23. §-a értelmében kilepő Szegő Gyula alelnök, és 5. igazgatósági tag u. m. Löwinger Ignác, Máninger József, Miltényi Sándor, Reichel Sándor és Thomka Endre urak helyett újak vagy ugyanazok, ugyancsak 3 felügyelő bizottsági tag megválasztása.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1900. január hó 14-én.

Jegyzet: A felügyelő bizottság által felülvizsgált vagyonmérleg a szövetkezeti helyiségben bármikor betekinhető.
A társulati könyveibe bejegyzett üzletresz-birtokosok szavazatlappal a tolyó évi február hó 23. és 25. napjaiban a szövetkezeti helyiségben érkehetnek; a közgyűlés napja szavazatlappal ki nem adtatnak.

Szerkesztőség:
Városház-épület Fischel Fülöp könyv-
kereskedésében.
A szerkesztővel értekezni lehet naponta
kiut d. u. 4-6 óra közt.
Ide intézendő a lap szellemi részére
vonakozó minden közlemény.
Kiadóhivatal:
Városház-épület: Fischel Fülöp könyv-
kereskedésében.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik NADY-KANIZSÁN hetenkint kétszer: vasárnap s csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 12 korona
Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona
Nyitólár postaköltséggel 20 fillér
Előfizetők, valamint a hirdetőkre
vonakozók Fischel Fülöp könyvkeres-
kedésébe intézendők.
Bármentetlen levelek csak ismeri kősz-
ből fogadhatók el.
Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felolvasó szerkesztő: Szalay Sándor
Szerkesztőtárs: Révész Lajos.

Csütörtök, február 22.

A politikai helyzethez.

(P. C.) A magyar napi politika még mindig Szell Kálmán miniszterelnök fontos nyilatkozatainak hatása alatt van, melyeket a nemzetiségi kérdésben tett, Sajtó és parlament napról-napra új anyagot szolgáltat, mely a kabinet nemzeti politikáját különböző oldalról megvilágítja és annak helyességét minden irányban megerősíti. A nemzetiségek tudják tömör, hogy loyális maguktartása teljes elismeréssel találkozik a kormánynál, de minden centrifugális, államveszélyes tendencia kiméletlen megtorlást von maga után.

A miniszterelnök jellegje, mely programjának alapjául szolgál e tekintetben is, iránymutatója lesz cselekvésének.

Míg azonban a nemzeti politika gyümölcsei lassabban érnek, a miniszterelnök utolsó beszédének, melyet a fiumei kérdésben tartott, gyors sikerét jegyezhetjük fel; a magyar kikötő város vezető elemei nem vonhatták ki magukat a kabinetből meggyőző érvelése fölől és miután a kormány jóskaratát községesen elismerik s teljes bizalommal vi-elletnek az ügy kölcsönösen

kedvező megoldása iránt: alapos kilátás van rá, hogy a fiumei állapotok már a legközelebbi jövőben orvosolva lesznek és a törvényes rend ismét helyre fog állani. Ez annál kívánatosabb, minthogy ép a folyó évre a magyar kereskedelem és Fiume városa érdekében tetemes beruházásokat szándékoznak loganba venni.

A katolikus autonómia ügye, Ugron pesszimiztikus jóvendőmondásai dacára, aki Horánszky indítványának elfogadását az autonómia „temetésének” nevezte, ismét egy örvendős lépést tett előre, amennyiben a huszonhetes bizottság most már a hercegprímással és a vallásügyi miniszterrel lép érintkezésbe az autonómia organikus tartalmának tárgyalására vonatkozólag. Az állam is, a magas klérus is, mind a kettő barátja a katolikus autonómiának és az érdekelt tényezők hazafiassága gyorsítani fogja ennek a magyar társadalom kialakulására is fontos kérdésnek megoldását.

A hazai ipar pártolása céljából megindított társadalmi mozgalom már szép sikert jegyezhet fel. A lipótvárosi kaszinó példája főleg az indítvány tartalmas indo-

kolása által Samuel Lázár országgyűlési képviselő részéről, valamint a kaszinó tagjainak társadalmi súlyánál fogva széles körökben termékenyítőleg fog hatni. Az ország számtalan kaszinója, klubja és egyéb társas egyesülete nem fogják elmulasztani, hogy a szent propagandához csatlakozzanak és a hazafias kötelesség parancsának eleget tegyenek. Viszont az érdekelt körök kötelessége, hogy saját jól fellogott érdekében a társadalmi mozgalom megkönynyítésére siessenek, a legnagyobb nyilvánossággal hirdessék: mink van és hol, hogy kereslet és kínálat könnyű szerrel megtalálhassák egymást.

Teknősfai levél.

Kedves Barátom!

Kint szakad az eső, beszorultam gerendázott mennyezetű szobám négy fal közé, végig nyújtóztam a szerény lakás-berendezés egy alkitrészét képező, itt kanapénak csutolt butoridarabon, végig futattam szememet egyik napilap hasábjain; elfigyott a vezércsík, tárcsa, napihírek és így tovább, szóval tehát minden újat megtadtam, ami te már három nappal ezelőtt elfelejtetted, mert mellesleg megjegyezve, a lap a rossz köz-

TARCA.

Isten.

Jöjjen velem az Úr lakába:
A végtelenség csarnokába,
Ki nem fél, hogy a feje szédül
Kábitó, merész röpüléstől.
Napsugárnak, villámnak szárnyán
A végtelenbe el-kiszáll, én,
Elb-egyva forgó világokat,
Röpüljünk gyorsan, mint gondolat
Az istenlátás szomsz-éget,
Röpüljünk át a mindenséget!
Bolygók, ködfóttok, csodás szörnyek
Mind, mind előttünk mennek-jőnek
A meddig csak a szemünk láthat,
Népes világok raja vágat,
Főszéges ivben üstök-ök
Rohanunk át a bolygók között:
Száz égi csoda fényes tárkkal
Orult futamba tora nyargal;
Ott messz, mérhetetlen távol
Napok milliója világol,
Főltünk esser év is elfot,
Míg a sugárnk hozzánk eljut,
„Fenn” és „lent”, mélység és magasság
Egybeolvadva harsogtatják:
Határtalan égi térségen
Hiába száguld a képzelem,
Szállva a széles csillagokig
Szörnyű erővel viszkod:
Csak számít, számít, de hiába,
Soha — soha nem jó tisztábr...

S az Egeknek — ngein által
Kifáradtan bár tovább szárnyal,
A nagy Istenre még se talál!
De látom: egy nagy törvény rabja
Az égi testek millió rajja,
Hódolva egy isteni rendnek
Időben — időnkig kerengnek,
Hogy sem sietve, sem lassúva
Mind, mind a maga útját futja.
S szivemben két egy mély sejtélem:
Valahol vagy Te, én Istenem,
Lenned kell... ah, de nyájas arcod
Miért, miért, hogy rejte tartod??
Létedet hiszem: tudni tudlak,
De én én látni is akarlak!
A mindenség csak némán hallgat,
Epedve kárlik, nyírd meg ajkad,
„A mélységből kiáltok hozzád.”
Mutasd meg nekem édes arcad!
Kicsi virág szavadra szendül,
Pacsirtaszó is rólad szendül;
Az éltis anya csókot adva,
Ó is jónagod, magasztalja,
Tavaax, ha győz a zord hatalon,
A pihentető édes álom,
Lelkedből egy picinyka szikra
A lángész homlokára írva,
S melyből anyj szép nóta támad
Költő szívén a kedves lábat.
Szűzi szerelmem hű barátság
A Te nevedet áldva áldják,
Jóságdról szól ember, állat,
Csak Teget magad nem találják,
Pedig látni így szeretnélek!
Szenvedélylyel ugy hívogatjuk,
De sehol meg nem találhatjuk;
Az isten-látás ősi vágya

Szemjászó lélkünk ha megszállja,
Eszedő, bus imaképen
Lényünk legmélyebb rejtekében
Vágy két: oméskató, olthatatlan,
Hogy Isten, habár láthatatlan,
Lásunk, csodáljuk „szinről-szinre.”
Ez az emberiség, ha létezik,
Előbb-utóbb, de egyszer valjja,
Ha a szava nem bus-sóbalja,
Hogy a jó Isten egy keresi,
Mint párját a galamb szemel,
Mikép a fecske a fészekere,
Gyermek az anya lágy ölébe,
„Mint a szarvas a hűs patakra,”
Vágyik utána szivvelakadva!
A tudományom hiába fordul,
Zokogva bár a könnye csordul,
Sóvárgására csak azt mondja: —
Az Ó műve bár az ég boljja,
Szavára támad minden élő:
„ az egy „Vágyok,” az „de Ered,”
De máskép a jó, a nagy Isten
En előttem csak „ismeretlen,”
„Meghatározni” én nem merem,
Ez az agokot ki fölmeri,
„A bölcs lángészre föl nem léli.” —
Igy szől lemondón a tudomány,
Ez béke nem két szava nyorog,
A szív csak sóhaj, csak sóvárog,
Szemünkbe újra köny szivárog,
S lelkünk legmélyén fájva támad
Valami néma, gyűrű párat,
Mély, nagy szerelmem, de nem földi
A szívünk lassan teletölti...
Szóljon bár Róla a lángelme,
Szivretrendítő ékesnyelve,
Dadogás csak a szép beszéde,

Fischel Fülöp könyvkötészete Nagy-Kanizsán.

Elvállal és készít **mindennemű könyvkötő-munkát**

A FÜZÉSTŐL A LEGFINOMABB DISZKÖTÉSIG:

Passapartout emlék-albumokat diszfeliratoknak, táncrendeket a legfinomabb kivitelig.

Elvállalok továbbá képek, fotografiák, tervek, rajzok és térképek cachirozását, ugy minden e szakba vágó munkát.

lekedési viszonyok miatt csak harmadnapra érkezik ide. Feltámaszkodom, kinézek az ablakon és szomorúan kell constatalnom, hogy az Urfásten vizesepek alattiban bizony még mindig önti az áldást e tejben és mézben uszó Kanaánra, ami pedig annyit jelent, hogy csak tessék továbbra is a szobát őrizni. Már most képzelj csak magad Junikám az én helyzetembe! En, aki annyira rajongok a szép természetért, aki óraszámra tudom hallgatni a fülembe csattogását, aki a falevelek ide-oda hajlásában egy-egy boldog szerelmes pár ölekezését vélem látni, a szó-szoros éreimben be vagyok zárva itt a legbicskásabb Somogy egy kis falujának még kisebb viskójában, talán éppen az én boszantásomra vályog és még az Isten tudja miből készített keverébe. Mi tényleg legyek most? Végignyitózom újból, rágyújtok cigarettámra, és a míg az így általam gyártott füstlelegeket tekintetem, „Ó” nála köinek ki első sorban gondolataim, elhőprengnek vajjon mit csinál most az édes, gondol-e egy egy kicsit reám is, és már maga azon tudat is boldogít, hogy nemsokára talán csak mégis elérkezik majd a viszontlátás gyönyörteljes percé; de nem folytatom tovább, mert mint egy bive a gondolatalkozás eszméjének, őszintén megvallva attól félek, hogy kinevelsz. Ily körülmények között tehát ne csodálkozzál azon, ha legutóbbi levelemre kedves válaszodat be nem várva, ismét csak arra határoztam el magamat, hogy tollat fogjak és hagyját-e papír közvetítésével feléd irányítsam. Szóval tehát írok neked; nem kis gondot okoz azonban nekem az, hogy tulajdonképen mit is írjak, mert mióta legutóbbi levelem által eljutottak egy kis felőraját tönkre nyomorítottam, nem igen adta elő magát olyasmiről, a minék közlése elérhetném céloimat, hogy az időt agyonverjem. Azaz de hogy is nem! Hisz már loztam is egy témát. Tegnap előt bál volt itt. Már pedig azt csak nem képzelem el, hogy téged — aki a falus „bál”-okat talán csak hírebből ismered — ne érdekelné egy teknősfai bál, és tekintve hogy engem nem holni „második négyes”, sem pedig más egyéb illetéke nem vonzott a mulatság színhelyére, elég időm és alkalmam volt a csendes szemlélődésre és mondhatom, hogy éppen az nyújtott legtöbb élvezetet nekem, mert az igazi humor csakugyan csak faluhelyen létezik. Nem akarván ajsótul rohanni a házba, kezdjük csakis szépen előről, Fracára, klackra természetesen nem volt szükségem, mert ezen ruhadarabok létezéséről ott nem sokat tudnak és így nem is

kellett valami nagy toilletet csápnom. Elérkezett az esti 8 óra, összebarkoktam magamat és mentem a bálba, a hol megérkezve, egyik melékhelyiségben azonnal összebarkoktam egy jó képtű idősebb ur emberrel, ki minijárt azt is megmagyarázta, hogy az a ró-saszidő ruhás szép piros arcú kis lány a jezyzó ur leánya kinék a kántortanító csapja a szelet. Sorra mutogatta azután a jezyzó, tisztelendő, patikarus, doktor, tanító, segédjezyzó, berlő stb urakat és így mindjárt tisztában voltam azza, hogy jelenvannak a fa ur notabillásai. A terem díszítését nagy gonddal eszközözték. A falak cirura tiv gott szines papírossal voltak ekesítve, a pádló fel lett mosva és szapannal beeresztve, szóval tehát „nobei” bál volt, — sőt annyira nobel, hogy a talp alá valót nem is egy, hanem két banda szolgáltatta. A „német tánchoz” — mert a körtáncokat itt így nevezik — a járászó helyből a tűzoltó bandát engedték, míg a csárdásokat az „itteni felekelek” gótáira jártak. Elhangzottak az első akkordok mekezdődött a tánc és igazán örömmre szolgált láthatni, hogy itt osztálykülönbség nem létezik, boldog-boldogtalan igen szépen megter egymással és lejtik az első magyaros csárdást. Ezt követte a polka, keringő majd francia négyes és így tovább. Időközben éjtél lett, visszavonultak fiatalok és öregek az asztalokhoz, a fiatalok póztáltak, az öregek kvaterkázta, a kedélyek mindjobbban felvidamultak, olyanynira, hogy mire a szónóra elteit, oly széles jó kedv uralkodott, hogy a táncterem bizony szűk lett ezen széles jókedv befogadására. Mirevaló azonban minden rendező bizottságban néhány leleményes tag, ha nem arra, hogy rögtön segítsen minden bajon. Így volt itt is; a gordiusi csomórögtön meg lett oldva és pedig u y hogy a bálzólok egy része megmaradt a tűzoltó bándával a teremben, míg másik része a cigányzeneve hevonnit egyik mellékhelyiségbe. A rozsz nyelvek azt állítják ugyan, hogy ezen különválasztásnál más szempontok is vettek volna figyelembe. Ezen dolgok engem, mint csendes szemlélőt már nem érdekelnék, annyit azonban tudok, hogy ugy reggeli 3 óra tájban, midőn elindultam haza felé, a két párt igen szépen meg volt egymással — így külön-külön *).

Most pedig tekintve, hogy a Tugela nem itt jolydogál Teknősfá határában és így azt sem

tudhatom, hogy az anzórok a legutóbbi 24 óra alatt hányszor kelték at rajta és hányszor tértek ismét a tulósó partra, tehát egyéb újragot nem közölhetek ve ed is, ha hozzádól mondog nekéd és várom mielöbby kimerítő leveledet.

Ölel barátod
SANDOR.
Ca.....ó.

A Nagykanizsai Takarékpénztár köréből.

Igazgatósági jelentés.

Tisztelt Közgyűlés!

A lefolyt 1899-ik evről mint intézetünk 55-ik üzletévről van szerencsénk a következőkben beszámolni.

A mostoha gazdasági viszonyokhoz a múlt évben a pénzügyi helyzetnek oly szokatlan feszültsége, a kamatlábnak oly nagyfokú emelkedése járult, a mőnő már évtizedek óta nem fordult elő.

Mindezen körülmények azonban intézetünk üzletforgalmát nem csökkentették, sőt majd minden üzletágban némi emelkedés mutatkozik.

A lezűlt pénzügyi viszonyok folytán fokozottabb arányban nyilvánult hiteligenyeknek is a méltányosság határait megtelelni törekedünk a mellett a betevőkkel szemben az évek hosszu során át gyakorolt módon felmondás nélkül kívánatra azonnal rendelkezésükre bocsátottuk, illetve kifizettük az intézetünknel elhelyezve levő tőkéket.

A már fentebb említett kamatláb-emelkedés folytán intézetünk is szükségesnek találta a betétek utáni kamatlábnak emelését; miért is a többi helybeli társaságokkal történt megállapodás után egyetértőleg 1899. okt. hó 15-től kezdődő érvénynyel a betét kamatlábat 1/2%-kal felemelték.

Attérve jelentésük szám szerint adataira jelenjünk, miként a lefolyt 1899. évi forgalom az egyes üzletágakban a következő volt:

Betétek:

Allomány 1898.
dec. 31 én 5510 ar. 7920 frk. 2006269—76 kr.
Betétek és tőkésített kamatok
1899. évben 523 ar. 740 frk 1047038—77 „

O szesen 6033 ar. 8660 frk 3053308—53 „
Viszafizettetett
1899. évben 174 ar. 210 frk 1045506—18 „

Allomány 1899. XII. 31.
5859 ar. 8450 frk 2007802—35 „

Picinyka gyermek gyógyújság.
S Bóla ha sokat okosodik,
Töle csak jobban távolodik.

De Ó is szeret végtelentlen
S tudja, hogy nékünk „ismeretlen,”
Szép, nyájas emberarcot öltve
Maga jön h. zánk le a földre!
Meghatja szívét a végtelen
Érte epedő, mély szerelem
S mert az ész hozná hiába szárnyal,
Maga ismert meg magával.
It köztünk jár mint „Istenember,”
Ha szél, sípíhen a bösz tenger,
A szél a vihar töle remeg:
Szolgálnak neki az elemek.
S tanítása még nagyobb csoda,
Mint ha a vízható jár tova,
Édes ajkának szaván csüngve,
Magasztos béke száll lelkünkre:
Vigasztaló, mint égi dallam,
Enyhítő, mint az olvadó balzsam...
Fenséges, tiszta homlokáról
A mindentudás fénye lángol,

Hordozva tövis-koskoruját
Valami csodás szomorúság
Vonja bus arcát glóriába
Ajaka nyílik hó imára,
Bár ráront ádáz, vad gyűlölet
Mégis megbocsát, áld és szeret!
Ea a mit ránk vet; a tekintet
Főlrázza bűnös szívünket,
Lelkünk egyszerre csak megmozdul
Soha nem érzett fájdalomtól,
S az előzők könyek árja
Megmossa szívünk szép tisztára...
Kimondhatatlan kedvessége,
Széllid jósága, nagy szentsége

Leborulni kézt önkénytelen
S erőt v. sz rajtuk egy érzelem:
Embernek ily varázsa nincsen,
Ilyen jó nincs több, csak az Isten!

Szívünk pedig, a melyet semmi
Nem tudott még boldoggá tenni
Igazi üdvöt csak most érez,
Hogy eljuthatott Istenéhez!
Oh mert a pusztá istenoszamo
Gyarló eszünköl táu kivánszó,
De így, emberi jettő válna
Az együgyű is érti, látja:
Szemébe nehet, imádhajta,
Laba nyomát is csókolhatja!
A széllid, a tiszta szívűek
Benne találják Istenüket,
S a kit föl nem ér a lángszellem,
Kit megismerni tehetetlen,
Arról többet tud, ki szívében
Érezni képes forrón, mélyen.

Gergye Sándor.

[Kívülről hangok hallatszanak.] Ugyan edes Jucim engedjen be! Nem tudja meg senkiséim.

Juci. De ha az ur hazajön, henez, és...
Lajos. Elhujók az ágy alá Juci, ereszszen be.
Sárka. Oh edes Lajosom csak jöjj be. (könyörögve.) Jucikám ereszsze be Lajos!, edes Juci!
[Az ajtó lassan felnyitk és Lajos beugrik.]

Sárka. Mi hir van Lajos?
Lajos. Hir? hm! hm!
Sárka. [tűrelmetlenül] Kérlek, beszélj hát.
L. [kényelmesen elhelyezkedik] Beszélék kis hugom, csak te ne kiabálj, mert apa most már haza fog jönni és ha hangokat hall, akkor mindkettőnknek lesz — ne mulass.
L. [sütyögve] Beszélél vele?
S. Igen, és nagyon haragszik rád, ügyetlenség miatt.

S. [felpattanva] Ő haragszik? [kacag] Persze neki igen nagy oka van haragudni.
L. És én vigaszt adtam neki. Mert én is azon a véleményen vagyok, hogy hogyan lehet a kedves ideának címzett levelet a — papának a kezébe dugni. Mond csak Sárkam, hogyan tudál te ilyen ügyetlen lenni?
S. [Sirva] Hát nézd csak Lajos! Mikor vége volt a táncelőadásnak és jöttünk kifelé, Sanyi mellett, hátunk mögött apa, — hat egyszerre csak elaludtak a villanylámpák

A szerelmes levél.

(Diálogo.)

Sárka és Lajos testvérek.
Sárka (egy asztal mellett ül, bánatos fejét kezére hajtja és fölött a sóhaji) Istenem! Istenem! [zsebkendőjét szemébe szorítja.] Ilyen szegényen, ilyen blamazs. Oh, hogyan eljem ezt tul? [Sir.]

Jelzálog kölcsönök:		Kiadások 1899. évben 640 ar. 040 fr. 4398961 - 75		Jegyzőkönyv.	
Alomány 1898. XII. 31. 4213 ar. 3600 frk 1345223		Pénztári maradvány	1899. dec. 31-én 29 ar. 310 frk. 36998 - 03	Felvéve Nagy-Kanizsán 1900. évi február hó 8-án a nagykanizsai takarékpénztár részvénytársaság ötvenötödik évi rendes közgyűlésében	
- 54 ar. Uj kölcsönök kiadattak		Osszes forgalom	22331791 - 75		
1899. évben	165133 - 30 kr.	A lefolyt 1899. évi üzleteredmény:		Jelenlevők.	
Osszesen	4213 ar. 3600 frk 1510356 - 90	117 ar. 90 frank 60499 frt 61 kr.		Elek Lipót kir. kereskedelmi tanácsos, igazgatói elnök előkelte alatt Tripammer Gyula	
Viszafizetett		1898. évről		1242 frt 03	
1899. évben	117714 - 36	Osszesen 117 ar. 90 frank 61741 - 19		Acsés Pál 2, Blau Lajos 2, Danneberg Jakab 4, Danneberg Ernő 2, Elek Lipót 12, Elek Ernő 10, Pozsonyi Aladár képvisel. 10, Elek Géza 10, Weisz Otília 6, Ebenspanger Leo 10, Eisinger Henrik 2, Eperjessy Sándor 8, id. Fesselholer József 10, ifj. Fesselholer József 2, Fischer József 3, Fischer Ignác képvisel. 3, dr. Fiedl. Adón 2, Goldhammer Károly 2, Gutmann László képvis. 3, Gutmann Aladar 2, Gutmann Odón 4, Gutmann Vilmos 4, Gutmann S. H. 4, Gutmann György 1, Grünhut Henrik 7, Grünhut Alfréd képvisel. 4, Halphen Mór 3, Heimler József 1, Kürschner Ignác 3, Weisz Henrik képvis. 19, Kürschner Jakab 1, Blau László képvis. 16, Löwy Adó 2, Szukits Mátild képvisel. 6, Loewy Odón 2, L. dotszky Ernő 2, Plosszer Ign. 3, dr. Plosszer István képvis. 2, Práger Béla 3, Práger Teréz képvis. 1, Práger Béla 3, Práger Lina képvis. 2, Práger Béla 3, Schön Eugénia képvis. 2, Rosenfeld Adolf 10, Rosenfeld Berta képvis. 5, Rosenfeld József 8, Radnai Karoly képvis. 3, Rosenfeld Emil képvis. 3, dr. Rothszöld Jakab 2, Pollák Szidonia képvis. 5, dr. Samu 2, Rothszöld Zsigmond 2, dr. Rätz Kálmán 3, Rappoch Gyula 1, dr. Schwartz Adolf 4, Heries Toth Maria képvis. 5, Schwartz Gusztáv 4, Schertz Odón 3, Schertz Richard 3, Stern I. Mór 2, Ström Vilmos 4, Ström Tivadar 2, Sommer Sándor 17, Sommer Henriette képvis. 4, Sommer Ignác 12, dr. Szabó Zsigmond 2, Sartory Oszkár 6, Sartory Hermin képvis. 2, Stirling Sándor 10, Mészáros Antal képvis. 10, dr. Tuboly Gyula 8, Mészáros Antal képvis. 5, dr. Blus Paula képvis. 2, Tripammer Gyula 2, Zerkovits Lajos képvis. 7, Unger Ullman Elek 7, Unger U. Sándor képvis. 7, Unger Ul. Odón képvis. 6, Vágner Károly 5, Szemetke József képvisel. 7, Vidor Samu 4, Vidor Samuá képvisel. 6, Pollák Lajos képvis. 7, Weisz Tivadar 3, Rosenberg Paulus képvisel. 3, Weisz Ad. Ad. képvis. 1, Weiser József 39 részvénytulaj.	
Alomány 1899. XII. 31. 4213 ar 3600 frk 1392642 - 54		Osszesen 23 ar. 20 frk 12099 - 80,			
Törlesztési jelzálogkölcsönök:		Marad 94 ar. 70 frk 49641 - 89,			
Alomány 1898. december 31-én	558813 - 70	átzámítva 94 ar. osztrák értékre 587 - 98,			
Uj kölcsönök kiadattak		átzámítva 70		34 - 90,	
1899. évben	57292 - 41	Osszesen		50213 - 37	
Osszesen	616106 - 11	áll még a t. közgyűlés rendelkezésére.			
Viszafizetett		Ebből osztrákul részvénytulaj 50 frt			
1899. évben	43692 - 03	800 db. részvény után 40000			
Alomány 1899. december 31-én	572414 - 08	A jelenleg 62000 frtot terő rendelkezési alapra 7000 frt helyeztessék.			
Váltók:		Városi jótékony és közhasznú célokra, a külön előterjesztendő felosztási jegyzék szerinti 1055 frt adományoztassék.			
Tárca Alomány 1898. dec. 31-én	490386 - 55 kr.	A fennmaradó 2158 - 37 kr. az 1900. évi nyeresémi- és veszteség-számlára vezetessék át.			
Leszámitoltott 1899. évben	1948642 - 89	Ezen felosztási tervet szerinti alapjaink 10061 frt 72 krral emelkedének, míg a nyugdíj-alap 1899. évben, a kifizetett 460 frt kegydíj levonása után saját kamatai által 1345 frt 25 krral szaporodott, még a külön nyugdíj-alap 1462 frt 27 krt te-z.			
Osszesen	2439028 - 94	Alapjaink ez idő szerint.			
Beváltott 1899. évben	1940886 - 08	Részvénytulaj 80000 -			
Alomány 1898. december 31-én	498142 - 86	tartalékalap 212508 - 03 kr.			
Értékpapírok:		külön tartalékalap 87500 -			
Alomány 1898. december 31-én	12325 -	rendekezésre álló alap 69000 -			
Kiadott 1899. évben	34291 -	nyugdíjalap 46226 - 49 kr.			
Osszesen	46616 -	Osszesen 495234 - 52 kr.			
Viszafizetett 1899. évben	31812 -	Ezek után kéri az igazgatóság a t. közgyűlést, miként az 1899. évi üzleti nyeresémi felosztásra vonatkozó javaslatát elfogadni, az osztrákul részvényenkint 50 frtban megállapítani és neki, valamint a felügyelő bizottság tagjainak a lefolyt 1899. évi ügy- és számvételre vonatkozólag a felmenvényt megadni méltóztassék			
Alomány 1899. december 31-én	14804 -	Az igazgatóság.			
Visszleszámitott váltók:		Ezek után kéri az igazgatóság a t. közgyűlést, miként az 1899. évi üzleti nyeresémi felosztásra vonatkozó javaslatát elfogadni, az osztrákul részvényenkint 50 frtban megállapítani és neki, valamint a felügyelő bizottság tagjainak a lefolyt 1899. évi ügy- és számvételre vonatkozólag a felmenvényt megadni méltóztassék			
Alomány 1898. december 31-én	167797 - 99				
Viszleszámitott 1899. évben	814640 - 13				
Osszesen	982438 - 12				
Beváltott 1899. évben	825962 - 98				
Alomány 1899. december 31-én	156485 - 14				
Értékpapírok:					
Alomány 1898. december 31-én	487699 - 25				
Szaporodás 1899. évben	18324 - 50				
Osszesen	506023 - 75				
Apadás 1899. évben	4063 - 75				
Alomány 1899. december 31-én	501960 - 76				
Pénztári forgalom:					
Pénztári készlet 1898. dec. 31-én	51 ar. - frk 54288 - 98 kr.				
Bevételek 1899. évben	618 ar. 950 frk. 4383670 frk. 83 kr.				
	669 ar. 950 frank 4437959 - 83				

és koromsötétség vett bennünket körül. Ekkor érzem (szemlesítve), hogy valaki átkarol és én azt hiszem, hogy... Sa... nyi... és hirtelen zsebembe nyúltam a készen tartott válszért az 6 levelére — hirtelen az ölelő kézbe csuszítottam. A lámpák ebben a percben kigyúltak ismét és én majd kövé meredtem, midőn kicsi cédulát apa kezében látom, ki azt bámulva szemléli — és rettenetes nyugalommal bontogatni kezdi.

L. És te nem ajultál el? Látszik, hogy én nem voltam melletted. Ilyenkor elegánsan el kell ajulni — hisz ez a jó nevelés egyik fokléke. Ez rettenetes blamáza egy 14 éves hölgynek.

S. (Zokogva) Oh Lajos, ha láttad volna akkor a papát — még ajulásodból is magadhoz tértél volna!

L. És te mit tetél?

S. Sirni kezdtem és ezzel még jobban elrontottam dolgot.

L. Istenem, beh együgyű voltál!

S. Hát mit tehettem volna okosabban?

L. Mit?? egész hidegen, közönynyel apa előlők és megkérdezem: hogy mit tart a kezében? mit olvas?

S. (Remegve) Mért nem szóltál akkor?

L. Hát én olt voltam?

S. Hisz az a csunya dolog téled, hogy mikor legnagyobb szükségem van rád, akkor távol vagy!

L. Hija a jövőbe senkisémet láthat. De mit szóló apa?

S. Még eddig semmit, csak szobámba lettem utasítva; és Juci beadja ételtem — felig nyitott ajtón és senkit sem érezek be hozám.

L. Szegény leány te! hát ma este ki megy tárciskolába?

S. (Sírva fakad) Istenem, Istenem, hisz ez bántó engem is. Türem a büntémet, lemondanék mindenről, csak — tánciskolába mehetnek Pedig abból semmi sem lesz.

L. Pedig abból semmi sem lesz.

S. Beh szerencsétlen vagyok!

L. Beh ügyetlen! ügyetlen! Nem bíztal bennem, pedig mindig hűségesen szolgáltalak de most még akartad takarítani azt a pir hitvány vasat, mit szolgálat fejében nekem adogattál és most tessék: lülig vagyunk a szobában!

S. Segíts! édes jó Lajoskám segíts ki a hinarbó, oda adom összes zsebpénzemet! csak segíts.

L. Tudod Sárka én azt gondoltam, hogy tréfával legjobban elsimíthatjuk ezt az egész komoly históriát!

S. Tréfával? Istenem, ha apa még a botot is előveszi! akkor lesz még csak tréla.

L. Úgy beszél, mint egy gyerek.

S. Mond kérlek mit tegyek?

L. (Gondolkodva) Emlékszel még szegény nagymama meséire?

S. Nem meséken jár az én é-z m most, hanem sajnos megtörtént és helyrehozhatatlan valón.

L. (Türelmetlenül) Hisz ep azért hozom nagymama meséit elő, mert azok nem is mesék, hanem megtörtént és való dolgok és a főzemély az apuska.

S. [Bámulva] És?

L. (Kacagva) És? és? ez fogyer a te kezében, apa ellen. Mert a mese azt tünteti ki, hogy apa sem volt jobb a deákno váznánál!

S. Hija az papa volt! Neki szabód, maró — papa. De én a 14 éves kis leány — és szerelmes leveleket írdogál!

L. Hisz ez nem volt az első!

S. De egyiket sem csipétek el és (sírva) most én, én magam jutattam az apám kezébe.

L. Ne sopánkodjál, ne sirj Sárkám, hanem figyelj! Ha apa szónokolni kezd, ne kezdj am te pityeregni (utánozza a sírást) hanem ugorj apus nyakába — így ni (dőlési Sárkát és mutatja) és mond szépen hizelegve: Apuskám, hisz csak tréfa volt, no nézd, ne haragudjál, többször igazán nem fordul elő; hisz te sem voltál jobb (Sárka kacag) me-

gyűlést határozatképesnek jelenti ki és szennel megnyitja.
Jelen közgyűlési jegyzőkönyv vezetésével Tripammer Gyula intézeti igazgatót bizza meg annak hitelesítésére a közgyűlés hozzájárulásával dr. Rothschild Samu és dr. Fried Ödön részvnyes urakat kéri fel, illetve jelöli ki.
I. Felolvastatik az igazgatóságok a lefolyt 1899. évről szóló jelentése, valamint a felügyelő bizottságnak zárásadáását egyidejűleg közlé feltétele, mely előbbi tanúságot tesz arról, hogy az 1899. évi ügy és számviteli köllőleg ellenőrizték és hogy a szabályszerűen vezetett könyvek alapján készült és a közgyűlés elterjesztett mérleg valamint nyereség és veszteség száma a valódi helyzetnek hiven megfelel: miért is az igazgatóság által javaslatba hozott felosztási tervzetnek elfogadását az ő részéről és ajánlja; végül a lefolyt 1899. évi ügy és számviteltre vonatkozólag úgy az igazgatóság valamint a felügyelő bizottságnak is a felmentvényt megadni kéri.
II. E terjesztetik az 1899. évi zármérleg a nyereség és veszteség száma kapcsán, mely szerint a lefolyt 1899. évi üzleti eredmény 117 ar. 90 frank 60,499 frt 16 kr.
Ehhez járul nyereségát hozat 1898. évről 1,242 frt 03 kr.
Összesen 117 ar. 90 frank 61,741 frt 19 kr.
Ezen nyereség felosztására nézve az igazgatóság a következőket ajánlja.
Az alapszabályok 78. §-a értelmében a nyereség 5 %-a a tartalék alaphoz tartandó
Az igazgatóság és felügyelő bizottságot jutalék címén 15 %-éék
vagyis 17 ar. 15 frank 9074 frt 85 kr.
illeti
Összesen 23 ar. 20 frank 12,099 frt 80 kr.
Marad 94 ar. 70 frank 49,641 frt 39 kr.
Átszámítva 94 ar. oszt. értékre 537 frt 68 kr.
70 frt „ „ 34 frt 30 kr.
Összesen 50,213 frt 37 kr.
A mérleg a közgyűlés rendelkezésére.
Ebből osztalékul részvényenkint ötven forint 800 drb. részvény után 40000 frt felvételék. A jelenleg 62000 frtot tevő rendelkezési alapra helyeztettsék 7000 frt
Városi jótékony és közhasznú célokra, a külön előterjesztendő felosztási jegyzék szerint adományozásék. 1055 frt
A fennmaradó 2158 frt 37 kr., az 1900. évi nyereség és veszteség számára veze tessék át.
A közgyűlés megelégedéssel veszi tudomásul a kedvező eredmény, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak jelentését.
Felbontottnak tartani a zármérleget, valamint a nyereség és veszteség számlát.
Jóváhagyja a tartalék alapnak az alapszabályok 78 §-a értelmében a nyereség 5 %-ával

vagyis 6 arany 5 frank 3024 frt 95 krral történt javadalmazását és a rendelkezési alapnak 7000 frttal történt szaporítását.
Elfogadja az igazgatóságok a jótékony és közhasznú adományok felosztására vonatkozó javaslatát u. m. :
1. Keresztény bási szegényeknek 150 frt
2. Izraelita „ 150 frt
3. Községi iskola szegény sorsu növendékei ruházatára 60 frt
4. Izr. iskola előjárta 140 frt
5. Izraelita iskola szegénysorsu növendékei ruházatára 60 frt
6. Kereskedelmi iskola segélyezésére 100 frt
7. Önkéntes tűzoltó egyesületnek 50 frt
8. Népkonyha javára 70 frt
9. Széplő egyesületnek 40 frt
10. Vörös Kereszt egyesületnek 25 frt
11. Iggyenes népkönyvtár javára 25 frt
12. Betegsegélyző egyesület javára 25 frt
13. Keresztény jóték. nőegyletnek 70 frt
14. Izr. Körház javára 25 frt
15. Polgári iskola felszerelésére 20 frt
16. Főnyomtatási múzeumra 20 frt
17. Kérdőnevelő egyesületnek 25 frt
Összesen 1055 frt
Az osztalék a közgyűlés részvényenkint ötven forintban vagyis 800 darab részvény után 40000 forintban állapítja meg a fennmaradó 2158 frt 37 krt pedig új-zamára elővezetettli utátrózza.
Az 1899-iki üzlet év ügy számvitelére vonatkozólag úgy az igazgatóság valamint a felügyelő bizottságnak is a felmentvényt egyhangulag megadja.
III. A tárgysorozat III-ik pontját a hivatalos lap kijelölése képezvén, elnök ur előterjesztése folytán az intézet hivatalos közlönyül ímet a helyben megjelent „Zala” című hetilap jelölte lik ki.
IV. Következővén a tárgysorozat 4-ik pontja értelmében az alapszabályok 27. §-a szeriuf sorrendben kiölő 8 igazgatósági tag: úgy a 3 tagból álló felügyelő bizottság helyett újak, esetleg ugyanazoknak ismét megválasztása, és pedig a 8 igazgatósági tagnak 3 évi, a felügyelő bizottsági tagoknak 1 évi időtartamra.
Elek Lipót elnök ur a közgyűlés hozzájárulásával a szavazatszedő bizottságba Unger Ullmann Elek, Elek Ernő, er. Szabó Zsigmond, Bau Lajos és Weiss Tivadar részvényes urakat jelöli ki és a gyűlést a választás tartására felhívogszti.
A szavazatszedő-bizottság befejezven működését a folytatólag megnyitott közgyűlésnek a bizottság nevében Unger Ullmann Elek ur a következő eredményt jelenti be:
Benda ott összesen 417 szavazat.
Ebből nyertek,
mint igazgatósági tagok 3 évi időtartamra:
1. Aczél Pal 405 szavazatot.
2. Prager Bela 345 „
3. Danneberg Jakab 335 „
4. Stern I. Mór 329 „
5. Sommer Sándor 324 „

6. Vagner Károly 324 „
7. Sartory Oszkár 309 „
8. Itj. Fessehofer József 306 „
Mint igazgatósági póttagok 1 évi időtartamra
1. Rosenfeld József 297 szavazatot.
2. Dr. Rothschild Jakab 156 „
3. Dr. Szekeres József 113 „
Mint felügyelő bizottsági tagok 1 évi időtartamra :
1. Dr. Schwarcz Adolf 385 szavazatot
2. Goldhammer Károly 380 „
3. Heimler József 348 „
Mint felügyelő bizottsági póttag 1 évi időtartamra :
1. Strém Tivadar 127 szavazatot
Mely eredmény tudomásul vétetik és a fentebb felsoroltakat elnök megválasztottaknak jelenti ki.
V. A tárgysorozat V-ik pontját a netáni indítványok képezvén indítvány azonban az alapszabályok 49. §-ának megfelelően bejelentve nem lett, a jelenlevők közül pedig indítványtételre ki sem jelentkezik, elnök a tárgysorozatot kimerítettnek és a közgyűlés befejezetnek jelenti ki.
Míról jelen jegyzőkönyv felvételük esnláirattaluk.
K m. l.
Tripammer Gyula Elek Lipót
igazgató, mint jegyzőkönyvvezető elnök
A jegyzőkönyv hitelesíté:
Dr. Rothschild Samu
Dr. Fried Ödön

HIREK.

— Személyi hír. Zalavári Zurna
Károly alabórnagy a m. k. V. honvéd kerület parancsnoka a helyi honvédségek megajndulására végett, hétfőn délután városunkba érkezett. Hétfőn este a honvéd tiszti etkezésében vacsora volt tiszteletére. Kedden délelőtt szemlélet tartott a honvédség felett és a csapat kiképzése, valamint a tapasztalt rend és tisztaság feléit, megelégedését fejezte ki. Este a »Koronás« vendéglőben gyűlékeztek a tisztek a népszerű és kedvelt tábornoknak tiszteletére, ki szerdán délelőtti vónattal visszautazott székhelyére Székes-Féjervarra.
— A Ker. Nőegylet közgyűlése A nagykanizsai Ker. jótékony Nőegylet folyó hó 18-án tartotta évi rendes közgyűlést. Zádubanszky Lajosné elnökön beteg léven, a közgyűlést Segető Rezsőné alelnökön vezette. Évi jelentéssel, melyet alább exsz terjedelemben közölünk, Eperjesy Sándor II-od titkár szolgáit. A közgyűlés sajnálattal vette tudomásul Csaszánk Miklós titkár lemondását és neki elismerést, köszönetet szavazott. — Zádubanszky Lajosné elnökön levélben köszönetet mondott az eddigi bizalomért és betegeskedésére való tekintetből más elnökön megválasztását ajánlotta; de a közgyű-

sélte nagyapó és lám én mégsem haragszom rád!
S. Igazán, és ha apa szigorú arca akkor sem derül fel, akkor majd elmesélem néki a kővér háziaszonyt, meg a szilva tovaj! Mikor a fiu felmászott a lera (élénken) és feltönte zsebeit éretlen szilvával, a kővér háziaszony pedig észrevette és seplőve futott ki, hogy a vásott fiut megelcéztesse. A szemes gyermek azonban idejekorán észrevette a vezelyt és zsuppsz — már lenn is volt a földön és a kerítés re-én affurakodott a szomszéd keribe. A néni pedig sokkal inkább fel volt ingerelve, sem hogy latba vetette volna a rés kicsinységét és saját terjedelmét; utána mászott a fiunak és [szírből kacag Lajossal együtt, ki utánozta a néni és kacagva közbevág].
... és benrekedt a kerítésben... ha... ha... ha...
A szilvatovaj pedig (folyton kacagnak Lajos és Sárika egyszerre kiabálva beszélnek) odaállt a szegény fogoly nő elé, csipőre tette kezét és kacagott e kalardon (Mindkettő pillanatig állgat és zsebkendőjükkel szeméiket törölgetik.)
A néni másnap elmélt az iskolába és a tanár urnak feladta a vásott gyereket.

L. Igen és mit felelt a fiu? (Utánozva) Tanár ur kérem ez privátügy, ez nem tartozik ide!
S. (Egyszerre elkomolyodva) Igen ám, de az még mindig nem se elmesélevel.
L. Csak sokkal rosszabb. Te ezzel a levéllel nem artoált senkinek, Sanyi még saekundát sem kapott mióta az iskolában, mert szerelmes levél olvasása helyett leckéit olvasta és ma kivételesen tudott felelni. De, de a szilvatovaj — büntetést kapott az iskolában, otthon és a néni fiától.
S. No, gondold el Lajoskám, ha a fiu akkor a felbőszült néni kezei közé kerül, ugy bizonynyal ép ugy érezte volna magát, mint én, mikor ártatlan kis leveletem — papa kezében talom! (ismét szomorúan sóhajtozni kezd.)
L. No ne busulj Sárika. Szedd össze magad és ha apus hozza jó, lép elő báran. Kérj bocsánatot tőle, ísméteid néki az előbb elmondottakat, magyarázd meg, hogy tulajdonképpen ő érdemel büntetést, mert hisz a leveleit megsejése szigorúan bünteltetik — de te elalsz minden követeléstől és felelőssé mindent, ha ő hasonlóképpen eslepszik.

S. [Gunyosan] Ne kérjem, hogy rendeltetés helyere küldje a levelet?
L. [Felpattanva] Kérem, nem szóltam semmit! En segíteni akarok rajta, ő meg gunyosodik!
S. [Megröszepenne] Ne haragudjál édes — ténacsodat követni fogom. [Sziszorogva] Apus jó.
L. No mos' szedd össze bátorságodat és előre!
S. Egyek l de félek [remeg].
L. Előre — előre; nézz szembe a veszélynek!
S. [Indul és halkon mormolja.] Me, próbálom a szerencsémét. Mégis csak jó, ha gyermekek előtt mondják el a szülők csinyeit. [remegve el].
L. Ha ő nyer — lesz e hóban elég zsebpénzem (nevetve). Aztán legább tanulság lesz ez a szülőknek, hogy gyermekkori cinyeitket ne hangoztassák hasonló rosszassagu gyermekeik előtt (el).

léis mitsem akartván hallani az elnöknek lemondásáról **Zadubanszky** Lajosné újból egyhangulag elnökönek megválasztotta. — Az új tisztikar és választmánya következőleg alkult fel: elnök: **Zadubanszky** Lajosné, alelnök: **Stirling** Sándorné, pénztáros: **Sebestyén** Lajosné, titkár: **Eperjesy** Gábor, m. titkár: **Pilch** J. nő, ügyvez: **Hertelendy** B. nő, orvos: dr. **Szekeres** József, adóosztály: **B. gombos** J. nő, D. A. **Paterné** (uj), **Farkas** Vilma, **Fialovics** Lajosné, **Fischer** Jozsefné (uj), **Franz** Lajosné, **Horváth** Jánosné (uj), **Huszar** Sándorné (uj), **Janda** Karolyne, **Kanizsa** Irma, **Kyortzer** Györgyné, **Mauváno** Józsefné, **Pally** Alajosné, **Pilch** Ferencné, **Pranger** Karolin, **S. gerő** R. Zsóné, **Szalay** Sándorné dr. **Szekeres** Józsefné, **Siller** Lajosné, dr. **Tuboly** Gy. nő, **Tizai** Lajosné, **Unger** Uman Elekne, **Waszál** Lajosné, **Wittinger** Antalné (uj).

Pótagok: Dr. **Beniczik** Ferencné, **Janger** Ferencné, **Hevey** Flóra, **Bartos** Béla, dr. **Szigethy** Kar. lnyé, **Ponyráts** Adolfné.

A titkári jelentés a következő volt:

Tisztelt Közgyűlés!

A nagykanizsai kereskedőgy. jótékonys. egyesület 1899-ben 13-dik életévét elérte; bár nem az alapítók által remélt széles, megerősödött és biztos nyugodtságban, de mégis a körülményekhez képest elég jó eredménnyel. Nem szándékom e helyen kutatni azt, hogy mennyiben és mit lehetett volna másképpen keresztülvinni, ha a nagy közönség az első évök buzgóságával támogatná a Négyületet, mert ez nem e keretbe tartozik; de kötelességemnek tartom felemlíteni, hogy a Négyületnek az alapítók által elélt telet felvirágzását és tevékenységét csak akkor remélhetjük elérhetőt, ha városunk közönsége főleg pedig hitványai meggyőződve azon fontos és a család erkölkéhez mérten igen nagy horderejű kérdés megoldásának szükségességéről, a Négyület tevékenységéhez mérten támogatni is fogja. Vigasztalást szolgálhat és tekintve az új körülmény, hogy a választmány majdnem összes tagjai, úgy tartarsány közül is számosan már eddig is áthatva a nemes missio magasztosságát a legnagyobb buzgósággal és aldozatkészséggel igyekezett a Négyület működésében elősegíteni; de még nagyon számosan vannak azok, akik e tekintetben kötelességeiket elmulasztják és megfelelnek arról, hogy a Négyület humánus feladatát megoldva a nagyközönséget is a szegények ellátására irántigondoskodásban megkönnyíti. Vajha éreznék már azon idő, hogy e tekintetben sem kelleve támogatásért esedeznünk!

Átérve a múlt év történelmére a következő események emlitendők fel. A január 5-iki mulatság, mely **Jelmez-Estély** címet viselt szép anyagi és erkölk. sikerrel járt, amennyiben tiszta jövedelme 415 frt. 10 krt. tett ki. A nyári mulatság **Juniás-estély** a városi erdőben volt rendezve, a beállott-estély a mulatság anyagi sikerét megmutatta, amennyiben a közönséget időszerű távozásra kényszerítvén, tiszta jövedelmül csak 9 frt. jutott a pénztárba.

Három nagyobb adomány is érkezett a Négyülethez céljai ellátásában támogatandó, a Nagy-Kanizsai takarékpénztár 25 frtos adományára, **Bathányi** Strattmann Ödön herceg fadóományának értéke 33 frt. és **Eperjesy** S. Ö. Róza urné emlékére tett 100 frtos alapítvány melynek kamata 1/2 részben a szegények felruházására fordítandó, a többi pedig a tőke nagyobbitására szolgál. A választmány minden egyes alkalomból halás közönséget és elismerését jegyzőkönyvi úton megörökítette és arról az adakozókat értesítette.

A tagok száma maradt, amennyiben 6 kilépes halálozás és 12 elávozás ellenében ugyanannyian jelentkeztek új tagokul.

A választmány rendes havi ülésében a folyó ügyeket intézte el.

A szegélyezések összege az év folyamán 1222 frt. 80 krra rúgott fel.

A bevételek a következők: Mulatságok, jövedelme 506 frt. 10 krt. Adományokból 158 frt. tagdíjakból 50 frt. A Négyület tiszta vagyona 1899 évi december 31-én 2655 frt. 17 krt. tesz ki.

Végezetül sajnálattal kell felemlítenem hogy **Czesznák** Miklós titkár az elnökhez intézett levelében állásáról nagy elfoglaltsága miatt lemondott és ezen elhatározását megvalósíttatni kérték, kéri a közgyűlést az tudomásul venni, illetve elfogadni kegyes-

kedjék. Az elnök ezen elhatározását sajnálattal vette tudomásul és kéri a közgyűlést, hogy **Czesznák** Miklós titkárnak buzgó fáradozásait és áldozatkészségét halás elismerés és közönséget nyilvánítsák.

A midőn ezekkel jelentésemet befejezném kérem a közgyűlést, hogy azt tudomásul venni és a számvizsgáló bizottságnak a felmentvényt megadói kegyeskedjék.

Könyvtári értesítés. A **„Polydri Egyesület”** könyvtárosa az utolsó értesítést a tagokhoz, hogy az együleti könyvtárban vasárnaponként d. u. 2-3 óra között ad ki könyveket.

A pacsai gárdakörből. Pacsáról írják, hogy a pacsai gárdakör elnöke dr. **Haudlek Agoston** és alelnöke, **Koller István** által érkező leveleket, de a tagok **Bakó Gyula** felső-rakji földbirtokos indítványára folytán a lemondást nem vették tudomásul, hanem a kör lelkes vezetőit állásuk megtartására kérték. Ennek folytán az elnök és alelnök lemondásukat visszavonták. A kör a fogyasztási szövetkezet tulajdonát képviselő négy hold földet bérelt 14 szőlőtelep létesítése céljából. A februári rendes havi ülés után a gárdakör tagjai a fogyasztási szövetkezet üzleti helyiségét megtekintették és a kezelő közegeknek elismerésüket nyilvánították.

Bucsanjári püspök. A pécsi egyházmegye főpásztora, **Hevey Sámuel** püspök parját ritkító eselekedetire határozta el magát. Az egyházmegye annalesében nincs rá eset, hogy valaha pécsi püspök bucusanjárt vezetve volna **Mária-Gyűd**re, az ország egyik legrezibb- legintogottabb bucusa helyére, ha a zarándokok száma évenként 50-60 ezerre szokott növekedni. Nemcsak **Baranyavármegye** katolikus hitvei, hanem a szomszédos **Somogy**, **Tolna**, **Báos-Bodrog**, sőt a **Dráván** túl **Szlavon-megyék** népei is ezerrel keresik föl e szent helyet, mely **II. Géza** király idejében nyerte meg a pápai búcsút. Történelmi foljegyzések szerint a valóságos lelkületű király építtette a mariagyüdi templomot. A sanctuárium a templomnak történelmi hávezettségű része, amennyiben a **II. Géza** király által épített templomból maradt a ma is a maga eredetiségében s teljes épségben áll fenn. Pécsről minden évben 2-3 nagyobb processió megy ki Gyűdre; az ideje a hármát egy-egy feltehetőleg egy monumentum-zarándokmenet, melyben nemcsak a közép, hanem az úri osztály is részt vesz s ezt a nagy processiót **Hevey Sámuel** megyei püspök személyesen vezeti s a zarándok utjava részét gyakorlatzerrel, per pades apostolorum teszi meg. Erre az alkalomra a kolostor új oltár képet is festet, a mely szent **István**nak szentírt, **Imre** herceget ábrázolja. A képet **Gräts Endre** ismert és jónevű szentkép festő fogja festeni s mint halljuk, a magyar szentek ábrázoló képe, a nemzeti cimertől tüntetésével magyar motívumok is lesznek; annak dokumentálására, hogy a szentképeken is lehet a magyar szellem kifejezésre jutni, a mi már egyébként **Boczur Gyula**, a magyar mester több képen bemutatta.

Pénzüntézeteli közgyűlések. A nagykanizsai **Segélyegylet-Szövetkezet** február hó 17-én **Vidor** Sándor igazgatóságai elnök vezetésével tartotta a évi rendes közgyűlést. A szövetkezet 1899-ben 31644 frt. 12 krt. nyeresémet ért el. A zárszámadás kapcsán a szövetkezet kimutja a tagok létszámát és az ezek által bíró üzletrészek mennyiségét, és az egyes ávtársulatokra eső osztalékok üzletrészenként (a 50 krajcár). December 31-én 2134 tagja volt a szövetkezetnek 9262 üzletrészszelet. Az osztalék üzletrészenként a következő 1894 évt. 35 frt. 14 krt.; 1895 évt. 23 frt. 99 krt.; 1896 évt. 14 frt. 70 krt.; 1897. évt. 7 frt. 76 krt.; 1898. évt. 3 frt. 21 krt.; 1899. évt. 61 krajcár. Az igazgatóságba a visszalépet **Beck** Miksa és az elhunyt **Fischer** József helyett megválasztották **Ledovszky** Ernőt és **Kaufér** Józsefet; a felügyelő bizottságba **Kaufér** József helyett **H. Itai** Józsefet.

A **Zalamegyei Gazdasági Takarékpénztár Részvénytársaság** Nagy-Kanizsán február 18-án **Koller** István nagybirtokos intézeti elnök elnöklése alatt tartotta III. évi rendes közgyűlést. Az intézet a múlt évben 43207 kor. 79 fillér nyeresémet ért el, mely a következőleg osztott fel: igazgatósági jutalékra 6397 K. 80 fill., a tartalék-alapra 15.000 korona, nyugdíjalapra 940 kor., közhasznú célokra 212 kor., a felügyelő bizottság díjazására 300 kor., osztalékra 2500 drb. részvény után a 8 kor. 20.000 korona (4 százalék), 447 K. 90 fillér a jövő évi nyeresémszámára marad. A takarékpénztárnak 1.002.994 kor. és 84 fill. betéje van. Az igazgatóságba az elhunyt

Vizlendvay József helyett megválasztották **Vizlendvay** Sándor duznaki nagybirtokost, a választmányba: **Jerfy** Adol. nagyrécsi nagybérlőt és **Szabó** József geiseli birtokost.

Nagybójt felolvasások. A nagykanizsai „Irodalmi és Művészeti kör” irodalmi szakosztálya ezeltől két évvel a nagybójt vasárnapjainak délutánjait az intelligens közönségre nézve igen kellemoskékké varazsoltta felolvasások rendezésével. **Dr. Kiss Ernő**, a kör elnöke, mint az irodalmi szakosztály elnöke, az akkori sikertől buzdítva, az idei nagybójt vasárnap-délutánjait is részint ismeretterjesztő, részint mulattató felolvasásokkal obajtja betölteni. Február 20-ikára már egybe is hívta Nagy-Kanizsa tollforgató legyégeit, hogy velők a lev foganasítására iránt tárgyaljon. Ez alkalommal sikerült neki a felolvasásokhoz megnyerni olyan hivatott egyéneket, akik a felolvasási délutánok sikerét határozottan biztosítani fogják. Közönségünk az irodalmi szakosztály elnökének eme szép törekvését biznyára méltányolja és mindegyik felolvasás alkalmával azon lesz, hogy részese legyen annak a tanulságos vagy lélekűdítő szellemi élvezetnek, melyet az Irodalmi és Művészeti Kör a különben szürke napokon is nyújtani akar.

Táviratok küldöndijja. A kereskedelmiügyi m. kir. miniszter, a táviratalközlőn kívül eső helyekre szóló táviratok küldöndijainak biztosítására szolgáló letétek szedését a magyar korona területe, t. évi március hó 1-től fogva megszüntette, s e helyett az egységes küldöndijrendszer visszaállítását rendelte el. Az egységes küldöndiját, tekintet nélkül a távolságra (egy) koronában alapította meg. Ez összeget a közönség küldöndős táviratai feladásának alkalmával mindig előre tartozik lefizetni és a ólagos leszámlolásnak helye nincs.

Orkán. Február 20-án délután felhármas kor valóságos orkán tombolt át Nagy-Kanizsa fölött. Eöb sötét felleg nyomult előre az égboltozaton, melynek ritkább előréséből átronszáítva hullott az eső; azután a felhőmeget kétszer háromszor keresztülhasította a viháms a morajló dörgéssel egyidejűleg pusztító forgoszel nyargalt előre, ablakokat zuzva, tetőket bontogatva, fákat cavarva; s nyomban rá megeredt a jeges. Szerencsére csak néhány percig tartott, de ez idő alatt is elég nagy reméletet okozott. Elkáptott kalapokat, esernyőket, kosarakat nyarsgaltatott az utcákon, s a bezuolt ablaktárlak darabjai síró esőörömpössel hullottak le az iedelem miatt megnéptelenedett utcák közvértére. Nagyobb szerencsétlenség — hála: Istennek! — nem történt. Ebből a korai nyaralás sivatárból az öregek jó esztendőjét jósolnak; mivel régi közmondás, hogy: „korai dörgés — késői inesség.”

Lazarovics és Gálovics. Egy New-Yorkból hazatért honfitársunk, a ki tíz hónapot töltött künn Amerikában, néhány érdekes dologt mondott el a Budapestről Amerikába szökött **Lazarovics**, volt többszörös milliómórosról és dr. **Gálovics** Viktor volt törvényeszi albirőről, kik mind a ketten keserveen s rajtuk elhibázott életüket. New-Yorkban a Stork-féle kávéházban lathatók reggeltől estig. **Lazarovics** mint pincér keresi meg mindennapi kenyerét, **Gálovics** pedig magyar népdalokat énekel az estéknél ott szórakozó magyar munkásoknak, a kik tányérozás közben szánalmas tekintetet vetnek a szerencsétlen népekesre. **Gálovics** Amerikában tartózkodása óta teljesen megváltozott úgy testileg mint lelkileg. Rendkívül sovány, sápadt, becselt aráról leolvashatók ama rettenő szenvedések, melyeken átélt. Közönséges munkás ruhát visel, vastag kezét barázdákat szanított a nehéz munka. Mert **Gálovics** kezdetben egy vendéglőben tányérmosó volt, s a forró lug azyanosak ő magdagasztotta gláze keztyűhöz szokott kezét. Maga meséli, hogy a

Vendéglos, mint valami kutyára, ordított reá, ha esetleg nem elég jól vagy gyorsan mosta a tányért, s mikor ő ezzel szemben azt hangoztatta, hogy ne szokott az ilyen munkához, a gazda egyszerűen kiadta az utját.

— Ha nem tetszik, pakoljon és menjon Isten bérével!

Rettentő szenvedéseken ment keresztül, De még Lazarovics beismeri, hogy elhibázott életének ő maga az oka, addig Galovics valójában hangoztatta, hogy másként lett áldoztává.

Nem érdekelte az a kijelentés sem, hogy anyósa 10,000 forintot ígért neki leánya hozományul, s mikor az esküvő megtörtént kétezer forintból szóló válót és 800 forint készpénzt kapott. A válót nem fogadtak el, maradt tehát 800 forintja. Pedig ő arra számított, hogy a tízezer forintból kiléve háromezer forint adósságot, a melyért hitelezői kiméletlenül zaklatták. Mikor aztán látta, hogy anyjára tervei teljesen fölösbe mentek: hitelezői elől menekülnie kellett annál is inkább, mert apóstól több pénzre nem is számíthatott. Az asszony szöktetéséről szóló hírek valótlanok, mert ő egyedül szökött Amerikába. Ott egyébként megbeszéltek a magyarok a még Lazarovics megváltoztatja nevet: Galovich New-Yorkban is megmaradt Galovicsnak, vagy Galovicsnak, miként a new-yorkiak mondják. Lazarovicsot és Galovicsot nagyon gyakran elfogja a bonvágy. Sokat sirnak főképp, ha hazulról levelet hoz nekik a panna Galovicsot a new-yorki magyarok az odaváló Magyar Kör elnökevé választották. Érdekes, hogy a két fiatal ember, kik Budapesten a divat lovajjakként szerepeltek: most egyszerű munkásruhában járnak s ugyanúgy meg eszik meg a kenetet is. Néha-néha meg-meg-igkedik egymást egy-egy megjegyzéssel.

— Gyere Lazarovics — mondja Galovics — menjünk ki az alagi lövészre!

Es Lazarovics ilyenkor szemrehányó tekintettel visszatér a gúnyt.

— Ugyan hagyj békét, bíró ur, elég keserves lakolunk mi könnyelü-égűkért.....

Szóval a lelkijüket föl-bredt mindkettőben, csak az a kár, hogy — későn.

Ki akar egyéves önkéntes lenni?
Bizonyára van olvasóink között akaratú fiatal ember, ki annak idjén tanulmányait felhagyta s így a 3 éves terhes katonai szolgálatainak néz elébe. Debreczenben már ezek óta sikeresen működik az országos katonai bizottság névű önkéntes katonai felkészítő tanfolyam tanbizottság: eddei Drauzentz János m. kir. honv. ezredes ny. és Mayer Adolf es. es kir. őrnagy ny., melyben azon ifjak, kik még ser. aatt nem állottak, foglalkozásukra és előkészülésükre való tekintet nélkül rövidesen megszerezhetik az egyéves önkéntesi jogot. Felvilágosítást és prospektust készséggel küldi el a katonai bizottság Debreczen.

Logjobb orvosság. Mindazok kik gyomorban, éhséghány, rossz emésztés, májfajdalmak, köhög, vérszegénység, ideges lejtájában szenvednek, használják a világhírd Pserhofer vérszűrő labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legszörendű orvosok által ajánlatnak. Hasznos szolgálatot véltünk tenni a olvasóinknak, ha a kitűnő gyógyszer b. figyel-mükbe ajánljuk. 1 tegeres, mely 6 doboz (15 labdacso) ára 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tegeresét 1.55 frtért, 2 tegeresét 2.30 frtért, 3 tegeresét 3.85 frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszer-tára, Bécs, I. Singer-trasse 15.

The Mesmer még utóbb nem ért kiűnő tea-vegyületek — A tea ismerősök és előkelő közönség kedvelt tea lejtája. — Minden kísérlet megyer állandóan. — 100 gramos mintacsomagocskák 50, 60, 75 és 1 triért kaphatók Nagy-Kanizsan Sirem és Klein cégnél.

Egy heates üzlet legnagyobb forgalmi helyen Sattler fele hazban april 1 sajere herbe adandó — bővebbet a haztalanodást megkerdeszhetik.
Élet és baleset biztosítás szerzésében járatos intelligens megjelenésű, jó referenciával bíró urak azonnali alkalmazást kapnak a Nemzeti baleset biztosító társaság vezér-ügynökségénél Nagy Kanizsan

8180 tk 99

58—f

Arverési hirdetmény.

A nkanizsai k. r. trvszék telekvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy a delzalai takarékpénztár vegrehatótnak Vajda Sándor vegrehatótnak szentvedő sormasi lakos e leni 800 frt tőke, ennek 1897. évi april 24. napjától járó 5 % kamatai és 5 % késedelmi kamatai 11 frt 35 kr. jelenlegi s a még felmerülő költségek iránti vegrehatótni ügyében a fennvezett kir. trvszék területéhez tartozó a sormasi 272 sz. tkvben + 40/1 hrsz a. felveti és 442 ltrra becsült ház, udvar és kert, — ugy a sormasi 359 sz. tkvben I. 1-14 s sz a. felveti és 415 ltrra becsült 27/1 hrsz urber-i telek

1900. évi február hó 24. napján d. e. 10 órakor

Sormás község hivatal dr. Hausner Janos felverési ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános arverésen eladatni fog.

Kiküldés: ár a lenntebb kitétt becsár.

Arverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy övadékképes papírban a kiküldött kezhez letenni.

Kelt Nagy Kanizsan, a kir. törvényszék mint telekviszonyi hatóságnál, 1899. évi decem. hó 31. napján.

GÓZONY kir. törv. albiró.

Ujság Montricherből.

(Wadt-Kanton.)

A gyakori szívdobogás a legtöbb esetben nagyon aggasztja a töle szenvedőket. Azt hiszik, hogy valami szívba támadta meg őket és mindig szomorú gondolatokkal vannak áttelve, s mi csak súlyosítja a betegséget. Okvetlenül szükséges, hogy orvost hívjunk segítségül és pontosan megmondjuk neki a szívdobogás eredetét, mert ezt a bajt sokszor oly jelenségek idézik elő, a melyeknél a szív csak másodsorban jó tekintetbe. Valóban a szívdobogás gyakran lép föl idegfejtés és ilyenkor az idegesség idézi elő annak, hogy igazán szívbajról lenne szó. A tünetek könnyen felismerhetők. Az étvágy kevesebb lesz, a gyomor csak nehezen tudja megemészteni a táplálékot, az egész testet általános gyöngeség fogja el, olykor a szem ereje is meggyöngül, az emlékezés rosszabbodik, az álom eltűnik és még az erkölcsi erő is szenved. Az ember rendkívül érzékenyebb válik, minden legcskányebb okból sír és jehorok éri az életét. Ebben az esetben gondolni kell a meggyöngült idegeket. Erősödésre van szükségük, és hogy gyógyulást találjon az ember, szükséges, hogy az idegek számára legjobb erősítő essert használja. Morel Zsófia kiválóan Montricherből (Wadt-Kanton, Svájc) is ebben a bajban szenvedett.

— Nyolc év óta, — ezt írja levelében — szívbajtól szenvedtem, amely az utolsó évben közbjött komplikációk következtében csak rosszabbodott. Folyton szívdobogásom volt és mint, mint tejet nem bírtam el. Idegesség keletkezett, meggyöngültem, nem tudtam többé aludni, látszólag gyöngült, mindent feketének láttam és két-háromszor gyógyulást somos. Csak a mikor a Pink-pilulát kezdtem használni, tért vissza reményességem szívgyám láthatólag visszatért: jól emésztettem és jótévé álom pihenést adott taradt testemnek. Szemem visszanyerte régi erejét, idegim lecsöndesült és ismét olyan erős voltam, mint betegséggem előtt.

— Kből az alka-omból küldjék meg Ming doktor (Versailles) bizonyítványát: Botogalm egyikét szívba támadta meg; megpróbáltottam a Pink-pilulával, melyet a vérszegénység esetében sikerrel használtam. Kitűnő eredményt érttem el.

Köszimert dolog, hogy a Pink-pilula az idegek leghatalmasabb erősítője és figyelemre méltó a hatása minden bajnál, melyet az ideggyöngöség idéz elő, minő a neurasthenia, a márgaság, vérszegénység, vites-tánc és a többi. Magyarországon legtöbb gyógyszer-tárban ára 1 frt 75 kr. és hat doboz 9 frt Magyarországi főraktár: TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tárban, Budapest, Király-utca 12.

Hirdetések.

Ki akar 400 márkát
havonként könnyen, tisztességesen és riszko nélkül keresni? Tudassa címét azonnal levélbolygogol felszólalva V. 21 sz. alatt K. F. Wojtan, hirdetés irodával, Leipzig-Lindenau.

Az alsó-lendva lentii uradalmak főbérnöksége ezennel közhírré teszi, hogy
SZÉP MINŐSÉGŰ, CSIRAKÉPES, TAVASZI BUZÁT
bármely mennyiségben, métermázsánként 9 frtért ad, az alsó-lendvai vasut állomásra szállítva.
A zsákok 40 krjával számítatnak.
Megrendelések, a vételár előleges beküldése mellett, az alsó-lendvai főbérnökség számtartóságához intézendő: **Alsó Lendvára 49-3**

Hirdetések e lap kiadóhivatalában Nagy-Kanizsan.

Igen sok külföldi francia, angol és német szer van hirdetve és ajánlva 256-40

FIATAL EMBEREK részére
csőhántalmak és folyások ellen.

Mindazon esetekben, ahol Santal-olaj használata orvosilag javasolva van, a
a legcélszerűbb és legjobb a
Santal-Egger

alkalmazása, mely a legjobb minőségű kelet-ladai Santal-olajból készült és az orvosok által rendeltetik.
1 üveg ára 1 frt 50 kr.; posán bérmentve, a pénz előleges beküldése mellett 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 3 üveg 4 frt 50 kr.

Gyógyszertár a Nádorhoz
BUDAPEST,
VI. Váci-körút 17.

Szerkesztőség:
Városház-épület, Fischel Fülöp könyv-kereskedésében.

A szerkesztővel értekezni lehet kaptakint d. u. 4-6 óra közt.
Ide intézendő a lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény.

Kiadóhivatal:
Városház-épület, Fischel Fülöp könyv-kereskedésében.

ZALA

Politikai lap.

Megjelenik **MAGY-KANIZSÁN** hetenkint kétszer: vasárnap s csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 12 korona
Félévre 6 korona
Negyedévre 3 korona

Nyitólár példányra 20 fillér

Hirdetéseink, valamint a hirdetőnkre vonatkozó Fischel Fülöp könyvkereskedésbe intézendők.

Bérmentes levelek csak jarmari korszakból fogadhatók el.

Egyes szám ára 20 fillér

Nagy-Kanizsa, 1900.

Felolvas szerkesztő: **Szalay Sándor**
Szerkesztőtárs: **Hévícs Lajos**

Vasárnap, február 25.

A közigazgatási reform.

Kérdés, melyet legtöbbször szelöztetnek s mégis zürzavaros képet mutat, mely minél gyakrabban szönyegre kerül, annál nagyobb anyagát szolgáltatja az értékes dokumentumoknak és melynek megoldása, mint politikánk általános rejtélye, minden fejben másként alakul: ez a közigazgatás reformja. E mellett nagy érdekek vannak feltéve a játéka, melyek igazolják a kormányok motóját: „quieta non movere”.

A hiányok és károk azonban évről-évre érezhetőbbek lesznek, a kérdés ezer szállal szövődik be a közélet minden terére, már-már kevés hiba, hogy a reformot, mint minden panasz és kívánság általános panaceáját, forró epedéssel fogjuk várni.

Az ország közvéleménye egyelőre két táborban gyülekezik: az egyik az önkormányzatra esküszik, a másik az állami közigazgatást követeli. Az elvi harc hasznárra lenne az ügynek, ha a két jelszó egyuttal magában foglalná az államtudomány teljes tartalmát s ha egyuttal e két jelszó nem állítaná különös világításba Magyarország leendő viszonyait.

Az autonómia alkotmányunk e régi li-zteletreméltó intézménye korhadt, csak számos biztonsági készülék óvja a teljes összerokadástól, a végegyengülés állapotában van s fejlődésre képtelennül áll a modernek támadásaival szemben, a kik csekély fáradsággal egész bűnfajstromot állítanak össze: avilikus indolencia, basagazdálkodás önkényvel és ellenőrzés nélkül, nepotizmus, védtelenség a nemzetiségekkel szemben, a megyei Guelfek és Ghibellinek váltakozó uralkodása, vicinálizmus és egyéb panamák, melyeket a végtelenségig lehetne folytatni.

De ép ily helytálló a replika, hogy az állami omnipotencia lviselhetetlen békókat rakna az egész közéletre, hogy az állami abszolútizmus ép oly nagy károkat okozna a közjónak, mint a mostani közigazgatás.

A kérdés tehát már a forma megállapításánál bonyolult s az egész állami organizmust felkarolva, a összes illetékes tényezők harmonikus együttműködését be akarnók vonni vizsgá'ódásaink körébe.

Sajnos, mindig csak részletes előadásokat, kiesényes felfogásokat, csekély kinö-

vésekről hallunk, míg az ország közvéleménye, a társadalom szintén ily közönyösen viselkedik e létkérdéssel szemben. A magyar társadalom minden esetre el van halmozva a létért való küzdelem nagy gondjaival, de ezekből a viszonyosságokból is buzdítást kellene merítenie helyzetének javítására s úgy a gazdasági mint politikai téren erélyesen össze kellene magát szednie.

A magyar közszellem, mely régi igókben oly hatalmasan, impozánsan meggyilatkozott, a sok kasztérdek és privátotium választófalaiba beleszorítva, teljesen pangani látszik, ami annál sajnósabb, mivel-hogy erős közszellem első feltétele az általános jólétnek, és azt az önkormányzat ép oly követelményének, mint az állami közigazgatás természetes ellensúlyának kell tartani.

Az élet művészete.

Földi ember kevéssel betéri,
Vágyait ha kezesébbre méri.

Arany.

Tulajdoképpen úgy kellene mondanunk, hogy az élés művészete, vagyis annak tu-

TARCA.

Modern dalok.

Matildhoz.

Vallom ákos gyöngy-sorsaid,
Ah, be meghatóttak!
Csak az volt a baj: anyámhoz
Sajátan eljutottak.

S mama így szólt: „Ha Matild úgy
Fosni, varrai tudna,
Mint a hogyan versel: akkor
Csajadunába jutna.”

Mondják, sok szép könyved van...no
Hízen költő-nő vagy,
Am, most hallom: könyvtáradban
Hiány van, — de még nagy!

És plátó viszonyunkra
Es mély homályt önthet.
Oh Matildom, lelkem, drágám
Niacsen telekkönyved!

Boldizsár.

Árnyak.

A mint az enyhe tavaszi levegő felre-imitja
haját és kicsalja arcára a fiatalság üde pirját,
azzal a meleg életkedvet kifejező szemével úgy

néz ki, mintha sohase nélkülözött volna s csak
ördmeiről és boldogságáról lemenne az életet.

Hisz csaknem gyermek még; tekintete annyira
elragadtatással csügg az ébredő természet szépsé-
gében; ajkai öntudatlanul suttogják:

— Milyen szép itt minden, milyen fényes a
napsugár, milyen illatosak a fák, milyen puha a
föld enyhe a levegő s milyen vidan énekelnek a
madarak!

Majd a víz sima felületén akadnak meg
szemei; s elnézi hosszasan.

Tehát ez az átlátszóan tiszta víz fogja őt el-
temetni, ezek közt a ragyogó habok közt fog
meghalni!

Meghalni!

Hát igazán meg fog halni? Igazán nem fogja
látni többé ezt a fényes napot? Ezt a szép, gyö-
nyörű világot? Nem teremett volna a jó Isten
földet, a hol ő is elhessen? Embereket, a kik
őt szeressék?

De igen! Hogyne teremett volna, csak hogy
azok meghaltak; a kik ének, azok meg nem
ismerik őt; de hogy is ismernek? Neki nincs
bátorsága ahhoz, hogy mazáról beszéljen, meg
ha volna is, nem hinnék el, hogy igazat mond,
hisz csak a külszin után ítélnek, ő pedig.....
végignéz magán — de régen is volt új ruhája —
és-talán nem is lesz soha többé!

Hogy is lenne! Hisz azért jött ki ide, azért
ménékült a zajgó embertömegből, hogy ne ke ljen

magát szégyellnie, mikor azok mind olyan szépen
vannak öltözve; ne keljen tőlük semmit se
kérnie, mikor ilyenkor olyan barátságosan néznek
rá; azért jött ide, hogy ne legyen többé szük-
sége semmire!

Es mégis most, hogy itt van, úgy szeretne
visszamenni, megkérdezni egyet közülök: merre
van az az út, a melyen eljuthatna oda, abba a
kis faluba, a hol született, hogy elbucuzhatna
attól a háztól, a hol laktak, a melyben nevelke-
dett; az udvartól, a hol bujdosit játszottak; a
diófától, a melyre fémáztak; az öreg tanító
bácsitól, a ki megtanította őt a virágok neveire,
a madarak különböző énekeire, a ki annyit és
olyan szépen tudott mesélni és a mit olyan jó
volt hallgatni...

Mintha most is hallana, a hogy mondta és
— megsimogatta haját:

— Nyugodjunk meg édes gyermekem a jó
Isten akaratában, mert ő mindenható és mi az ő
gyermekei vagyunk!

Vajjon tudja-e most, hogy ő meg akar halni,
hogy újra láthassa azokat, a kiket úgy szeretett
s ne keljen barátságólnia ezek közt a néma em-
berek közt, a kik csak nezik őt, de nem szóznak
hozzá!

De igen! Egyszer szóltak hozzá; akkor is
azt mondtak, hogy ne álljon úgy a víz szélere.

Már nem tudja, hogyan felelt rá, de arra

A modern therapiában az orvosok mindinább a természetes gyógyvizek használatát, ezek közt különösen a maga nemben páratlan.
Ferenc József keserűviz
Kapható: Rosenfeld A. és fia és Huber és Marton cégeknél.

Emlékkönyvek, Fényképalbumok
Képes levelezőlapok, Diszlevélpapírok
Íróasztalgarnitúrák
a legnagyobb választékban a legjutányosabbban kaphatók.
Fischel Fülöp könyv-kereskedésében **N.-Kanizsán.**

dása : hogyan élünk okosan, szépen, bekeségben, lelki nyugalomban. De hát hagyjuk a kifejezésekkel való disztingválást és térjünk ad rem. Az élet művészete! Hát művészet az, hogy ha úgy irányítom életem folyását, hogy gond nélkül, a világgal és magammal szép, derült harmóniában haladjak életem útján?

De olyan, amit mindenki megtanulhat, minek tehetsége velünk születik s a mely tehetséggel megáldva, elérhetjük a nyugodt, gond nélkül való élet szép ideálját. Nem kell hozzá más (és ez nem csekély dolog, fontos kellék kérem), mint önismeret, szigorú önbírálat és az, a mit a falusi iskolában tanult az ember, a — kétszerkeltő.

Mert miért beteg, miért vérzik száz meg ezrenyi sebtől a magyar társadalom? Nem más ennek az oka, mint az, hogy a társadalom tagjai az élet viszonyaitól nem bírnak megbirkózni és hogy egy nem kevésbé nagyszerű hasonlatot mondjak: ki vannak szolgáltatva a változó, a szeélyes sors forogtatójának, mely a gyöngö, tehetetlen, testben, lélekben beteg embert a sirba sújtja. Ha a tagok egészségesek, ugy egészséges a test.

De hát mi kell ahhoz, hogy ezt elérjük, hogy készen találjon bennünket az élet minden változásai között baj, gond, csapás, szerencse egyaránt? Hogy ne törjön össze a sorscsapás és ne szédeítsen el, ne kábítson meg a szerencse?

A házasságnál kezdem, ez lévén alapja a társadalomnak. Nem filozofálhatok most, de gyakorlati példát veszek elő.

Nem házasodom spekulációra. Ósdi (egészséges, derült lelki állapotban lévő) ember vagyok. Nem mondom azt, mint mondja annyi más: No most már itt az ideje, hogy megházasodjam, mert a világi jókkal már jólaktam, a mi kis vagyonom volt, azt már cigány, pezső, kártya, lóverseny és a többi elnyelte, a kocsmakonyhát is meguntam, némi gyomorhajtűtüneteit észlelem máris viharos ifjúságom következtetéséppen, ergo — kurizáljunk: ezt a leányt ajánlották, igen szép a hozományja, az adósságra is futja, marad is elég — és elkezd modern ifju barátunk szerelmes lenni a kiválasztott „áldozatba“.

hazudja ezt a szent érzelmét, áltatja önmagát és áldozatait s a vége a modern — házaság. Eredmény: hamaros kiábrándulás; az adósságok kifizetése után újra kezdése a régi életmódnak, az asszony elhídegedése, platykák, hüllenség mindkét részről s (ha gyermekek vannak) a további együtt élés, mely a pokol kinjainál is keservesebb, vagy (ha nincs gyerek) valóper s boldogtalanság egy egész hosszú életen át. Nem így teszék én, mert azt tartom, hogy a legértékesebb hozomány egy munkaszerető, nemes érzésű, a szó igaz értelmében vett derék embernek a tiszta, a hüleányzav, mely minden baj, gond között is megmaranyozza a hü, az odaadó szerelem derűjével az életet.

Tehát megházasodott az én példában fülhözött másik egyén, a mi derék ifju barátunk, a — szive szerint. Van neki — köztisztviselő lévén — 1200 frt fizetése és 280 frt lakbére, néhány száz frt pedig egyéb mellékjövedelmé. Szép, egészséges, kétészobás lakást tartanak, ezért fizetnek 250 forintot. Marad költeni való 1230 frt. A mellékjövedelem félrerakódik rendkívüli esetekre, mint például betegség, családi esemény stb. A konyhára — cs. ledét is beleértve — havi 50 frtjával számítva 600 frt szükségesetnek. (Eltég lévén naponként délelben két este egy tál izletes étel az asztalon. A többi pótolja a szerelem, az életkedv, a munka, a — könyv.) Marad még 630 frt. Ebből az asszonyka magára 200 frtot költ, a férj 150-et. Marad 280 frt. A 280 frt pedig, míg a gyerekek kicsinyek, azokra unig elegendő, ha megnőnek, hát akkor a papa szorgalmával, becsületes munkásságával, már magasabb fizetésű állásra tesz szert és így többet fordíthat a családjára. (Nem vettem itt számításba némi szórakozást, a mik nélkül intelligens család el nem lehet, de hát erre a célra is kerül annyi, a mennyi — kerül.) Több nem futja.

Ha aztán azt veszi észre férjem, uram, hogy a pontosan megállapított háztartási budget egyik, másik tétele emelkedik, akkor ugyanannyival leszállít más tételeket. (Például eddig ötös szivart szitt napjában 4

darabot, ezentul fog füstölni olcsóbb portorikót.)

Egy szóval: beosztja az okos, előrelátó ember a jövedelmét s mely szükségletre nem kerül, hát az megszűnik szükséglet lenni.

Mendelhez erős szív, elme, erős akarat szükséges és akkor nem lesz beteg az egyén, nem sújtja a porba az élet gondja s nem lesz beteg a társadom sem.

Ebben áll az élet művészete. — tessék megpróbálni!

Jánossy Gábor.

Szőlőszeti előadások.

A szőlőbirtokok, s általában a szőlők felújítása iránt érdeklődő olvasó közönségre nézve nem lesz talán érdektelen, ha leírom *Uliceny Károly* csáktornyai kerületi szőlőszeti felügyelőnek nálunk tartott négy napos előadásának egyes részeit, hogy így egyrészt tudást szerezzem a földművelésügyi m. kir. miniszter urnak, a földművelésügyi s ezzel kapcsolatos szőlőszeti ügynek előbbvitelére törekvő jóakaratóról, másrészt esetleg magam is kedvet kapjon hasonló előadások meghallgatására, megtanulva azokból a szőlők rekonstruálására szükséges összes munkálakat; a hazai szőlőtájak fenntartására szükséges védekezési módokat stb...

A miniszter urnak az előadások megtartására vonatkozó rendelete értelmében nevezett felügyelő ur nálunk is kitűzött négy napot előadásokra, melyre meg is jelent.

Az előre jelzett előadásokra oly nagy érdeklődés mutatkozott, hogy a nép már délután 3 órakor kezdett gyülekezni az iskolaterembe, mely az előadás megkezdéskor már oly tömött volt, hogy a szó szoros értelmében ember ember hátán állt s végre is kicsinynek bizonyult, ugy, hogy a tolyosót is teljesen elfoglalták. A kezdődő előadást mindenki a legnagyobb érdeklődéssel s figyelemmel hallgatta.

Üdvözölve az egybegyűlteket mindenekelőtt megismertette a szőlőt, mint növényt, annak részeit s lassankint áttért ennek elősdi ellenségeire s köztük mint legveszedelmesebbre: a filitoxerára. Leírta ennek életét, fejlődését s kártételeit, majd az ellene való védekezésről beszélt, megismertette mind a négy védekezési módot, bővebben fejtegetve azo ban a nálunk alkalmazható kétféle módozatot, a. m. a szőlőszékkel való gyereket s az amerikai alanyokkal való telepítést. Az e té 7 óráig tartó gyönyörű, a nép észjárásához alkalmazkodó a legnagyobb szakértelemről tanuskodó első előadásában mar legyőzte a népet, a minden újítás s ezzel kapcsolatosan rá báramló újabb

még emlékszik, hogy elrántották onnan, fenyegetve mondták, hogy máskor becsukják érte.

Tehát még meghalni sem szabad?

Itt nem látják, csak a jó Isten, az meg nem haragszik rá, az mindenkit szeret, akármilyen ruha van rajta!

De most, — mintha beszédet hallana — jönnek!

Igen, már látja őket a távolban!

Emberek, megint azok a csunya emberek!

Hát már meghalni sem engedik?

De igen, még mielőtt meglátják!

Ugy szeretett volna még elbucszni ettől a szép világtól.

Nem lehet, mert ha észreveszik, ellogják s akkor hogyan juthat megint ide, nem engedik majd még meghalni sem.

Egy loccsanás s a viz ismét elsimul.

A nap bearanyozza fölcsínét, a szellő tovább hordja a virágok illatát.

A kis madár pedig énekel a boldogságról!

Radics Ilona.

Mese három tyukról.

Élt vala egy városban egy igen szegény ember. Ebben pediglen semmi különös nincs, mert mindenhol vannak szegény emberek.

De ez még a többinél is szegényebb volt, mert igen sok gyermekkel áldotta meg az ég, akik mind kenyeret kértek, mert nem voltak

már olyan kicsinyek, hogy ne tudtak volna kérni és olyan nagyok sem voltak, hogy maguk tudták volna megkeresni a mindennapit.

Bizony ennek a szegény embernek keserves vala a sorsa. Dolgozott regge től estig, hogy legalább kenyeret adhasson a családjának; de nemcsak szorgalmas vala, hanem jámbor is, és azért elmenes szorgalmasan a templomba, hol egy tudós rabbi igen szépen prédikált az igazságról és emberszeretetről.

Hallá egyszer a szegény ember, hogy a szomszéd faluban a zsidóknak előmadkozóra van szükségük, akinek egyuttal kötelessége a megvendő állatok, apró jó-zágok rituális leölését is végezni.

Gondolta magában ami szegény emberünk: ez épen neki való foglalkozás volna. Olyan régen és olyan sokat jár már a templomba, hogy tökéletesen eltanulta a dolgot, tudja, mit kell reggel, este imádkozni, tudja a szent Thorát összehajtogatni, a rituális levágást meg épen ugy érti mint a városbeli söt üjlesztődőkor a „Sofár“ olyan szépen tudja: tujni, hogy gyönyörűség haligatni.

Ö tehát összekapala egy kis elemőzsiát és elmené a szomszéd faluba a rase kohhoz és előada neki kérését, hogy fogadják fel.

Mondá pedig a rase kohl:

— Hogy te tudod az imágságokat meg a szent Thorával való bánást, nemkülönbén a „Sofár“ tujását: azt elhiszem, mert azt minden jóravaló jámbor zsidó embernek köll tudni,

hanem hogy az állatokat is tudod rituálisan levágni, abban nem vagyok bizonyos. Éretj hát békességgel haza és mond a ti tudós rabbitoknak: próbálja ki a te tudományodat és ha ő írásban kiadja, akkor felfogadunk.

Haza mené tehát a szegény ember és elmené a tudós rabbihoz, aki szépen tud prédikálni az igazságról és emberszeretetről és elmondá neki a történeteket és kérte, hogy vizsgálja meg az ő tudományát.

Es mondá a tudós rabbi, aki igen szépen prédikált az igazságról és az emberszeretetről:

— Jól van, hozzá három tyukot, azokat előttem le fogod rituálisan vágni és ha látom, hogy értesz hozzá, ha nem csinálod őket trefire, akkor kiadom az írást.

Gondolkodott szegény ember: honnét szerezzem ő három tyukot, mikor kenyerre valója is alig van. A gazdag emberekhez ő nem mehet, mert azokat nem ismeri, a szegénynek meg nem szokott lenni. Végre azonban mégis talált sok szaladgálás után három tyukot, amit kölcsön adának levágás végett.

Egyik egy szegény öreg asszonyé volt, aki másnapra egy kis tyuklevést akart főzni, a második egy szegény szomszédé volt, aki a beteg gyerekének vette az utolsó penzen, mert az orvos azt rendelte neki, a harmadikat a beteg edes anyjától kérte el, aki az árán orvosságot akart hoztatni magának.

Elvive tehát a szegény ember a tyukokat a tudós rabbihoz, aki szépen szokott prédikálni az igazságról és az emberszeretetről, és mondá neki

terhek iránt eddig tanúsított ellenszenvét, bizalmas kelte maga iránt. Még nagyobb lelkesedéssel a ambícióval fogott a másnapi előadáshoz, mely reggel 9 órakor kezdődött. Az érdeklődés csak fokozódott, mert nemcsak a helyi községünk népe vett benne részt, hanem még Sormás, Német-Szt. Miklós, Gelse, Gelseziget s Pusztá-Magyaródról is voltak hallgatók, kik aztán Szt. Balázson maradván, végig is hallgatták az előadásokat. Csak éppen az ebéd ideje alatt felhőszakított s este 6 óráig tartott előadásokban megismertette a telepítéssel járó összes munkálatokat, hazánk különféle talajviszonyaihoz leginkább alkalmazkodó amerikai alanyfajtákat, azoknak alkalmazkodási képességét stb. Megmagyarázta a fás és zöldoltás különböző előnyeit. Ugy a fás mint a zöldoltás tökéletes elszájtására külön-külön gyakorlati tanfolyamot helyezett kiállításba. Hogy mennyire tetszett meg a népek mindvégig az oktatás, meglátszik a harmadik s negyedik nap megjelent közönség nagy számából, mely az oktatás céljára felhasznált helyiséget teljesen megtöltötte. Az előadás lehetőleg még csak nyári érdeklődésében miután a poronszpora, a lisztharmat s hasonló betegségek a szeknek fejlődése került szónyagra. A lisztharmat védekezésénél rámutatott a kénezes okvetlen szükségességére s ennek, mint ásvány-nak a horba való jutásának megakadályozására. Befejezésül hagyta a leglényegesebb részt: a metszést. Megmagyarázta a metszés célját; ráutalt a legtöbb helyen divó helytelen metszésre s ebből származó károkról, bemutatta az egész szőlőfajok különböző metszési módjait s ezt talajvizsgálattal összekötve, egyesekkel külön-külön gyakoroltatta; mit látván a nép, e szavakkal adta a tetszésének kifejezését: „Ez hát érte!” De hogy mennyire értette dolgát a mily vonzóvá tudta tenni előadásait s mennyire szívelték meg azokat: kiténik abból, hogy M. Szerdahely község előjárósága és Sormás községnek az előadáson megjelent tagjai meghívták s felkérték egy, a komáromi hegyben tartandó előadásra. M. Szerdahely községben aztán meg is jelent és folytatta előadásait, szintén nagy számu hallgatóság jelenlétében. Kifogóvan az időből, a sormási meghívásnak jelenleg nem tehető eleget, hanem a legközelebbi jövőre halasztotta. Z. Szt. Balázs község pedig elhatározta, hogy egy 2000 □ öl területű földet hasíttat ki s amerikai alanyfajtákat letelepít.

Igy lassankint népünk elkezdi látva a rekonstrukciónak szükséges tudnivalókkal, a tanultak folytán s további helyes vezetése mellett bizalmat nyer az ügy s önmaga iránt, lassankint visszatérhet régen hiányzó jó lete s jó kedve. És ez egy okos miniszteri rendelkezésnek s egy társadalmatlan buzgalom, szakmáját kitűnően értő egyének köszönhető, ki, ha majdan népünk jó letének tanúja

Rebelleben, nézd meg, hogy fogom ezt a három tyukot rituálisan levágni.
Es úgy lón a hogy mondá.
Szegény tyukok meg lettek döve egy vagással, és már ott hevertek a fűben és folyt piros vértük a zöld fűre.
— Jól van, — mondá a tudós rabbi — látom hogy értesz hozzá, hát megkapod az irást.
Es szóla az ő szolgáló leányának, hogy vigye be a tyukokat a konyhába.
— De rebbeleben, a tyukokat nem adhatom oda, mert nem is az enyimek.
A tudós rabbi arcán haragos felhők támadtak és ő, ki igen szépen szokott predikálni az igazságról és az emberszeretetről, mondá:
— Ahhoz nekem semmi közöm.
— De rebbeleben, ha az enyimek volnának, nem szólneék semmit, de én csak kőloón kértem, hogy levághassam őket, hát vissza is kell vinnem azoknak, akik adták.
Mondá pedig ekkor a rabbi:
— Avval én nem törődöm semmit, a tyukok itt maradnak.
Es intett az ajtóban álló szolgáló leányának, hogy vigye be őket.
Szegény emberünk félt: ha ellenkezik, akkor nem kapja meg az irást és nem lesz állása, hallgatott hát és csak busán nézett az ajtó mögött eltűnő tyukok és a szó nélküli tavoró tudós rabbi után, a ki igen szépen szokott predikálni az igazságról és az emberszeretetről.

lehet, büszkém vezetheti mellett a bátran mondhatja: ebben nekem is van részem!
Adja Isten, hogy úgy legyen!
Z. Szt. Balázs: 1900. II.

Hugauff Ede.

HIREK.

Házasság. Február 24-ikén kötött házasságot Mathea Károly, nagykanizsai lényképző, Nagy Mariska kisasszonnyal. A polgári kötésk. d. e. 11 órakor volt a nikonzsai áll. anyakönyvi-hivatalban, az esküvő pedig délután 4 órakor a városi felső templomban.

Március 15-ike. Az Irod. és Műv. kör hagyományaihoz híven az idén is megüli a szabadság nagy napját. Március 15-én d. u. fél négy órakor nagyüzembásu ünnepséget rendez a Polgári Egylet nagytermében. Az ünnepi beszédet dr. Neumann Ede, főrabbi, fogja mondani.

Névmagyarosítás. Schreiber Béla nagykanizsai felsőkercskehalmi isk. tanuló, nevét belügyminiszteri engedéllyel „Sándor”-ra magyarosította.

Halálozás. A következő gyászjelentést kaptuk: Ataliróttak fájdalomtól megtört szívvel jelentik a legjobb férj, aya, após és nagyapának Fischer David urnak Zalamegye törvényhatósági bizottsági tagja, földbirtokosnak, Mura-Szt. Márián f. hó 22-én d. u. 1 órakor életének 63-ik évében szívizékhűdés következtében történt gyászos elhunytát. A drága halott hült tetemét f. hó 25-én d. e. 9 órakor fogták a nagykanizsai izr. temeti, halottas házából örök nyugalomra kísértetn. Aldás és béke drága hamvaira! Mura-Szent-Mária, 1900. évi február hó 23-án. Özv. Fischer Davidné szül. Weber Maria neje. Fischer Hermina férj. Pollák, Gedeon, Gusztáv, Gizella férj. Unger, Simon, Szidónia férj. Kaufer, Lipót gyermekei. Pollák Lipót, Unger Herman, Kaufer Mór vejei. Rabenstein Szidonia, Günsberger Ilona, Rosenberg Rózsa menyei. Pollák Bernát, Jenő, Teréz, Emma, Manó, Leó, Arpád, Ilona, Béla Fischer Vilma, Pista, Unger Ilona, Fischer Dezső, Eszti, Imre, Kaufer Teréz, Robert, Olga unokái.

Lemondott igazgató. Venczel Rezső, Nagykanizsai alsófoku ipariskola igazgatója másoldalu elfoglaltsága miatt — erőt a tiszt. égről lemondott. Az ipariskolai felügyelő bizottság Grünhut Henrik elnökete alatt febr. 22-iki ülésében tárgyalta az igazgató lemondását, s mintán Venczel Rezső a lemondáshoz visszavonhatlanul ragaszkodott, az ipariskola igazgatásával ideiglenesen Pordus Antal ipariskolai tanító bízta meg.

A Petőfi házért. Az Irod. és Műv. kör az idén, amint már lapunkban jeleztük, ismét fog sorozatos felolvasásokat tartani, melyeknek jóvedelmét a Petőfi-házra szánja. A felolvasások első sorban ismeretterjesztők lesznek, de emellett elbeszélések és versek is kerülnek felolvasásra és szavak latok is lesznek. Mindegyik felolvasás alkalmával azönfelül ének és zenedarabokat adnak elő városunk legkiválóbb művészei és műkedvelői. Az első felolvasás március 4-én lesz, melyen Vörösmarty emlékéért fogja felidézni születése századik évében dr. Kiss Ernő. Kivüle még fololvasnak a következő vasárnapokon dr. Czirbusz Géza, Winkler Nándor, dr. Perényi József és dr. Ruszcska Kálmán.

A ker. jót. nőgyelet köréből. Félremagyarázások kikerülése végett, illetékes helyről megkértük annak kijelentésére, hogy Segere Rezsőné urnő nőgyeleti alelnök az újból t. léje irányuló bizalom elől kitérve, tisztességéről lemondott, mely körülmény folytán új alelnököt választásra vált szükségessé. Együttal helyreigazítjuk, hogy Segere Rezsőné urnő a nőgyelet folyó hó 1-én tartott mulatsága alkalmával nem 10 hanem 20 koronát fizetett felül.

Dadogók tanfolyama. Wlassica Gyula vallás-és közoktatásügyi miniszter a beszédhibában szenvedők ügyének előmozdítása érdekében intézkedést létesített, amelyben állandó orvosi rendelet és évente többször gyógytanfolyamot tartanak. Az intézet vezetésével dr. Sarbó Arthur egyetemi magántanár van megbízva. Az orvosi rendelet minden héttől délelőt fél 12 től fél 1-ig tartják meg az intézet helyiségében: VIII. Rókk-Szilárd-utca 10. A legközelebbi gyógytanfolyam dadogók részére március 19-én kezdődik.

Nyári menedékházakat vezető dajkák képzése. A eskornyai egyesületi óvodánál a nagymélt. vallás-és közoktatásügyi m. kir. Miniszter urnak engedelméből a nyári menedékházakat vezető dajkák képzésére egy hat heti gyakorlati tanfolyam fog tartatni. Ezen tanfolyamra egészséges és ép testalkattal bíró 18—40 év között levő, magyarul tudó nők bocsátatnak, kik irni és olvasni tudnak, és kifogástalan erkölcsi viselkedést községi bizonyítványt igazolják. A tanítók özvegyei, nejei és lányai mindekor előnyben részesülnek. Celja ezen tanfolyamok, hogy a fentebb említett feltételekkel bíró nőket képesítse a nyári menedékházban szükséges teendők végzésére, a mely teendők az 1891. évi XV. t. cikk 8. §-á értelmében: a gyermekek ápolása, rendre, tisztaságra, illedelmes magaviseletre való szoktatása és játékai való foglalkoztatása, azonkívül a nem-magyar anyelvű gyermekeknek a magyar nyelv ismeretébe való bevezetése.

A felvételekre való jelentkezés mielőbb a kisdudóvoda felügyelő bizottság elnökénél történjen Csáktornyan, írásban vagy szóval a fentebb említett feltételeket igazoló okmányok bemutatása mellett. A tanfolyam megkezdéséről a jelentkezők annak idején értesítettetni fognak.

Csáktornya, 1900. február hó 22-én.
Dr. Krasovics Ignác elnök.

Jérék, tudósok életkora. A tizenkilencedik század híres írójának és tudósainak koráról állítottak össze statisztikát. Ez pedig azokról az írókról és tudósról szól a statisztika, akik átlag nagy kort értek el. Augier például meghalt hetvenkét éves korában, Irving hetvenhat évet élt meg. Paul de Kock hetvenegy évet, Auerbach hetvenet, Andersen hetvenöt, Collins hatvanötöt, Cooper hatvanötöt, Hawthorne hatvanat, Ebers hatvanöt, Schefel hatvanöt, Flaubert ötvenkilencet, Dickens ötvenötöt, Daudet ötvenötöt, Marryat ötvenötöt, Thackeray ötvenhármát, Balzac ötvenötöt meg Maupassant már negyvenhárom éves korában halt meg. Az átlagos kor, amelyet ezek az írók elértek, hatvanhárom esztendő volt. Negyvenhat író 66 éves átlagos kort ért el. Negyven tudós átlag hatvanöt esztendőig élt. A törénetírók még több ideig élnek, harmincyolcoknak hetvenhárom év volt az átlagos koruk.

A bojkottált délvidék. A budapesti nagy gabonakereskedők gabona-vétel tekintetében kimondták a bojkottot a délvidékre. Nem akarnak itt gabonát vásároltatni, mert nemelyek itt nagyon ügyelnek arra, hogy gabonauzsonrat ne üzhessenek. E helyzet következtében a nevesebb fővárosi gabonakereskedők a napokban értekezletet tartottak, melyen alaposan megvitaták a dolgot és végül abban állapodtak meg, hogy azokról a vidékekről, ahol ezeket az üzveveztet gabona uzsonperket iparszerűleg üzik, semmi áron sem vesznek gabonát. Ez a gabona-bojkott főleg Bács és Torontalmegyék számos községe és kerülete ellen irányul, mely községeket és járásokat a bojkottra vonatkozó megállapodásban takazatve fel is sorolnak. A gabonakereskedők ezt a megállapodást magukra nézve egyenkint kötelezőnek ismerik el.

Jókai lemondó levele. A magyar békebarátok egyesületének elnökségéről Jókai Mór, a ki eddig fiatalos lelkesedéssel dolgozott a nemzeti egyesület élén, lemondott. Lemondó levele, amelyben méltan feltűntést kelthet a költő elhatározásának megokolása, így hangzik:
Kedves barátom! Hosszas betegkedésem, melytől semmi módon nem tudok megszabadulni, mely tesőleg elgyöngyít, lelkileg elbűit, arra az elhatározásra késztet, hogy az oly erős tevékenységet igénylő állásomról lemondjak, amelyet a magyarországi békeegylet elnöksége képez.
De a saját testi-lelki bajomon kívül ezt tanácsolja nekem magának a Békeegyletnek

az érdeke. Jól tudom, kedves barátom, hogy Békeegyletünk nagyszámú felhívásokat küldött szét római katolikus egyháznagyoknak és nagybirtokosoknak az én elnöki aláírásommal. E felhívások teljesen eredménytelenek maradtak. Milyen fel nem tehető, hogy ezen előkelő személyiségek az 1900. évi utasításnak vissza, rá kell jönnöm hogy itt a lapis offensionis egyedül az én személyem.

Megegyezett engem ebben a rég megfogamzott tudatomban a legutóbbi főrendi ülés tanácsa, ahol irányadó magas állású szónok által ki lett mondva, hogy nem római katolikus egyéniséget nyilvános pályán elősegíteni a katolikus klérusnak nem szabad, sőt megakadályozni kötelesség.

Nekem ezt az enunciaciót tudomásul kellett vennem, s minthogy én református hitvallási vagyok, a konzekvenciákat le kell belőle vonnom.

A magyarországi békeegylet rekonstrukciójára vár. Én, ami csakély erőmtől telik, ezenül is buzgó híve akarok maradni az egyeletnek, harcosa a békének; — de nagyon kérek benneteket, hogy választások az elnöki díszes állásra olyan havatit, aki annak minden tekintetben képes leend megfélelni. Kérlek, vedd e nyilatkozatomat tudomásul és megszívlelésül, s tarts meg eddig tanúsított baráti jóindulatodban. Kiváló tisztelettel maradok igaz híved és szolgád: dr. Jókai Mór s. k.

Dr. Szalágyi — Arel indítványára a közgyűlés elhatározta, hogy Jókai lemondását nem veszi tudomásul, hanem felkéri őt az elnöki tisztség megtartására. Ha pedig ez nem sikerülne, akkor az elnöki állást a jövő közgyűlésig nem töltik be.

A trachoma ellen. A zalamegyei törvényhatósági bizottság február-havi gyűlésén előterjesztett a nélfügyminiszternek a trachoma ügyében a vármegye részéről tett felterjesztésre érkezett leirata, mely szerint az alsó-lendvai járáshoz tartozó Bellatine község és környéke számára a trachoma betegek gyógykezelése céljából dr. Piltzer Endre orvostudort 200 korona havidíjazás mellett egyidejűleg kiküldi; a dohronaki orvosnak pedig már is egyelőre 600 K. trachoma jutalmat engedélyezett; dr. Józsa Fabián alsó-lendvai körorvos a körében levő kevés trachoma beteget az Alsó-Lendván létesítendő állami trachoma kórházban bejárólóg fogja kezelni; ennél fogva az alsó-lendvai járáshoz tartozó bellatine körben ezenül 2 állami trachoma orvos fog működni, kik közül a gyógykezelés központok megfelelő kifizése után a munka ugy osztandó fel, hogy nemcsak minden beteg juthasson gyógykezeléshez, hanem iskolák megvizsgálása, valamint a többi trachoma teendő pontos teljesítése is ezen két orvos által biztosítva legyen. A perlaki járára nézve Mura-vid, Kotor és Szent-Mária községet az alsó-domborui községi orvos ellátja. Amennyiben ezen járás más részére nézve az orvosi személyzet elégtelen, s így oda állami trachoma orvost szükséges kiküldeni, erre nézve a vármegye véleményét óhajtja tudni. A csakortnyai járára nézve az általános szemvizsgálat végett oda kirendelt dr. Viola Vilmos állami trachoma orvost az általa összeirt trachoma betegek gyógykezelésével is megbizta. A trachoma gyógykezelése céljából kiránduló orvosok számára szükséges fuvarok költségeit az államkincstár terhére a miniszter elvállja. A trachoma gyógykezelésével foglalkozó körorvosoknak nyújtandó fuvarátalány meghatározása céljából felhívja a vármegye közönségét, hogy az illetékes járási főszolgabíró által tüntesse fel, hogy ezen orvosok mely gyógykezelési központokat keresik fel hetenkint és hányszor, hogy ezen kirándulásokkal megtett utak hány kilométert tezenek ki s mennyi ott az ily kirándulások szükséges fuvardíja s ezeket az illető orvosoknak a miniszter negyedévenkénti felterjesztendő jegyzék alapján utálja ki. Felhívja a miniszter a vármegye közönségét, hogy az újra kifizőt rendelési központokat és az ezek ellátására hiva-

tott orvosok neveit jelentse be. Hogy a rendelkezésre álló orvosi munkaerő által minél több gyógykezelési központ legyen ellátható, a gyógykezelés szükség esetén télen is hetenkint kétszer végezendő.

Kihuzatta összes fogait. Jó képi öreg szilva nyitott be a fogorvos termébe. Az ajtóban zsebre vágta mokány kis pipáját, aztán mosolyogva pödörte hosszú deres hajuszát, miközben ezeket mondta az orvosnak:

— Hallom hogy csoda mód biztosra veszi az ember fogát. Azt monják, hogy meg se érzi a paciens az operációt.

— Betegé válogatja, — némelyik bizony megerzi — mcsolygott az orvos.

— No hadd lássuk hát: huzza ki az én fogaimat. Huzza ki mind!

— Az orvos, aki pedig sok elszánt embert szabadított meg a rágo szerszámától, szinte visszahőköl:

— Mind kihuztam?

— Mind, ha mondom.

A karakán szilva belevetelte magát a kis operációs székbe, a kitalátta a száját, amiben egyetlen egy korhadt fog gyökere ágaskodott csak.

Agynlótté pajtását. Bogár Károly szécsi-szigeti uradalmi erdő és Horváth István ikldői 20 éves molnárlegény többet magukkal idögáltak a szécsi-szigeti hegyen. Bogár és Horváth között valami szóvitatámadt, de azért együtt indultak hazafelé. A két ittas ember azonban az utón is folyton perlekedett. Bogár a szécsi-szigeti erdőben aunyira dűbe jött, hogy lekapta válláról tegyverét és Horváth Istvánt keresztüllötte. A legény a helyszínen meghalt; Bogár Károly pedig másnap önként jelentkezett a letenyei főszolgabírósnál, ahol azonnal le tartóztaták.

Gyilkos huzár. Csider József cserekei illetőségű honvédhuzár tisztiszolga, a keszthelyi osztályparancsnok szakácsnójét, özv. Bocs Károlyné sz. Major Emiliát revolverrel megátadta, kétszer rálőtt és ez a szenvedett sérülések következtében még az éj folyamán meghalt. A gyilkos katona a merényletet akkor hajtotta végre, midon ura hivatalos ügyben távol volt, urnője pedig a városban látogatást tett. A vizsgálói folyamán kiderült, hogy a szerencsétlen embert a szakácsné folytonos fűdözése vitte rá a borzasztó merényletre, a mit az is bizonyít, hogy egy, előre elkészített levelben érzékenyen bucsuzik el parancnokától és urnőjétől. A katona kétségbeesésében önmaga ellen fordította tegyverét, egy lövéssel súlyos sebet ejtett magán.

Magyar Kritika. Eme, Benedek Elek szerkesztésében megjelenő Kritika hazánkban az egyedüli folyóirat. Vezércikkében rendszerint fontos irodalmi vagy művészeti eseményekkel foglalkozik. Cikkeit jónemű írók és tudósok írják. Előfizetési ára egész évre 10 korona, mely a kiadó hivatalba (Budapest, VI., Szondy-utca 94.) küldendő. Most jelent meg a harmadik évfolyam 10-ik száma a következő érdekes tartalommal: Beüthy Zolt: Roboz Andor. Egy magyar szimónia; Hevesi Sándor. Tóth B., Vasárnapok; Kaján Kelemen. Gaal, Hün és magyar mondák; b. j. Bosnyák ország a trónörökös könyvében; Szokolay Kornél. Geréb, A rómaiak története; Schmidt József. Wagner. A medvebőrös; Keseréxy István. Barta, Magyar gyűjteményes vállalatok jegyzéke. Válasz Zoltvány I. észrevételeire; Heinrich K. Irodalmi hírek. Folyóiratok. — Megjelent könyvek.

Névkülözeteten házi gyógyszer a Psertoler féle vertisztító labdacok, melyek számtalan bajnál a leggyorsabban és legbiztosabban hatnak. A leghíresebb orvosok is ajánlják nehéz emésztés, gyomorhaj, köhika, ideges fejtájás, sápkor stb. betegségeknél. Saját érdekében cselekszik mindenki, ha allandóan kezzeletben tartja e labdacokat, melyek számtalan esetben csodás hatásúknak bizonyultak, 1 teke-

res, mely 6 doboz a 15 labdacok 1.05 frt. A pénz előzetes beküldése után 1 tekeresét 1.25 frtért, 2 tekeresét 2.30 frtért, 3 tekeresét 3.35 frtért küld bérmentve Psertoler J. gyógyszerárára, Singer Bécs. strasse 15.

Asztród és szüv. kör huszadgyó keddi estélye pontban fél 9 órakor kezdődik. A rendezőség megkéri a közönséget, hogy az estélyen pontosan jelenjen meg.

Pártoljuk a hazai ipart. A magamemében páratlan az az eredmény, melyet a fiamei csaco és csokoládégyár rövid idő alatt elért. Nem is csoda, hiszen az összes gyártmányoknál jobb; és kellemes íze, tisztasága miatt általános kedveltségnek örvend a fiamei csokoládé és a fiamei csaco. A háziasszonyok kik mindentajta csokoládét és csacót próbáltak már, mind azt mondják: mégis csak legjobb a fiamei csokoládé és csaco.

The Mesamer még utóbb nem ért kifizető tea-vegyülek. — A tea ismerősök és előkelő közönség kedvelt tea fajta. — Minden kísérlet meggyer allandóan. — 100 gramos mintacsomagocak 50, 60, 75 és 1 frtért kaphatók Nagy-Kanizsán Strem és Klein utcáon.

Egy hentes ület legnagyobb forgalmi helyen Sattler féle házban april 1 sejeire bérbe adandó — bővebbet a háztalajodost megkereshetitek.

Élet és halogat bizoniatás szernésében jártos, intelligens megjelenés, jó rferenciával bíró urak azonnal alkalmassat kapnak a Nemzeti balenet bizoniató r. társaság veszt gyűkéségénél Nagy-Kanizsán

Anyakönyvi hírek.

Mult heten bejegyzett szüetések.

- Ország Katalin, szakácsné: József
- Bas György, földműves: Katalin
- Horczeg György, földműves: Mária
- Bolf László, földműves: Rozália
- Stányi Elek, malom munkás: Erzsébet
- Grünvald Sámuel, házaló: Anna
- Kolonyka (Horváth) Verona, földműves: Mária
- Karlovics Anna, csalód: József
- Szalay Katalin, népművés: Ilona
- Juretics Katalin, szakácsné: József
- Brukner Lajos, kádár s.: Magdolna
- Geröcs István, ác: Katalin
- Polák Ferenc, műszo: Anna
- Hajós László, kalauz: László
- Grünfeld Mór, kereskedő s.: László
- Takács József, ifjú csismadia: László
- Wellisch Lipót, cipész: Erzsébet
- Lemmer Agoston mondonyvezető: Anna és Ferenc (lárok)
- Kösa Ilona, csalód: Ferenc
- Horváth István, kocsis: József
- Németh József, szabó: Janka
- Hajdu György, földműves: Ferenc

Mult hét halottjai:

- Horváth Anna özv. Rolf György, földműves, 74 éves, agkór.
- Horváth János, napos, 56 éves, szivhaj.
- Knausz György ifju, 2 napos, kora szülöttség
- Szokol Toránia férj. Gaál Jánosné földműves, 45 éves, tüdőgümökör.
- Geröcs Anna 3 éves, napos, lánya, tüdőgümökör.
- Csiriké Mária, 9 hónapos, tüdőhurut.
- Steurer Rozália férj. Kaha Mária, 60 éves cipész neje, szivhaj.
- Pálfi Géza 1 hónapos, tüdőhurut.
- Horváth József, földműves, 70. éves tüdőhurut.

Házassulók hirdetése:

- Sóds Andriá, földműves — Mosonics Mária (öbjiór)
- Nembanar Bernát, kereskedő (Bécs) — Weiss Mipa.

Házasságot kötöttek:

- Jámbrócs János, kereskedő — Derján Szobottia Juliánával.
- Andria Gábor, földműves — Kis Anna özv: Kálovics Ferencével.
- Salamon György, kocsis — Varó Rozáliával.
- Horváth János, kőműves — Kulik Juliánna özv: Németh Antalával.
- Németh Károly, népművés — Korpics Annával.
- Dervallcs György, földműves — Dávidovics Annával.
- Gudlin József, földműves — Kotayek Máriaival.

Nem hull a haj nincs többé kopasz ember

Szenzációt kelt a gyógyítókivonatom, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen megatolni a megkopaszodást.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után még nem szűnik a hajhullás, kopaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Exikátor

Egy üveg ára 2 kor. 40 fill.

Erdélyi főraktár és vezérképviseletőség: Góth Gyula illat és piperecikkek nagykereskedőjei. Gyulafehérvár-Fótér.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecikkek-kereskedésben.

Főraktár: Főrek József gyógyszerár, Király-utca 12. sz.

Videki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl.

Egyedüli készítő és szétküldési raktára, DOBÉ NÁNDOR ur, női és színházi-fodrász. Budapest, Nefelejts-utca 27.

Molnár József, földmives — Kovács Póterpács Juliánával.
Véber György, földmives — Dani Juliánával.
König Ferenc, tanító (B. Szt. György) — Kolman Terézia tanítónővel (Váróld).
Mates Károly, fanykápás — Nagy Máriával.
Mohl Ferenc, földmives — Ross Teréziával.
Liebel Mátyas, téglás — Rajkó Rozáliával.

NYILTTÉR

Köszönetnyilvánítás.

Nagy-Kanizsa, 1900. febr. 19-án,

A „Nemzeti“ bealeset biztosító részvénytársaság tekintetes Vezérigazgatójának.

Helyben.

Munkáimat az Önök intézeténél történt baleset ellen való bebiztosítás óta több ízben meggyőződtem a kárügy-kezeléséről körül tanúsított méltányos eljárásokról.

Abból az alkalomból pedig, hogy Szalavcs Antal nevű munkásom legutóbb szenvedett súlyos balesete folytán munkaképtelenné lett, intézetük részéről oly gyorsan és méltányos módon eszközölték a kártérítést, hogy indíttatva érzem magamat az uton is köszönetemet nyilvánítani.

Teljes tisztelettel

Weiser J. C.

gazdasági gépgyára és vasöntődéje.

1900. B. II. 848.

Hivatalos kiadmány.

Ö Felsége a király nevében / A nagykanizsai kir. járásbíró, mint büntetőbíró, becsületsértés vétségével vádolt Rathmann Gyula elleni bűnügyben, Tóth Lajos magánvádló által emelt vád fölött Nagy Kanizsán 1900. évi február hó 9-én Makara Iván kir. albiró, Gumillár Mihály jegyzőkönyvvezető és a magánvádló képviselője dr. Rothschild Jakab ügyvéd részvételével megtartott nyilvános tárgyalás alapján a vád és védelem meghallgatása után következő

Ítéletet

hozott.

A kir. járásbíró, Rathmann Gyula 1864. évi március 24-én Balatonmagyaródon született, nagykanizsai lakos, rom. kath., magyar honos, özvegy, gyermektelen, kereskedőt-bűnösnek mondja ki a trkv. 261. §-ában meghatározott becsületsértés vétségében, melyet az által követt el, hogy 1899. évi december hó 24-én Tóth Lajos nagykanizsai lakos szabásra vonatkozóan meggyalázó kifejezéseket használt, és ezért a B. trkv. 261. §-a alapján az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt különbeni végrehajtás

terhe mellett az 1892. évi XXVII. t. c. 8. §-ában előírt célokra fiasztandó és behajthatóság esetén a Btkv. 52. §-a értelmében 5 (öt) napi fogházra átváltandó 50 (ötven) korona pénzbüntetésre ítéli.

Torábbá Rathmann Gyula vádlott köteles Tóth Lajos magánvádlónak 20 (husz) korona büntügyi költséget 15 nap alatt és végrehajtás terhe mellett, az állam kincstárnak pedig a netán még felmerülő büntügyi költségeket az 1890. évi XLIII. t. cikkben meghatározott módon megtéríteni. A Btkv. 277. §-a alapján a kir. járásbíró, elrendeli, hogy ezen ítélet indoklásával együtt jogerőre emelkedése után a „Nagy-Kanizsa“ megjelenő „Zala“ című hírlapban a vádlott költségén közzétessék, és a vádlott köteles a közzététel költségét annak való leandó költségtől számitott 15 nap alatt különbeni végrehajtás terhe mellett magánvádlónak megtéríteni.

Végül a kir. járásbíró magánvádló képviselőjének díját és költségeit saját fele ellenében 10 (husz) koronában megállapítja.

Indokok

Tóth Lajos azon vádat emelte Rathmann Gyula ellen, hogy az az ő távollátában 1899. december 24-én este Nagy-Kanizsán a „Bayer“-féls vendéglőben többek előtt őt beütötték, huncfutnak, ingyenesen gazembernek, svindlernek mondotta, továbbá kinyilatkozta, hogy Tóth Lajost a nyílt utcán fogja megfogni, s mindezeket a jelenlévők közölhetik is vele, s ha Tóth Lajos be nem perli, úgy egy aljas fráter.

Rathmann Gyula vádlott beismerte, hogy a vádbeli alkalommal Tóth Lajostól méltóságos nyilatkozott azért, mert állítólag Tóth Lajos az ő fivérét öcsárolta, de azt állítja, hogy nem emlékszik arra, vajjon használta-e a vádbeli kifejezéseket vagy nem? mivel ő akkor nagyon ingerült és indulatos volt.

A hit alatt kihallgatott Berlick Adolf, Bayer Gyula, Horváth István, Farkas György, Vehofoics Aladár és Niklösser György tanúk egybevetett vallomásaival azonban beigazolást nyert, hogy Rathmann Gyula a vádbeli alkalommal Tóth Lajos ellen kikelt, elnevezte aljas gazembernek, hitvány embernek, huncfutnak, svindlernek, kit a nyílt utcán a „Korona“ előtt fog felfogni.

Rathmann Gyulának ezen cselekménye, minthogy az általa használt kifejezések kétség kívül meggyalázók — a Btkv. 261. §-ában meghatározott becsületsértés vétségének tényállásait megalkotja.

Eznek folytán, s mert vádlott javára beszámítást kizáró körülmények fenn nem forognak: Rathmann Gyula vádlottat a már megjelölt vétségben bűnösnek kimondani, ezért a Btkv. 261. §-a alapján megbüntetve, és még a B. P. 480. §-a értelmében a felmerült, s még felmerülhető büntügyi költségek megtérítésére kötelezni kellett.

A büntetés kiszabásánál enyhítő körülményekként figyelembe vette a járásbíró a vádlott bűntelenségét, továbbá hogy borozás közben felhevülve azon feltevésben használta a meggyalázó kifejezéseket, hogy Tóth Lajos az ő beteges fivérét öcsárolta, s e miatt ellens felingerelve lehetett.

Ezre és a vádlott vagyoni viszonyaira tekintettel a kiszabott 50 korona pénzbüntetés a bűnösségnek megfelel.

Magánvádlónak a tárgyalás alatt előterjesztett kérésére folytán a Btkv. 277. §-a értelmében elrendelendő volt, hogy az ítélet indoklásával együtt a magánvádló által kijelölt helyi lapban vádlott költségén közzétessék.

Magánvádló képviselőjének díját és költségeit a B. P. 480 §-a alapján állapította meg.

Nagy-Kanizsa, 1900. február hó 9-ik napján.

Makara Iván
kir. albiró

(P. H.)

Selyem-damaszt-ruha 9 trttől

feljebb — 12 méter! póstabár és vámentesec szállítva! Mintak póstafordultáival küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem“ 45 trttől 14 trt 88 kraj méterenkint.

HENNEBERG G. selyemgyárai

(cs. és kir. udvari szállító) Kärntenben. (4)

Lap tulajdonos és kiadó:

FISCHEFÜLÖP

Hirdetések

felvételnek

FISCHEL FÜLÖP

könyvkereskedésében

NAGY-KANIZSÁN.

Pályázat.

A csáktornyai egyesületi ovodánál üresedésben levő 2-ik (segéd) ovónői állásra ezennel pályázat hirdetetik. Fizetés: évi 600 korona, egy szobából álló lakás és szabad fűtés. Az állás f. évi április hó 1-én foglalandó el. Csakis okleveles kisdödvönők pályázhatnak; a szabály szerűleg felszerelt kérvények f. évi március hó 15 ig bezárólag alulírottához küldendők.

Csáktornya, 1900. február hó 22.

Dr. Krasovecz Ignác.

ovó-egyesületi elnök.

82-1.

Egy sorsjegy ára csak 1 KORONA.

Mörathon

ezen kitűnő dohánykeverék mindenütt kapható Gyári raktár: Weber és Tsa Bpest VIII. Erzsébet-körut 19.

NAGY-KANIZSÁN:

MARKBREITER L. urnál.

A „Mörathon“ röptében meghódított minden dohányzót, mert a dohányzást igen egészségesse teszi, a nicotin hatását elveszti és megszokás esetében nélkülözhetetlené válik.

